

Országgyűlési Napló

*Jakab István, dr. Latorcai János,
Lezsák Sándor és Sneider Tamás*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Arató Gergely, Földi László,
Gelencsér Attila, dr. Varga László*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	7101
Megemlékezés a Magyar Ápolók Napjáról.....	7101
Napirend előtti felszólalások:	
Gyöngyösi Márton (Jobbik)	7101
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára.....	7103
Szabó Timea (Párbeszéd).....	7106
Bodó Sándor pénzügyminisztériumi államtitkár	7108
Ungár Péter (LMP).....	7109
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	7111
Varju László (DK).....	7113
Bodó Sándor pénzügyminisztériumi államtitkár	7115
Nacsa Lőrinc (KDNP)	7116
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	7118
Dr. Varga László (MSZP)	7120
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára.....	7121
Böröcz László (Fidesz)	7124
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára.....	7126
A Maecenas Universitatis Corvini Alapítványról, a Maecenas Universitatis Corvini Alapítvány és a Budapesti Corvinus Egyetem részére történő vagyonszármaztatásról szóló törvényjavaslat, valamint a nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat együttes általános vitája a lezárásig.....	
Dr. Palkovics László innovációért és technológiáért felelős miniszter, a napirendi pont előterjesztője.....	7128
Felszólalók:	
Dr. Pósnán László , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	7134
Dr. Brenner Koloman , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	7136
Dr. Hiller István , az MSZP képviselőcsoportja részéről	7139
Arató Gergely , a DK képviselőcsoportja részéről	7142
Ungár Péter , az LMP képviselőcsoportja részéről	7147
Dr. Mellár Tamás , a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről.....	7151
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	7154
Szabó Szabolcs (független).....	7157
Dr. Palkovics László innovációért és technológiáért felelős miniszter	7162
Arató Gergely (DK).....	7171
Dr. Pósnán László (Fidesz)	7172
Ungár Péter (LMP).....	7173
Dr. Palkovics László innovációért és technológiáért felelős miniszter	7174
Dr. Hiller István (MSZP)	7174
Nacsa Lőrinc (KDNP)	7175
Szabó Szabolcs (független).....	7175
Dr. Szél Bernadett (független)	7176
Dr. Vadai Ágnes (DK).....	7181
Ungár Péter (LMP).....	7186
Tordai Bence (Párbeszéd).....	7187
Dr. Varga-Damm Andrea (Jobbik).....	7189
Dr. Pósnán László (Fidesz)	7192
Ungár Péter (LMP).....	7193
Nacsa Lőrinc (KDNP)	7194
Dr. Hiller István (MSZP)	7195
Hajdu László (DK).....	7195
Gréczy Zsolt (DK)	7197
Cseresnyés Péter innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	7199

A Magyarország Kormánya és az Oroszországi Föderáció Kormánya között a végzettségek, a képezések és a tudományos fokozatok kölcsönös elismeréséről szóló Egyezmény kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	7201
Bódis József , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, a napirendi pont előterjesztője	7201
Felszólalók:	
Tessely Zoltán , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	7203
Dr. Brenner Koloman , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	7204
Molnár Gyula , az MSZP képviselőcsoportja részéről	7204
Arató Gergely , a DK képviselőcsoportja részéről	7205
Tordai Bence , a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről	7206
Ungár Péter (LMP)	7207
Bódis József , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára előterjesztői válasza	7207
A kulturális örökség védelméről szóló 2001. évi LXIV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	7208
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előterjesztője	7208
Felszólalók:	
L. Simon László , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	7210
Hegedűs Lorántné , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	7213
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	7216
Gréczy Zsolt , a DK képviselőcsoportja részéről	7218
Tordai Bence , a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről	7219
Dr. Gurmai Zita (MSZP)	7219
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkára előterjesztői válasza	7220
Az Európai Unió és tagállamai, valamint Japán közötti Stratégiai Partnerségi Megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	7222
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előterjesztője	7222
Felszólalók:	
Tessely Zoltán , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	7223
Dr. Lukács László György , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	7224
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	7226
Dr. Gurmai Zita , az MSZP képviselőcsoportja részéről	7227
Gréczy Zsolt , a DK képviselőcsoportja részéről	7228
Varju László (DK)	7229
Tordai Bence (Párbeszéd)	7230
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkára előterjesztői válasza	7231
Az egyrésről az Európai Unió, az Európai Atomenergia-közösség és tagállamaik, másrésről az Örmény Köztársaság közötti átfogó és megerősített partnerségi megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	7232
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előterjesztője	7233
Felszólalók:	
Tessely Zoltán , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	7234
Dr. Lukács László György , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	7235
Molnár Gyula , az MSZP képviselőcsoportja részéről	7236
Gréczy Zsolt , a DK képviselőcsoportja részéről	7237
Az egyrésről az Európai Közösségek és azok tagállamai, másrésről a Kirgiz Köztársaság közötti partnerséget létrehozó partnerségi és együttműködési megállapodáshoz a Horvát Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásának figyelembevételére céljából készült jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	7238
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előterjesztője	7238
Felszólalók:	
Tessely Zoltán , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	7240
Dr. Brenner Koloman , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	7240
Molnár Gyula , az MSZP képviselőcsoportja részéről	7241
Gréczy Zsolt , a DK képviselőcsoportja részéről	7242
Varju László (DK)	7243

Tordai Bence (Párbeszéd)	7243
A Magyarország és az Argentín Köztársaság között az ideiglenesen munkát vállaló turisták programjáról szóló Megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	7244
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	7245
Felszólalók:	
Tessely Zoltán , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	7245
Dr. Brenner Koloman , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	7246
Dr. Gurmai Zita , az MSZP képviselőcsoportja részéről	7247
Gréczy Zsolt , a DK képviselőcsoportja részéről.....	7247
Tordai Bence , a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről.....	7248
Varju László (DK).....	7248
Nacs Lőrinc (KDNP)	7249
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	7249
A Magyarország Kormánya és a Luxemburgi Nagyhercegség Kormánya között a minősített adatok cseréjéről és kölcsönös védelméről szóló egyezmény kihirdetéséről szóló törvényjavaslat, valamint A Magyarország és Románia között a minősített adatok kölcsönös védelméről szóló egyezmény kihirdetéséről szóló törvényjavaslat együttes általános vitája a lezárásig	7250
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	7250
Felszólalók:	
Tessely Zoltán , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	7251
Dr. Varga-Damm Andrea , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	7252
Dr. Gurmai Zita , az MSZP képviselőcsoportja részéről	7254
Arató Gergely , a DK képviselőcsoportja részéről	7254
Hajdu László (DK).....	7255
Tordai Bence (Párbeszéd)	7256
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	7257
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	7259
A Magyarország Kormánya és a Szerb Köztársaság Kormánya között a közúti, a vasúti és a vízi határforgalom ellenőrzéséről szóló, Magyarország Kormánya és a Szerb Köztársaság Kormánya közötti Megállapodás módosításáról és kiegészítéséről szóló Egyezmény kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	7259
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	7260
Felszólalók:	
Tessely Zoltán , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	7261
Csányi Tamás , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	7261
Dr. Gurmai Zita , az MSZP képviselőcsoportja részéről	7263
Varju László , a DK képviselőcsoportja részéről	7264
Tordai Bence , a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről.....	7265
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	7266
Az idegenrendészeti szervvel összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	7267
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	7267
Felszólalók:	
Simon Miklós , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	7268
Dr. Varga-Damm Andrea , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	7269
Nacs Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	7271
Dr. Harangozó Tamás , az MSZP képviselőcsoportja részéről	7273
Arató Gergely , a DK képviselőcsoportja részéről	7276
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	7278
Tordai Bence (Párbeszéd)	7283
Nacs Lőrinc (KDNP)	7285
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	7286
Rig Lajos (Jobbik)	7286
Dr. Varga-Damm Andrea (Jobbik).....	7287

Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	7291
A Magyarország Kormánya és a Török Köztársaság Kormánya között a védelmi ipari minősített adatok kölcsönös védelméről szóló egyezmény kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	7293
Németh Szilárd István honvédelmi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	7293
Felszólalók:	
Tessely Zoltán , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	7295
Dr. Varga-Damm Andrea , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	7296
Arató Gergely , a DK képviselőcsoportja részéről	7300
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	7302
Tordai Bence (Párbeszéd)	7303
Németh Szilárd István honvédelmi minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	7304
Napirend utáni felszólalások:	
Dr. Lukács László György (Jobbik)	7306
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	7308
Dr. Varga-Damm Andrea (Jobbik)	7309
Az ülésnap bezárása	7312

Az ülésen jelen voltak:

DR. ORBÁN BALÁZS, a miniszterelnökség államtitkára, DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, DR. JUHÁSZ EDIT, a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára, FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, BÓDIS JÓZSEF, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, DR. RÉTVÁRI BENCE államtitkár, NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. PALKOVICS LÁSZLÓ innovációért és technológiáért felelős miniszter, CSERESNYÉS PÉTER államtitkár, MENCZER TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, BODÓ SÁNDOR pénzügyminisztériumi államtitkár, SÜLI JÁNOS tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
2. ülésnapja
2019. február 19-én, kedden
(9.02 óra - Elnök: *Jakab István*
Jegyzők: *Földi László és dr. Varga László*)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 2. **ülésnapját megnyitom**. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Földi László és Varga László jegyző urak lesznek segítségemre.

Köszönöm kedves vendégeinket és mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Ezen a napon, február 19-én ünnepeljük a **magyar ápolók napját**. Ez Kossuth Zsuzsanna születésnapja, aki a leginkább embert próbáló időkben, az 1848-49-es szabadságharc idején a tábori kórházak főápolónője volt. Világszerte május 12-én emlékeznek meg a modern ápolóképzés megteremtőjére, a brit Florence Nightingale hasonló tevékenységéről, aki a krími háború idején vállalta fel ezt az áldozatos munkát.

Kossuth Lajos húga kiváló szervezői készségét a feladat szolgálatába állítva a reá bízott hivatalt lelkiismeretesen látta el. Hitvallása szerint küldetésének célja felkeresni a szenvedést és enyhíteni azt. Ennek emlékét szándékoztam megörökíteni az Országgyűlés, amikor 2014-ben határozatában Kossuth Zsuzsanna születésnapját a magyar ápolók napjává nyilvánította, ezzel is hangsúlyozva az ápolói munka megbecsülését.

2017-ben, születésének 200. évfordulója alkalmából emléktáblát avattak a Semmelweis Egyetem Egészségtudományi Karán, tavaly pedig sátoraljaújhelyi házában, egykori munkásságának budapesti helyszínén, valamint New Yorkban kapott emléktáblát.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mindannyiunk előtt álló nagy kihívás annak elérése, hogy az ápolói pálya megbecsült, magas presztízsű, a pályakezdők számára is vonzó hivatássá váljék, különösen napjainkban, amikor ez a terület is jelentős létszámhiánnyal küzd. Ugyanakkor ki kell fejezzük elismerésünket az évek, évtizedek óta ápolóként dolgozó polgártársainknak, akik ezt a lelkiileg és fizikailag is nagyon megterhelő munkát végzik nap mint nap. Helytállásuk - ahogyan Kossuth Zsuzsanna szellemi öröksége és elhivatottsága - a magyar társadalom szenvedő tagjai mellett példaértékű. Köszönet és megbecsülés illeti valamennyiüket. *(Taps.)*

Tisztelt Országgyűlés! **Napirend előtti felszólalással** folytatjuk munkánkat. Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Gyöngyösi Márton frakcióvezető úr, Jobbik-képviselőcsoport: „Meddig él vissza a hatalom mindannyiunk türelmével?” címmel. Frakcióvezető úr, öné a szó.

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Látom, hogy ráfordultunk egy újabb kampányra, amikor önök pro-

pagandával árasztják el az országot, így még a felszólalásom legelején szeretném leszögezni, mielőtt még a Fidesz propagandagyára kiforgatja a szavaimat, hogy a Jobbik egyetért azzal, hogy a demográfiai mutatókat és a munkaerőhiány pótlását alapvetően népesedéspolitikai eszközökkel kell javítani és megoldani, nem pedig bevándorlással.

Az illegális migrációt - mint mindig is - következetesen ellenezünk, a magyar családok támogatása, a gyermekvállalás ösztönzése fontos célkitűzés. Ezekben az erőfeszítéseinkben a Jobbikra mindig számíthatnak.

De itt nagyjából vége is van a nagy egyetértésünknek, ugyanis a Fidesz számára a népesedéspolitika ugyanolyan politikai termék, mint minden, amihez eddig az elmúlt 30 évben hozzáfogtak, akár csak a migráció, ami ellen önök szavakban küzdenek, de több tízezer migránst telepítettek le 2015-17 között. Aki ismeri a magyar statisztikát, a magyar statisztikai mutatókat, az pontosan tudja, hogy miről beszélek; többet letelepedési államkötvénnyel, mást pedig a Bevándorlási Hivatal engedélyeivel és azon keresztül.

Orbán Viktor éwertékelőjéből a népesedéspolitikai intézkedéseknek a zanzásított változatát megkaptuk. A nagy örömhíreket egy-egy üzenet formájában miniszterelnök úr már kibontotta; pár napot kellett várunk ahhoz, hogy a részleteket is megismerjük Novák Katalin elbeszélésében. Kiderült, hogy azért nem minden arany, ami fénylik, és egy kicsit az önök propagandája is a jereváni rádióhoz kezd hasonlítani. *(Németh Szilárd István: Savanyú a szőlő, komám!)* Kiderül, hogy nem egészen akkor, nem egészen úgy, és nem egészen ott történt az, amit bemondanak, de természetesen értjük mi, hogy miről szól ez a történet.

Csomagolhatják bárhogy, a színes papíron átsejlik, mit is gondolnak önök rólunk, magyarokról. A magyar fiatal egy szaporítani való haszonállat, amit ha kitömünk hitellel, akkor produkálja a szükséges gyermekszámokat. *(Dr. Rétvári Bence: SZDSZ! SZDSZ! Bauer Tamás megírta.)* És ha megvan, akkor mehet az összeszerelő üzembe a szalagok mellé, és majd valaki fölneveli azt a gyermeket, hiszen már a szülőknek a túloratórvénynek, a rabszolgotörvénynek köszönhetően már lassan arra sem marad idejük, hogy felneveljék a saját gyermeküket.

Fogságban még a nemesebb állatok sem szaporodnak, nemhogy azok az emberek, akik tervekkel és célokkal rendelkeznek. Önök mélységesen lenézik a magyar embereket, és megint egy olyan típusú házardjátékba hajszolják őket, amikbe önök és az önöket követő szocialista kormányok behajszolták az embereket akkor, amikor devizahitelek felvételére ösztönözték őket, és amibe majdnem belerokkant egy egész nemzedék.

A magyar fiatalok arra vágnak, hogy saját lábukon állhassanak, kiszámítható mindennapokat teremtsenek maguknak, biztos munkahelyhez, tisztességes fizetéshez jussanak. A magyar fiatalok nem szeretnének olyan országban élni, amit önök teremtettek, ahol a tanulásnak és a tudásnak nincs becsülete, ahol az értelmiséget és az önálló gondolatot üldözik,

ahol a vállalkozókat ellehetetlenítik, és ahol az előrejutásnak az egyetlen záloga a Fidesz-párttagság. Az eredményt önök is láthatják: közel egymillió magyar fiatal hagyta már el a hazáját, olyan fiatal (*Dr. Rétvári Bence: Egymillió fölött van, kérdezd meg!*), aki alapvetően - közel 1 millió 600 ezer már elhagyta -, és az önök Statisztikai Hivatala szerint 370 ezer fiatal készül elhagyni ezt az országot záros határidőn belül.

Rétvári képviselőtársamnak ajánlom, hogy a KSH adataival ismerkedjen. (*Dr. Rétvári Bence: Ne listázz olyan sokat! Agyadra ment a listázás!*) Közel egymillió magyar fiatal hagyta el már lassan ezt az országot az önök politikájának eredményeképpen. Önök csúcsra járatják azt a neoliberais gazdaságpolitikát, amivel a szocialista kormányok korábban csak kísérleteztek. (*Tállai András: Listád van róla? Lista-király!*)

Az önök gazdaságpolitikájának lényege, hogy stratégiai szerződésekben kiszolgáltatassák a magyar munkavállalókat a külföldi tőkének, önök több tízmillió forinttal stafirozzák ki ezeket a vállalatokat, hogy ne a magyar munkavállalók érdekeit tartsák szem előtt. Felpuhítják a munka törvénykönyvét, és folyamatosan olyan törvényeket hoznak, amelyek a magyar munkavállalók érdekeit durván sértik.

A szakszervezeteket leépítették, legyöngítették, bábbá degradálták őket, és ma jelenleg nincs, aki megvédje a magyar munkavállalókat. (*Dr. Rétvári Bence: Bérunió! Bérunió!*) Az alacsony munkabéreknek eredményeképpen pedig fiatalok százai hagyják el ezt az országot, ezért tűzte ki azt a célt a Jobbik Magyarországért Mozgalom már a béruniós kezdeményezésénél is, hogy a versenyképesség javításán keresztül, a kohéziós politika megreformálásán keresztül (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét. - Közbeszólások.*) a magyar munkavállalók oldalára álljon, önökkel ellentétben. Köszönöm a figyelmüket. (*Taps a Jobbik padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Dömötör Csaba államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Államtitkár úr, öné a szó.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a figyelmet, elnök úr. Érdekes volt, amikor arról beszélt a frakcióvezető úr, hogy a Jobbik támogatja a bevándorlás elleni küzdelmet. Akkor miért nevezték kudarcnak a határozatot? Miért támadták a népszavazást? Miért nem szavazták meg az alaptörvény-módosítást, és miért gátolják folyamatosan a kormány ebbéli küzdelmét? (*Gyöngyösi Márton: Több tízezer migránst engedtetek be! - Dr. Varga-Damm Andrea közbeszól.*)

(9.10)

Ami a családok támogatását illeti, azt szeretném öntől kérdezni, miért támadják már akkor (*Zaj. - Az*

elnök csenget.) a családtámogatási programot, amikor még életbe sem lépett (*Pintér Tamás: Oda kellene figyelned, amit mondunk!*) - amikor még életbe sem lépett!

Mi nagyon jól tudjuk, hogy sokféle élethelyzet van Magyarországon, ezeket mind figyelembe kell venni. Most a kormány bejelentett hétféle intézkedést, de ez nem jelenti azt, hogy a későbbiekben ne lenne még további intézkedéscsomag. (*Varju László: Még több?*) Azt azért még szeretném mondani, hogy a házassági hajlandóság Magyarországon nőtt, több a házasság, a válások csökkentek, és a gyermekvállalási hajlandóság is javult.

A mostani felszólalása és a tegnapi közös szexuális számunkra azt bizonyítja, hogy teljesen belegabalyodtak a baloldali pártokba (*Dr. Rétvári Bence: Így van!*), és nem is törekednek arra, hogy egy kicsit is függetlenedjenek tőlük. Ezért mondhatták azt pár nappal ezelőtt, hogy a Jobbik együttműködik bárkivel, nemcsak Gyurcsány Ferencsel, hanem az ördög anyjával is, ha szükséges. (*Közbeszólás a Jobbik soraiból: Az öreganyjával is!*) Na, ez aztán az elvi alapú politizálás, fényes koalíciót akarnak kötni a szemkilövetőkkel! (*Gyöngyösi Márton: A magyar munkavállalók érdekében, veletek szemben!*)

Hadd kérdezzem már meg önöktől (*Zaj. - Az elnök csenget.*), hadd kérdezzem már meg önöktől: amikor 2017 januárjában az önök választmánya nyilvánította, hogy nem köt szövetséget az MSZP-vel, akkor az hazugság volt? Amikor az elnökük tavaly azt mondta, hogy leginkább a DK-MSZP-páros felel az elmúlt 28 évért, az hazugság volt? Ha korábban azt mondták, hogy az MSZP tönkretette a gazdaságot - ezt mondták -, akkor ez most miért nem probléma? Miért csatlakoznak hozzájuk?

Ami pedig a sértegetést illeti, felhoztuk már ezt itt: maguk hasonultak abban a baloldalhoz, hogy folyamatosan sértegetik a magyarokat. Most erre a haszonállatos kijelentésére nem is szeretnék kitérni, ez önmagában is sértő, hogy ezt a kifejezést használja (*Dr. Rétvári Bence: Minden magyar családot megsértett!*), de ennek azért van előzménye. Szolgalelkűnek minősítették a magyarokat. Azt állították róluk, hogy az alapján szavaznak, hogy kitől kapnak 300 forinttal többet. A volt elnökük szerint a magyarok jelentős része a tavalyi választáson nem használta az agyát - ezt a kifejezést használta -, ez önmagában is súlyos, erre pár napja kiderül, hogy hogyan beszélnek önök az idősebb generációról, far-hát kommandónak nevezik őket. (*Közbeszólások a Jobbik soraiból: A szolnoki polgármesterről beszélj! - Közbeszólások a Fidesz soraiból: Szégyen! Szégyen! - Dr. Varga-Damm Andrea közbeszól.*) És arról a generációról van szó, amelynek a tragédiákkal teli XX. század jutott! (*Zaj. - Az elnök csenget.*)

ELNÖK: Képviselő asszony!

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Az a minimum, tisztelt frakcióve-

zető úr, hogy bocsánatot kérnek tőlük, azoktól a milliőktől, akiket méltóságukban sértettek. Szóval, az a helyzet, hogy önök a magyarokra hivatkoznak, de valójában lenézik őket, máskülönben nem beszélnének így róluk.

Mindeközben halomra dőlnek ki a szekrényből a csontvázak, amelyek azt bizonyítják, hogy a Jobbik még a baloldalhoz való dörgölözés közben is szélsőséges párt maradt (*Moraj az ellenzéki pártok soraiból. - Ungár Péter: Logikailag nehéz állítás ez! - Szabó Timea: Na, erre varrjál gombot!*) Mert olyanok hiába... (*Zaj. - Az elnök csenget. - Gyöngyösi Márton: A papírba beleolvasott, kizökkentette!*), hiába... (*Nagy zaj, közbeszólások.*)

ELNÖK: Tisztelt Jobbik-frakció! Bocsánat, államtitkár úr! Tisztelt Jobbik-frakció, úgy emlékszem, hogy államtitkár úr és a kormánypártok meghallgatták önöket. Kérem, tegyék önök is ezt. (*Zaj. - Az elnök csenget. - Moraj és közbeszólások a Jobbik soraiban: Rosszul emlékszik! Korral jár! Azt tesszük, amit ők! - Gyöngyösi Márton: Arról nem tehetünk, hogy többen vagyunk a teremben, mint ők!*) Tegyék önök is ezt! Köszönöm. Parancsoljon, államtitkár úr!

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Az a helyzet, és önök is nagyon jól tudják, olyanok vannak a Jobbik soraiban különböző szinteken, előtérben vagy a háttérbe húzódva, akik beleköptek a holokauszt-emlékműbe, akik az áldozatok számán viccelődtek, akik egy zsidó nő megverésével hancegtek. (*Moraj és közbeszólások a Jobbik soraiban.*) Ön volt az, aki azt javasolta itt, hogy írják össze a zsidó származású embereket a kormányban és az Országgyűlésben. Ebből nagy balhé lett. Aztán most jelöltek egy olyan képviselőt, aki valóban listázta a kettős állampolgárokat (*Moraj a Jobbik soraiból. - Pintér Tamás: Ne hazudjál!*), nem Magyarországon, hanem az amerikai közéletben. Na, ennyit a néppártosodásról! Semmi sem változott. És hiába veszik fel a lódenkabátot, alóla kilóg a kisnyilas gúnya (*Moraj a Jobbik soraiból: Közbeszólások a Jobbik soraiból: Ül le! Szánalmas!*), és az a helyzet, hogy ezt a Jobbikkal romantikázó baloldali pártok is nagyon jól tudják.

Minden ez, csak nem XXI. századi, sokkal inkább a XX. század legrosszabb része. Ha vitatják ezt, akkor nyugodtan menjenek el a Terror Háza Múzeumba, ott is az „átváltozás” termébe, és ott tegyenek fel maguknak egy kérdést (*Ungár Péter: Intézek jegyet!*), azt, hogy mit mondanának azon ötvenhatos hősöknek, akik támogatták a Jobbik megalapítását. Azt gondolom, hogy a saját szavazóik is nagyon várják a választ. Köszönöm, hogy meghallgattak. (*Taps a kormánypárti padosorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Szabó Timea frakcióvezető asszony, Párbeszéd-frakció: „Aktuális ügyekről” címmel. Frakcióvezető asszony, öné a szó.

SZABÓ TIMEA (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Nem erről fogok majd beszélni, de azért hadd reagáljak rendhagyó módon egy picit Dömötör Csabára, mert azért nagyon vicces, amikor a Fidesz képviselője állítja azt, hogy ki működik együtt kivel. Azért az, hogy a Fidesz szélsőliberális pártból egy szélsőjobboldali párt lett, szerintem önöktől lehetne ezt tanulni, de mi nem ezt a politikát követjük. (*Dr. Rétvári Bence: Bezzeg a Párbeszéd következetes! - Közbeszólás a Fidesz soraiból: Hány pártban voltál már?*)

A Fidesz volt az, amelyik listázta, önök listázták az ellenzéket a Figyelőben, önök folytattak antiszemita kampányt Soros György ellen (*Közbeszólások a Fidesz soraiból: Kikérjük magunknak!*), és az önök Lázár Jánosa mondta azt, hogy a cigányok nem tudnak beilleszkedni Magyarországon - úgyhogy hagyjuk ezt a maszlagot, jó?

Viszont ami ennél fontosabb, az, hogy tegnap az ellenzéki képviselőkkel mi Esztergomban jártunk a Suzuki-gyárban, abban a Suzuki-gyárban egyébként, amely a kormány stratégiai partnereként tavaly márciusban 2,6 milliárd forint vissza nem térítendő állami támogatást, azaz ajándékot kapott. Na, ez a Suzuki-gyár közölte velünk, hogy az ő területük magánterület, és az ellenzéki képviselők nem mehetnek oda be. (*Közbeszólások a Fidesz soraiból: Így van! - Németh Szilárd István: Van ez így! Van ilyen! Van az úgy, hogy Szabó Timea nem tehet meg mindent! Ez egy ilyen játék!*)

A vezetők gyáva módon bent kuksoltak, és maguk helyett kiküldtek egy kommunikációs szakembert, mintha a dolgozók bére, a családok széthullása az önök rabszolgatörvénye miatt egy kommunikációs kérdés lenne. Hiába állítja a Suzuki egyébként, hogy eddig ők megoldották 250 óra túlmunkával a termelést, pontosan tudjuk azt, hogy azzal, hogy kirúgták azt az embert, aki szakszervezetet akart létrehozni, azzal, hogy nem mertek (*Dr. Rétvári Bence: Senki nem élőzik a frakcióból, mi van itt?*) szembenézni az ellenzéki képviselőkkel, azt jelenti és azt bizonyították, hogy igenis fogják alkalmazni majd ezt a rabszolgatörvényt.

Itt ugye összekacsintanak Orbán Viktor és a Suzuki-gyár vezetői, hiszen a fideszes jogszabályban is az van, hogy csak a szakszervezet egyetértésével lehet majd alkalmazni a rabszolgatörvényt. Tehát ha nincsen szakszervezeti vezető, mert kirúgják, akkor nincsen erős szakszervezet sem, ha pedig nincsen szakszervezet, akkor így vagy úgy, de majd rákényszerítik a dolgozókra a 400 óra túlmunkát. Pontosán ezt akarja Orbán Viktor is. Orbán Viktor egy olyan Magyarországot akar (*Dr. Rétvári Bence: Ahol emelkednek a bérek!*), ahol - mint Dél-Ázsiában - a dolgozók éhbérért, kiszolgáltatva, heti 6 napot dolgoznak.

Nem a Suzuki-gyár egyébként az ellenség, mondanom sem kell, hanem minden olyan gyár és vállalat, amely a magyar embereket kizsákmányolja, minden olyan vállalat a magyar emberek ellensége. És ezt Orbán Viktorral karöltve teszik meg ezek a vállalatok.

Orbán Viktor a hatalomra kerülése óta háborút folytat a magyar dolgozók ellen és az érdekképviseltek ellen. Megszüntette a karkedvezményes és a korengedményes nyugdíjat (*Dr. Rétvári Bence: Lenint is idézhetné, mint Bangóné!*), a munka törvénykönyve célzatos átírásával leépítette a munkavállalói jogokat, csökkentette a táppénz összegét, ellehetlenítette a sztrájkot. Ilyet csak egy olyan miniszterelnök tesz, aki utálja a saját országát, aki lenézi és kineveti a saját népet, akinek nem az ország boldogsága, hanem csak a pénz a fontos.

Az, hogy Orbán Viktor azt gondolja, hogy majd a rabszolgatörvény témája szépen lassan feledésbe merül, mert önök próbálnak új témákat behozni, az a helyzet, hogy nem fog működni. Önök azt képzelik, hogy majd a munkavállalók le fogják szépen lassan nyelni ezt a 400 óra túlmunkát, ráadásul úgy, hogy az ezért járó díjazást majd csak három év múlva kapják meg. (*Dr. Rétvári Bence: Nem igaz! Nem igaz! - Dr. Völner Pál: Hazudsz! Nem igaz!*) Hát, van egy rossz hírem: a magyar munkavállalókat nem olyan könnyű legyűrni, ahogy azt önök gondolják és ahogy azt önök remélik.

A legutóbbi hetek fejleményei pontosan azt mutatják, hogy a dolgozók igenis képesek felállni önmagukért, a dolgozókat minden siker, meglátják majd, egyre magabiztosabbá fogja tenni. Az országos sztrájkbizottság már megalakult, a közszféra dolgozói közül sokan márciusban már sztrájkolni fognak, ha a kormány továbbra sem áll velük szóba. (*Közbeszólás a Fidesz soraiból: Most mondtad, hogy nem lehet sztrájkolni!*)

(9.20)

A rabszolgatörvénybe nem fognak beletörődni sem a dolgozók, sem a szakszervezetek, sem az ellenzéki képviselők. Küzdeni fogunk közösen a rabszolgatörvény ellen, és nem is hagyjuk abba a harcot, amíg nem tesszük igazságossá a munka világát, az emberek hétköznapjait. S ehhez már nem elég a rabszolgatörvényt visszavonni, nem is fogunk itt megállni. Tiszteséges, a munkavállalók érdekeit is figyelembe vevő munka törvénykönyvét kell alkotni. Meg kell szüntetni a dolgozók jogainak és életének a sárba tiprását. Emelni kell a béreket. Szabadabbá kell tenni a sztrájkot. Tisztességes nyugdíjba vonulási rendszert kell teremteni. (*Dr. Völner Pál: Nyolc éve ez történik!*) De az a helyzet, hogy ezt önökkel nem lehet megtenni.

Tehát nemcsak a munka törvénykönyvének átírása a cél, hanem az önök kormányának az eltakarítása is. Ehhez már összefogott a szakszervezet, összefogtak a dolgozók, és együttműködnek az ellenzéki pártok is. És semmilyen aljas propagandával vagy más eszközzel ezt az együttműködést önök nem fogják tudni szétverni. (*Dr. Rétvári Bence: Megint hitet tett a Jobbik mellett!*) Addig foguk küzdeni, amíg nemcsak a rabszolgatörvényt fogjuk visszavonni, hanem önöket is eltakarítjuk a kormányból. (*Taps az ellenzéki oldalon.*)

ELNÖK: Képviselő asszony, az időkerete lejárt. Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Bodó Sándor államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Öné a szó, államtitkár úr.

BODÓ SÁNDOR pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Hát, valóban egyértelműnek tűnik, hogy a szakmai hozzászólás apró kis jeleit felfedezve itt bizony egy komoly kampánytémával találkozhatunk. Önök tegnap elutaztak Esztergomba, halottunk erről. (*Szabó Timea: Ez hallatlan! Ez hallatlan a parlamentben!*) Tehát önök elutaztak Esztergomba. Hát, nem Suzukival mentek. Lehet, hogy a helyiek örültek volna, ha a flottába egy olyan kocsi is beválasztanak, de ez nem történt meg. (*Szabó Timea: Önnek Suzukija van, államtitkár úr?*) Ott szembesültek a valósággal, hogy a munkahely bizony egy komoly dolog, és oda nem engedték be önöket, hogy az adott gyárban eljártsszák azt, amit korábban tettek itt Budapesten. Itt szembesülhettek azzal, hogy egy munkahelynek megvan a rendje, ott dolgozni kell (*Szabó Timea: Hol vannak a fideszes parlamenti képviselők?*), megvan mindenkinek a felelőssége, s innentől fogva azt gondolom, hogy csalódottan távozhattak.

A foglalkoztatási mutatók, amiket ön a Suzuki kapcsán meglehetősen kritizál, az meg egyenesen öngólnak minősíthető, hiszen soha annyian nem dolgoztak még, mint amennyien most dolgoznak Magyarországon. Közel 4,5 millióan dolgoznak. (*Szabó Timea: Közmunkán!*) Most önök nagy lelkesen bekiabálnak, hogy közmunka, közmunka, de hát nézzék meg a folyamatos adatokat, amik arról szólnak, hogy a közfoglalkoztatásban egyre kevesebben dolgoznak, a versenyszférában pedig egyre többen. Javaslom tehát önöknek, hogy ez a meglehetősen begyakorolt „köz-munka, közmunka” bekiabálást a jövőben esetleg gondolják át.

A bértárgyalások kapcsán szembesítenem kell önöket azzal, ami az elmúlt év végén a minimálbér, illetve a garantált bérminimum megállapodásával történt, ugyanis mind a reprezentatív szakszervezetek, mint pedig a munkaadók érdekképviselője, igaz, hogy többfordulós tárgyalás után, de aláírta azt a bérmegállapodást, ami, azt gondolom, hogy mindennek az alapja. (*Gyöngyösi Márton: Olyan nincs!*) Ebben a helyzetben 8 százalékos béremelés fogalmazódott meg úgy a minimálbér, mint a garantált bérminimum kapcsán, és amire korábban nem igazán volt példa, egy 8 százalékos bérajánlás is elhangzott, ami, azt gondolom, hogy egy olyan komoly iránymutatás, amit minden munkahelyen érdemes figyelembe venni. (*Szabó Timea: Ezért rúgták ki a szakszervezeti vezetőt?*)

Lehet persze kiabálni, hogy miért nem több, meg mindenki tud eggyel nagyobb számot mondani, de higgyék el, hogy ebben a helyzetben a folyamatos és egyre jobban teljesítő gazdaságnak az is feltétele, hogy kiszámítható legyen, és legyen meg az a stabilitása, ami elengedhetetlen ahhoz, hogy ezek a bérnövekedések folytatódni tudjanak. (*Szabó Timea: Saját*

maguknak 30 százalékos bérnövekedést szavaztak meg!) Teljes tévedés tehát a túlóratörvény kapcsán megfogalmazott gondolataik. De igazából nem is tévedésnek mondanám én ezt, hanem szándékos félrevezetésnek, hiszen ha olyan lenne a magyar valóság, mint amit önök mondtak, akkor valószínűleg most, amikor megkapták az első fizetéseket február elején, hosszú sorok tüntetnének. De hát erről szó sincs. A tüntetéseken leginkább önök vesznek részt. *(Szabó Tímea: Ott lesznek majd velünk a munkavállalók is!)* Ebben a helyzetben azt gondolom, egyáltalán nem mondhatják azt, hogy a munkavállalók hosszú sorokban ott lennének önök mellett.

A Suzuki kapcsán pedig el kell mondjam, valóban igaz, hogy a Magyar Suzukival egy stratégiai partnerségi megállapodást kötött a kormány. Ebben a helyzetben a megjelent információk helytállóak, a munkavállalók már valóban többször kezdeményezték szakszervezet alapítását. Ez a korábbiakban sem volt sikeres, és az elnökök a következő reagálásként munkaiügyi perben megnyerték a követelésüket. Ez is azt bizonyítja, hogy Magyarországon jogbiztonság van. A jelenlegi konfliktus kialakulása kapcsán a munkavállalók valóban döntöttek arról, hogy egy szakszervezeti szövetséget alapítanak. Teljességgel el tudom fogadni az érzéseiket, amikor azt mondták, hogy ennek nem egy parkolóban van a helye. Arról pedig, hogy hogyan és miképpen alakul az egyeztetés a gyárban, magam is azt gondolom, hogy az üzemi tanácsot és a szakszervezetet ebben az értelemben összemossni, összekeverni nem célszerű. *(Szabó Tímea: Nem az a megoldás, hogy kirúgják a szakszervezeti vezetőt! Ez a ti világotok!)*

Azt látni kell, hogy a munka világában a kollektív autonómia érvényre juttatása érdekében jogszabályi környezet rögzíti és biztosítja a szervezkedési jog védelmét, és ezt az Alaptörvény és a munka törvénykönyve egyértelműen szabályozza.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólásra jelentkezett Ungár Péter képviselő úr, LMP-képviselőcsoport: „Merre tovább otthonápolási díj?” címmel. Képviselő úr, öné a szó.

UNGÁR PÉTER (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Szerintem egy kormányzásban azt, hogy kinek az érdekében kormányoznak, aszerint lehet eldönteni, hogy kinek az érdekében hogy alkotnak törvényt. Amikor a multinacionális vállalatok kérték azt, hogy módosítsák a munka törvénykönyvét, akkor a csatársor két egyéni képviselői indítványával ezt percekben belül megtették a Házban, úgy is, hogy a napirendet szabálytalanul fogadták el. Nem kellett akkor végighallgatniuk Rétvári államtitkár úrnak a lorem ipsumszerű 14 ezer karakteres leveleit, nem volt hónapokon át tartó álegyeztetés, ahol normaszövegeket hiányoltak az EMMI-től, nem volt semmilyen olyan, hónapokon át tartó előkészítés, amit a fogd

meg, ereszd meg, itt a piros, hol a piros nevű népi játékokkal lehet leírni; hanem akkor egyszer rögtön beadták azt, hogy 400 óra túlóra legyen Magyarországon, és ezt elfogadták hamar.

Az a helyzet, hogy amikor az ellenzéki képviselők és a civilek az otthonápolási díj növelését akarták, akkor nem sikerült ezt lerendezniük egy egyéni módosító indítvánnyal. Ön most föl fog állni és el fog nekem mondani, mint minden írásbeli válaszában, valamit a csörömpölésről, meg hogy nem vettünk részt a szavazáson, de az a helyzet, hogy az a törvényjavaslat, amit akkor benyújtottak, nem oldotta meg ezt a helyzetet, hanem azokat az embereket szétválasztotta, a szülőjüket ápolókat a gyermekeiket ápolóktól, egymás ellen fordítottak embereket, és csak részben kívánták megoldani ezt a problémát. Jelenleg Magyarországon az, aki idős szülőjét ápolja, 55–60 ezer forint körül kap egy hónapban. Ön el fogja mondani a válaszban, hogy 15 százalékos növekedést jelentett ez az előző évhez képest. Szeretném kérni, hogy ezt forint-fillérben mondja majd, államtitkár úr, ne pedig százalékban, hogy e Házban mindannyian pontosan halljuk, hogy mennyit jelent 55 ezer forintnál egy 15 százalékos emelkedés egyik évről a másikra.

Az a helyzet, hogy ráadásul a gyermekek otthonápolását sem tudták rendesen megoldani. Azt a hatástanulmányt, amit kikértem az EMMI-től, ami a pontozás alapjait jelentette, önök tíz évre titkosították. Hogy mi tíz évre titkos ebben, az számomra egy lételeméleti rejtély lehet. Remélem, államtitkár úr a válaszában ezt meg tudja világítani nekem.

Továbbmennék: a pontrendszer nem volt rendszeresen egyeztetve többek között azokkal a szervezetekkel, amelyek az autista, illetve Down-kóros gyermekeket képviselik, valamint az is hibás a rendszerben, hogy sem a nagyszülő nem veheti igénybe ezt a rendszert, sem pedig a nyugdíj mellett nem lehet igénybe venni.

De továbbmegyek a szülőket otthon ápolók területére. Önök nagyon sokat foglalkoznak a demográfiai problémával. Annak a munkának az alapja, amit a 400 óra túlórával emberek el fognak végezni, az a gondoskodó munka, amit ingyen vagy nagyon kevés fizetésért végeznek el magyar állampolgárok százezrei. Pontosán tudjuk, hogy a magyar társadalom helyzete azt jelenti, hogy húsz-harminc év múlva nagyon sok idős ember lesz, sokkal több, mint most, és ők, hála istennek, sokkal tovább fognak élni. De ez azt jelenti, hogy olyan terhelést fog ez az intézményrendszernek jelenteni, amit nem lehet sem a jelenlegi intézményrendszeri kapacitással megoldani, sem pedig sehogy máshogy, mint hogy az otthonápolást egy vállalható alternatívaként állítsák fel.

(9.30)

Az a helyzet, hogy erre ez az 55 ezer forint nem elég. És most beszéljünk arról, hogy vajon mennyibe kerülne az, ha azoknak az embereknek, akik idős szüleiket otthon ápolják, önök az otthonápolási díjat legalább 100 ezer forintra emelnék. Én most, ha fideszes

lennék ellenzékben iksz évvel ezelőtt, akkor lélegeztetőgépekről beszélnek, meg tartanék sajtótájékoztatót vízben térdig, meg ilyenek, de mindegy. *(Németh Sziárd István: Erről soha nem beszélünk. - Cseresnyés Péter: Medgyessy Péter!)*, de nem teszek ilyeneket, és nem fogom lélegeztetőgépben számolni ezt, hanem az a helyzet, hogy egyszerűen, ha azzal összehasonlítjuk, amit imént államtitkár úr mondott, hogy mennyi adókedvezményt kapott, mondjuk, a Suzuki, abból bőven kijönne az, hogy azok, akik idős szüleiket ápolják otthon, megkapják ezt az emelt díjat.

Az a helyzet, hogy azok az emberek Magyarországon, akik az elsődleges munkaerőpiacot megalapozó gondoskodási munkát végeznek, vagy intézményben, vagy otthon, nem kapnak megfelelő megbecsülést. A szociális bértábla a mai napig nem lett kellően fejlesztve, megalázó fizetések vannak olyan területeken, ahol nagyon értékes munkát végeznek. Úgyhogy, ha önöknek annyira fontos a család, és annyira fontos az, hogy a családban mindenki méltósággal tudjon élni, akkor ezt a pár milliárd forintot ne sajnálják azoktól az emberektől, akik az egyik legfontosabb munkát végzik Magyarországon!

Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Azt hiszem, mindig, amikor ilyen témáról beszélünk, el kell mondjuk, hogy óriási emberi teljesítmény az, amit azok végeznek, akik otthon ápolják akár a gyerekeket, akár más hozzátartozójukat. Egy család számára, amikor olyan gyermek születik, aki nem tudja önmagát ellátni és egész nap gondoskodni kell róla, nemcsak egy nagy anyagi, hanem óriási emberi kihívás és feladat is. Minden elismerésünk azoknak, akik ezt vállalják, és nap mint nap szeretetből, emberségből megteszik. *(Gyöngyösi Márton: Ideje lenne ezt megtenni nyolc év után!)*

Tisztelt Képviselő Úr! Hadd idézzem önt öt perccel ezelőttről: az minősíti az országgyűlési képviselőt, a jogalkotót, hogy kinek az érdekében alkot törvényt. Valóban, ezt önnek is mondhatnánk mi a kormánypárti padosorokból. Ön az egész december 12-i tevékenységüket, mintegy degradálva azt, és az egésznek a komolyságát is elvonva, csörömpölésnek nevezte. *(Dr. Vadai Ágnes közbeszól.)* Ez is mutatja azt, hogy ez önöknek csak egy színjáték, önöknek minden csak egy felvett szerep, így hát csörömpöltek egy kicsit, most így gondolja, december 12-én. Csak ez nem egy csörömpölde, hanem ez a Magyar Országgyűlés, itt törvényeket és jogszabályokat alkotunk, nem pedig a sípolás a dudálás a műfaj, tisztelt képviselő úr. *(Folyamatos, nagy zaj az ellenzéki padosorokban. - Az elnök csenget.)*

December 12-én szerepelt az Országgyűlés napirendjén az ápolási díjak megemlése, december 12-én szerepelt az Országgyűlés napirendjén a gyermekek otthongondozási díjának bevezetése. Mit tettek önök ezen a napon? Amikor az elnök fölment volna a pulpitusra, hogy ezt is és más törvényjavaslatokat is szavazásra bocsásson, generációk óta példátlan módon a magyar parlamentarizmusban, fizikai erőszakkal megakadályozták az Országgyűlés levezető elnökét abban, hogy szavazásra tegye föl a kérdést a saját helyéről, a pulpitusáról, és megszavaztassa az Országgyűlést, hogy biztosítunk-e több mint 10 milliárd forint vagy 14 milliárd forint többletforrásból többet azoknak a családoknak, akik otthon gondozzák a gyermeküket, otthon gondozzák a hozzátartozóikat, és adunk-e többlettámogatást. *(Dr. Vadai Ágnes: Mégiscsak sikerült.)*

Miután a levezető elnök a saját helyéről ezt a kérdést mégis fel tudta tenni szavazásra, bár önök meg akarták akadályozni, hogy a normál helyéről ezt megtegye *(Dr. Vadai Ágnes közbeszól. - Az elnök csenget.)*, akkor pedig, bár önök itt mindnyájan...

ELNÖK: Vadai képviselő asszony! Vadai Ágnes képviselő asszony! Nagyon megkérem, legyen kedves végighallgatni államtitkár urat. Köszönöm. *(Dr. Vadai Ágnes: Én is megkérem. Teljesen indifferens, mit fog mondani, még jön Soros is.)* Képviselő asszony, nem kívánok önnel vitatkozni. Megkérem, fejezze be! Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Tehát, amikor az elnök szavazásra tette föl a kérdést a saját helyéről, sok más egyéb törvényjavaslat mellett, hogy támogatják-e a kormánypárti és az ellenzéki képviselők a gyermekek otthongondozási díjának bevezetését, azt, hogy először 100 ezer forintra emeljük idéntől ezt a juttatást, és jövőre, azután és azután 2022-ig folyamatosan emelkedjen, és 2022-re elérje a minimálbér szintjét, akkor önök mind bent tartózkodtak a parlamentben, itt voltak az ülésteremben, de egyikőjük sem ment oda a helyére, és nem nyomta meg az igen gombot.

Megtehetnék volna, ha fontos lett volna önöknek ez a kérdés *(Ungár Péter, dr. Vadai Ágnes, Szabó Tímea közbeszól.)*, fontosabb lett volna, mint az ön által csörömpölésnek nevezett akció, akkor három lépést, másfél méternyi sétát megtettek volna, odamentek volna a helyükre, és megnyomták volna az igen gombot. *(Közbeszólás a KDNP padosoraiból: Csűrhe.)* De ezt nem tették meg. Más törvényjavaslatnál mindnyájan odaültek a helyükre, és megnyomták a szavazógombjukat. Ennél a törvényjavaslatnál nem mentek oda, mert önöknek ez nem volt fontos. Akinek fontos volt, odament és megszavazta.

Önöknek ez egy ugyanolyan felvett szerep, ebből látszik, mint minden más. Mert ez tényleg egy olyan kérdés, tisztelt képviselő úr, amelyben mindnyájan egyet tudnánk érteni. De önöknek ott, akkor ez a szerep, hogy felborítsák az Országgyűlés törvényes és

szabályos működését, fontosabb volt, mint az, amiért elvileg szavakban előtte heteken keresztül küzdöttek, tisztelt képviselő úr. A kormány viszont meglepte azt, hogy valóban, mindenki ápolási díját megemeltük, idén 15 százalékkal, jövőre 5 százalékkal, azt követően megint 5 százalékkal, és 2022-ben további 5 százalékkal, bevezettük a gyermekek otthongondozási díját, ami idén 100 ezer forint, 2022-ben pedig a minimálbér akkor szintje legyen.

De nemcsak mi minősítettük önöket, hanem az érintett szervezetek is. Ön az autistákra hivatkozott. Hadd olvassam föl önnek az Autisták Országos Szövetsége elnökének a véleményét. A módosítás szerinte pozitív kormányzati intézkedés, ami nagy segítséget jelent az önellátásra képtelen autista emberek családjainak is. Idáig a mi minősítésünk. És az önök minősítése következik. A fogyatékossgal élő embereknek és családjaiknak éppen elég problémája van. És nem segít rajtuk az, ha nem valós információkat kapnak például politikai szándékból. Ezt a fajta riogatást, az autisták szövetségével együtt mi is kérjük, fejezzék be. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Varju László képviselő úr, DK-képviselő-csoport: „Aktuális ügyeink II.” címmel. Képviselő úr, öné a szó.

VARJU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Tisztelt jelen nem lévő Fideszes Képviselők! Hát, beszéljünk akkor arról, hogy kinek mi a fontos! Hiszen az elmúlt hónapokban önök világosan megmutatták, hogy önöket a legkevésbé sem érdekli a magyar emberek élete, egyértelművé tették, nem számít önöknek, ha az európai magyarok többsége a szombatjukat is a munkahelyükön fogják majd tölteni ahelyett, hogy a családjukkal töltenék. Nem érdekelte önöket, hogy az apák, anyák nem látják majd a gyerekeket akkor, amikor teljesítik a rájuk kirótt 400 óra túlmunkát.

Pedig a helyzet világos. Több túlmunka helyett több tisztességes bérré van szükség az elvégzett tisztességes munkáért. Ezt akarják a Suzukiban is. Akik ezt nem adják meg nekik, azok ellen pedig a szakszervezeti fellépés, a munkavállalói jogok képviselete jár nekik. Önök pedig elnézik, elnézik azt, hogy egy ilyen gyárvezetés, a „mi autónk” gyártója mindezt megakadályozza. Önök elnézik, és önök tették lehetővé olyan törvények elfogadásával, amivel egyébként ezt az embert elbocsáthatták.

Mi pedig szolidárisak vagyunk vele. Úgy gondolom, hogy hazafiként egyébként a tegnapi látogatásunkkal is mi mindent megtettünk azért, hogy meghátrálásra bírjuk önöket. Egy olyan hazában, ahol az európai magyarok élete az első, önöknek meg kellett volna köszönni azt, hogy a rabszolgotörvény ellen mi fellépünk és felszólítjuk önöket, hogy ezt ne fogadják el. Ha önöknek valóban Magyarország lenne az első, nem az autógyárosokat, az autógyártó szalagsorokat

és néhány fideszes oligarcha érdekét támogatnák, hanem azt mondták volna, hogy köszönjük szépen, hogy megmutatták, hogy mit nem kellene elfogadni.

Megköszönhetnék volna, hogy emlékeztetjük önöket arra, hogy kiket kell önöknek szolgálni igazából. Persze, azokban az időkben, amikor a végrehajtó hatalom vak és süket saját népére, miközben önök ezt híuen kiszolgálják, akkor a hazafiségért nem köszönet, hanem valamilyen büntetés jár. Aki a nép nevében szól és a nép ellenében cselekvőknek teszi ezt, arra fegyveres biztonsági őrök rángatása, fizetésmegvonás, lejárata jár. Eppen önök tették ezzel egyértelművé, hogy a magyarokat mi szolgáljuk ebben a hazában, nem pedig az Orbán-rendszer.

Hogy képzelik azt, hogy semmibe vehetik az ország több mint ötven pontján tüntető tízezreket? Hogy képzelik, hogy semmibe veszik a szakszervezeteket? Hogy képzelik azt, hogy semmibe veszik a képviselők jogait? Azt már látjuk, hogy önök semmibe akarják venni a 2,5 millió magyar akaratát képviselő ellenzéket, de ebben a kérdésben az önök szavazóinak több mint fele is velünk ért egyet.

(9.40)

Itt és most több mint 5 millió magyar nevében beszélek, amikor azt mondom, hogy a rabszolgotörvény nép elleni büntetés, amit soha nem lett volna szabad önöknek elfogadni. Most mondom azt önöknek, hogy a haza nem lehet ellenzékben? Abból talán értenének önök valamit? *(Dr. Hoppál Péter: Április 8.!)* Nem vagyok benne biztos. Vagy akkor az jön, hogy az 5 millió magyar ember igazából Soros-ügynök, és így a Fidesz-szavazók fele is? Képviselőtársaim! Önök azok, akik hónapok óta nem hallják meg Magyarország hangját. Önök a felelősek mindazért, amit tett és tesz a kormányuk.

Egyetlen édesapa, egyetlen édesanya sem fogja megbocsátani önöknek, hogy nem láthatta hétvégén a gyereket. Azért nem volt ott a srácok focimeccsén, azért nem ment el a játszótérre, és azért nem látta igazából felnőni őket, mert maguknak az autógyárak csettintése fontosabb volt, mint a családjaink. *(Dr. Hoppál Péter: Vasárnapi boltzár...)* De ők nem fognak megbocsátani, mert azt az időt senki nem fogja tudni visszaadni, amit a munkahelyen töltöttek az önök rabszolgotörvénye miatt. Ez a törvény nemcsak a munkavállalókat árulja el, hanem elárulja a családokat is, amikor a családok közös idejét egyébként munkaidővé címkézték át. *(Dr. Hoppál Péter: Vasárnapi boltzár...)* Ha valahogy szét lehet verni családokat, akkor azt pontosan így kell tenni, képviselőtársak! *(Dr. Völner Pál: A vasárnapi boltzár tilalmát miért nem támogattátok?)* Még több munkával, még több túlórával, amiket még csak ki sem kell fizetni. *(Dr. Völner Pál: Nyeresztekedtek!)*

Félmillió magyart már elüldöztek ebből az országból, újabb tízezreket fognak most útjukra bocsátani. Önök nem bevándorlásellenesek, hanem kivándorlás pártiak. Ez az igazság, különben nem üldöznék el innét magyarok százezreit. *(Dr. Hoppál Péter: Ezt*

Gyurcsány mondta... - Dr. Rétvári Bence: *Eltévesztetted a házszámot!* Maguknak köszönhetik, hogy idejutottunk! (Dr. Hoppál Péter: *El lehet menni...*) Maguknak köszönhetik, hogy most autómentességet (sic!) meg hitelt kell ajánlgatni ahhoz (Dr. Rétvári Bence: *Mit mondott erről az elnököd? - Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.*), hogy elhitesse az emberekkel (Az elnök újból csenget.), hogy nem a családok ellenségei. Nem fog ez menni önöknek! Köszönöm szépen. (Dr. Lukács László György: *Rögzítsük a jegyzőkönyvben, hogy Hoppál Péter azt mondta, el lehet menni!* - Cseresnyés Péter: *Azt mondta, hogy Gyurcsány Ferenc mondta!* - Dr. Lukács László György: *Nem mondta!* - Cseresnyés Péter: *De mondta!* - Szórványos taps az ellenzéki pártok padsoraiból.)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Bodó Sándor államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Öné a szó, államtitkár úr.

BODÓ SÁNDOR pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Egy kicsit időutazás részesének érezhetjük magunkat, hiszen ezeket a gondolatokat képviselő úr előző év végén is több alkalommal elmondta.

Mondja, mondja, és hiába próbáljuk szembesíteni a valósággal, ez nem igazán hat a véleményére. (Zaj az ellenzéki pártok padsoraiból.) Természetesen mindenkinek szíve joga, hogy milyen begyakorolt mondókát mond el. Önök egyfolytában a munka törvénykönyve módosításának borzalmas ártalmairól szólnak, és ennek a lényegi tartalmával egyszerűen nincs szándékukban megismerkedni. Már-már feladni látom azt, hogy szembesítsem önöket ezzel, de azért mégsem tehetem. (Gréczy Zsolt: *Nyugodtan! Semmi probléma.*)

És ha belegondolnak abba, amit az előbb is említettem, hogy Magyarországon hogyan és miképp alakulnak a foglalkoztatási mutatószámok, szemben az önök kormányzásának idejével (Dr. Vadai Ágnes: *Londonban jobban teljesítenek. Berlinben is.*), hogyan alakulnak a bérek, szemben az önök kormányzásának idejével, mennyi munkahely teremődik (Gréczy Zsolt: *Nézzük meg az első Orbán-kormányhoz képest!*), milyen a munkanélküliségi ráta, én azt gondolom, hogy ezekkel nincs mit vitatkozni. Önök mégis megpróbálják valószínűleg kampánycélből felhasználni ezt a fontos területet. Én nagyon sajnálom.

A munkaerőpiacon a gazdaság teljesítménye egyre jobb, egyre többen dolgoznak. Természetesen mindig van további tennivaló, tesszük is, akár a foglalkoztatási osztályok átalakításával (Dr. Vadai Ágnes: *Inkább ne!*), aminek célja, hogy a munkavállalókat és a munkaadókat még közelebb hozzuk egymáshoz (Szabó Timea közbeszól.), annak érdekében, hogy a gazdaság teljesítménye javuljon. Ez a konkrét válasz.

Köszönöm szépen. (Taps a kormányzó pártok padsoraiban. - Dr. Vadai Ágnes: *Ennyi?*)

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Nacsa Lőrinc képviselő úr, KDNP-képviselőcsoport: „Aktuális ügyekről” címmel. (Közbeszólás az ellenzéki pártok padsoraiból: *Hurrá!* - Dr. Vadai Ágnes: *Reméljük, vallásos könnyűzenét fog énekelni.*) Képviselő úr, öné a szó.

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogyan arról ma már szó volt, február 19-e Kossuth Zsuzsa születésnapja, azaz a mai nap a magyar ápolók napja. Kossuth Zsuzsa igazi önfeláldozó ember volt, aki mindent megtett hazájáért, a sebesültekért, a munkatársaiért, az egészségügyért. Amikor ezen a napon erről a témáról beszélünk, akkor az első szó mindig a köszöneté. Innen is szeretnénk kifejezni elismerésünket a magyar ápolók felé, akik az egészségügyi ellátórendszer pillérei, egyik legfontosabb szereplői, akik nap mint nap becsülettel helytállva, emberségesen, óriási munkát végeznek a magyar emberek egészsége és gyógyulása érdekében. (Varju László közbeszól.)

Éppen ezért fontos, hogy kellő figyelmet is fordítsunk rájuk és a környezetükre. Az elmúlt évek egyik jelentős intézkedése és mondjuk ki, eredménye a 2016-ban elkezdett és még távolról sem befejezett béremelés az egészségügyi dolgozók körében. A szakvizsgával rendelkező szakorvosok és a kórházi szakgyógyszerészek esetén két lépcsőben került sor a béremelésre. 2016. szeptember 1-jétől bruttó 107 ezer forinttal, majd 2017. november 1-jével további bruttó 100 ezer forinttal emelkedett az alapbérük. A szakvizsgával nem rendelkező orvosok alapbére 2017-ben 50 ezer forinttal emelkedett.

Az orvosok alapbére a 2016-17 közötti időszakban átlagosan 56,8 százalékkal növekedett. A szakdolgozóknál négy lépcsőben került sor a béremelésre. 2016. szeptember 1-jétől közel 27 százalékkal, 2017. november 1-jétől 12 százalékkal és 2018. január 1-jétől 8 százalékkal emelkedett a bérük. A bérmegállapodás alapján a soron következő béremelés előrehozására kerül sor most, 2019. július 1-jére. A többlépcsős béremelésnek köszönhetően a szakdolgozók bére a 2016-2019 közötti időszakban átlagosan 65,5 százalékkal növekszik.

2019-ben, azaz idén is folytatódnak a béremelések, hiszen tavaly meghatároztuk az elkövetkező négy évre vonatkozóan az egészségügyi szakdolgozók béremelésének mértékét, valamint ütemezését, és a védőnők szakdolgozói bértábla alá történő bekerülését is, amiről úgy gondolom személyesen is, hogy óriási előrelépésnek tekinthetjük. Eszerint a négylépcsős béremelés során ebben az évben 8 százalékos, jövő januárban 14 százalékos, novemberben 20 százalékos, majd 2022-ben további 30 százalékos béremelés következik. Így csak a következő három évben 72 százalékos lesz a béremelés mértéke.

A Fidesz-KDNP és a kormány elismeri és megbecsüli az egészségügyben dolgozók áldozatos munkáját, és célunk, hogy méltányos bérezés által kifejezzük

a teljesítményük elismerését. Ezzel szemben a szocialisták Gyurcsány Ferenc vezetésével fizetössé akarták tenni az egészségügyet (*Dr. Vadai Ágnes: De most nem az? - Gréczy Zsolt: Most nem fizetünk?*), elvettek a dolgozóktól egyhavi bért, és a kisebb keresetű egészségügyi dolgozókat is behajszolták a devizahitelek csapdájába. (*Közbeszólás az ellenzéki pártok padsoraiból: Amit ti vezettetek be...*)

Fontosnak tartjuk a munkakörülményeket is, ezért talán soha nem látott kórházfelújítások történtek meg az elmúlt években (*Dr. Vadai Ágnes: Ja!*), amely program folytatódik, különös tekintettel a fővárosra. A következő időszakban 8,5 milliárd forintot költ a kormány nővérszállók felújítására, komfortosabbá tételére, illetve újak építésére is.

Láthatjuk, hogy az elmúlt időszakban is az ország teherbíró képességéhez mérten mindent megtettünk az egészségügyi dolgozókért, de ez nem lezárt folyamat, az úton tovább kell haladni. Ezen az úton menni pedig akkor lehet, ha nem kell olyan célokra költeni ezeket a forrásokat, amelyekre a magyar emberek már nemet mondtak. Látjuk, hogy Németország egyes tartományaiban már többet költenek a bevándorlókra, mint az egészségügyre. Látjuk, hogy egyes északi és nyugati uniós tagállamokban mennyire megterheli a költségvetést a migránsok ellátása. (*Dr. Vadai Ágnes: Tényleg nagyon rossz Németország! Csak tudnám, hogy miért oda mennek a magyar polgárok!*)

A brüsszeli bürokraták fiókjában, sőt már az asztalon is ott vannak azok a tervek, amelyeket ránk akarnak kényszeríteni. (*Dr. Vadai Ágnes: Soros!*) A migránsvízum, a kötelező kvóta, a bevándorlást segítő szervezetek költségvetésének növelése magyar adófizetői pénzből, vagy éppen a migrációt elutasító országok pénzügyi büntetése mind-mind a bevándorláspártiak létező javaslatai. Ők azt szeretnék, ha nem a magyar emberekre, a magyar családokra és a magyar gyermekekre költenénk a költségvetési pénzeket, hanem elvárják, hogy álljunk be a bevándorláspárti sorba. Ez a tétje az európai parlamenti választásnak. (*Dr. Vadai Ágnes: Mi van az ápolókkal?*)

Mi változást akarunk elérni a brüsszeli politikában, nagyobb hangsúlyt akarunk fektetni a határaink, a kultúránk, a szokásaink, valamint a meglévő eredményeink védelmére, és erős, egyenrangú nemzetek együttműködésén alapuló európai közösségben szeretnénk élni. Két választás van: a bevándorláspárti magyar ellenzék, akinek semmi mondanivalója nincs az embereknek, vagy a magyar emberek érdekeit és Magyarországot első helyre helyező Fidesz-KDNP listája. (*Dr. Vadai Ágnes: Mégiscsak jobb lett volna a vallásos könnyűzene! - Rig Lajos: Kossuth Zsuzsától hogyan sikerült eddig eljutni? - Dr. Vadai Ágnes: Bravó!*)

Köszönöm, hogy meghallgattak. (*Taps a kormányzó pártok padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr válaszol az elhangzottakra. (*Egy hang az ellenzéki oldalról: Ó!*) Öné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Köszönöm, hogy ön is a mai napon megemlékezett arról a munkáról és elismerte azt a munkát, amit Magyarországon az ápolók végeznek. Valóban azt hiszem, hogy elismerés kell hogy illesse az ő munkájukat.

Sok riportot hallhattunk az elmúlt napokban vagy akár ma is ápolókkal, és sokan mondták el, hogy nemcsak az egészségügyi tevékenységük, hanem az, hogy néha egy-egy beteg mellé leülnek, egy percig megfogják a kezüket, az sokszor, úgy látják ők is, hogy jobban elősegíti a gyógyulást, az emberség, a figyelem, az odafigyelés, mint sok minden más.

(9.50)

Ezért a különböző kormányok különbözőképpen díjazták az ápolóknak a tevékenységét. A 2010 előtti, mostani ellenzéki pártokból álló kormányok elbocsátásokkal értékelték ezt a munkát, amikor hatezer egészségügyi dolgozót elbocsátottak, aki pedig ott maradt, annak a bérét csökkentették (*Gréczy Zsolt: 50 százalékos béremelés volt, Bence, miért hazudsz?*), hiszen egyhavi bért vettek el 2008-2009-ben az összes magyarországi ápolótól. (*Közbeszólások az ellenzék soraiból. - Az elnök csenget.*) Ezzel szemben 2010 után igyekeztünk emelni az itt dolgozók bérét. Ha megnézi, 2016 és 2019 között mekkora volt az ápolók béremelése, amely az idei évvel bezárólag megvalósul, 65,5 százalék, ha pedig azt nézi, hogy az idei évtől 2022-ig, tehát 2019-ben, 2020-ban, 2021-ben és 2022-ben összesen mekkora lesz a béremelés mértéke a már a kormányzat által eldöntött béremelések szerint, akkor 72 százalékos béremelésre számíthatnak az ápolók Magyarországon.

Igyekeztünk minden többletforrást ahhoz biztosítani, hogy az ápolók bérét tudjuk érezhető mértékben emelni. Látható a különböző egészségügyi statisztikákban is ennek valamelyest a pozitív hatása, hiszen nemcsak az orvosok esetében radikális a csökkenés a külföldre való munkavállalásiengedély-kérelmek kapcsán, ott 60 százalékos csökkenésről beszélhetünk, hanem az ápolók esetében is egyharmadával csökkent a külföldi munkavállalást fontolgató, arra engedélyt kérők száma.

Az is fontos számunkra, hogy a nővérek, az ápolók megfelelő körülmények között lakhassanak, éppen ezért 8,5 milliárd forintos programról döntött a kormány, 8,5 milliárd forint értékben fogunk nővér-szállókat felújítani, korszerűsíteni, illetőleg új nővér-szállókat, ápolói lakásokat létrehozni. (*Dr. Vadai Ágnes: Mészáros Lőrinc fogja építeni őket?*) És mindezek mellett fontos az utánpótlás szempontjából az, hogy minél többeket a pályaválasztás során is támogassunk abban, hogy ápolói pályát válasszanak, szemben az elődeinkkel, akik ezzel nem foglalkoztak, mert csak az egészségügy elüzettségével foglalkoztak, és a privatizációs lehetőséget keresték. Ezzel szemben mi a közfinanszírozott egészségügyben szeretnénk minél több jól képzett ápolót, éppen ezért 4,4 milliárd

forintból pályaválasztást segítő ösztöndíjat hoztunk létre. Azok, akik középfokú intézményben legalább 3-as tanulmányi átlagot érnek, havonta nettó 40 ezer forintos ösztöndíjat kaphatnak, 3200 tanuló-nak tudjuk így az ápolói tanulmányait segíteni. Akik pedig felsőfokú végzettséget szeretnének szerezni ápolóként, félévenként 320-640 ezer forint közötti Michalicza-ösztöndíjra számíthatnak. Körülbelül 2 milliárd forint áll évente rendelkezésre arra, hogy minél több felsőfokú végzettséget szerző ápoló is dolgozzon a magyar kórházakban.

A képviselő úr kitért az egészségügy kapcsán a bevándorlás kockázataira. Valóban azt láthatjuk, hogy Európa azon országaiban, ahol nagyon nagy mértékű a bevándorlás, az egészségügynek teljesen más feladatokkal is nagymértékben foglalkozni kell, mint a nemzedékek óta ott élő emberek egészségügyi ellátása, és ez rengeteg többletkiadást is jelent.

Ha megnézzük a WHO-nak a legfrissebb jelentését, akkor az azt mondja, hogy például a kanyarós megbetegedéseknek, eseteknek a száma a 2015-ös bevándorlási hullám óta megháromszorozódott Európában. És míg korábban hozzászoktunk, hogy ha kanyaróról beszélünk, akkor balkáni országok kerülnek elő mint leginkább fertőzésveszélyes országok Európában, ma ez már nem csak így van, hiszen a balkáni országok mellett Franciaország és Olaszország is (*Dr. Vadai Ágnes közbeszól.*) felcsatlakozott az öt legfertőzöttebb ország közé. De nemcsak a kanyaró esetében beszélhetünk megháromszorozásról, hanem 140 százalékkal nőtt az Eurostat adatai szerint a fertőző és paraziták által terjesztett megbetegedések diagnózisa. Ebben sem a balkáni országok azok, amelyek élen járnak, hanem Olaszország és Németország, tehát bevándorlást szervező vagy bevándorlási frontországokban jelentek meg (*Dr. Vadai Ágnes: Pont nem azért van, hanem az oltásellenesek miatt!*) leginkább ezek az új betegségek. Ezeket akarnák nyilván a kvótákkal szétszórni egész Európában. De ha a Robert Koch Intézetnek nézzük meg az adatait Németországban, akkor azt láthatjuk (*Dr. Vadai Ágnes közbeszól.*), hogy a migránshullám óta a hepatitis B-vel fertőzöttek száma 300 százalékkal nőtt, de a szifiliszfertőzések, a maláriás fertőzések, a tuberkulózis is duplájára nőtt.

Mindenki eldöntheti az egészségügy területén is, hogy az a többletforrás (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), amit biztosítottunk az intézmények és az ott dolgozók számára, a továbbiakban is azokat a betegeket szolgálja, akik ott voltak (*Az elnök ismét csenget.*), vagy pedig más fertőző betegségekre (*Dr. Vadai Ágnes: Nem hallja az államtitkár úr, elnök úr! Még egyszer!*) és egészségügyi kihívásokra költjük a magyar adófizetők pénzét. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok sorai-ban.*)

ELNÖK: Köszönöm az államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Varga László képviselő úr, az MSZP képviselőcsoportjából: „Aktuális kérdésekről” címmel. Ön a szó, képviselő úr.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A Fidesz épphogy megvárta a 2010-es őszi önkormányzati választást, majd ezt követően rögtön módosította a sztrájk törvényt Magyarországon, az éjszaka leple alatt, fél háromkor éjszaka. Gyakorlatilag olyan szinten szűkítette a magyar munkavállalók sztrájkhoz való jogát, hogy egyes ágazatokban szinte ellehetetlenült teljesen ez a jog. Nem is csoda, hogy ezek után egyébként 2010-et követően jóval kevesebb sztrájkról lehetett hallani az országban, mint azt megelőzően. Nem beszéltek erről a választási programjukban, átvették a magyar munkavállalókat, a magyar embereket.

Aztán 2012-ben hatályba lépett az önként által elfogadott új munka törvénykönyve, amelyet önként sokszor mutatnak be úgy, mint a rugalmas munkaerőpiac megalapozóját. Hát igen, rugalmasan kizsákmányolhatóvá tették a magyar munkásokat, a magyar munkavállalókat. Csorbították a jogait, csorbították a szakszervezeti jogokat, leépítették a magyar munkavállalói érdekképviseleteket, egyértelműen hadat üzentek a magyar munkavállalóknak.

Itt is történt egy s más az Országgyűlésben, amikor ennek a jogszabálynak a vitája zajlott. Éjszakába nyúlt a vita, akkor sem volt itt sok fideszes országgyűlési képviselő, több ellenzéki képviselő és az MSZP-frakcióból is sokan itt voltak, itt voltunk, érveltünk, mintegy 800 módosító indítványt nyújtottunk be; csakúgy, mint most decemberben, azokat is lesöpörték, egyetlenegy nem fogadtak el. Egyoldalúan, munkavállaló-ellenesen fogadták el az új munka törvénykönyvét, amely megalapozza mindazt, amit ma a multik, a nagy cégek, sokszor az önként stratégiai partnerei megtehetnek a munkavállalók kizsákmányolása terén ma Magyarországon.

Aztán elérkeztünk a múlt év novemberéhez, decemberéhez, amikor példa nélküli, felháborító módon elképesztően kiszolgáltatottá tették magyar munkavállalók százazreit. Ez a rabszolgatörvény az, amely lehetővé teszi tulajdonképpen magyar multiknak, nagyobb cégeknek, sokszor stratégiai partnereiknek, hogy akár 400 túlórára kötelezzék tulajdonképpen a magyar munkavállalókat. Gondolhatják azt, hogy ez nem kötelezettség, de gondoljanak bele abba, hogy egy kelet-magyarországi kisvárosban, ahol egyetlen multicég az érdemi munkaadó, ha az asztalra teszik a munkavállalónak a módosított munkaszerződését, akkor milyen önkéntesség az, amivel ő erre nemet mondhat akár.

Hova menjen dolgozni, ha nem szeretné vállalni ezt a 400 óra túlmunkát? Tehát ilyen módon ez nem önként vállalt túlmunka, ez az önként médiagépezetében kitalált szlogen, ez nincs így, ez egyértelműen egy munkavállaló-ellenes javaslat, és tovább csorbítja ez a javaslat a szakszervezeti jogokat.

Nem csoda, hogy demonstrációk vannak az országban, nem csoda, hogy nagyon sokan tüntetnek, már vidéken is, megyeszékhelyeken is több ezren, így Miskolcon is ez történt. Sokan bejelentették a tüntetések hatására, hogy nem alkalmazzák a rabszolgatörvényt, de sajnos vannak rossz példák. Ilyen példáról

beszéltek itt napirend előtt a képviselőtársaim az esztergomi példa kapcsán, a Suzuki kapcsán, ahol önöknek fel kellene lépni egy stratégiai partnerrel szemben azért, hogy megvédjék a magyar munkavállalói jogokat, megvédjék a szakszervezeti jogosítványokat. Erről van itt szó, tisztelt képviselőtársaim, tisztelt kormánytagok, ez feladatuk volna, erkölcsi kötelességük. Ehelyett játszanak itt egy politikai színjátékot; ahelyett, hogy megköszönék az ellenzéki képviselőknél, hogy egy határozott fellépést mutattak tegnap Esztergomban, egy szavuk nincs a Suzukival kapcsolatban, nem védik meg a magyar munkavállalókat. De ez törtenik Miskolcon is, ahol egy szintén multicéges raklamból kialakított karámok között adott lehetőséget sztrájkolni a munkavállalóknak. Se szék, se asztal, a munkavállalók állítása szerint legalább tíz ponton sérült még az önök által beszűkített sztrájk törvény is. Elképesztő, felháborító! Önöknek az lenne a dolga, hogy a magyar munkavállalók, a magyar szakszervezeti jogosítványok érdekében fellépjenek.

Nemrég, néhány éve láthattuk óriásplakátokon: „Ha Magyarországra jössz, tiszteletben kell tartanod a kultúránkat!” A magyar sokszínű kultúrához hozzátartozik a széles körű munkavállalói érdekvédelem, a szakszervezeti jogosítványok, a munkásjogosítványok. Meg kell védeni végre ezeket a jogosítványokat, akár a multicégekkel (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), akár az önök stratégiai partnereivel szemben. Köszönöm, elnök úr. (*Taps az ellenzék soraiban.*)

(10.00)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Dömötör Csaba államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Öné a szó, államtitkár úr. (*Moraj az ellenzéki képviselők soraiban. - Gyöngyösi Márton dr. Varga Lászlónak: Érezd magad megtisztelve! - Ungár Péter: Igen!*)

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Amit ebben a felszólalásban, az elmúlt napokban, illetve az elmúlt hetekben műveltek, az nagyon is jól mutatja, hogy mi is a baj az MSZP-vel. (*Dr. Vadai Ágnes: Na!*) Most nem is a magyar nyelvtannal folytatott hősies küzdelmükre gondolok, ahol is a „folytat” szó elipszilonos; de nem akarok a tegnapi helyesírási hibán lovagolni (*Gyöngyösi Márton: A „folytat” szó elipszilonos, a „fojt” szó pontos! - Közbeszólások az ellenzék soraiból.*), előfordul az ilyen, mondjuk, az első osztályban. Szóval, nem az a baj, hogy mást gondol az MSZP, mást szeretnének önök, mint a kormánypártok (*Közbeszólás az ellenzék soraiból.*), az ellenzéki pártok esetében ez gyakran a munkaköri leírás része, hanem az, hogy félrevezetik a magyarokat, az a probléma. Mert az elmúlt hetekben kiderült, hogy amit önök állítottak a túllóratörvény ügyében, az hazugság. Hazudtak a kifizetéséről, a munkanapok számáról is hazudtak, és az önkéntességről is hazudtak, azt állították, hogy nem önkéntes (*Dr. Hoppál Péter: Úgy*

van!), nettó hazugság, és nagyon tanulságos a tegnapi álságos komédiájuk: felkerekedtek, és elmentek a túllóratörvény ügyében tiltakozni egy olyan vállalathoz, ahol nem éltek a túllórákerettel, egyáltalán nem. Nem melleleg... (*Dr. Vadai Ágnes: Cserébe viszont kirúgták a szakszervezeti vezetőt! - Közbeszólások az ellenzék soraiból.*) Nem melleleg folytatták azt a rendkívül arrogáns gyakorlatot, hogy megjelennek különböző intézményeknél és vállalatoknál, és lobogtatják a képviselői igazolványukat (*Tordai Bence közbeszól.*), úgy, ahogy ön tette, képviselő úr, és azt várják, hogy ettől mindenki hasra vágja magát. Ne várják el se a közigazgatástól, se a magyar vállalatoktól, hogy a munkájukat az ellenzéki ötletfarsanghoz igazítsák! (*Gyöngyösi Márton: A demokrácia így működik!*)

A kormány a maga részéről elkötelezett a béremelések mellett (*Dr. Vadai Ágnes: Azt láttuk! Ezért csökkennek a bérek!*), és ezért csökkennek idén tovább a munkaadói adók. (*Folyamatos közbeszólások az ellenzék soraiból. - Az elnök csenget.*) Önök ezt nem támogatták (*Dr. Vadai Ágnes: A bércsökkenést nem!*), nem támogatták, nem támogatták a multik külnadóját sem, arról már nem is beszélve, hogy a baloldal külföldi nagyvállalatoknak dobta oda a magyar ipar jelentős részét (*Dr. Vadai Ágnes: Soros! Soros! Brüsszel!*), aminek a hatását mind a mai napig érezzük. Százezreket tettek az utcára, és a sort folytathatnám. (*Gréczy Zsolt: Most küld el a Posta háromszáz embert, azokkal mi a helyzet?!*)

A munka törvénykönyve egyébként már sokszor módosult, ugyanígy kiabáltak önök mindig, amikor módosult, de az eredmény ismert: több mint 700 ezer új munkahely. Úgyhogy mindenki látja, hogy a munka törvénykönyve, annak módosítása csak ürügy a balhéra, ez az egész a választási kampányuk része. (*Ungár Péter: A Fidesz ilyet nem csinál, á!*)

És ha már választási kampány (*Közbeszólások az ellenzék soraiból.*), ha már választási kampány, a hétvégén önök tartottak egy kongresszust, és ezen a dzsemborin Frans Timmermans volt a nagyszínpados fellépő. (*Dr. Vadai Ágnes: I'm not Fidesz, I'm the people!*) Arról a politikusról van szó, aki a bevándorlást támogató erők csúcsjelöltje. (*Dr. Vadai Ágnes: És akkor Manfred Weber mi?!*) Ő az, aki azt mondja, hogy minden társadalom sokszínű lesz a jövőben, és ehhez a közép-európai országoknak igazodniuk kell, hozzá kell szokniuk. (*Közbeszólások az ellenzék soraiból.*) Tehát a nyílt társadalom elsősorú lobbistájával van dolgunk, akit teljesen hidegen hagy, hogy itt a Kárpát-medencében száz év múlva magyarok élnek-e vagy sem. (*Dr. Vadai Ágnes közbeszól.*)

Azért hozom ide ezt, tisztelt képviselő úr, mert önöknek a díszvendége volt ez az ember a kongresszusukon. (*Németh Szilárd István közbeszól. - Dr. Vadai Ágnes: Állhatunk a csepeliek mellé? - Németh Szilárd István közbeszól.*) Ő most az önök fő szövetségese, és ilyen szempontból nagyon is tanulságos, hogy tegnap közösen álltak ki az ellenzéki pártok, mert mindenki tudhatja, hogy minden egyes ellenzéki párt beiratkozott a bevándorlást támogatók klubjába (*Dr. Vadai Ágnes: Soros! Soros!*), az a helyzet, hogy

minden egyes ellenzéki párt bevándorlaspárti. (Dr. Völner Pál: *Zsoldosok vagytok!* - Dr. Vadai Ágnes: *Így van! Sokszor tessék mondani, és akkor el is hiszik!*) Jó tudni ezt pár héttel az európai választás előtt.

És van még itt egy csúnya történet (Ungár Péter: *Na!*), tisztelt MSZP-s képviselők, ez pedig a Jobbikkal való románcuk. (Közbeszólások az ellenzék soraiból.) Mert mégiscsak... (Dr. Vadai Ágnes: *Csak a pikáns részeket, a többit ne!*) ...mégiscsak... (Közbeszólások az ellenzék soraiból.) ...mégiscsak az MSZP az a párt, amelyik éveken át (Közbeszólások az ellenzék soraiból.) futószalagon gyártotta az elhatárolódási felszólalásokat, az „eddig és ne tovább” hangulatú közleményeket, erre most Kunhalmi Ágnes, Ujhelyi István és Tóth Bertalan úr is listáról, közös listáról és együttműködésről beszél. (Dr. Varga-Damm Andrea közbeszól.)

Hadd kérdezzem már meg, hogy ezek szerint most már elfogadható a holokauszt-emlékmű megalázása vagy a hengegés azzal, hogy az egyik képviselő megütött egy zsidó származású nőt? (Közbeszólások a Jobbik soraiból.) Hol vannak? (Közbeszólások az ellenzék soraiból.) Hol vannak a híres demokratikus elveik, a méltóság védelme? Hol vannak?!

Tisztelt Vadai Képviselő Asszony! Ha jól emlékszem, ön is felvett egy sárga csillagot pár évvel ezelőtt, amikor tiltakozni kellett egy antiszemita kijelentés miatt, önök itt sokan sárga csillaggal tüntettek (Dr. Völner Pál: *Színjáték volt!*). Hol vannak most a sárga csillagok? (Ungár Péter: *Ezt a Mozgó Világból olvasod fel?* - Gréczy Zsolt közbeszól. - *Közbeszólások az ellenzék soraiból.*) Hol vannak? Látok mindenféle kítűzőket, önök is látok kítűzőt (Folyamatos közbeszólások az ellenzék soraiból.), de nem látom a sárga csillagokat, nem látom a tiltakozást. (Gréczy Zsolt: *Ki akarod tetetni a sárga csillagot?!*)

Tisztelt Képviselő Úr... (Ungár Péter közbeszól.) Tisztelt Képviselő Úr! (Közbeszólások az ellenzék soraiból.) Egyszer önök azt mondták, egyszer önök azt mondták, hogy a fasizmus egy vírus (Folyamatos közbeszólások az ellenzék soraiból. - *Az elnök csenget.*), a Jobbik pedig a vírusgazda. Most ezek után két lehetséges eset van, két eset lehetséges: vagy a vírus tűnt el, vagy az önök elvei. Én az utóbbira gyanakszom. Köszönöm, hogy meghallgattak. (Közbeszólások az ellenzék soraiból. - *Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. (Dr. Szél Bernadett az ülésterembe érkezik.) Tisztelt Országgyűlés! (Közbeszólások az ellenzék soraiból. - Dr. Szél Bernadett: *Ti vagytok a vírusgazdák!* - Dömötör Csaba és dr. Orbán Balázs dr. Szél Bernadettnek: *Jó reggelt!* - Dr. Szél Bernadett: *Maguknak is jó reggelt!*) Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Böröcz László képviselő úr (Közbeszólások az ellenzék soraiból: *Halljuk!* - Dr. Vadai Ágnes: *Soros!*), Fidesz-képviselőcsoport (Közbeszólások az ellenzék soraiból.): „Aktuális ügyek” címmel. (Közbeszólások az ellenzék soraiból.) Képviselőtársaim, azt gondolom, minden

frakció felszólalóját meghallgattuk, kérem, tegyék most is. (Dr. Vadai Ágnes: *Meghallgatjuk!*) Képviselő asszony, nem kívánok önnel még egyszer vitába bocsátkozni (Dr. Vadai Ágnes: *Nem vitatkozom önnel.*), figyelmeztetnem kell (Dr. Vadai Ágnes közbeszól.), figyelmeztetnem kell, képviselő asszony, első figyelmeztetés. (Dr. Vadai Ágnes: *Még egyszer figyelmeztessen!*) Képviselő úr, öné a szó.

BÖRÖCZ LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Vadai Ágnes, hogyha gondolja, nyugodtan beszéljen a beszédem alatt, ha ez megnyugtatja, engem nem zavar. (Ungár Péter: *Engem megnyugtat!* - Dr. Vadai Ágnes: *Érdekel, amit mond! Pontosan tudom, miről fog beszélni!*)

A Fidesz-KDNP képviselői következetesen elutasítják a brüsszeli bevándorlaspárti terveket. (Derűltség az ellenzék soraiban. - Dr. Vadai Ágnes: *Mondtam! Én előre megmondtam!*) Jól látható, hogy a brüsszeli bürokraták asztalai ismét tele vannak olyan tervekkel, amelyek a Soros-tervnek megfelelően (Derűltség és közbeszólások az ellenzék soraiban.) bevándorlókontinenssé tennék Európát. (Folyamatos közbeszólások az ellenzék soraiból. - *Az elnök csenget.*) Akárhányszor elbukik egy-egy javaslatuk, mindig kitalálnak újakat, vagy új köntösbe öltöztetve hozzák vissza őket. Ilyenek a határvédelem jogának gyengítése, a migránsvízum bevezetése, a migrációt segítő Soros-szervezetek támogatásának növelése vagy a nem bevándorlaspárti országok pénzügyi vagy adminisztratív eszközökkel történő büntetése. A kötelező betelepítési kvótát már többször megpróbálták ráerőltetni a tagállamokra, eddig sikertelenül, de az is látszik, hogy a bevándorlaspárti brüsszeli elit nem akar letenni ennek a tervnek a megvalósításáról. (Dr. Vadai Ágnes: *Mint Weber!* - Ungár Péter: *Ja, mint Manfred Weber!*)

Hiába utasította el több tagállam, hiába utasítottuk el mi, magyarok is minden idők legnagyobb részvételű népszavazásán, Brüsszel ezt figyelmen kívül hagyja, semmibe veszi az emberek véleményét. (Derűltség és közbeszólások az ellenzék soraiban. - Dr. Vadai Ágnes: *I'm not Fidesz, I'm the people!* - *Az elnök csenget.*)

Frans Timmermans, az Európai Bizottság szocialista alelnöke az Európai Szocialista Párt csúcsteljesítménye az MSZP kongresszusán vett részt, és újra hitet tett a kötelező kvóták bevezetése mellett. (Közbeszólások az ellenzék soraiból. - Dr. Hoppál Péter: *Vegyetek helyesírási szótárt!* - Dr. Völner Pál: *Síri kéne ezen!*) Az MSZP állva tapsolta meg a bevándorlaspárti politikust, Soros György bizalmasát (Közbeszólások az ellenzék soraiból: *Ajjaj!* - Gréczy Zsolt közbeszól.), és láthatóan a régi rajongással asszisztált a fényes tekintetű szocialista vezérnek, aki eljött és elmondta, hogy mit kell gondolniuk a világról. (Közbeszólások és derűltség az ellenzék soraiban.)

Timmermansnak és a bevándorlaspárti barátainak annyira fontos az európai parlamenti választási győzelem, hogy hajlandóak elfogadni és tudomásul

venni, hogy a magyarországi szocialisták összebútoroztak az antiszemita Jobbikkal. Rendkívül... (Közbeszólások az ellenzék soraiból: Na! - Dr. Szél Bernadett: Felháborító! - Gyöngyösi Márton: Ha sokat mondjátok...! - Dr. Vadai Ágnes közbeszól.)

Rendkívül álságos, hogy a szavakban a szélsőjobbtól elhatárolódó bevándorlaspárti csúcsvezető nem zárta ki (Tordai Bence: *Ti vagytok a szélsőjobb!*), hogy a magyarországi szocialisták együttműködjenek a zsidózó, cigányozó Jobbikkal annak érdekében, hogy a bevándorlaspárti az európai parlamenti választáson minél több szavazatot tudjon szerezni. (Folyamatos közbeszólások és derűtség az ellenzék soraiban.) Timmermansnak az ellen sem volt kifogása (Zaj. - Az elnök csenget. - Gyöngyösi Márton: *Ne hagyd magad kizökkeneni!*), hogy az MSZP kongresszusának a díszvendége volt Karácsony Gergely, aki korábban világosan és egyértelműen kijelentette egy interjúban, hogy határozott véleménye szerint nem nácizmus zsidókat listázni. (Dr. Varga-Damm Andrea: *És még van két és fél perce!* - Derűtség az ellenzék soraiban. - Dr. Szél Bernadett: *Beszéljünk még egy kicsit az MSZP-ről!* - Dr. Vadai Ágnes: *Nekünk is lesz kongresszusunk nemsoká, szívesen látjuk magukat, lehet róla beszélni!*)

Látható, hogy a bevándorlaspárti baloldal az európai parlamenti választáson olyan eredményt szeretne elérni, amely következtében az Európai Parlamentben megmarad a bevándorlaspárti erő többsége, ebben hú szövetségeseik a magyar baloldali pártok. (Gréczy Zsolt: *Meg a Néppárt!*) A májusi európai parlamenti választás tétje az, hogy meg tudjuk-e állítani a Timmermans vezette bevándorlaspárti erőket. (Közbeszólás az ellenzék soraiból: *Megint megszavaztok egy bizottságot, amit utálni kell!* - Közbeszólás az ellenzék soraiból: *Éljen Weber!* - Derűtség az ellenzék soraiban. - Dr. Szél Bernadett: *Sorosista ellenzéki párt!*)

De úgy tűnik, az ellenzéki pártok háza táján se minden tejfel, hiszen rendkívül sok szabálytalanság van a működésükben (Folyamatos közbeszólások az ellenzék soraiban. - Az elnök csenget.), és sok helyen vannak belső feszültségek. Gondoljunk csak a szocialistákra! (Ungár Péter: *Gondoljunk!* - Dr. Vadai Ágnes: *Gondoltam! Kitalálja, kire gondoltam?!*) Nemrég a Pest megyei elnöküktől lehetett megtudni, hogy már 2016-ban jelezték, hogy felmerült a költségvetési csalás bűncselekménye a pártban. Az akkori vezetés Molnár Gyulával és Tóth Bertalannal az élen eltusolta az ügyet. (Derűtség az ellenzék soraiban. - Dr. Vadai Ágnes: *Mi van a migránsokkal? Inkább arról beszéljen!*) Szintén a szocialistáknál nem sikerült elfogadni az éves költségvetést, ugyanis elszámolási problémák merültek fel.

(10.10)

A Momentum és a Párbeszéd esetében az Állami Számvevőszék jelezte (Gyöngyösi Márton: *Egy újabb*

független intézmény! - Dr. Vadai Ágnes: *Ó, Polt Péter!*), hogy nem sikerült elszámolni a választási pénzekkel. (Közbeszólások az ellenzéki pártok soraiban. - Az elnök csenget.) Sőt, költségvetési csalás miatt a Legfőbb Ügyészség nyomozást is indított. A Momentum annyira felháborodott az ügyön, hogy nem sokkal később lemondott a pénzügyi vezetőjükről.

Az LMP-t sem kerülték el a problémák, ugyanis tegnap szavaztunk Demeter Mártáról, aki megbukott a nemzetbiztonsági átvilágításon. (Dr. Vadai Ágnes: *Vagy nem!* - Dr. Szél Bernadett: *Bocsánat, én is az vagyok!* - Gréczy Zsolt: *Mi lenne, ha egyszer Orbánt is átvilágítanátok...?*)

A Jobbikban is sorra merülnek fel a pénzügyi nyereszkeskedés lehetőségei. Mint kiderült, Szávay és Staudt késői lemondása az országgyűlési frakciónak csaknem 10 millió forintnyi állami forrást jelentett, nem is beszélve a két képviselő fizetéséről és egyéb juttatásairól. (Gyöngyösi Márton: *Ne prejudikálj már!*) A Jobbikról mindent elmond, hogy a zsidó nő megverésével hencegő Szávay István helyére Bencsik János személyében szintén egy antiszemita kijelentésével hírbe hozott politikust jelöltek országgyűlési képviselőnek. (Tordai Bence: *A Fidelitas karlendítéses videójáról...* - Közbeszólások az ellenzéki pártok soraiban. - Dr. Vadai Ágnes: *A DK-ról semmi? Mi már nem is számítunk?* - Az elnök csenget.)

A magyar ellenzéki politikusok tavaly sokadik választáson (Ungár Péter: *Vége!* - Dr. Vadai Ágnes: *Idő van, elnök úr!* - Az elnök csenget.) nem kaptak bizalmat a választóktól, a víziók és a gondolatiság hiányát pedig egyre erőszakosabb és primitívebb fellépésükkel próbálják palástolni. A kormánypártok ahelyett, hogy reagálnának a provokációra, inkább olyan döntéseket hoznak (Közbeszólások az ellenzéki pártok soraiban.), amelyek Magyarország érdekében állnak, mint például a gazdaság megerősítése, a családok védelme és a gyerekvállalást elősegítő intézkedések. (Folyamatos közbeszólások az ellenzéki pártok soraiban.) Köszönöm szépen. (Taps a kormánypártok soraiban. - Nagy taps és bekiabálások az ellenzéki pártok soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kedves Ellenzék! Mielőtt még nagyon elragadtatnák magukat, tájékoztatom önöket, hogy az Országgyűlés épületében vannak. (Arató Gergely: *Örülni sem szabad?*)

Tisztelt Országgyűlés! Arra kérem önöket, hogy mint ahogy a kormánypárti képviselők meghallgatták az ellenzéki képviselőket (Arató Gergely: *Nincsenek itt, azért! Így könnyű...*), szíveskedjenek ezt tenni. Államtitkár úr, öné a szó.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm, elnök úr. (Dr. Vadai Ágnes: *Nem halljuk! Hangosabban!* - Közbeszólás az ellenzéki pártok soraiban: *Nem hallunk semmit, elnök úr.*) Köszönöm a szót, elnök úr. Engedjék meg, hogy azzal kezdjem, hogy az elmúlt hónapokban lezaj-

lott egy családok védelméről szóló konzultáció, aminek az eredményeit a kormány nyilvánosságra hozta, és az abból fakadó döntéseket is. (*Gyöngyösi Márton: De ő nem erről beszélt! - Dr. Vadai Ágnes: Rossz papírt tetszett elővenni!*) A kormány meghirdetett egy 7 pontos akciótervet, amely a fiatal pároktól a nagyszülőkhöz százezreknek nyújthat majd segítséget.

Most nem is az intézkedések részleteiről szeretnék beszélni (*Dr. Vadai Ágnes: Jobb is! - Arató Gergely: Mert azok nincsenek!*), hanem arról, hogy a bejelentést követően a világ több pontján martak rá erre a családvédelmi akcióra (*Gyöngyösi Márton: Bőröczre reagálj! Szegénynek megroppant az önbizalma! - Közbeszólás az ellenzéki pártok soraiban: Csalásvédelmi akció...*), és ha jól megnézzük, hogy kik támadták be ezt a családvédelmi akciót, akkor azt látjuk, hogy azok, akik nem mellékesen nagyobb bevándorlást akarnak. (*Közbeszólások az ellenzéki pártok soraiban.*) Olyan érveket használtak, mint harmincas évek, rasszizmus, vagy azt, hogy inkább azt kellene néznünk, hogy Afrikában mennyi ember születik (*Ungár Péter: Ezt Bogár László mondta az Echo TV-ben...? Ó szokott ilyeneket mondani.*); ilyen típusú kritikák zúdultak a kormányra és Magyarországra. Ezekből a támadásokból jól látszik egyvalami: akik kinyitnák Európa határait, azokat teljesen hidegen hagyja, hogy száz év múlva magyarok élnek-e itt a Kárpát-medencében vagy nem. (*Dr. Vadai Ágnes: Mi van a kunokkal? - Gréczy Zsolt: Egymillió ember ment el a Kárpát-medencéből!*) Az is hidegen hagyja őket, hogy megmarad-e Európa keresztény kultúrája, és az is egyébként, hogy fent tudjuk-e tartani a saját biztonságunkat.

Ezen a ponton érnek össze a családpolitikai kérdések és a bevándorlási kérdések. Mi az itt élő családokra szeretnénk több pénzt költeni (*Dr. Vadai Ágnes: Hát a Mészáros családra, az Orbán családra, a Garancsi családra...*), ők pedig a bevándorlásra. (*Közbeszólások az ellenzéki pártok soraiban. - Az ellenök csenget.*) Ennek a gondolatnak a brüsszeli intézményekben és a baloldali pártok között is komoly híd-főállásai vannak.

Van a migrációs ügyeknek egy másik vonatkozása is. Itt járt a városban Frans Timmermans úr. (*Dr. Vadai Ágnes: I'm not Fidesz. I'm the people.*) Ő a bevándorláspárti tábor csúcsjelöltje. (*Közbeszólások az ellenzéki pártok soraiban.*) Hiába óbégatnak, önök hívták meg a kongresszusukra, és azt is láttuk, hogy mivel meghívták ezt az embert, ő volt a díszvendég, joggal mondhatjuk, hogy ő az ellenzéki tábor gondolatszponzora. Mert különben miért hívták volna meg? Miért hívták akkor meg? (*Ungár Péter: Szerintem, ha meghívják az Országgyűlésbe, itt is előad nekünk Timmermans.*) Timmermans úrról nemcsak azt kell tudni, hogy gyakorlatilag robotpilóta üzemmódban támadja folyamatosan Magyarországot (*Ungár Péter: Megszavazták a Bizottságot, amiben Timmermansszal... Igent szavaztak a Bizottságra!*), hanem azt is érdemes tudni (*Dr. Szél Bernadett: Mondd ki: Soros!*), hogy szerinte a sokszínűség az emberiség

sorsa, a nyílt társadalom, és ehhez majd a kelet-európaiak is hozzászoknak. Ezek után nem meglepő, hogy betelepítési kvótát akar (*Ungár Péter: A betelepítési kvótát az önök pártcsaládja is támogatta, és önök.*), és nagyon is ellenzi a határzárakat. Ő az önök jelöltje. Hiába óbégatnak, ő az önök jelöltje.

S hogy mit gondol Timmermans úr a keresztény értékekről? (*Dr. Vadai Ágnes: Hát a keresztény értékekről azokból a padsorokból igen sokan tudnának neki referálni, ha igazat mondanának...*) Azt mondta, hogy Magyarország és Lengyelország egy múltbéli aranykort idéz fel, ami sosem létezett, és az ígért jövő sohasem jön el. (*Közbeszólások az ellenzéki pártok soraiban.*) Ezek Timmermans úrnak, a nyílt társadalom fő lobbistájának gondolatai. Világosak, érthetőek, de nagyon is veszélyesek; azért veszélyesek, mert ezeket a gondolatokat különböző brüsszeli intézmények most akarják átültetni a gyakorlatba.

Migránskártya, migránsvízum, a határvédelmi jogok átalakítása úgy, hogy elveszik a tagországoktól (*Gréczy Zsolt: Most szavaztatók meg!*), betelepítési kvóta, több pénz azoknak az aktivistáknak, akik a bevándorlást támogatják (*Dr. Szél Bernadett: Letelepedési kötvény!*), kevesebb azoknak az országoknak, amelyek ellenzik a bevándorlást (*Gréczy Zsolt: Hány ezer migránst hoztatok be? - Dr. Vadai Ágnes: Pharaonról érdeklődnék, meg az orosz haverjaitokról!*), ezeket a terveket akarják most megvalósítani.

Mivel Timmermans úr mint bevándorláspárti csúcsjelölt a következő hetekben folyamatosan kampányolni fog a nyílt társadalomért, ez már önmagában elég ok arra, hogy a kormány tájékoztassa a magyarokat a napirenden lévő, bevándorlást ösztönző tervekről. (*Gyöngyösi Márton: Van pofátok itt migránsozni?*) Túlságosan sokan és túlságosan egyértelműen mondták el a véleményüket a magyarok ahhoz, hogy most, a legfontosabb időszakban elbambuljunk és ne cselekedjünk. Mi ki fogunk állni Magyarorszáért. (*Dr. Vadai Ágnes: Inkább ne! Abból csak baj van!*) Hiába kiabálnak itt az ellenzéki képviselők, függetlenül attól, hogy az ellenzéki pártok egyébként hogyan mennek szembe a magyarok akaratával - látjuk, hogy mindenki feliratkozott a bevándorláspárti listára -, ezzel majd önöknek a választóik felé kell elszámolniuk. (*Dr. Vadai Ágnes: Hazaárulók vagyunk, nem? Mindig ezt mondjátok!*) Köszönöm, hogy meghallgattak. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. (*Dr. Szél Bernadett: Egy perccel kevesebb volt!*) Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk. (*Dr. Vadai Ágnes: Nagy kár! - Ungár Péter: Menjünk még egy kört! - Közbeszólások az ellenzéki pártok soraiban.*)

Soron következik a **Maecenas Universitatis Corvini Alapítványról, a Maecenas Universitatis Corvini Alapítvány és a Budapesti Corvinus Egyetem részére történő vagyonszerzésről** szóló törvényjavaslat, valamint a **nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény**

módosításáról szóló törvényjavaslat együttes általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/4514. és T/4516. számokon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! Elsőként megadom a szót Palkovics László innovációért és technológiáért felelős miniszter úrnak, a törvényjavaslatok előterjesztőjének. Miniszter úr, ön a szó.

DR. PALKOVICS LÁSZLÓ innovációért és technológiáért felelős miniszter, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Magyarország versenyképességébe tett nagyszabású kormányzati befektetés ügyében kérném a következő percekben a megtisztelő figyelmüket.

Magyarország legfontosabb erőforrása a magyar emberekben rejlő tudás és újító szellem. *(Dr. Vadai Ágnes: Ezért lopjátok el!)* Éppen ezért kiemelt jelentőségű a kormányzat sokrétű feladatkörében az a felelősség, amelyet a magyar oktatás, tudomány és innováció rendszerének a megszervezéséért visel. Egész életünk minőségét meghatározza, hogy közösségeink milyen színvonalon képesek a meglévő tudás átadására *(Dr. Vadai Ágnes: Azt látjuk!)*, új tudás felfedezésére és ennek az alkalmazására.

Azt gondolom, hogy közmegegyezés van abban a tekintetben, hogy gazdaságunk versenyképességének kulcsfontosságú tényezője a Magyarországon működő vállalkozások tudásbevonó és innovációs képessége. Magyarország akkor lehet erős ország, ha képes tudásával és tehetségével bekapcsolódni a nemzetközi értékláncokba.

A téma fontossága azonban túlmutat a szikár gazdasági szempontokon. Egy ország tartását jelentős részben az határozza meg, milyen tudást tud adni a világnak. Egy ország, egy nemzet életének alapja megújulási készsége, amely világosan összefügg azzal, mennyire képes kreatív és kíváncsi embereket nevelni.

Tisztelt Országgyűlés! A magyar kormány az elmúlt években számos tétével bizonyította nem csak szavakban megnyilvánuló elkötelezettségét a felsőoktatás iránt. *(Dr. Vadai Ágnes: Azt láttuk!)* A felsőoktatás egy igen komplex rendszer, amelynek sikeres működése számos különböző tényező függvénye. *(Arató Gergely: Amit ti abszolút nem értetek.)* A „Fokozatváltás a felsőoktatásban” című kormányzati stratégia jelölte ki azon alapvető irányokat, amelyek mentén a kormány törekedett az elmúlt években egy korszerű, az erőforrásokat eredményesen és hatékonyan felhasználni képes, a gazdaság és a társadalom által az egyetemek felé megfogalmazott sokrétű elvárásrendszernek megfelelni képes felsőoktatás kialakítására. Ennek keretében került sor például az intézményhálózat konszolidációjára *(Dr. Vadai Ágnes: Elloptátok.)* vagy a felsőoktatási intézmények kutatási tevékenységének erősítését célzó *(Dr. Vadai Ágnes: Elloptátok.)*, tematikus támogatási programok meghirdetésére.

Ezen, az egész intézményrendszert érintő kérdések mellett a kormány azt is célul tűzte ki, hogy az

egyetemek mint szervezetek is minél jobban működjenek.

(10.20)

Az erőforrások ugyanis - bármilyen elkötelezett is egy ország a felsőoktatása mellett - mindig szűkösek lesznek, ezért kulcskérdés, mennyire működnek jól, azaz eredményesen és hatékonyan maguk az intézmények, amelyek a felsőoktatás feladatait ellátják. Ezen törekvés keretében vezette be a kormány a kancellári rendszert az állami fenntartású intézményekben, amelyeknek eredményeit meggyőződésem szerint mindannyian láthatjuk. *(Dr. Vadai Ágnes: Látjuk is!)*

Ma a magyar felsőoktatás pénzügyileg alapvetően stabil, az akadémiai kiválóságot egyre inkább hatékony menedzsment *(Közbeszólások az ellenzéki padsorokból. - Dr. Vadai Ágnes: Akadémia! Most verik szét a Magyar Tudományos Akadémiát!)* szolgálja. Ezen túl az elmúlt években megértettük a felsőoktatási intézmények gazdasági folyamatait, a költség szerkezetét, amely megértés feltétlenül szükséges a következő lépés, egy jelentős struktúraváltás megtétele érdekében.

A stabilitás megteremtése után természetesen a következő lépés a magyar felsőoktatási intézmények működésének a javításában az, hogy azt a környezetet, amelyben működniük kell, egyre rugalmasabbá és szabadabbá tesszük, igazi teljesítmény ugyanis akkor születhet, ha felelősséget és lehetőséget adunk azoknak, akik erre képesek. Az egyetemnek ma globális versenyben kell helyállnia, globális versenyben vesz részt a hallgatókért, az oktatókért, kutatókért, ráadásul a kutatási erőforrásokért is. Éppen ezért arra van szüksége, hogy stratégiaileg legyen képes a pénzügyeit tervezni, a szakterületének sajátosságaihoz és versenypozíciójához igazítani a szervezeti kereteit és humánerőforrás-politikáját, a működéséhez szükséges termékeket és szolgáltatásokat pedig viszonylag egyszerűen tudja beszerezni.

A magyar egyetemeket jelenleg körülvevő környezet sok akadályt gördít eléjük, amely nehezíti az eredményes működésüket. *(Arató Gergely: Miattatok van az a sok akadály!)* Éppen ezért a kormány úgy döntött, nekiáll annak a folyamatnak, amelynek a végén a legtöbb ilyen akadály elhárul és új pályára állhatnak a magyar egyetemek. Természetesen egy ilyen nagyszabású átalakítási folyamatot nem az egész ágazaton érdemes egyszerre elkezdni, hanem meg kell határozni azt az intézményt vagy intézményeket, amelyek a leginkább az alkalmasak arra *(Arató Gergely: Leginkább el lehet lopni!)*, hogy egy ilyen alapvető változáshoz sikeresen alkalmazkodjanak, és számukra megteremteni a megújulás lehetőségét.

A kormány elsőként a Budapesti Corvinus Egyetemet választotta ki arra, hogy új modelltől működjön. A Budapesti Corvinus Egyetem az ország egyik legjobb egyeteme már ma is és meggyőződésem szerint minden képessége megvan arra, hogy továbbiakat lépjen

előre a világszínvonal felé. Szoros és kiterjedt kapcsolata van az üzleti világgal, oktatói és hallgatói erős és nyitott közösséget alakítottak ki. Pénzügyi működése példás, az elmúlt években komoly fejlesztéseket valósított meg. A Corvinus megújulásra kész és képes egyetem, amely számíthat gazdasági és társadalmi partnereinek bizalmára és a támogatására is.

Tisztelt Országgyűlés! Kérem, engedjék meg, hogy röviden összefoglaljam a kormány javaslatának a lényegét. A kormány célja, hogy a Budapesti Corvinus Egyetem 2030-ra Európa száz, a világ kétszáz legjobb egyeteme között legyen a szakterületén, a gazdasági és társadalomtudományok területén. Azt szeretnénk, ha a Corvinus Egyetem olyan tudást adna hallgatóinak, amellyel azok a világ minden pontján megállják a helyüket.

Ehhez a kormány kész egy igen komoly befektetéssel hozzájárulni, egy befektetéssel az egyetem és ezen keresztül a gazdaság és a társadalom irányában elkötelezett és érdeklődő fiatalok jövőjébe.

A kormány álláspontja szerint arra van szükség, hogy a Budapesti Corvinus Egyetem új modellben működjön. A modell lényege, hogy az állam a Corvinus Egyetem fenntartói jogait 2019. július 1-jével átadja egy kifejezetten erre a célra létrehozott alapítványnak. Az alapítvány rendelkezésére bocsát egy olyan mértékű vagyont - vagy ahogy mondani szokás: endowmentet -, amely biztosítja az egyetem hosszú távú fenntartható működését és önállóságát. A fenntartóváltás után a Budapesti Corvinus Egyetem alapítványi fenntartású közhasznú felsőoktatási intézmény lesz. Ezzel a Magyarországon működő egyetemek sorában a nem állami egyetemek közé fog tartozni.

A kormány tehát döntött a Maecenas Universitas Corvini Alapítvány létrehozásának a kezdeményezéséről. Az alapítvány célja oktatási intézmény, kiemelten a Budapesti Corvinus Egyetem alapítói, fenntartói jogának a gyakorlása, működési feltételei, intézményfejlesztési céljai megvalósításának a biztosítása, amelynek érdekében gazdasági tevékenysége keretében az alapító által rendelt, valamint az alapítványhoz csatlakozók által nyújtott vagyont kezeli. Az alapítvány továbbá a magyar felsőoktatás gazdasági, társadalmi és nemzetközi kapcsolatainak fejlesztése érdekében oktatási, tudományos, kutatási, hallgatói, tanuló, oktatói, kutatói és tanári kiválóságokat is támogat, rászorultságalapú támogatást biztosít, és tehetséggondozó programokat fog működtetni.

Az alapítvány számára a kormány rendelkezésre bocsátja a MOL és a Richter, két magyar stratégiai vállalat 10-10 százaléknyi részvénycsomagját, amelynek hozamaiból tudja majd az egyetemet támogatni. *(Dr. Varga-Damm Andrea közbeszól.)*

Az alapítói vagyonnal kapcsolatosan fontos garancia, hogy az alapítvány ezt a vagyonrészt nem értékesítheti, a vagyon hozamát természetesen csak cél szerint használhatja fel. Az alapítvány vagyonkezelő alapítványként fog létrejönni. Ez azt jelenti, hogy az alapító magyar államnak lehetősége lesz az alapítói jogokat átadni az alapítvány kuratóriumának. Ezzel a

lehetőséggel a kormány elképzelése szerint az állam élni is fog, ezzel szeretnénk biztosítani azt, hogy teljes legyen az alapítvány és ezen keresztül az egyetem működési szabadsága.

A kormány által benyújtott javaslat rendezi az egyetem átalakulásával összefüggő vagyoni kérdéseket is. Az egyetem által jelenleg vagyonkezelte állami ingó és ingatlan vagyon ingyenes vagyonjuttatás keretében 2019. július 1-jétől a Budapesti Corvinus Egyetem tulajdonába fog kerülni.

A javaslat erős garanciális elemeket határoz meg a vagyonjuttatással összefüggésben, amelyekre fel szeretném hívni a tisztelt Országgyűlés figyelmét. Egyfelől a Fővám téri kiemelt nemzeti műemlékvédelmi épülettel kapcsolatosan különösen fontos körülmény, hogy az épület teljes és örökös elidegenítési és terhelési tilalom mellett kerül az egyetem birtokába, annak állagát és az értékét folyamatosan őrizni szükséges, ahogy ezt tette idáig is az egyetem. Másfelől a további ingatlanokkal kapcsolatban az egyetem vagyongazdálkodást folytathat, amelynek alapelve az ingatlanok közhasznú alaptevékenysége érdekében való hasznosítása azzal, hogy értékesítésük esetén a befolyt bevételt az alaptevékenységet támogató infrastrukturális fejlesztésre kell visszaforgatni, azaz folyó működési költségre nem fordíthatók.

Egy korábbi, az állam és az egyetem szempontjából előnytelen helyzetet felszámolandó a PPP-konstrukcióban épült, jelenleg magántulajdonban lévő Czuczor utcai ingatlant tulajdonló cég üzletrészeit - ebben az ingatlanban működik egyébként a Corvinus Egyetem C épülete - a Budapesti Corvinus Egyetem a magyar állam támogatásával megvásárolja és tulajdonba veszi.

Tisztelt Országgyűlés! Fontos önöket tájékoztatnom arról is, miként érintik az egyetemi dolgozókat és tanulókat a tervezett változások. A javaslat rendelkezik arról, hogy a fenntartóváltás után az egyetem minden tekintetben teljes körű jogutódja lesz a fenntartóváltás előtti egyetemnek, azaz teljes lesz a jogi és szervezeti kontinuitás. Ez a hallgatók jogviszonyára és a munkavállalók foglalkoztatására is kiterjed.

A Corvinus Egyetem átalakulásával az egyetem jelenleg közalkalmazotti jogviszonyban foglalkoztatott munkavállalói új státuszba kerülnek, ezentúl a munka törvénykönyve szerinti foglalkoztatási jogviszonyban fognak majd dolgozni. *(Arató Gergely: Jön a 400 óra!)*

A határozott idejű közalkalmazotti jogviszonyok határozott idejű munkaviszonnyá, a határozatlan idejű közalkalmazotti jogviszonyok határozatlan idejű munkaviszonnyá fognak átalakulni. A kormány által benyújtott törvényjavaslat olyan elemeket is tartalmaz, amelyek segítik ezt az átmenetet. Az egyetemi munka alapvető stabilitását semmi sem veszélyeztetheti, de ezzel a változtatással az egyetem a céljait jobban szolgáló humán erőforrás-politikát tud majd folytatni.

Fontos szólni az egyetem legfontosabb polgáraitól, a hallgatókról. Mindenekelőtt leszögezendő, hogy az egyetem jelenlegi hallgatóinak jogviszonyát nem

érintik a változások, minden hallgató abban a finanszírozási formában és abban az oktatási programban fejezheti be a tanulmányait, amelyben elkezdte.

Kiemelten fontos emellett, hogy a kormány továbbra is elkötelezett a hozzáférhető felsőoktatás mellett, és ebben az elkötelezettségben az egyetem is partner. Ezzel összefüggésben fog elindulni a Corvinus-ösztöndíjprogram, amely térítésmentes tanulást tesz lehetővé a Corvinuson körülbelül hasonló nagyságrendű hallgató számára, mint amennyien ma állami ösztöndíjjal a Corvinuson tanulnak. A kormány ehhez úgy járul hozzá, hogy a törvényjavaslattal kezdeményezi annak a lehetőségét, hogy a Corvinus-ösztöndíjprogramra a központi felvételi rendszeren keresztül tudnak majd bejelentkezni a hallgatók, ami azt is jelenti, hogy számukra alig lesznek érzékelhetőek a változások a felvételi szempontjából. Más szempontból persze azt reméljük, hogy nagyon is értékelhető, pozitív változások lesznek a Corvinus Egyetemen, amelyek fókuszában éppen a hallgatók állnak. Szintén fontos rögzíteni, hogy a nemzeti felsőoktatásról szóló törvénynek megfelelően a Corvinus Egyetemen továbbra is fenn fog maradni a széles körű hallgatói önkormányzatiság.

Tisztelt Országgyűlés! Gyakran szokás emlegetni a magyar közéletben az autonómia és különös tekintettel az egyetemi autonómia kérdését. Az egyetemek autonómiáját az Alaptörvény rögzíti, amely alapelv érvényesítésétől a jelenlegi javaslat sem tér el, sőt részben abból merítkezik. Meggyőződésem szerint a Budapesti Corvinus Egyetem új modellje az egyetemi autonómia növekedésével fog járni. Az állam megadja a kezdő feltételeket, de utána az alapítványnak mint fenntartónak és az egyetemnek mint szervezetnek és közösségnek adja át a lehetőséget és ezzel együtt a felelősséget is. Az alapítványé a pénzügyi és stratégiai felelősség, az egyetemé pedig a tudomány és a tanítás felelőssége.

Fontos arról is szólni, hogy a javaslat rendelkezik még néhány olyan változásról, amely nem közvetlenül a Budapesti Corvinus Egyetemen van összefüggésben, hanem általánosságban vonatkozik a nem állami egyetemekre. Ezeknek is az a célja, hogy a magyar egyetemek minél rugalmasabban és saját céljaikhoz igazodóan tudjanak működni, és ha úgy látják, akkor nemzetközi jó gyakorlatokat tudjanak a működésükbe bevinni. A javaslat az eddiginél is nagyobb szabadságot ad a nem állami egyetemeknek azzal kapcsolatban, hogy a belső működési struktúrájukat, vezetési rendszerüket hogyan alakítják ki.

(10.30)

Tisztelt Országgyűlés! Magyarország az elmúlt években megteremtette a stabil, biztonságos, hosszú távú fejlődés alapjait. A következő évek feladata a versenyképesség további erősítése, amelynek fontos eleme a világszínvonalú gazdaság- és társadalomtudományi felsőoktatás. Versenyképes gazdaság és ál-

lam nincs felkészült, az idők szavát értő vezetők és innovatív vállalkozások nélkül. Kultúránk és közösségeink nem fejlődhetnek professzionális szervezőmunkára kész emberek sokasága nélkül. Magyarországnak szüksége van olyan nemzetközileg is kiemelkedő egyetemre, amely rangos nemzeti intézményként közösségét szolgáló, teljesítményközpontú és világszínvonalú eredményre képes elitet képez; egyre inkább kiveszi a részét a régiós elitképzésből, ezzel is hozzájárulva a közép-európai szellemi megújuláshoz; képes itthon tartani a fiatal magyar nemzedékek legtehetségesebb tagjait; Magyarország kulturális, tudományos és morális erejének szimbólumaként is meg tud jelenni.

A Budapesti Corvinus Egyetem új modellje meggyőződésem szerint egy ilyen, a világszínvonal elérésére képes intézmény létrejöttéhez vezethet el. Kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy támogassa a kormányt ebben a vállalkozásban. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt folytatnánk munkánkat, ülésvezetési kérdésben kell döntenie az Országgyűlésnek. Hiller István alelnök úr fel kíván szólalni a mai együttes általános vitában. Alelnök úr képviselői felszólalása esetén az önálló indítvány további tárgyalása során csak akkor vezetheti az ülést, ha ehhez az Országgyűlés hozzájárul.

Kérdezem tehát a tisztelt Országgyűlést, hozzájárul-e ahhoz, hogy Hiller István alelnök úr az előterjesztés további tárgyalása során vezethesse az ülést. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége indítványomat elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most vezérszónoki felszólalásokra kerül sor, 30-30 perces időkeretben. Megadom a szót Pószán László képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. PÓSZÁN LÁSZLÓ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Látszatra úgy tűnik, mintha ez a javaslat egy teljesen új és unikális dolog lenne, jóllehet, ha végiggondoljuk, hogy mit tartalmaz a „Fokozatváltás a felsőoktatásban” című stratégia, amelyet egyébként - vissza lehet keresni az akkori bizottsági, illetve parlamenti jegyzőkönyvekből - az ellenzék sem kifogásolt, hanem azt mondta, hogy előremutató, már abban számos olyan elem megfogalmazódik, ami abba az irányba vezet, hogy hogyan tudjuk a magyar felsőoktatást a kor kihívásaihoz igazítottan rugalmasabbá tenni, versenyképesebbé tenni.

Ebben a stratégiában szerepelt már az is, hogy növelni kell a doktori képzések kapacitását. Csak emlegetném a tisztelt Házat, hogy nem is olyan túl régen, pár hónappal ezelőtt erről az Országgyűlés már szavazott is, ez be is következett, tehát látszik azért,

hogy lépésről lépésre alakulnak ezek a dolgok, és elérkeztünk abba az állapotba, abba a stádiumba, amikor egy olyan egyetemet, amelyik pénzügyi-gazdasági ismereteket oktat, magát az egyetemet is ehhez a területhez szorosabban megpróbáljuk közel vinni, lényegében a pénzügyi-gazdasági realitások aktív szereplőjévé tenni. Ehhez kapcsolódnak azok a javaslatok, amelyek arra vonatkoznak, hogy a fenntartó kérdése hogyan és mint alakuljon, ehhez kapcsolódik a vagyonyjuttatás kérdése és értelemszerűen a felsőoktatási törvénynek az a technikai módosítása, ami azt igényli, hogy a fenntartóváltással bekövetkezett állapotváltozás ott is átvezetődjék, átvezetessék a megfelelő rovatba.

Szeretném arra felhívni a figyelmet, hogy a hazai felsőoktatás jó néhány szereplője, jó néhány egyeteme már most is egyébként a gazdasági élet nagyon aktív és fontos szereplőjévé vált az elmúlt esztendőik során, aminek az a következménye - csak utalnék itt a Corvinuson kívül akár a győri egyetemre, nyilván ez kötődik erőteljesen az Audi jelenlétéhez, a kecskeméti felsőoktatási intézményre, a debrecenire, ugyanez igaz azért Miskolcra is -, hogy számos olyan felsőoktatási intézményünk már most van, ahol a gazdasági élettel való kapcsolat minden korábbihoz képest már szorosabb, és ennek jelentős pénzügyi vonzatai is vannak. Magyarán: ezek az egyetemek jelentős bevételi forrásra is szert tudtak tenni úgy, hogy közben egyébként ezeknek az egyetemeknek a napi működését az államháztartási törvény keretei szabályozzák és határozzák meg, amelyek viszont a gazdasági élet szereplőivel való kapcsolattartás szempontjából elég sok nehézséget jelentenek, valljuk be őszintén. Ez részben igaz a szerződés-kötéstől, utalványozástól kezdve egészen a pénzkifizetések engedélyezésén át nagyon-nagyon sok mindenre, úgyhogy értelemszerűen, ha szeretnénk azt a folyamatot erősíteni, márpedig szerintem erre szükség lenne, hogy a felsőoktatás forrásoldalát tudjuk bővíteni, és ez a forrásoldal a gazdasági, a piaci szektorból származzék, akkor a felsőoktatási intézményeket is rugalmasabbá kell tenni a piac világa felé, és nyilvánvalóan érdemes azt is megcselekedni, hogy először kipróbáljuk, tud-e ez jól működni.

Csak emlékeztetni szeretnék, hogy akkor, amikor Magyar Bálint minisztersége idején úgy döntött az akkori balliberális többség, hogy egy csapásra bevezetik a bolognai rendszert, anélkül, hogy tudtuk volna pontosan, ez mivel jár, ahelyett, hogy kipróbáltuk volna egy vagy két egyetemnél, amikor erre volt ilyen javaslat - megjegyzem, a németeknél sok helyen ezt tették, kipróbálták először -, nem, itt generálisan mindenhol, minden intézménynél azonnal, egy csapásra bevezettük, és meg is láttuk az eredményét: jó néhány területen ennek bizony komoly kárai voltak. Tehát szerencsésebb azt megcselekedni, hogy nézzük meg először, egy-egy nagyobb horderejű változtatás egy adott esetben működik-e, és ez milyen tapasztalatokkal bír. Ebből a szempontból a Corvinus Egyetem, amely eddig is a leginkább a piac felé nyitott volt és a leginkább kötődött ehhez a szférához, értelemszerűen kínálkozik egyfajta ideális megoldásnak. Ha az itteni

tapasztalatok kedvezőek, érdemes elgondolkodni azon, hogy milyen irányban kell ezt a későbbiekben bővíteni.

Szeretném felhívni a figyelmet arra is, hogy a közvetkező uniós költségvetési ciklus időszakában már az egyetemi világ is közvetlenül kell hogy pályázzon az uniós forrásokra. Ez megint csak egy jóval nagyobb fokú rugalmasságot kíván az eddigiekhez képest, arról nem is beszélve, hogy a mai egyetemi világot jelentős mértékben gúzsba tudja kötni az a közbeszerzési keret, ami egyébként uniós alapelvek mentén született meg. Mondok egy nagyon egyszerű példát, és azt hiszem, akkor mindenki érteni is fogja, hogy miről van szó. Tekintettel arra, hogy az államháztartási törvény az egyetemek esetében, azok nagyságrendjéből adódóan is, értelemszerűen az egybeszámítást előírja, ma egy magyar egyetem nem tud meghívni egy Nobel-díjast, csak akkor, ha mellette kér még két másik ajánlatot is; ez egész egyszerűen nonszensz. (*Moraj az ellenzék soraiban.*) Tehát gyakorlatilag, ha piaci versenyképességet akarunk elérni, akkor ezeket a típusú adminisztratív akadályokat ki is kell venni a rendszerből, és nyilvánvalóan ebből a szempontból a Corvinus modellje mintaadó lehet majd a későbbiekben is.

Összességében én azt gondolom, hogy az a vagyonyjuttatás, ami egyébként lehetővé teszi az egyetem működését, zökkenőmentes átállását egy új fenntartóra, teljes egészében megnyugtatónak tűnik. Ha annak a hozadékait megnézzük, akkor azt látjuk, hogy az a hozadék magasabb egyébként a jelenlegi támogatási forráskörnél, és arról nem is beszélve, hogy egyéb mozgáslehetőségeinek a kibővülése során az egyetem tőkevonzó képessége és üzleti kapcsolatrendszere még inkább ki tud bővíteni. Azt hiszem, érdemes ezzel kísérletezni.

Sok sikert kívánok egyébként az egyetemnek, az új fenntartóváltás során az alapítvány kuratóriumának majd ehhez a felelősségteljes munkához, és egyúttal azt kívánom, hogy beigazolódjanak majd azok a szándékok, amelyek arról szólnak, hogy a Corvinus Egyetem Európa legjobb egyetemei közé tudjon emelkedni, és a világon is a magasan jegyzett egyetemek közé kerülhessen. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Brenner Koloman képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezetőjének. Parancsoljon!

DR. BRENNER KOLOMAN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: (*A pulpitusról mondja el hozzá szólását.*) Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A magyar egyetemi világ felcsúti stadionja és csapata épül. (*Dr. Hoppál Péter: Ehhez fel kellett menni oda!*) Így lehetett volna a Mészáros Lőrinc nevével nagyon valódi tulajdonosának azt röviden elmagyarázni, hogy mi készül itt a jelen törvényjavaslattal. (*Dr. Hoppál Péter: Értékes felszólalás! - Dr. Varga-Damm Andrea: Tessék ki-menni, ha nem tetszik!*)

(10.40)

De lépünk vissza egy lépést, és beszéljünk arról, jó cél-e az, hogy a Corvinus Egyetemet kiemelkedő külföldi professzorokkal, idegen nyelvű képzésekkel és alapítványi formában fejlesszük fel. Első ránézésre természetesen, hiszen egy alapítványi fenntartású egyetem alapvetően nem ördögtől való nyilvánvalóan. Miért gondolnám mégis azt, hogy ugyanaz lesz a sorsa, mint a Puskás Akadémiának?

Először is az egyetem kiválasztását szeretném egy kicsit itt miniszter úr expozéjához kapcsolódóan kritizálni. Hiszen értem azt a célt, hogy először egy egyetemen akarjuk ezt kipróbálni, és utána megfontoljuk azt, hogy az egész magyar egyetemi világra ezt kiterjesztjük. Ugyanakkor azt is szeretném jelezni, hogy ha a nemzetközi rangsorokban elfoglalt helye a Corvinus Egyetemnek az egyik kiemelt cél, hiszen ezt lehet a szélesebb közvélemény számára is jól kommunikálni, amit érték egyébiránt - bár hát egy külön értekezés témája lehetne, hogy a rankingek hogyan készülnek, milyen módszertannal és valójában mit mutatnak, de nem ennek a vezérszónoki felszólalásnak a célja ebben egy komolyabb tudományos értekezést nyújtani. De azt szeretném jelezni, hogy azért a Corvinus egy speciális egyetem abból a szempontból, hogy messze nem fedi le a képzési spektrumot, hanem csak néhány szakot nyújt a hallgatóknak, valóban esetenként nemzetközi szinten is elismert és magas minőségben.

Ugyanakkor, ha megnézem ezt a vagyonhoz juttatási összeget, amely ebben a törvényjavaslatban szerepel, és ezt összevetem az összes magyar egyetemre és főiskolára jutó elemi költségvetéssel, akkor azt mondom, hogy ez pontosan ugyanaz, mint a felcsúti stadion, hogy egy egyetemre rárakok egy hihetetlen összeget, és elvárom azt, hogy aztán - ez nem egy nagy kunszt - utána ennek kapcsán, mondjuk, valamelyik rangsorba bekerül egy szakja, mondjuk, a kétszázba. Ez mit jelent a magyar egyetemi világra? - tisztelettel kérdezném miniszter urat. Hiszen ez pusztán annyit jelent, hogy egy egyetem egy szakja annyi pénzből, mint az összes magyar egyetem és főiskola éves elemi költségvetése, becsusszan, mondjuk, öt év múlva a legjobb kétszázba a világon. Hurrá! És ez mit jelent a magyar egyetemi szférára, ami a mi felelősségünk szerintem, meggyőződésem szerint?

Azonkívül nézzük meg a tandíjas képzésre vonatkozó terveket! Értem azt a valóban cizellált ösztöndíj-rendszert, amiről miniszter úr is beszélt expozéjában. Ugyanakkor fel szeretném a tisztelt Ház figyelmét arra hívni, hogy minden nemzetközi tapasztalat azt mutatja, hogy a tandíjas képzés bizonyos szegényebb társadalmi rétegeket elrettent a felsőoktatástól. Lehet ezt kiegyensúlyozni, nagyon-nagyon szofisztikáltan kidolgozott ösztöndíjprogramokat melléállítani, de a végeredménye csakis az lesz - és ha a magyar társadalom állapotára gondolunk, akkor ez a veszély a magyar társadalom szempontjából kiemelkedően magas -, hogy az alsóbb, szegényebb osztályokból származó, de tehetséges hallgatók, ha meghallják azt,

hogy tandíj, akkor nem vállalják be ezt a típusú képzést.

Ehhez kapcsolódóan szeretnék utalni arra is, hogy a nyelvvizsga-kritérium miatt ez a kormány amúgy is 2020-tól katasztrófát fog okozni a magyar felsőoktatásban azzal, hogy kizárja azokat az általában szintén inkább szegény sorból származó embereket, akiknek nem futja magántanára és különóra ahhoz, hogy megszerezzék azt a nyelvvizsgát, amit kritériumként elő fog írni a rendelet.

Tehát általánosságban a Jobbik aggályosnak tartja azokat az intézkedéseket, amelyekben az állami fenntartású egyetemeket alapítványi vagy gazdasági társasági formák felé kívánnák eltolni. Az összegyűlt egyetemi világ kivézetése zajlik emellett, hiszen a sajtó naponta tudósít arról, hogy kiemelkedően széles spektrumú képzést biztosító nagy tudományegyetemen tömeges elbocsátások vannak, tisztelt képviselőtársaim. Főleg ennek a fényében rendkívül visszásnak tartom ezt az előterjesztést. Lehet látni, hogy az állami fenntartású egyetemek és főiskolák gazdálkodása és a kormány által biztosított támogatási rendszere kontraproduktív és minőségellenes, hiszen állami döntésekkel hoz helyzetbe kiemelt intézményeket - ennek az állatorvosi lova a Nemzeti Közszolgálati Egyetem -, másrészt nagyrészt hallgatói létszám alapján szabja meg az állami egyetemek költségvetését. Ráadásul a kancellári rendszer bevezetése az akadémiai logika szerint felépülő szervezeti egységek döntési jogkörét erősen korlátozza. A Jobbik véleménye szerint a kancellári rendszert felül kell vizsgálni, és az egyetemek finanszírozásában meg kell jeleníteni az oktatási, a kutatási és a fenntartási elemeket is, és nem kizárólag a hallgatói létszámot kell itt alapvetően figyelembe venni.

Végezetül azt szeretném kifejtetni, hogy alapvetően ez az egész lépés ráadásul egy olyan társadalmi légkörben zajlik, tisztelt miniszter úr, ahol komoly támadások érik a magyar értelmiséget, és a legsötétebb bolsevik idők idéző támadások érik például a Magyar Tudományos Akadémiát. (*Zaj, közbeszólások a kormánypárti padosorokból.*) Itt idézném a Fidesz volt oktatási miniszterének véleményét, aki szerint Palkovics miniszter úr minősíthetetlen hangnembem tárgyalt az MTA vezetésével. Azt pedig tipikusan bolsevik metódusnak tartom, hogy valaki, egy felelős miniszter nem az Akadémia felelős vezetésével, hanem az alsóbb szintű intézeti igazgatókkal kezd el úgy tárgyalásokat, hogy ezt a kiszolgáltatott vezetői szintet akarja aztán a megválasztott akadémiai vezetőkkel szemben kijátszani. Szégyen, gyalázat, miniszter úr! (*Felzúdulás, zaj a kormánypárti padosorokban.*)

És ceterum censeo: a Fidesz vonja vissza a magyar munkavállalókat kizsigerelő rabszolgatörvényt. Köszönöm a figyelmüket. (*Derültség és taps az ellenzéki pártok padosoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Hiller István képviselő úrnak, az Országgyűlés alelnökének, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, alelnök úr!

DR. HILLER ISTVÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Képviselő Asszonyok és Képviselő Urak! Miniszter úr tényállításokkal kezdte az expozét. Helyes, akkor tényállításokat tényállítással szegezzünk szembe!

Tényállítás az, hogy 2010 óta a magyar oktatás színvonala minden szegmensében romlik. A közoktatás a számok nyelvén is bizonyíthatóan színvonalában esik, aztán meg zuhan. Saját korábbi eredményeikhez képest is a legutóbbi PISA-felmérés már lényegesen gyengébb számokat hozott, mint azt már az önök kormánya idején sikerült produkálni. A szakképzés romokban, méghozzá olyan mértékben, hogy saját háttérszámításaik és háttér tanulmányaik is azt bizonyítják és azt tanácsolják, hogy ott alapvető változásokat csináljanak, mert képtelenek kielégíteni a magyar munkaerőpiac igényeit.

A felsőoktatásban 2010 óta többféle kísérlet történt. Idáig mindegyik megbukott, most aztán modellváltást kívánnak elérni. Azért kell modellváltás, mert az a modell, amelyet működtettek idáig, az láthatóan eredménytelen.

A tényállítások folytatása akár formai okokkal is magyarázható. Természetesen egy adott kormánynak saját hatásköre, hogy egy törvénynek ki az előterjesztője, de most már valóban itt a törvénytervezet vitájának első harmadánál csak meg kell kérdeznem, hogy a felsőoktatásért felelős államtitkárság hol van. Kicsit furcsa nekem, hogy egy egyetemről beszélünk, a magyar felsőoktatás egy jelentős intézményéről, és ugyan az előterjesztő, ahogy mondtam, az, akit a kormányfő kijelöl, ebbe nekem beleszólásom nincs, de azért valamennyire mégiscsak föltűnő, hogy a miniszter úr képviseli a kormány egészét. Szemben velem kellene hogy üljön a felsőoktatásért felelős államtitkárság vezetője, aki ha jól látom, nincsen teljesen ott. *(Derültség az ellenzéki padosorokban.)* Ez csak annyiban felvetendő, hogy mégiscsak, ha ez egy ilyen jelentős esemény, egy ilyen komoly modellváltás, akkor a felsőoktatási államtitkár miért nincs itt.

(10.50)

Ennek belső vitáit és nem kívánom boncolgatni. Bár önök többször emlegették az én pártom hétvégi kongresszusát, ezt én nem nagyon fordítanám meg, meg például erről a belső vitáról ott nem volt szó. De azért az napnál világosabb, hogy amikor egy magyar felsőoktatási törvény, illetve egy magyar felsőoktatási intézmény módosításáról, illetve egy új törvényjavaslatról van szó, akkor a felsőoktatásért felelős államtitkárság csak képviseltethetné már magát valamilyen módon. De ami a tények további boncolgatását illeti, menjünk bele a lényegbe! A modellváltás kérdését én három aspektusból szeretném vizsgálni; az első tartalmi. Az a helyzet, hogy ki kell mondani, itt egy, a ma-inál lényegesen kisebb létszámú egyetem jön létre, amelynek hallgatói döntő többsége tandíjat fog fizetni, és az oktatói gárda is lényegesen kisebb létszámú lesz, mint most. Magyarul, a mai Corvinus

Egyetem hallgatói létszáma a harmadára fog csökkenni, és a Corvinus Egyetem jelenlegi oktatóinak egy részét, könnyen elképzelhető, hogy 40 százalékát az új intézmény nem fogja foglalkoztatni. Ezeket az embereket egész egyszerűen el fogják bocsátani.

A második, amennyiben a hallgatók szemszögéből az a modell valósul meg, amit a miniszter úr ecsevelt, a mi háttérszámításaink szerint a nem tandíjnak nevezett tandíj bizonyos esetekben félévente el fogja érni a 2 millió forintot. Tisztelettel kérem, hogy erről azért időben tájékoztassuk a leendő hallgatókat. Ma a magyar felsőoktatásban a legnagyobb nem tandíjnak nevezett tandíj az orvostudományi egyetemen, ezen belül is a Semmelweis van, ami 1 millió 180 ezer forint. Ezen az egyetemen, amennyiben ezekkel a peremfeltételekkel folyik az oktatás, ezt meg fogják haladni. Magyarul, 2 millió forint körül lesz a tandíj.

A kritériumok között, amelyek lehetővé tennék azt a célt, hogy 2030-ra a világ első száz egyeteme között legyen, nyilvánvalóan különböző listák vannak. A legismertebb az úgynevezett sanghaji lista. A sanghaji egyetemi lista kritériumrendszere teljesen egyértelmű, ott legalább két, de inkább kettőnél több Nobel-díjas oktatót kell az adott egyetemen legalább egy tanévre megszerezni, hogy ott tanítson. Jelenleg az a nemzetközi légkör, amely a magyar felsőoktatást körülveszi, gondoljunk arra, hogy a CEU kipaterolása ellen 110 nemzetközi hírű intézmény, kutatóintézet, egyetem és több ezer professzor tiltakozott, nem feltétlenül annyira csalogató tény. Következésképpen, mint ahogy mindannyian tudjuk, akik a felsőoktatást egy kicsit figyeljük, volt olyan nemzetközi meghirdetett konferencia, amelynek a vezető előadói kimondottan nem szakmai okból, hanem a jelenlegi magyar viszonyok és politikai viszonyok miatt mondták, illetve mondták le, hogy Magyarországra jöjjenek előadni, nemhogy egy adott egyetemen tanítsanak.

A gazdasági alap tekintetében azt kell mondjam, hogy az a két forrás, amelyet a törvényjavaslat megjelöl, az egyik a MOL által kifizetett osztalék, illetve a Richter által kifizetett osztalék, sok mindent eredményezhet, csak stabilitást nem. Példának okáért, amíg 2017-ben a MOL esetében ez 94 milliárd volt, 2014-ben 50. De hogy időrendi sorrendben ne gondoljuk, hogy ez állandóan nő, a Richter által kifizetett 2016-ban 19,8, 2017-ben 12,07. Tehát egy valamiféle stabil finanszírozási alapról semmiképpen sem beszélhetünk.

Harmadrészt a gazdasági alapoknál, és ezt feltétlenül meg kell említeni, az intézménynek nemcsak a tartalmi, oktatási színvonala az, amely figyelembe vehető, hanem az ingatlanállománya. Itt a törvényjavaslat nagyon kétértelműen fogalmaz. Amíg a Corvinus főépülete, a Fővám téri épület esetében azt mondja, hogy az elidegeníthetetlen, a többi intézmény, a többi ingatlan esetében ezt egyetlenségyszer sem mondja ki. Példának okáért az az úgynevezett C épület esetében, amely egyébként bejegyzés szerint a Közraktár utca 4., magyarul: a modern épület, amelyet ezek szerint az állam tulajdonba vesz, egyáltalán nem mondja ki a törvényjavaslat, hogy miután az állam tulajdonba

vette, elidegeníthetetlen, csak az úgynevezett vámházra, tehát a Fővám tér 7-9-re.

Hasonlóképpen nagyon szeretném tudni, hogy a XI. kerületi Mányoki út 9. számú épület hogyan lehet, hogy a törvényjavaslat értelmében egy meghatározott ideig a Közszolgálati Egyetem céljára hasznosítható - már hogy ingyen. Én számos olyan intézményt tudok, akár Budapesten a közelben, amely sokkal nagyobb épületgondokkal küszködik, mint a kampuszát éppen most szerzett Közszolgálati Egyetem. Tehát mi indokolja azt, hogy a Corvinus egy meghatározott épülete éppen a Közszolgálati Egyetem céljára kerül meghatározott ideig hasznosításra?

Maga a közérdekű Vagyonkezelői Alapítvány egy valóban olyan új forma, amelyről a kipróbálás előtt nem lehet mondani, hogy jó vagy rossz, csak annyit lehet mondani, hogy ilyen egyelőre nem volt. Azt azonban igen, hogy az irányítási mechanizmus az egyetemen belül több mint kétséges, és teljes mértékben folytatja azt a tendenciát, amelyet az önök kormányától a legkülönbözőbb időszakokban láttunk. Hogy mindenki számára világos legyen, a rektor korábbi időben szuverén intézményi „hatalmát” meg kellett hogy ossza a törvénymódosítás miatt a kancellárral, most pedig bevezetésre kerül az elnök. Ez már a magyar közmondások szerint is sok még egy csárdában is, mert a magyar közmondás idáig csak két dudást bírt betenni egy csárdába (*Derűtség az ellenzéki sorokban.*), három dudásról még egyetlenegy népmesében sem hallottam. Itt nem arról van szó, hogy a bevezetendő elnöki tisztség bármelyik másikat negligálja, lesz rektor, lesz kancellár, meg lesz elnök.

Az a helyzet, hogy azért lesz elnök, hogy még kevesebb beleszólása legyen a dolgokba a rektornak. Nem arról van szó, hogy a kancellár hatalmát csökkentik vagy korlátozzák, hanem arról van szó, hogy a megválasztott egyetemi vezető, a tényleges egyetemi szuverenitást biztosító egyszemélyi vezető, a rektor lehetőségeit korlátozzák, ami a mi fogalmaink szerint az akadémiai, ilyen értelemben az egyetemi szuverenitás és autonómia csorbítása. Arra már most szeretném felhívni a figyelmet, hogy egy későbbi törvényvitájába, ami a Magyar Tudományos Akadémiáról szól, ugyanez a forma, a Közérdekű Vagyonkezelői Alapítvány vagy annak egy változata kerül bevezetésre, ami - ott nyilván ki fogjuk fejteni - mindenféle kritikánkat „élvezi”.

(Az elnöki széklet dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Az a cél, tisztelt miniszter úr, amelyik egy magyar felsőoktatási intézményt az első száz közé akar juttatni, feltétlenül pártfogolandó. Ennél már csak az lenne jobb, hogyha a magyar felsőoktatás egészében gondolkodnának. Mert miközben egy intézményről beszélünk, tisztelettel kérdem, hogy mi van a Debreceni Egyetemen, a pécsivel meg a szegedivel, mi van az én intézményemmel, az ELTE-vel, ahonnan éppen most bocsátanak el közel 50 oktatót. Mi van az

orvostudományi egyetemeink finanszírozásával, mi van a vidéki főiskolákkal és egyetemekkel?

Ez a törvényjavaslat a Corvinus Egyetem színvonaljavítását hozza, de nem látom benne a színvonaljavítás esetét, a felsőoktatás egészének színvonalcsökkenése pedig a továbbiakban is folytatódik. Minden ember, aki a magyar jövőben, ebben az értelemben a magyar oktatásban lényeges, fontos és meghatározó elemet lát, azt kell mondja, hogy az az irány, amivel önök az oktatást - legyen az közoktatás vagy szakképzés, vagy éppen a felsőoktatás - szemlélik, elfogadhatatlan.

(11.00)

Önök színvonaljavítás helyett, az egyetemi autonómia megerősítése helyett, a hallgatók helyzetének javítása helyett, az oktatók bérezésének javítása helyett az állam, a központi irányítás megerősítését tartják mindenekelőtti célnak. Ezért van az, hogy a közoktatásban ellenőrzött tanárok egyendiákokat akarnának oktatni. Ezért van az, hogy a szakképzésből gyakorlatilag betanított munkásokat hoznak ki. Ez azért van, mert a felsőoktatásban jelen pillanatban egy intézményben gondolkodnak, szimbolikusan, a magyar felsőoktatás egészének színvonala pedig csökken. Ezért mi ezt a törvényt elutasítjuk, és mindenki másnak azt javasoljuk, hogy utasítsa el. Köszönöm szépen. (*Taps az ellenzéki padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Szeretettel köszöntöm képviselőtársaimat, és folytatjuk a vezérszónoki felszólalásokat. Csak tájékoztatásul mondom, mert látom, hogy még alelnök úrnak is lett volna mondanivalója, hogy 30 perces az időkeret ennél a vezérszónoki felszólalásnál.

Megadom a szót a DK képviselőcsoportjából Arató Gergely képviselő úrnak. Parancsoljon!

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Önök elárasztották az országot ismét óriásplakátokkal, ahol a kormány szédületes munkasikereiről értesülhetünk különböző hamis statiszták segítségével. Sajnálatos módon azonban egy óriásplakátot elmulasztottak kiragasztani, ami arról szólna, hogy a kormány tényleg egyedülálló módon, és ebben az egyben valóban csodálatos eredményeket elérve és nagy-szerű kreativitást felmutatva, forradalmasította a szervezett bűnözés, a fehérgalléros bűnözés világát.

Azt kell önöknek mondanom, hogy ezen a területen az önök fantáziája kifogyhatatlan, mindig vannak új és új ötleteik. Az előttünk fekvő törvényjavaslatok lényegében nem másról szólnak, mint egy egészen újfajta lopási forma bevezetéséről, amit nevezhetünk nagy egyetemrablásnak. Mert miről szól ez a törvényjavaslat? Lényegében arról, hogy fognak egy állami egyetemet, egy jól működő, elismert egyetemet, ezt elveszik a hallgatóktól, elveszik a köztől, privatizálják, magánintézményt csinálnak belőle. Mégpedig sajátos módon olyan magánintézményt, ahol azért az önök

érdekei, a kormány érdekei érvényesülnek. Mindent a kormánynak, semmit a hallgatóknak és semmit az oktatóknak. Erről szól ez a törvényjavaslat, tisztelt képviselőtársaim.

Kezdjük a legfontosabb kérdéssel, a hallgatókkal. Miről szól az önök csodálatos modellje? Persze nehéz megmondani, mert összevissza hazudoznak ebben a kérdésben; miniszter úr is nagyon távol merészkedett a valóság talajától a mostani hozzászólásában, amikor arról beszélt, hogy majd lesz itt ösztöndíjrendszer, és észre sem fogják venni, hogy mi történt meg mi változik. Ki kell nyitni a törvényjavaslatot és el kell olvasni. Miről szól ez a törvényjavaslat? Ez arról szól, hogy a hallgatóknak semmilyen garancia nem jár. Nem vonatkoznak rá a felsőoktatási törvénynek azok a szabályai, amelyek a felvételre, az ösztöndíjas helyekre vonatkoznak.

Mi van helyette? Brutális tandíj. Az van helyette, hogy akármekkora tandíjat kiszabhat az intézmény; egyáltalán nem irreálisak azok a többmilliós tandíjak, amikről miniszter úr beszélt, már Hiller miniszter úr, aki oktatási miniszter volt valaha, beszélt erről a dologról. Ezek egyáltalán nem irreálisak, jönnek a többmilliós tandíjak, és a hallgatók számára semmilyen garancia nincs az ösztöndíjakra. Ezt majd az alapítvány egyszer eldönti, majd, ha a kormány köt megállapodást az alapítvánnyal, akkor majd esetleg ebben megegyeznek, vagy nem. Ennek nem látjuk semmilyen nyomát a törvényben, nincs erről semmilyen elképzelés.

Hozzá kell tennem, hogy az intézmény kancellárja, aki az önök büntársa ebben a büntettségben, már őszintébben beszél miniszter úrnál, mert ő már elismerte azt, hogy növekedni fog a fizetős külföldi hallgatók aránya, meg fog fordulni a mai arány a fizetős és a nem fizetős hallgatók között, és teljesen világosan leleplezte, hogy mi ennek a történetnek a célja. Az, hogy létrehozzanak egy olyan egyetemet, ahol majd beszedik a hallgatóktól a tandíjat, keletkezik egy csomó pénz, amit majd jól eldugnak ebbe az alapítványba.

Ez nem annyira kreatív, ezt önök már kipróbálták a Magyar Nemzeti Bankban, emlékszik: elvesztette közpénzjellegét. Erről van most is szó, azon agyalnak, hogy hogyan veszítse el a Corvinus, az állami intézmény a közt szolgáltató intézmény jellegét. Ez az önök célja. Tehát a hallgatóknak innen kezdve nem jár semmi törvény szerint, innen kezdve majd kegyként adhatja az alapítvány, amit persze alapítóként a kormány gondosan kézben tart, teljesen szembemenve az alapítványi rendszer lényegével, aminek épp az a lényege, hogy elválik egymástól az alapító és az alapítvány, hanem létrehoznak egy olyan intézményt, ahol a kormány lényegében maga dönti el, hogy mit csinál, mindenfajta nyilvános és törvényhozási kontroll nélkül. A pénz dől, azt csinálnak vele, amit akarnak.

Hiller képviselő úr már emlegette az ingatlan vagyont. Nyilvánvaló, hogy miről van szó. Valaki majd jól megszedi magát azzal, hogy megveszik PPP-ben az ingatlant, aztán majd valaki azzal is jól megszedi magát, ha pár év múlva eladják. Arról szól, hogy hogyan

lehet ellopni, kivinni ezt a vagyont a közszférából. Semmi másról.

Az várható tehát az oktatókra (*sic!*), hogy kiszorulnak a Corvinusról. De hát ez nem újdonság, ez az önök oktatáspolitikájának lényege. Ezért csökkentették le a tankötelezettség korhatárát és löknek ki minden nyolcadik diákot, megfelelő végzettség, bármifajta iskolai végzettség vagy szakképzettség nélkül az utcára, és tesznek tönkre egész életükre. Ezért van az, hogy folyamatosan csökkenteni akarják az érettségit adó középiskolába járók számát. Ezért tették tönkre a szakközépiskolát. Ezért fokozták le a szakmunkásképzést, a szakiskolát. Ezért silányítják el az általános képzést az intézmény minden fokán. Ezért verték le a viszonylag elfogadható Nemzeti alaptantervet és állítanak a helyére egy bürokraták által írt szörnyűséget.

Ezért van az, tisztelt képviselőtársaim, hogy az Országgyűlésben, ugyan Kiss úr nem szívesen hallja ezt, de az Országgyűlésben fogadták el azt a törvényt, amivel a magyar diákok többségét kizárják a felsőoktatásban való továbbtanulásból azzal, hogy előírják a nyelvvizsgát, de nem teremtették meg a közoktatásban a nyelvvizsga feltételeit. Sőt, a középiskolák jelentős részében csökkentették a nyelvórák számát és a nyelvvizsgára rendelkezésre álló forrásokat. Persze akkor lehet utána kéthetes jutalomutakat fizetni, csak az a kérdés, hogy erre a pénzre nem lenne-e szükség inkább arra, hogy minden iskolában minden egyes diák normális nyelvvizsgát kaphasson és nyelvvizsgában vehessen részt.

Lezárják tehát a Corvinus kapuit a magyar hallgatók előtt, lezárják a Corvinus kapuit különösen azok előtt a hallgatók előtt, akik nem valamilyen tehetős fideszes családból jönnek, hanem egyszerű magyar polgárok gyerekei, és helyette fizetős külföldi diákok számára nyitják meg ezt az egyetemet.

Mi történik az oktatókkal? Ezt elmondta őszintén miniszter úr. Mi fog történni? Az fog történni, hogy elvesztenek minden olyan védelmet, amit a közalkalmazotti státusz jelent, elvesztenek minden olyan jogot, amit az intézményirányításban eddig élveztek, és helyette sima munkavállalókká válnak. Olyan munkavállalókká, akikről tudjuk, hogy önök mit gondolnak, hiszen a nyakukba szakították a rabszolgotörvényt. Ugyanez a rabszolgasors vár az egyetemi oktatókra is. Rájuk is érvényes lesz az, hogy nem érdeklik a családok önöket, nem érdekli a tiltakozás, önöket csak az érdekli, hogy hogyan lehet a magyar munkavállalókat minél jobban kiszípolozni.

A rabszolgotörvény tehát ki fog terjedni most már ezekre a munkavállalókra, az egyetemi oktatókra is, rájuk is a 400 óra túlmunka vár ingyen és a jogszfoltás. Ebben mi soha nem fogunk beletörődni, és ahogy tiltakozunk a rabszolgotörvény ellen is mindig, mert egy hazafi nem nyugodhat bele abba, hogy az országban dolgozó embereket megalázzák, zsarolják, befolyosítják a jogaiktól, hasonlóképpen nem fogunk beletörődni az egyetemi világban dolgozó oktatók esetében sem ebbe.

Volt képe miniszter úrnak egyetemi autonómiáról beszélni, miközben ez a javaslat újabb komisszárt

ültet az egyetem nyakába, most már nem egy komisszár lesz, nem egy felettes, a kancellár, lesz egy elnök is. Elnök, titkár, jegyző jól eljátszogatnak, a lényeg azonban az lesz, és a kancellári rendszer szakmai kudarcra ezt bizonyította be, hogy egyetlen dologra jó csak ez a rendszer, hogy a kormány akaratát keresztülvigyék a felsőoktatás leépítésére, hogy ne tiltakozzanak az egyetemek a forráskivonás ellen, hanem a kancellárok rossz rendőrként verjék keresztül a leépítéseket. Erről szól az ELTE története, ahol elküldenek olyan oktatókat, akik pótolhatatlanok, és tönkretesznek olyan képzéseket, amelyeket egy önök után jövő hazafias és felelős kormány majd évtizedek alatt tud csak helyreállítani.

(11.10)

Ahogy az ELTE-s leépítés jelenti, mutatja meg azt, hogy mit terveznek önök az állami felsőoktatásban, ugyanezt akarják a Corvinusban is végrehajtani, csak nagyobbakban. Ahogy jól látható módon miniszter úrnak a szeme előtt, ha tudásról, oktatásról, tudományról van szó, akkor csak a dollárjelek ugrálnak, csak a pénzügyi szempontok vannak jelen, ez fog történni a Corvinusszal is. Azok az oktatók és azok a képzések maradhatnak, amik pénzt termelnek a gazdáknak, önöknek, és azoknak az oktatóknak pedig, akik olyan területtel foglalkoznak, ami az országnak hasznos, a köznek hasznos, azoknak nem lesz helye ebben az új, privatizált üzleti modellben.

Mi a helyzet a vagyonnal és a finanszírozással? Az látszólag nagyon szép modell, hogy majd berak az állam egy részvényvagyont, és majd abból gazdálkodik az egyetem. Egészen a következő válságig, amíg ennek a vagyonnak van reálhozama. Hogy utána mi van, azt persze nem tudjuk, akkor majd valahogy lesz. Mert hogy egyébként nincs finanszírozási kötelezettség. Tehát az után a hallgató után, aki innen kezdve a Corvinusra jár, az állam nem ad finanszírozást. Oldja meg maga! Ugye, azt írják, hogy majd köt vele szerződést a kormány. Hát, ha akar! Ha nem akar, akkor meg nem köt vele szerződést. Ha önök úgy gondolják, hogy a Corvinus teljesíti az önök parancsait, akkor kap állami pénzt, ha nem úgy gondolják, akkor nem kap állami pénzt. Csakhogy a közintézményeknek, a közszférának épp az a lényege, hogy kiszámítható módon az ország érdekében működik, és nem az éppen aktuális kormány aktuális ötletei alapján.

Ugyanakkor persze ott van az önök szeme előtt a nagy lehetőség: ott van az ingatlan vagyon, ott van a felhalmozott tudás, az ehhez tartozó jogok. Ezeknek a kezelése innen kezdve teljesen átláthatatlanná válik. Innen kezdve ez a történet arról szól, hogy majd ott lehet ebben az alapítványban ezt is, azt is, adjuk, vesszük, intézzük, és arról, hogy önök hogyan intézik az ilyeneket, arról van mindannyiunknak tapasztalata. Tudjuk, hogy hogyan megy ez, amikor önök állami vagyont kezelnek, hogyan veszi el közpénzjellegét, hogyan alakul át magánvagyonná, tudjuk, hogy ki fogja majd egyébként megnyerni a közbeszerzéseket vagy beszerzéseket az önök magánegyetemén. Láttuk, meg

kell nézni, ott a nagyszerű példa: hogyan működnek a Magyar Nemzeti Bank alapítványai. Azt, amit ott kipróbáltak viszonylag kicsiben, azt akarják itt megcsinálni nagyban. Már az sem volt kicsi... Szóval, még egyszer nagyban meg szeretnék csinálni, úgy látszik, ott már fogytán a forrás, kell az a forrás is, ami a képzésben van, kell az a forrás és az a presztízs, ami a Corvinusban van.

Értem persze azt is, hogy önöket bántja, hogy miközben elüldözték a CEU-t sikeresen Magyarországról, miközben tönkretettek egy olyan egyetemet, amely valóban jó nevű volt, az önök kísérletei arra, hogy saját egyetemet, kis házi egyetemet meg házi-felsőoktatást gründoljanak, az nem volt valami nagy siker, hogy finoman fogalmazzak. A Magyar Nemzeti Bank alapítványai által összehozott felsőoktatási intézmény nem emelkedett a világ legnagyobb közgazdasági iskoláinak a szintjére, pedig a Nemzeti Bank elnökének önbizalma alapján azt vártuk, hogy az ő forradalmi nézetei majd fel fognak repülni az égbe. De úgy tűnik, hogy sajnos a világ értetlen része a közgazdaság-tudománynak azt a kevésbé unortodox részét, amit a Corvinuson tanítanak, többre tartja, mint azt, amit a Matolcsy-féle főiskolában tanítanak.

Létrehozták a Nemzeti Közszerződési Egyetemet, teletömték pénzzel a janicsárképzőt, ott telt kampuszra - jó randa lett, de ez egy más kérdés -, ott telik jó fizetésekre, sok oktatóra. Csináltak neki állami monopóliumot a közigazgatásban - csak nem bír színvonalas egyetem lenni, csak nem látom azt, hogy valami elképesztően jegyeznék a Közszerződési Egyetemet a világ nagy intézményei között. Hát, ez nem jött be, nincs meg hozzá a tehetség, meg tudják, a tudomány és a felsőoktatás természete olyan, mint valami más, hogy utasításra nem megy, tehát nem lehet úgy kormányzatilag elrendelni, hogy legyenek nagyszerű egyetemek.

Ahhoz nem elég az ellopott közpénz vagy a kiemelt kormányzati támogatás sem, mert ugye ahhoz szabadság kell, kreativitás kell, önállóság és kritikai szellem. Csupa olyan dolog, ami önöktől nagyon távol áll. Nem sikerült hát létrehozni saját egyetemet. Akkor mi a megoldás? Ha nem, a Pásztor fiúktól meg lehet tanulni: akkor estandolni kell egyet. Nézzük meg azt, hogy melyik az az egyetem, ami egyébként viszonylag jó színvonalú, amire vannak hallgatók, magyarok és külföldiek is, aminek van presztízse. Itt van a Corvinus, ráadásul azért ott még vannak olyanok, akik néha megkérdőjelezik a kormány tekintélyét vagy közgazdasági döntéseit, olyan egyetemioktató-szerűen, értelmiségiszerűen működnek, azokkal sem árt leszámolni, itt a nagyszerű lehetőség: vigyük haza a Corvinust! Csináljunk belőle saját magánegyetemet, égezzük el azt a hírnevet, amit a Corvinus összegyűjtött az elmúlt évtizedekben, hátha sikerül most létrehozni egy világszínvonalú egyetemet! Most szólok önöknek: nem fog sikerülni. Nem fog sikerülni, mert az önök által odaültetett elnök meg kancellár attól még nem fog érteni ehhez a dologhoz, attól még nem lesz egy hiteles oktató, hogy fognak neki pénzt adni.

Az a függőségi viszony, amiben önök tartani fogják ezt az egyetemet, az kizárja azt, hogy ez egy igazán színvonalas, jó intézmény lehessen. De persze majd el lehet mondani, hogy mégiscsak van egy olyan intézmény, amit mi hoztunk létre, és milyen színvonalas.

Azt kell mondanom önöknek, hogy lényegében ez nem szól másról, mint hogy önök megölik a Corvinust mint állami egyetemet, és utána kirabolják a hulláját. Azt kell mondanom, hogy ez szégyen a magyar felsőoktatásra, és szégyen mindazoknak, akik ebben részt vesznek.

Összefoglalóan azt tudom önöknek elmondani, hogy ez a törvényjavaslat semmi másra nem jó, mint arra, hogy tovább növelje a kirekesztést, a szegregációt a magyar oktatási rendszerben, hogy távol tartsa a kevésbé tehetséges magyar diákokat a Corvinustól. Arra, hogy lehetetlenné tegye azt, hogy az oktatás segítségével emelkedjenek fel a magyar gyerekek, a magyar diákok.

Ez a törvényjavaslat nem jó másra, mint arra, hogy a Corvinus oktatóit is kiszolgáltatott rabszolgáltatásba taszítsák, hogy velük szemben is érvényesítsék azt a könyörtelen politikát, amit minden magyar munkavállalónak el kell szenvednie önöktől. És ez a javaslat nem jó másra, mint hogy elrabolják a Corvinus hírnevét és vagyonát, és ezt a saját céljaikra használják föl.

Az európai magyarok nem kérnek ebből a felsőoktatáspolitikából, a magyar hazafiak nem kérnek a magyar felsőoktatás tönkretételéből, ezért ezt a javaslatot nem tudjuk támogatni, és jobban tennék, hogyha azonnal visszavonnák, és szakmai alapon egy új javaslatot dolgoznának ki. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok és a függetlenek padsoraiából.)*

ELNÖK: Köszönöm. Az LMP képviselőcsoportjának vezérszónoka Ungár Péter képviselő úr. Parancsoljon, öné a szó.

UNGÁR PÉTER, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Én azzal szeretném kezdeni, azzal a személyes beismerő vallomással, hogy én nem jártam soha a Corvinusra, én Skóciában jártam egyetemre, majd a sok fideszessel egyetemben a CEU-n végeztem ezek után. Amúgy Illés államtitkár úr tanított, aki akkor államtitkár volt a Fidesz-kormányban. Ezt csak gondolom, hogy így előrebocsátom önöknek. *(Arató Gergely: Nem is bocsátják ezt meg...)*

Az a helyzet, hogy ott a CEU-n úgy érezték, hogy az az egyetem, amelyiken az egyik legjelentősebb szakmai munka folyik és nemzetközi elismertségnek örvend, az a Corvinus Egyetem volt. Az egy érdekes kérdés, és szerintem ki lehetne bontani, hogy miért van az, hogy a kormány megint egy budapesti egyetemmel foglalkozik ennyit, és ahogy Arató képviselőtársam mondta, miért van az, hogy ha valamit kitalálnak, akkor nem a Szegedi vagy Pécsi Tudományegyetemet veszik előre, de ez egy másik helyzet. Ez az egyetem eddig is, és ezt ki lehet mondani, eddig is alapvetően a magyar elitképzésnek a része volt. Önök

ennek az elitképzésnek a részét kívánják még elitebbé tenni, hogy utána a miniszter úr ebből - ahogy már mondta - országos modellt csináljon.

Az a helyzet, hogy ha megnézi azt, hogy ez az egyetem a nemzetközi rangsorban milyen helyezéseket ért el, többek között a CEU-val ellentétben, amely költségvetési források nélkül működött, akkor azt látjuk, hogy hiába volt ez eddig is a magyar elitképzés egyik része, annyira nem csinálta jól nemzetközi szinten. Lehet itt elkezdni egy stratégiai vitát arról, hogy szerintem érdemesebb lenne olyan dolgokra fókuszálni, ahol kisebb a verseny nemzetközi szinten. Lehet, hogy nekünk, mondjuk, a Bárczival kéne nemzetközi szinten versenyezni a rangsorolásban, mert abban tudnánk kevés erőforrással nemzetközileg nagyon nagyot szakítani. De mivel ez a Ház is tele van közgazdászokkal és jogászokkal - ezt tisztelettel mondom ennek ellenére, bár lehet, hogy ez kicsit túlzás, hogy így van -, ezért nem került arra sor, hogy olyan dolgokban versenyezzünk, amiben kevesebb erőforrással többet tudnánk elérni.

De mondjuk ki a lényegét ennek, amiből ön nemzeti modellt akar csinálni! Ez egy neoliberais törvény. Filozófiáját tekintve, tehát társadalom- és gazdaságfilozófiáját tekintve ez egy neoliberais törvény, ami arról szól, hogy az államnak a felsőoktatásba rakott erőforrásai helyett magántőkéket kell bevonni.

(11.20)

Ezzel nekem filozófiai problémám van. Például az, hogy ha a magántőke alapján formáljuk a felsőoktatást - amúgy csinálják ezt pár vidéki egyetemen, például a Debreceni Egyetemen -, és a multinacionális vállalat kifizeti részben magának a saját munkaerő képzését, ezzel az a baj, hogy egy olyan képzési struktúra lesz, hogy ha elmegy az a multinacionális vállalat, mert Romániában alacsonyabb bért csinálnak, akkor ott vagyunk olyan emberekkel, akik utána nem tudnak elhelyezkedni, ugyanis az a helyzet, hogy ezt maguknak csinálják, nem az országnak hosszú távon. Minden sikeres ország, amelyik valamilyen nagy gazdasági teljesítményt ért el, az oktatásba való befektetéssel érte ezt el, és ez a befektetés nem a kormány stratégiai partnereitől jött, meg nem a multinacionális vállalatoktól, akik kifizették a képzést, hanem az államtól, a költségvetéstől. Erre lenne pénz. Sok mindenre, amire önök költenek, nem kéne hogy legyen pénz, de erre lenne pénz.

Én azt szeretném itt a jelen lévő pár fideszes képviselővel, azt az interaktív játékot, gondolatjátékot szeretném játszani, hogy gondolják végig önök azt, ha ezt a törvényt - mondjuk, Czunyné képviselőtársam -, mondjuk, az itt mellettem ülő korábbi kormányok valamelyike terjesztené be, akkor mit reagált volna a Fidesz. Mit reagált volna akkor a Fidesz? Én nem tudom elképzelni azt a mennyiségű szót és hisztériát és mindent, amit akkor a Fidesz tett volna. Az önök politikai legitimitációjának az alapja a tandíjmentesség részben, arra csináltak egy népszavazást.

Ez egy olyan neoliberális törvény, hogy Bokros Lajos mind a tíz ujját megnyálná érte. Az a helyzet, hogy önök azzal az utolsó gondolattal, ami alapján önök a politikai legitimitást megkapták 2010-ben, szembefordulnak, azért, mert ebben a kormányban vannak olyan emberek - ezt miniszter úr amúgy a legnyíltabban vállalja talán az egész kormányban -, akik egy neoliberális, thatcherista módon állnak hozzá az egész állampolitikához és többek között a felsőoktatáshoz is. Nem fogom elismételni azt, ami ennek a különböző leágazásai, hogy mit tesznek, amit Hiller képviselőtársam mondott, mondjuk, az egyetemi oktatókkal, vagy mit tesznek magával az ingatlan vagyonnal.

Az a helyzet, hogy ez azért egy szörnyű törvény, mert ezzel akarnak a felsőoktatás privatizálására egy nemzeti modellt megteremteni. Ez egy privatizációs törvény. Most mondták, most napirend előtt mondták, hogy az volt a szörnyű a balliberális kormányokban, hogy mindent elprivatizáltak. Azt hagyjuk, hogy önök kormányoztak a kilencvenes években, a történelemkönyvekből jól emlékszem, de mégiscsak, ha önök ezt egy ilyen szörnyű dolognak tartják, akkor hogy terjeszthetnek be egy privatizációs törvényt. A tandíj, amelyre ön azt mondja, hogy majd ösztöndíjrendszerrel meg lesz oldva és nincs itt semmi látnivaló - ezzel már beismeri azt, hogy itt bevezetik a tandíjat. Tehát önök, ismételten, akik... (Dr. Palkovics László bólogat: *Ezt nevezzük önköltségnek. Ez nem tandíj.*) Bólogat. Tehát bevezetik a tandíjat. (Dr. Palkovics László: *Ma is létezik képzés önköltséges alapon.*) Ma is létezik a tandíj. Köszönöm. Végre valaki kimondta a kormányban! Hallelujá! (Dr. Palkovics László: *Önköltséges képzés létezik.*) Itt álltam napirend előtt, amikor kitiltották képviselőtársaimat egy tábla miatt, itt álltam és azt mondta nekem az államtitkár, hogy nincs tandíj, mert úgy hívják, hogy Gizi néni, vagy mi a neve, képzési hozzájárulás. Most vallotta be! (Dr. Palkovics László: *Ez önköltség.*) Önköltség, akkor hívjuk önköltségnek, de Kovácsné Kis Bélának is hívhatjuk, attól még az tandíj, mert a tandíj, ha megnézi, kedves miniszter úr, hogy mi a definíciója, akkor azt látja, hogy fizetni kell a képzésért. Tehát mindegy, hogy minek hívja, ha pénzt kell adni azért, hogy az ember benn ülhesen az órán, hívhatja akárminek, az tandíj lesz.

Tehát ön most beismerte, a jegyzőkönyv kedvéért ezt megismétlem, hogy az Orbán-kormány bevezette a tandíjat, ez egy tandíjpárti törvény, és önök neoliberális módon a tandíjjal próbálják a felsőoktatást megoldani. Ez azért szörnyű, mert a három közjogi méltóság, akik egy egyetemi kollégiumból lettek, nekik azért lehetett politikával foglalkozniuk, mert abban a rendszerben ők ingyen tudtak tanulni. Ezt a lehetőséget veszik el olyan emberektől, akik nem tudnak tandíjat kifizetni, azért, mert mondjuk, egy X. Y. gyárban dolgoznak, ikszszáz óra túlórával.

Az a helyzet, hogy még egy súlyos probléma van azzal, hogy önök bevezetik a tandíjat: az, hogy senkitől nem kérdezték meg, a saját szavazóiktól se, hogy mi erről a véleményük. Önök ezzel az egész történettel kapcsolatban handabandáznak percek óta, és előtte

handabandáztak éveken át, mindenre azt mondták, hogy rossz, ami fizetés, semmit nem engedtek ebben, egy nagyon állampárti gondolatuk volt, majd bevezették a magántőke-alapú felsőoktatást. Arra még szeretném, ha miniszter úr majd... - mert van a válasz, bár szerintem illendő lenne, ha néha akkor is válaszolnának, hogy nekünk is lenne lehetőségünk válaszolni, nemcsak az utolsó alkalommal, de ilyen naiv gondolataim nincsenek, hogy ez hogy fog zajlani, de majd a végén arra válaszolna, hogy azt gondolja-e, hogy ennek a modellnek kéne lenni az egész hazai felsőoktatásban, mindenhol ilyennek kéne lenni. Mert ha igen, akkor azt jelenti, hogy Magyarországon még inkább csökkenni fog azoknak a száma, akik részt vesznek a felsőoktatásban, még drágább lesz a felsőoktatásban részt venni, és úgy, hogy például a lakhatási költségeket vagy a kollégiumi költségeket se fedezik, ez egyre kevesebb magyar diáknak lesz elérhető. Nem tudom, hogy gondolják önök, hogy hogyan fogjuk fölvenni a nemzetközi versenyt akkor, amikor szinte mindenhol az oktatásba fektetnek be a sikeres országok, mi pedig túlóratörvénnyel próbálunk versenyképesek lenni és a bérköltségek lenyomásával.

Egy utolsó gondolat, hogy az is azért nagyon szomorú, hogy ez a kormány úgy vezeti be a tandíjat, hogy ezt se meri fölállalni. Önök legalább ebben legyenek őszinték, mondják azt, hogy 2009-10-ben, 2008-ban gondoltunk valamit, megváltoztattuk a véleményünket. Hirtelen nem tudnék olyan ügyet mondani, amiben a Fidesz nem változtatta volna meg a véleményét, most csak eszembe jut a Frontex, csak valamiért ez jutott eszembe, hogy azt most akkor támogatjuk, vagy nem támogatjuk. (Dr. Molnár Zsolt: *Európai hadsereg.*) Európai hadsereg, köszönöm szépen. Elindulhatna egy ilyen közös ellenzéki „miben változtatta meg a Fidesz a véleményét”. Bár a 30 percben belefért, tehát lehet, hogy jól el tudnánk itt tölteni az időt, de most nem ez a lényeg. (Közbeszólás az ellenzéki padosorokból: *Liberális Internacionálé.*) A Liberális Internacionálé, igen. Az a helyzet, hogy ebben is megváltoztatták a véleményüket vagy - és erre akartam utalni, ami még súlyosabb - önök ezt akkor se gondolták komolyan. Önök akkor azt gondolták, hogy jó a tandíjjal kampányolni, mert az akkor méltán és érdemlegesen népszerűtlen Gyurcsány-kormányon ezzel lehet ütni, de nem gondolták komolyan azt, hogy valóban állami szerepvállalás kell az oktatásban.

Valamiért elkezdtek üldözni mindenkit, aki bölcsészettudományt tanult, mintha ez egy szörnyű dolog lenne a világon, pedig egyáltalán nem az. Igenis nagyon sok olyan dolgot lehetne bölcsészettudománnyal elérni, ami Magyarország hírnevét öregbíti, és önök nem azzal foglalkoznak, hogy miért van az, hogy ketten-hárman tanulnak kémianak Magyarországon az ELTE-n, hanem azzal, hogy a biznisz meg a közgazdaságtan, meg ezeket az amúgy népszerű szakokat hogy lehet fizetőssé tenni, hogy lehet egy nagyon drága elitképzést létrehozni.

Tehát én arra kérem a miniszter urat, hogy majd, amikor válaszol, vallja be, itt lebukott a Fidesz, ez egy

tandíjpárti kormány, ez egy tandíjpárti neoliberais törvény. Köszönöm. *(Taps az ellenzéki padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Párbeszéd képviselőcsoportjának vezérszónoka Mellár Tamás képviselő úr. Parancsoljon, öné a szó.

DR. MELLÁR TAMÁS, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Mindenekelőtt szeretnék Palkovics miniszter úr fölvezetőjéhez csatlakozni, és talán érteni vélem, hogy Hiller miniszter úr miért gondolja vagy miért furcsállta azt, hogy nem az oktatási tárcának a vezetője az, aki a fő előterjesztő, ugyanis azt látom, hogy a kormánynak egy olyan elképzelérendszer van, amelyben azt gondolja, hogy az innováció egy kiemelten fontos dolog és az innovációból következik a versenyképesség, következésképpen nekünk azt kell tennünk, hogy az innovációt kell fejlesztenünk, és akkor majd ebből lesz versenyképesség.

Csak sajnálatos módon azt felejt el a miniszter úr is és a kormány is, hogy a dolog nem így néz ki. A dolog úgy néz ki, hogy van alap kutatás és alkalmazott kutatás, aztán van innováció és van versenyképesség. Ez egy háromelemű rendszer. Ezek nem következnek egymásból, tehát ha van egy jó alap kutatás, akkor ahhoz, hogy abból innováció legyen, bizony az államnak oda kellene állnia és kellene igen erőteljesen startup programokat és ehhez hasonló inkubátorházakat és egyebeket csinálni, amiket egyébként elmulasztott, illetve ahol csinált, azok mind-mind a korrupciótól bűzlenek nagyon erőteljesen. Természetesen van egy harmadik ága, hogy hiába van innováció és hiába lesznek szabadalmak, az elmúlt időszakban is láttuk, hogy ilyenek vannak, azokból még nem lesz versenyképes termék és versenyképes gazdaság, ahhoz arra lenne szükség, hogy egy olyan gazdasági rendszer alakuljon ki Magyarországon, amelyikben a piaci szelekciónak van szerepe. Tehát igazából a versenyképességet tessék számon kérni Mészáros Lőrincen és társain, hogy vajon miért nincsen nekik, ha ilyen hatalmas nagy vállalatok és ilyen nagy dinamikával fejlődnek, miért nincsenek a high-tech iparágakban nekik termékeik, hogy vajon miért nem adják a magyar exportnak jelentős részét, merthogy erre lenne szükség.

(11.30)

Tehát hiába nyúlunk mi bele ebbe az egész történetbe ilyen hályogkovács módon, ebből, azt gondolom, hogy nem lesz előrelépés.

A miniszter úr azt is említette, hogy fokozatváltásra van szükség a felsőoktatásban. Ezzel én abszolút egyetértek, és azt gondolom, hogy igen időszerű lenne, mert immáron több mint negyven éve, hogy egyetemen tanítok, és azt látom, hogy az egyetemi oktatásnak a színvonala töretlenül csökken és süllyed monoton módon, és ez 2010 után sem állt meg, manapság is megy lefelé. A hallgatói létszám is jelentős mértékben csökken, és most már az oktatói létszám

csökkenése is különösen a vidékeken, olyan végvárokon, mint Pécs, nagyon jól érzékelhető. Tehát szükség lenne egy ilyen váltásra. Hogy valójában ez a modell, amelyet a miniszter úr itt felvázolt, lesz-e ennek a fokozatváltásnak az eszköze, ez ügyben azt gondolom, hogy vannak bizony kételyek, ahogy azt az előttem szólók is megállapították. Mert azért ezek a célok igen ambiciózusak, tehát az, hogy Európa legjobb száz és a világ legjobb kétszáz egyeteme közé kerüljön be a Corvinus Egyetem, ez pontosan olyan típusú dolog, mint amikor Matolcsy úr azt vizionálja, és azt jelentette be, hogy 2030-ra a magyar egy főre jutó GDP el fogja érni az osztrák GDP-nek a 80 százalékát - ez nem lehetetlen esemény, de igen kicsi a valószínűsége, nullához közelítő. Azt gondolom, hogy ennek is nullához közelítő, alapvetően azért is, mert tulajdonképpen hogy milyen egy egyetemnek a színvonala, az erőteljesen függ attól a társadalmi közegtől is, amelyben van, és ez a magyar társadalmi közeg nem igazából kedvez az önálló, az autonóm gondolkodásnak, és nem igazából kedvez a tudománynak és a tudományos kutatásnak, ezek hiányában pedig, azt gondolom, nem nagyon várható áttörés.

Az, hogy a Corvinust egy állami egyetemből egy magánegyetemmé - vagy nem állami egyetemmé, alapítványi egyetemmé - alakítsuk át, az önmagában nem lenne egy rossz elképzelés, vagy nem lenne egy rossz cél, de sajnálatos módon azzal a módszerrel, hogy na most azonnal csináljuk ezt meg, és nem egy szerves úti fejlődésnek az eredménye lenne ez, ugyanaz lesz az eredmény, mint ami a másik nagyon fontos cél esetében volt, hogy 2010 után lehetett látni, amikor a kormány bejelentette, hogy nagy szükség lenne arra, hogy hazai tulajdoni többségű vállalkozások legyenek, hogy a magyar nagytőkét megteremtjük. Én magam is azt gondoltam, hogy ez egy nagyon jó cél, csak ezt a célt úgy kellett volna megvalósítani, hogy a piac szelektálja ki azt, hogy kik legyenek azok a vállalkozók, és nem központilag kijelölni. Most létrejött egy olyan nagytőkés osztály ma Magyarországon, amelyiknek semmi köze a versenyhez és a versenyképességhez, amelyik egy ilyen oligarchikus felépítésű dolog, és a sikerük attól függ, hogy milyen közel állnak a miniszterelnökhöz, és hogyha a miniszterelnöknél elveszítik a bizalmat, akkor gyakorlatilag a tőkéjüket is el fogják teljes egészében veszíteni, erre lehetett látni nagyon jó példákat Spéder és Simicska úr kapcsán.

Nos, az, hogy alapítványi formába alakul át a Corvinus Egyetem, és vagyonjuttatás lesz, az mit jelent? Azt jelenti az előterjesztők szerint, hogy megvalósul az államtól való függetlenség, és az önállóság fog érvényre jutni. Ez az önállóság természetesen persze kérdéses, mert nyilvánvalóan a törvényben is az látszik, hogy ez a függetlenség nagyon korlátozott lehet, hiszen a kormány dönt a képzésekről, tehát hogy milyen képzéseket lehet indítani, és természetesen a döntő kérdés az, hogy vajon az alapítványnak a kuratóriumba kik kerülnek be, mert az alapítvány kuratóriuma fogja a fontos döntéseket meghozni. Tehát hogyha én egy olyan módszerről hallottam volna vagy

hallanék, amelyben az lenne, hogy mondjuk, a kuratóriumot a kormányzati oldal, az ellenzék és a szakma egyharmad-egyharmad arányban adja, akkor már egy kicsit bizakodóbb lennék ebben a dologban, de azt gyanítom egyébként, hogy azt majd a kormány fogja kijelölni, hogy kik legyenek a kuratórium tagjai, ha pedig ő fogja kijelölni, akkor nyilvánvalóan olyan emberek fogják az egyetemet irányítani, akik egyáltalán nem arra fognak törekedni, hogy valóban autonómia legyen, hanem sokkal inkább arra, hogy kerüljön rá arra az állami járszalagra.

Az anekdota szerint amikor Rothschild báró jelentős mennyiségű támogatást adott a Harvardnak, a Harvard Universitynek, akkor azt mondta a Harvard elnökének, hogy akkor üljön le egy ebédre, és beszéljünk meg a munkamegosztást, hogy milyen munkamegosztás lesz köztünk. Erre a Harvard elnöke a következőt válaszolta: nincs itt mit megbeszélni a munkamegosztásról, ön adja a pénzt, mi pedig irányítjuk az egyetemet, mert mindenki azt tegye, amihez ért. Nos, én azért a nevemből következően is tamáskodok ebben a dologban (*Derűtség az ellenzéki pártok soraiban. - Dr. Palkovics László közbeszól.*), és nem gondolom azt egyébként, hogy a kormány úgy ad egy csomó pénzt, hogy közben ne követeljen meg valamit.

Tehát a Corvinusnak a rektora nem a Harvard elnöke, és ebből következően a Corvinusból sem lesz Harvard meggyőződésem szerint sajnálatos módon. (*Dr. Vadai Ágnes: Nagyon messze van tőle!*) Én tehát azt gondolom, hogy az elmúlt időszak példái alapján lehet élni a gyanúperrel, és sokkal inkább azt lehet látni, épp azért is, mert a közalkalmazotti státusz meg fog szűnni, hogy nem lesz lehetőség olyan típusú dolgokra, mint például amit most én is itt teszek, hogy egyetemi tanárként kritikát mondok a kormánynak a gazdaságpolitikája és a kormánynak az intézkedései kapcsán, mert hogyha a Corvinus egy alapítványi egyetem lesz, akkor természetesen persze az alapítványnak a kuratóriuma nagyon gyorsan dönthet úgy, hogy tulajdonképpen nekünk erre az oktatóra nincs is szükségünk, és ez őneki szíve joga lenne. A mai állami rendszerben, bármily paradox is, de sokkal nagyobb védeltséget élvez egy egyetemi tanár, mint abban a rendszerben, amit önök elképzelnék és vizionálnak arra vonatkozólag, hogy tulajdonképpen ez mennyire lesz majd jó.

Aztán még egy dolgot szeretnék megemlíteni, ez pedig a finanszírozással kapcsolatos ügy, tehát hogy nem nagyon értem, hogy a vagyonszerzésbe miért pont MOL- és Richter-részvényeket tettek bele, mert, ugye, azért itt az látszik, hogy a részvények természetüktől fogva különböző hozamokkal rendelkeznek, évenként eltérő hozammal, és az elmúlt időszakban azt lehetett látni, hogy ezeknek a hozama 6 és 10 milliárd között volt, miközben a Corvinusnak jelenleg van 9 milliárdos hiánya, működési hiánya, mert 4 milliárdot tud saját forrásból megteremteni, a 9 milliárdot államiból, és ha az államit akarják kiváltani, akkor lesz, lehet, hogy lesz olyan esztendő, amikor ezt meg lehet tenni, de lehet, hogy lesz olyan esztendő, amikor nem.

És felmerül itt a kérdés, hogy akkor vajon miért nem államkötvényekkel, mert az államkötvények azért mégiscsak sokkal stabilabb hozamot tudnának adni, és itt sajnálatos módon én is azt gondolom, hogy miközben ezeket a részvényeket nem lehet eladni, ennek folyamánya lehet az, hogy ha itt a hozamok kisebbek és kisebbek lesznek, akkor majd megjelennek befektetők, magántőkésék, akik ezt a hiányt majd ki fogják pótolni (*Nacsa Lőrinc: Ez a cél!*), és így lopakodva, lépcsőről lépésre egyre inkább privatizálódni fog ez az intézmény, és akkor ezt viszont néven kellene nevezni, úgy, ahogy képviselőtársam is mondta, hogy bizony itt egy privatizáció megy végbe.

Mindezek alapján én is azt gondolom, hogy jó szívvel ez a törvényjavaslat nem támogatható, és mi sem fogjuk támogatni. Köszönöm szépen a figyelmet. (*Taps az ellenzék soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Arról tájékoztattak, hogy technikai okok miatt a KDNP képviselőcsoportjának a vezérszónoklatára nem került sor, úgyhogy most... (*Arató Gergely és Ungár Péter: Ó! - Ungár Péter: De most akkor igen?!*) Különbösen minden további nélkül idesorolható, alelnök úr tudja, számos esetben fordult elő, hogy valaki nem volt itt, és helyette másikat vettünk előre, úgyhogy nem értem a felháborodást ezzel kapcsolatban. (*Arató Gergely: Halljuk! Halljuk! - Dr. Vadai Ágnes: Figyelünk! Szomorúak voltunk! Épülésünkre szolgál egy KDNP-s vezérszónoklat!*) A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Nacsa Lőrinc képviselő úr. Parancsoljon! (*Közbeszólások és taps az ellenzék soraiban.*)

(11.40)

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Bárcsak a törvényjavaslatot ünnepelték volna ilyen lelkesedéssel! (*Zaj, közbeszólások az ellenzéki padsorokból.*)

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Nem fogom elmondani a törvényjavaslat azon elemeit, amelyek már elhangzottak képviselőtársamtól, illetve miniszter úrtól is. Egypár dologra szeretném felhívni a figyelmet, hiszen egyetértek Mellár képviselőtársammal abban, hogy a versenyképesség, az innováció milyen módon függ össze. Abban nem értek egyet, hogy ön az alaputatást emelte ki, hiszen - hogy mondjam - kis országgént az alaputatásunk sem olyan óriási, eltekintve most a világhírű magyar matematikától és a kismértékű fizikai alaputatástól. Itt az erre épülő további kutatásokról kellene beszélni és ott pontosan azok az inkubátorházak vagy startup támogatások, amelyeket ön is említett, azok, azt gondolom, jó irányba mutatnak, és folyamatosan bővülő támogatásról beszélünk.

Önök nem említették a Corvinus Egyetem átalakulásával kapcsolatban azokat a nemzetközi példákat, amelyeket ide lehetne hozni és jó példa Finnország, hiszen ott az elmúlt években hasonló átalakulás történt és az eredmények pozitívak. (*Folyamatos moraj*)

az ellenzéki padosorokból.) Vagy éppen a dél-ázsiai, délkelet-ázsiai innovációs térségben (Az elnök megkocogtatja a csengőt.) is található hasonló modellel működő egyetemek. Illetve az egész angolszász egyetemi világ egy alapítványi háttérre épül. Mellár képviselő úr Rothschild történetét említette, de ott azért tudott adományozni Rothschild báró, mert volt alapítvány a Harvard Egyetem mögött, volt alapítvány, amely be tudta fogadni. (Folyamatos moraj az ellenzéki oldalon. - Az elnök megkocogtatja a csengőt.) Volt alapítvány, amely ezeknek a pénzeknek az elkölését tudta felügyelni. Tehát ön mégiscsak nekünk adott igazat ebből a szempontból.

Arató képviselőtársam mondta, hogy ki kell nyitni a törvényt. Hát, pontosan! Ki kellene nyitni és el kell olvasni, hiszen pontosan azok a garanciák vannak benne, amelyeket ön hiányolt pont az állami vagyonokkal, az ingatlan vagyonnal kapcsolatban. Egy prudens vagyongazdálkodást kell folytatnia egy nagyon szigorú befektetési szabályzattal. Önök ördögtől valónak állították be azt a tényt, hogy esetleg az egyetem be tud vonzani külső finanszírozókat. Ez egy jó dolog. (Folyamatos zaj. - Ungár Péter: Az igen! - Z. Kárpát Dániel közbeszól.) Jó az, hogy egyébként tud találni akár a nemzetközi, akár a hazai életből kutatási pályázatokat, finanszírozási módokat - a fundraising egy komoly feladata lesz, azt gondolom, az újonnan létrejövő alapítványi struktúráknak -, ezért nagyon fontos, hogy ebben helyt tudjanak állni. (Ungár Péter: Nevezétek át magatokat SZDSZ-nek!)

Arató képviselő úr mindig nehezen próbálta ki mondani a Corvinust, mert mindig Karl Marxt akart mondani helyette, ez a beidegződés jött és nehezen jött a szájára az új név. Sokat beszélt a PPP-konstrukcióról. Képviselőtársam sokat tud erről, hiszen önök voltak azok, akik ezeket a konstrukciókat bevezették. Én emlékszem arra az időszakra, amikor súlyos adófizetői milliárdokat kellett arra költeni, hogy kiváltsuk az önök által kötött meglehetősen rossz konstrukciókat az elmúlt években. Úgyhogy, ha ön hiányolja a pluszforrást az oktatási rendszerből - egyébként megtörtént az elmúlt években a pluszforrások bevonása -, akkor a Magyar Közlönyben nézze meg, hogy hány alkalommal kellett a kormánynak olyan döntéseket hoznia, hogy a PPP-konstrukciókat kiváltja sok milliárd forintért. Palkovics miniszter úr még államtitkárként számos ilyen előterjesztést vitt a kormány elé az önök rossz befektetési politikája eredményeképpen.

Említette Arató képviselőtársam a Nemzeti alaptantervet, az önök által létrehozott korábbi Nemzeti alaptantervet. Nemzetinek semmiképpen nem volt nemzeti, alapnak elég alap volt az a tanterv. Ezért is kellett megváltoztatni. (Dr. Vadai Ágnes: De legalább tudtak számolni a gyerekek, de most már azt is megpróbáljátok kiirtani az iskolából!) Azt gondolom, hogy minden olyan törvényjavaslatot (Az elnök csenget. - Folyamatos moraj az ellenzéki padosorokból.), ahol a hatékonyság, a rugalmasság, a bürokráciacsökkentés valamilyen mértékben előtérbe kerül, akkor azt üdvözölni és segíteni kell. Pontosan arról

lesz itt is szó, és miniszter úr is megnyugtatót mindenkit, de azt gondolom, hogy ez nagyon fontos (Dr. Vadai Ágnes: Feltétlenül! - Közbeszólás az ellenzéki padosorokból: Engem nem!), hogy az ösztöndíjrendszerrel a jelenlegi nagyságrendben tartható lesz az ingyen tanulók száma.

Nagyon érdekes felvetés, önök számos felszólásban idehozták a Soros-egyetem példáját. Ott önök piederasztalra emelik azt a modellt, hogy egyébként vannak fizetős hallgatók és van egy komoly ösztöndíjrendszer mögötte. (Nagy zaj az ellenzéki padosorokból. - Közbeiktáltások, köztük dr. Vadai Ágnes: Az nem állami!) Azt mondják, hogy ez egy borzasztóan jó rendszer. A szokásos baloldali kettős mércével van dolgunk. Ha itt van egy hasonló rendszer, ahol van komoly ösztöndíjrendszer rászorultsági alapon, tanulmányi alapon, szociális alapon (Folyamatos zaj. - Ungár Péter dr. Palkovics Lászlóhoz beszél. - Az elnök csenget.), komoly ösztöndíjrendszert vezetnek be, akkor az probléma. Bezzeg a Soros-egyetemnél ez egy dicséretre méltó tevékenység. Ez a kettős mérce, tisztelt képviselőtársaim! (Dr. Szél Bernadett: Hányadik volt a Soros-egyetem a rangsorban?)

ELNÖK: Szél Bernadett képviselő asszony, egy félórája nézem már önt. Ugyan, adja már meg azt a... (Derűltség, nagy zaj az ellenzéki padosorokból. - Közbeiktáltás ugyanott: Elnök úr! - Ungár Péter: Inkább hallgassa a KDNP vezérszónokát, annyi okosat mond!) Ugyan, adja már meg azt a tiszteletet az előadónak, a felszólalónak, ami jár! Ungár képviselő úr meg különösen ne tegyen megjegyzést, mert egyfolytában a miniszter urat provokálja! Úgyhogy maradjon nyugton és mindannyian (Dr. Szél Bernadett: Csak beszélgetnek! - Dr. Vadai Ágnes: Próbál beszélgetni, de nagyon nehéz! - Folyamatos zaj.) kicsit nyugodjanak meg! (Dr. Vadai Ágnesnek:) Maga is, képviselő asszony! Folytassa, képviselő úr!

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tehát számos nemzetközi példa létezik. Szeretném kérni azokat a képviselőtársaimat, akik most a törvény ellen szólnak fel, hogy mondjuk, 2-3 év múlva kezdeményezzenek egy politikai vitanapot itt, és ha azt látják, hogy bevált, akkor mondják ki, hogy tévedtünk, bevált, a nemzetközi rangsorokban a Corvinus folyamatosan egyre jobb (Nagy zaj. - Dr. Varga-Damm Andrea közbeszól. - Arató Gergely: A politikai vitanapra eljöttök, vagy megint elsunnyogjátok?), folyamatosan a Corvinus egyre jobb helyezéseket ér el a nemzetközi rangsorokban. Egyébként nemzetközi hírű, akár Nobel-díjas kutatók, előadók jelennek meg a Corvinus óráin, mert be tudták vonni ezzel az új modellel ezeket a nemzetközi folyamatokat és trendeket is a magyar felsőoktatási életbe. Kérném önöket, hogy ezt 2-3 év múlva tegyék meg, amikor látjuk azt, hogy hogyan is alakul.

Mellár képviselő úr mondta, hogy megalapozatlan az egész, de azt gondolom, hogy itt 2016-2017 óta

komoly gondolkodás zajlik az egyetemen belül, hogy milyen struktúraváltás legyen, hogyan lehetne ezt megvalósítani. Sokféle modell felrajzolódott, hogy hogyan lehetne még versenyképesebbé, jobbra, innovatívva tenni az egyetemet. Megtörtént ez a gondolkodás, megtörtént ez az előkészítés. Ennek eredménye a most előttünk fekvő törvényjavaslat. Számtalan más modell is szóba jött egyébként, de azt gondolom, hogy a bevált nemzetközi példákat is figyelembe kell venni, ahogy említettem, akár az Európai Unió területéről, akár Délkelet-Ázsiából vagy az angolszász világból is, vannak ilyen példák, amelyek beváltak, tehát nekünk is ezt meg kell próbálnunk.

Ami mellett mindenki elsiklott, mert nyilvánvalóan nem ez a törvény fókusza, a felsőoktatási törvény módosítása. Én csak szeretném üdvözölni azt, mert a nem állami felsőoktatási intézményeknek egy jóval szabadabb, rugalmasabb légkört tud majd biztosítani ez a törvény például azzal, hogy az állami felsőoktatási intézményeknél bevált kancellári rendszert be tudják vezetni saját döntésük szerint (*Arató Gergely: Marhára! Vágnak rá!*), be tudják vezetni a nem állami fenntartású felsőoktatási intézmények is. Úgyhogy azt gondolom, összességében majd a vitát még nyilván fogjuk folytatni, a KDNP-frakció támogatja ezt a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. (*Taps a kormány-pártok padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most van arra lehetőség, hogy az elsőként jelentkezett független képviselő felszólalására sor kerüljön. Szabó Sándor képviselő úr kért szót. (*Dr. Varga-Damm Andrea: Szabolcs!*) Szabó Szabolcs. Megszoktam Szabó Sándort. Szabó Szabolcs képviselő úr kért szót. Parancsoljon!

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tehát akkor nem Szegedről, hanem Csepelről. (*Derűltség.*)

Az előttünk fekvő voltaképpen három törvényjavaslat összefüggésben kezeli azt a problémát, amit miniszter úr az exorzéjában is felvezetett és a képviselőtársaim is hosszasan beszéltek már erről, a Corvinus működésének átszervezéséről. Voltaképpen nemcsak a felsőoktatásról szóló törvény módosítása és a Corvinus Alapítvány létrehozásáról szóló törvény kapcsolódik ehhez, hanem a vagyonkezelő alapítványokról szóló törvény megszavazása is. Csak most azt nem tárgyaljuk egyben. Emiatt picit értetlenkednék, mert voltaképpen ez összefügg. Értem, hogy annak van egy külön alpontja is, ami a családi vagyonkezelő alapítványokat is engedi majd létrehozni. Zárójelben megjegyzem: értem én a Mészáros család vagyonkezelő alapítványa létrehozásának indokát is, de mégiscsak ez így függ össze. De mivel nem együtt tárgyaljuk, azt én most nem is tárgyalnám, maradnék ennél a kettőnél.

Előjáróban azt szögezzük le, hogy a magyar felsőoktatásnak a legnagyobb problémája jelen pillanatban a pénzhiány. Ezt mindenki tudja, aki benne van a felsőoktatásban. Mit csinál ez a törvény módosítás?

Kiemel a hazai felsőoktatási rendszerből egy intézményt, ennek az intézménynek valamilyen módon próbál a jelenleginél több pénzt adni - előzetesen leszögezve nekem az erről a véleményem, hogy nem stabilan tudja ezt hosszú távon biztosítani, de majd mindjárt erről részletesen beszélünk -, az összes többi egyetemet meg otthagyja a slamasztikában. Ez a probléma ezzel a rendszerrel.

(11.50)

A másik probléma: ha valaki úgy nyúl hozzá a felsőoktatáshoz, hogy nem rendszerben gondolkodik, hanem kiemel egy intézményt, azzal sok mindent elérhet, de hogy jót nem fog vele tenni, azt határozottan merem állítani.

Pósán László hivatkozott erre, hogy ezt most csak kipróbáljuk, és akkor majd ha beválik, akkor az milyen jó, merthogy a többi egyetemre is alkalmazható lesz. Mondjuk, akkor visszakerdeznék: és a kancellárok meg a konzisztóriumok esetében miért nem próbáltuk ki? Persze, mert akkor nem volt érdek. Itt sem az az érdek, mert ebből nem lesz nemzeti modell.

Miniszter úr is pontosan tudja, mert ha megnézzük, hogy ez mennyi nemzeti vagyon átadásával jár egy egyetem esetében, akkor az összes állami egyetem és főiskola esetében - nagyrészt ezek ma már egyetemek - ez olyan mennyiségű összeg, ami nem áll rendelkezésre. Tízezer-milliárd forintos nagyságról kellene beszélnünk. Ha az összes, több mint 2 millió hektárnyi állami erdővagyonot átadom, akkor sem jön ki a szám. Tehát ebből ilyen értelemben nyilván nemzeti modell nem lesz.

Jelen pillanatban a nemzeti modell a pénzhiány. Én is csak arra tudok hivatkozni, amit Hiller István is mondott: én is az ELTE-n vagyok egyetemi oktató, ráadásul pont egy ugyanolyan karon, csak a másikon, a TTK-n, ahol éppen tucatszámra rugdossák ki a kollégákat. Tehát lehet, hogy ezzel kéne első nekifutásra foglalkozni, ezért ezt csak szeretném jelezni.

Azt, hogy az átalakításnak mi a lényege, nagyrészt az előttem szólók már elmondták. Tehát létrejön egy alapítvány, az alapítvány kap vagyont, részben ingatlan vagyont, részben vagyonkezelőként állami tulajdonban lévő részvényeket kap, és az ezekből keletkező bevételekből meg saját bevételekből meg magánadományokból működne 2020-tól ez az intézmény.

Mi ezzel a probléma? Határozottan merem állítani, hogy ez a stabil és hosszú távú fenntartható gazdálkodásnak az alapjait nem biztosítja. Nagyon egyszerű ennek az oka. Ha megnézzük, hogy mennyi hozamot - esetünkben osztalékot - lehetett elérni ebből a MOL- és Richter-részvényekből álló pakettből az elmúlt tíz lezárt évben, akkor azt látjuk, hogy egy darab év volt a tizből, amikor annyit vagy többet értek el hozamként, mint amit a Corvinus állami támogatásként kap. Tizből kilenc évben kevesebbet kapott. Három év volt, amikor például a MOL-részvények után nulla forint osztalék járt.

Tehát az elmúlt tíz lezárt év adatai alapján biztosan állítható, hogy ez nem tekinthető stabilnak. Hogy

a jövőben mi lesz, azt nem tudjuk. A gazdaságra az a jellemző - corvinusos kollégák jobban értenek hozzá, mint én geográfusként -, hogy vannak konjunktúra-ciklusok, főleg az olajipar az, amely ennek a leginkább kitett. Lehet, hogy öt év múlva egyébként megint nulla forint lesz a MOL-osztalék. Hogy lehet akkor ezt kezelni? Pontosan tudja az előterjesztő is, hogy ez ilyen probléma, ezért hogy reagált rá? Beleírta a módosítóba, hogy persze, állami támogatás nem jár, de egyébként a minisztérium éppen valamilyen, a kettjük által megállapított feltételrendszer mentén mégiscsak adhat támogatást pont olyan célokra, mint amilyen célokra alapesetben az egyetem, egy állami egyetem megkapja az állami támogatását. Mert tudja nyilván az előterjesztő is, hogy előfordulhat olyan év, amikor ez nem lesz így.

Az ingatlangazdálkodásból meg nagyon nagyon nem fog bejönni, ez viszonylag egyértelmű. Az is egyébként egy nagy vagyonelem, merthogy ez a részvénytárcsát a február 4-ei névértéken 380 milliárd forintot ért, az ingatlan vagyon értéke nehezebben megbecsülhető, de mindenféleképpen százmilliárdos nagyságrend.

És akkor még egy dolgot ne felejtsünk el! Az ilyen, vagyongazdálkodással foglalkozó gazdasági szakemberek egy dolgot mindig meg szoktak említeni: ne feledkezzünk meg az inflációs hatásról! Azt szokták mondani, hogy meg kell nézni, hogy mennyi a maginfláció, és plusz 2-3 százalékot rá kell számolni éves szinten. Tehát tavaly 2,8 volt a maginfláció - bólogat Mellár úr, és örülök neki, mert ez az ő szakterülete inkább, mint az enyém -, plusz ráteszem a 2-3 százalékot. Ez azt jelenti, hogy 5-6 százalékos éves hozamnövekedési ütemmel kell számolni, plusz az infláció most növekedési pályán van, tehát hosszabb távon még egy nagyobb hozamnövekedési ütemmel kell számolni.

Ekkor lenne stabilan működő ez a rendszer - csak ezt nem tudjuk garantálni, ugye? Ez a probléma lényege. Tehát hogy igazából szerintem a hosszú távú stabilitás szempontjából ez nem kielégítő, és az egyetemek működésének ez egy nagyon fontos eleme, hogy stabilitást tudjon biztosítani, mert itt nem egyik hónapról a másikra születnek meg a döntések, mint mondjuk, az autógyártásban. Mert egy autógyárban lehet állítani a termelést, lehet állítani egy műszakot, kevesebb autót lehet gyártani, el lehet bocsátani embereket, s a többi. De a felsőoktatás nem így működik. Ott előre kell gondolkozni, még hozzá évtizedekkel. Éppen ezért merem azt határozottan állítani, hogy ez a gazdálkodási modell nem jó, és rossz irányba viszik el szerintem a Corvinus működését.

A másik, hogy abból a szempontból is jelentős instabilitást visznek be a hazai felsőoktatási rendszerbe, hogy azt értem persze, hogy a Corvinusszal ezt önök nagyon jól leegyeztették, csak senki mással nem. Egy ilyen típusú átalakítást érdemes lett volna érdemi szakmai-társadalmi vitának kitenni.

Az nem szakmai meg társadalmi vita, hogy önök leegyeztetnek valamit, és amikor bemegy a törvénymódosítás, akkor kiküldik egy e-mail-listára, hogy na,

most hozzá lehet szólni. Ez egy olyan fajsúlyú átalakítás, amit a hazai felsőoktatás szereplőivel, meg azokkal a szakemberekkel, akik benne vannak, meg - ezt sokszor elmondtam már, de mindig kinevetnek ezért - a mindenkori ellenzékkel is érdemes lenne egyeztetni. Mert mint említettem, itt több évtizedre előre kell gondolkozni a felsőoktatásban, és azt, gondolom, önök sem gondolják, hogy harminc év múlva is önök lesznek kormányon, már csak formállogikai alapon sem.

A másik fő probléma ezzel az előterjesztéssel, hogy semmiféle garanciát nem nyújt arra vagy nem kínál, nem ír elő, hogy mit várunk el a Corvinustól annak fejében, hogy kap 380 milliárd forintnyi állami tulajdonú részvényt vagyongazdálkodásba, és kap, mondom, pontosan nehéz ezt megmondani, de mindenféleképpen százmilliárdos nagyságrendű ingatlan vagyont. A probléma az, hogy ha egyszer ennyi pénzt meg vagyont odaadok egy egyetemnek, és azt mondom, hogy működj - idézőjelbe téve magánegyetemként, de én ezt nem tekinteném magánegyetemnek, mert az én adófizetői pénzem is ebben benne van, szóval, ez olyan nemzeti vagyon, amit így átadunk, tehát ez a nem tudom, minek nevezzem.

Ez az állami magánegyetem, ilyen unortodox megnevezéssel. Az teljesen elvárható lenne szerintem, hogy valami követelményt írjunk elő. Mondjuk, azt például, hogy olyan arányban legyenek jelen az ösztöndíjas hallgatók, mint az előző félév felvételién az egész országban a felsőoktatásban volt. Vagy írjunk elő egy konkrét számot. Nem tudom én, 1225 - most hasamra ütöttem és mondtam egy számot -, tehát valami garanciát azért illett volna beletenni, ugyanis nyilvánvaló, hogy az fog történni a Corvinuson, hogy a gazdasági kényszer miatt - hiszen bevételt kell termelnie az egyetemnek, főleg olyan évben, amikor az osztalék miatt a hozam alacsonyabb lesz - neki plusz, plusz, plusz tandíjas hallgató kell. Mit fog csinálni? Elkezd növelni a tandíjas hallgatók számát és arányát, az ösztöndíjasokat meg majd szépen elkezd visszazsorítani.

Ez mindenhol így működik az alapítványi iskolák esetében. Semmiféle garancia nincs, hogy hány százaléknak kell lenni. Megteheti. Maga a kancellár aszszony be is jelentette, hogy a mostani 60-40 százalékos arányt ő meg akarja fordítani 40-60-ra. Ezt meg lehet tenni több módon: növeli a számát a tandíjas hallgatóknak, meg meg lehet úgy tenni, hogy csökkentem az ösztöndíjasokét. Plusz arra sincs semmiféle garancia, hogy amit ő vállalt, hogy nyújt majd ösztöndíjat hallgatóknak, hogy tandíjmentesen tanulhassanak, hogy azok mondjuk, magyar állampolgárok legyenek.

Mert nyilván az ő helyükben én is azt csinálnám, hogy a legjobb külföldi hallgatókat ösztöndíjjal idehoznám a Corvinusra, mert ez a működés logikája. Így növeli az ő saját presztízsét hosszú távon, mert így tudja kitermelni az új feltörekvő tudósgenerációból a saját munkatársi bázisát, és így lesz még elismertebb, még elismertebb az egyetem. Sajnálatos módon ezt is megspórolták maguknak.

Aztán nagyon érdekes az, ahogy érvelt a miniszter úr meg a kormánypárti hozzászólók is, hogy az autonómiájukat még jobban biztosítjuk, merthogy szabadon alakíthatja a struktúráját az egyetem. És akkor a többi egyetem miért nem teheti ezt? Akkor ez logikusan fölmerül, hogy akkor a többi egyetemnél is el kellene kezdeni ezen gondolkodni.

(12.00)

Rádásul itt tényleg nem valósul ez meg teljes mértékben, mert valóban - itt több előttem hozzászóló már elmondta -, az egy dolog, hogy a kancellár helyett lehet gazdasági vezető is, ezt egyébként meg lehetne tenni a többi egyetem esetében is, de a rektor felé meg odaültetik ezt a bizonyos elnököt. Elvesznek rektortól döntési jogköröket, odaadják az elnöknek, a rektorkinevezésnél a személyi anyagokat majd az elnök fogja véleményezni, hogy kit nevezzenek ki rektornak, ahhoz mindig be kell adni egy anyagot, azt egyébként nem a miniszterelnök fogja kinevezni, mint a mostani rendszerben a Corvinusnál. Miért problémás ez? Mindenben egyetértési joga lesz az elnöknek, tehát nélküle semmit. Valóban, egyszerre három olyan ember lesz, aki képviselni tudja majd az egyetemet. Az egy vicces megoldás lesz jogi szempontból.

Visszatérve a lényegre: miért problémás az, ha a rektor jogköreit csökkentik? Azért, mert az egyetem egy oktatási, kutatási intézmény, az nem vállalkozás, nem arra jött létre, hogy pénzt termeljünk. A tudást kell valahogy bővíteni meg terjeszteni, ezért szokás az, hogy a rektorokat megválasztja az oktatók, kutatók közössége saját magából, abból a testületből, abból a közösségből, akik ott vannak, az egyetemi polgárságból, és ő irányítja így az egyetemet rektorként. Na most, ha a nyakára ültetnek egy elnököt, akkor ennek a logikája meg fog változni, mert ott a pénztermelés lesz a lényeg.

Ha már itt sokat szuzukiztunk, eszembe jutott egy japán példa ezzel kapcsolatban. Egyszer elment egy magyar forgatócsoport az Oszakai Egyetem magyar tanszékére, ha jól emlékszem, '93-ban jött létre, és megkérdezte a riportert az ottani magyar tanszék vezetőjétől, hogy mondja már meg nekem őszintén, minek magyar tanszék Japánban, olyan messze vagyunk, nem sok közünk van egymáshoz. Elkerekedett szemmel nézett a tanszékvezető, mert látszódott, hogy nem érti a kérdést, és mondta, hogy de hát, jó napot, hát ez egy egyetem, itt mi mindennel foglalkozunk, hát ez a lényege az univerzitásnak. Tehát ez fog elveszni akkor, ha a rektor egy ilyen papucs orrán pamutbojt lesz, és egyébként mindent az elnök, a kancellár vagy a gazdasági vezető fog eldönteni.

Persze, itt szóba került az, hogy igen, a közalkalmazotti státusz megszűnik, a jubileumi jutalmak öt-éves átmenet után megszűnnek s a többi, kap egy rugalmasságot. Persze, hosszú távon ez az egyetemnek jó lesz, hogy ő szabadon tud munkavállalói szerződéseket kötni, csak azért jelezném, hogy amikor a Corvinus kapcsán itt beszélgettünk, akkor önök mindig

ezt hozták elő elsőként, hogy az milyen dolog, elszipkázza a jó magyar oktatókat, meg külföldről idehoz mindenkit magas fizetésért. Mert így működik egy jó egyetem, csak ezt minden egyetem esetében megvalósítható rendszerben kéne kidolgozni, és nem úgy, hogy a haverok egyetemét emelem ebből ki. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kétperces felszólalásokat megelőzően miniszter úr kért szót. Parancsoljon, miniszter úr, öné a szó.

DR. PALKOVICS LÁSZLÓ innovációért és technológiáért felelős miniszter: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Ungár Péter felszólított arra, hogy ne térjek ki a vita elől. A képviselő úr még fiatal képviselőként is meg oktatáspolitikusként is, az itt lévők emlékeznek arra, hogy az első négyéves ciklusban minden esetben, amikor egyébként oktatási területen bármilyen kérdés felmerült, hosszasan vitatkoztunk erről, tehát nem szeretném, ha esetleg új képviselőként másfajta kép élne önben erről, ezért kértem azt, hogy most szeretnék hozzászólni és reagálni az eddig elhangzottakra.

Miután itt mi mindannyian valahol kollégák lennénk az összes felszólalóval, én értem az önök nehéz helyzetét, ugyanis az a helyzet, hogy olyan dologról kell negatív véleményt mondani, amely az önök számára is világos, hogy ez egy jó dolog. Azért jó dolog, mert ha megnézzük a Corvinus Egyetem történelmét, ugyanebben a körben 2014-ben voltak olyan vélelmek, hogy a Corvinus Egyetemet a kormány be akarja zárni. Ha még emlékeznek rá, szerintem volt a Corvinus Egyetemnek az ilyen élőlánccal való körülölelése is, ha minden igaz, sokan tiltakoztak az ellen, hogy miért nem veszi a kormány komolyan a Corvinus Egyetemet. Aztán jöttek a kancellárok, amikor arról volt szó, hogy úristen, egy gyeplőt rak az állam az egyetemnek nyakára.

No, mi történik most a Corvinus Egyetemmel? Pontosan ezt a helyzetet próbáljuk egy másik irányba változtatni, konkrétan az egyetemet úgy akarjuk működtetni, mint egyébként bármelyik olyan külföldi egyetem, amelyet önök egyébként példaként szoktak felhozni, és nagyon helyes, hogy ez így van, tehát ezért értem én az önök nehéz helyzetét, hogy erről negatív dolgokat mondani nehéz, de mégis kell, ez a politika természete. Itt ezzel ezt be is fejezném, és szeretnék inkább szakmaibb módon válaszolni a különböző felvetésekre.

Alapvetően Brenner Koloman képviselő úr kérdéseire néhány rövid választ adnék, hogy miért a Corvinus Egyetemet, és miért beszélünk a rankingekről. Igen, a rankingek egy valóban egy nehéz ügy, nagyon sokfajta ranking van, van a sanghaji lista, van egy sor másik dolog. Mindig meg kell nézni, hogy az egyetem hol tud egyébként szerepelni. A rankingnek nem az a jelentősége, hogy hol szereplünk, hanem hogy hogyan jutunk el egyik szintről a másik szintre. Ezért kell olyan feltételeket teremteni, hogy ezekben a rankingekben jól tudjunk szerepelni. Egyébként egy olyan

egyetem esetében, amely szeretné növelni a külföldi hallgatók létszámát, ez egy alapvetően fontos dolog.

Én úgy éreztem az eddigi vitából, hogy talán a külföldi hallgatók erősebb megjelenése a magyar felsőoktatási rendszerben mintha ez negatív dolog lenne. Nagyon bízom abban, hogy az itt ülők ezt nem így gondolják, már csak azért sem, mert 2014-ben a felsőoktatási stratégiában kitértünk néhány célra. Az egyik cél az volt, hogy az akkor 5 százalék külföldi hallgatói arányt emeljük fel 15 százalékra. Ebbe az irányba haladunk egyébként, nem csak a Corvinus Egyetem, ebben más egyetemek ebben a pillanatban, azt gondolom, nagymértékben jeleskednek. Tehát ez egy jó irány egy olyan területnek, mint az oktatás, a kutatás, a nemzetköziségét pontosan az biztosítja, hogy minél több külföldi szereplő vegyen ebben részt, és a hallgatók ebbe a kategóriába tartoznak. Most 11 százaléknál tartunk, 15 százalékot tűztünk ki, és ne zárjuk ki egyébként azt, hogy ez az arány növekedni fog.

Koloman képviselő úrnak: a vagyon nagysága nem ugyanaz, mint a hozam. Ebből a 380 milliárdnyi részvényvagyonból nem tudnánk megoldani a magyar felsőoktatás problémáit, mert egyszerűen nem erre van, ennek a hozama az, ami itt érdekes lesz. Alapvetően ez a fajta működésmód létezik a világ nagyon sok egyetemén. Ha megnézzük 2014-ből ezt a felsőoktatási stratégiát, leírtunk egy olyan finanszírozási modellt, ami úgy általában a világon egyébként igaz. Ha megnézzük egy hasonló módon működő amerikai egyetemet, ennek az amerikai egyetemnek a bevételi struktúrája, persze ez nem általános, nagyjából úgy néz ki, hogy a költségvetésének a negyedrészt hallgatói tandíjából állják, negyedrészt különböző grantekből, negyedrészt direkt megbízásokból, tehát piaci megbízásokból, az utolsó negyedrészt pedig alapvetően azoknak az embereknek a támogatásából, akiknek fontos az egyetem.

Ma Magyarországon ezt nem nagyon tehetjük meg, különösen nem tehetjük meg az állami egyetemekkel, ugyanis senki nem fog egy állami egyetemnek támogatást adni, mert ott az állam válik tulajdonossá. Ezt a helyzetet itt most kezeltük ezzel, hogy itt alapvetően az egyetem lesz a fontos, és nem a mögötte lévő állam, fenntartó, hanem egy másik konstrukció jelenik meg. Tehát alapvetően itt megnyitottunk egy olyan lehetőséget, amit aztán majd nyilván szeretnénk továbbvinni, ami az egyetemek ilyen értelmű támogatását lehetővé teszi. El kell menni Szingapúrba, meg kell kérdezni Szingapúrban egy diákot, hogy egy demokráciában az egyetemek miért működnek ilyen módon, mint amit egyébként most itt tervezünk.

Ami a tandíjas képzésekre vonatkozik, itt továbbra is a kiválóság számít, azt gondolom, ezt elmondtam a beszédemben, ezt nagyon sokszor nyilatkoztuk. Ami történik, hogy az állami ösztöndíj helyébe a Corvinus-ösztöndíj lép be. Az állami ösztöndíjnál nem a hallgató szociális helyzete határozza meg azt, hogy ki lesz állami ösztöndíjas, hanem a teljesítménye. Ez így van most is, és így volt, és így lesz ezentúl is. Vannak önköltséges hallgatók is valóban, tehát nem kellett semmit elismernem. 2013 óta vannak a

magyar felsőoktatási intézményekben önköltséges hallgatók, vannak persze. *(Ungár Péter: Van tandíj!)* Hát persze, kétfajta finanszírozási mód van. Képviselő úr, ez legfeljebb önnek új, de szerintem az itt lévők jelentős részének ez nem új. Vannak önköltséges hallgatók, akik kifizetik az önköltséget, ha nem kapnak állami ösztöndíjat. Itt csak annyi történik, hogy az állami ösztöndíj helyett Corvinus alapítványi ösztöndíj fog létrejönni. Hogy a vállalati és az alapítványi forma miért nem jó, eddig az állami formát nem tartottuk megfelelőnek, tehát el kell dönteni, hogy most melyik nem jó. Ez egy elég érdekes dolog.

A finanszírozási rendszer, azt gondolom, ha valaki egy egyetemet ismer, pontosan tudja, hogy a finanszírozási rendszer nagyon sok lábon áll, a magyar egyetemek is, kivéve tulajdonképpen ezt az utolsó elemet, ami a donációt jelenti, jelentős mértékben állami forrásból finanszírozzák, egy kisebb mértékben különböző pályázati forrásokból, egy kisebb mértékben az önköltséges, ön által tandíjnak nevezett befizetésekéből, és egészen picike mértékben vállalati direkt megbízásokból. Ez nem jól van így, 2014 óta ezen igyekezünk változtatni, és egyébként jól is haladunk szerintem ezzel a dologgal, minden egyetem.

Ami Koloman képviselő úrnak a társadalmi légkörrel, az Akadémiával kapcsolatos megjegyzését jelenti, ezt nem tudom hogy értelmezni, hogy Pálinkás József szerint minősíthetetlen hangnemből beszélek Lovász Lászlóval. Egyrészt nem beszéltem vele minősíthetetlen hangnemből, az összes tárgyalásunk nagyon baráti hangnemből zajlott. Pálinkás úr pedig ezeken nem vett részt, tehát nem értem, hogy ezt mire alapozza, de ez majd egy másik vitának lesz a tárgya.

Hiller képviselő úr pontjaira reagálva, hogy romlik-e 2010 óta a magyar oktatás színvonala, ezt nem nagyon tudjuk, hogy így van-e. PISA-felmérések eredményeit említette, meglátjuk, hogy milyen lesz az ideje, de vannak más felmérések, mint mondjuk a PIRLS, TIMSS, aminél viszont javultak, akármit teszünk, amúgy a köznevelésről van szó, most ebbe nem akarnék belemenni, ez egy másfajta vita itt.

(12.10)

De az a helyzet, hogy a PIRLS-nél javultak lényegesen, azóta, mióta egyébként a gyerekek óvodába járnak, meg azóta, amióta állami fenntartásba vettük azokat az iskolákat, ahol korábban nem sikerült ezt a problémát megoldani. Ebben egyébként, azt hiszem, egyet is értettünk az MSZP oktatáspolitikusaival, hogy ez egy jó irány, tehát egy ilyen sajátos helyzetbe kerültünk most.

Azt, amit a képviselő úr mond, hogy kisebb létszámú, tandíjas, kisebb oktatói létszámú egyetem, ezt nem tudom, hogy honnét számolták ki. Azok az üzleti tervek, azok a tervek, amiket én a Corvinus jövőbeli stratégiájáról láttam, pont nem ezt tartalmazták. Úgyhogy itt azt szeretném tényleg mondani, hogy mielőtt ilyen kijelentéseket teszünk itt, ebben a Házban, ezeket fontoljuk meg, hogy valóban van-e ezeknek alapja. Ugyanúgy, mint a 2 millió forintos tandíj, mert nem

nagyon látom ennek az indokát, hogy miért lenne 2 millió forint egyébként a tandíj. Szívesen megnézném azt a számítást, ami valamilyen információk alapján ezt egyébként megjelenítette.

Az osztalék, ahogy említettem, egy bevételi forrása az alapítványnak. Nyilvánvalóan itt azért nagyon sok minden történt még. Régi bűnnek hosszú az árnyéka; azt hiszem, így mondják ezt. Itt van egy szerencsés helyzet, hogy azt a PPP-konstrukciót, amit annak idején rákényszerítettünk az egyetemekre, nagyjából 400 milliárd forint értékben, ezeket a kormány elkezdte kiváltani. Ez a kiváltás most is zajlik. Ennek az egyik eleme az, hogy a Corvinus Egyetem számára a kormány biztosítja azt a forrást, amit egyébként a lehető legrosszabb PPP-konstrukció esetén annak idején, a 2010 előtti kormány, most hívjuk úgy, hogy támogatásával megjelenítettünk. Biztosítjuk ezt a forrást, hogy meg tudjuk venni azt az épületet, az egyetem meg tudja venni azt az épületet. Itt két dolog történik. Az egyik az, hogy amit egyébként az egyetem meg az állam eddig fizetett, ez évi 1,4 milliárd forint volt, bérleti díjként, illetve az a bevétel, ami a PPP-partner esetén megjelenik az épület maradék részére, ez mind a Corvinus Egyetem bevétele lesz, nettóban ez évente 1,4 milliárd forintot fog jelenteni, ami hozzáadódik az előző összegekhez. Tehát itt nemcsak az alapítványnak vannak egyébként ilyen értelmű bevételei és lehetőségei, hanem amiatt, hogy az egyetem független lett az államtól, ezért az egyetemnek is. Én azt hiszem, hogy ezek nagyon fontos dolgok.

Az ingatlanállományra visszatérve. Nagyon fontosnak tartottuk azt, hogy az egyetem ingatlan vagyonának egy eleme a Corvinus Egyetem főépülete, azt ne lehessen terhelni és ne lehessen értékesíteni; azt hiszem, ebben egyetértünk. Az összes többi épülettel viszont, ha az egyetem nem tud gazdálkodni a saját ingatlan vagyonával, akkor mit csinál? Tehát ha neki egy épületre nincsen szüksége, mert mondjuk, az eddigi kollégium helyett egy sportcsarnokot akar, vagy a sportcsarnok helyett egy kollégiumot akar... *(Dr. Vadai Ágnes: Stadiont!)* Hát, az egyetemisták szoktak sportolni, képviselő asszony, úgyhogy óvatosan ezekre a kijelentésekkel! *(Dr. Vadai Ágnes: Stadiont, amit Mészáros Lőrinc épít.)* Óvatosan ezekkel a kijelentésekkel! *(Az elnök megkocogtatja a csengőt.)* Tehát akkor az egyetem ezzel nem tud mit tenni.

Ami nagyon fontos, hogy benne van a törvényben, célszerű esetleg ezt megnézni benne, hogy az egyetem a főépületen kívüli vagyonelemeit értékesítheti, de muszáj, hogy ugyanolyan módon ingatlant vásároljon belőle, ami egyébként az alaptevékenységét támogatja. Tehát oktatási, kutatási, illetve közösségi célú ingatlant lehet belőle vásárolni. Tehát ilyen értelemben az a félelem, hogy itt az állam által odaadott vagyon elveszik és átalakítjuk működési költségé, az alaptalan, mert ezt maga a törvény sem teszi lehetővé. Az pedig, hogy az egyetem a vagyonával tudjon gazdálkodni ezen feltételek mellett, szerintem ez legitim igény. Ha bármelyik rektorral beszél például a képviselő úr, Bódis volt rektor úrral a Pécsi Egyetemen, ő évek óta mint a Rektori Konferencia elnöke azt

mondta, hogy adja oda az állam a vagyont, nem kezelésbe, hanem tulajdonba az egyetemeknek, hogy ezt a gazdálkodást meg tudják ejteni. Ha megnéznék, mondjuk, régebbi egyetemeket vagy máshogy működő egyetemeket, például a cambridge-i egyetem, a Trinity College, azt hiszem, talán a harmadik legfeltőkésítettebb cége Angliának, a saját vagyonával gazdálkodik; nyilván erre neki hatszázvalahány éve volt. Ha úgy gondoljuk, hogy ez ott működik, akkor ezt a lehetőséget ne akarjuk elvenni ettől az egyetemtől.

A közérdekű vagyonkezelő alapítvány. Szabó Szabolcs képviselő úr ugyan csak egy mondattal utalt rá, de valóban, ennek az alapítványnak van egy közérdekű és van egy magánváltozata. Ez a Mészáros Lőrinc-dolog elhangzott itt. Az a helyzet, hogy Magyarországon van 4 ezer olyan vállalat, ahol a tulajdonosok most érték el azt a korhatárt, hogy nyugdíjba vonulnának *(Dr. Vadai Ágnes: Csak nem?)*, csak nem tudják a vállalatukat kire hagyni. *(Dr. Vadai Ágnes közbeszólása.)* És ez az alapítványi forma egyébként szerintem közös lehetőséget teremt arra, hogy ezt a vagyont megőrizzük valamilyen formában, például egy ilyen alapítványi struktúrában. Németországban, Ausztriában ezek működnek, és jól működnek ráadásul. Ezt szeretnénk létrehozni. Tehát én azt gondolom, hogy ezt itt elismerésként tekintettem képviselő úrtól, ritka volt azon események száma, amikor ilyet kaptam, de ezt pozitív dolognak vettük. *(Szabó Szabolcs nevetve a fejét rázza. - Derűltég az ellenzéki pártok padsoraiból.)*

Írányítási mechanizmus... *(Dr. Vadai Ágnes közbeszól. - Zaj az ellenzéki pártok padsoraiból.)* Hát, igen, ez is megtörténik. Lehet, hogy még lesz később is ilyen. No de térjünk vissza az egyetem ügyeire!

Képviselő úr, Hiller képviselő úr megkérdezte, hogy de mi van a többi egyetemmel, Debrecennel, Szegeddel, Péccsel. Az a rossz hírem van, hogy a többi egyetem is igyekszik fejlődni, és a kormány ezeket ugyanúgy támogatja. Ha mondjuk, megnézik a Szegei Tudományegyetem elmúlt időszakát, hogy honét hova jutott, mennyi energiát fordítunk például arra, hogy a Szegei ELI Science Parkban, ami a Szegei Tudományegyetem tulajdona, a lézerközpont jól működjön, e köré építsünk egy tudományos környezetet, hogy a szegei egyetemen fejlesszük például a műszaki képzést - hát, ehhez kevés köze volt a Gyurcsány-kormányoknak *(Dr. Vadai Ágnes a fülét Palkovics László felé fordítva: Na?)* -, hogy például az egyetem épületét felújítsuk, ami egyébként nem történt meg a korábbi kormányok alatt, ez például Szegedre jellemző. *(Dr. Mellár Tamás felé:)* De tudnám mondani az ön egyetemét is.

Nyilván ön mint az egyetem közgazdászprofesszora, részt vesz abban a munkában, ami a pécsi egyetem köré épített innovációs környezet ügyéről szól. Ez arról szól, hogy a Pécsi Tudományegyetem köré próbálunk egy olyan gazdasági innovációs környezetet építeni, nem kevés állami támogatással - össze lehet számolni, hogy ez mennyit jelent -, ami ahhoz szükséges, hogy Pécs működjön. De azért, mert Pósan képviselő úr itt srégen ön mögött ül, a Debreceni Egyetem

esetében ugyanez történik. Ha megkérdezi a Debreceni Egyetem kancellárját, rektorát vagy az ott lévő professzorokat, hogy mi is az, amivel ők most szembesülnek: szerintem nem az, amit egyébként önök itt mondtak. Úgyhogy szerintem amiatt aggódni, hogy a többi egyetem nem fejlődik, kár. Olyannyira kár, hogy ha mondjuk, megnézzük az Állatorvostudományi Egyetemet, ez Európa hatodik legjobb állatorvos-tudományi egyeteme, a száz közül a hatodik helyen vannak, tehát ők már elérték az első százat. Ha megkérdezik ennek az egyetemnek a rektorát, hogy ő erről mit gondol, akkor szerintem ő is pozitívan fog erről nyilatkozni. Tehát itt pont nem a központosítás erősítése zajlik, hanem pont az ellenkezője. No, tehát nem egy intézményben gondolkodunk, csak ez lett volna a lényege.

Arató Gergely képviselő úr hozzászólására. Én őt komoly oktatáspolitikusnak tartom, de most mintha nem lett volna elég ideje felkészülni, és nem nézte volna meg a törvényjavaslatot. Az egyetemi autonómia miatt aggódik. Ha felüti a (2b) pontját az Nft.-módosításnak, az pontosan leírja, hogy miről van itt szó. „A magán felsőoktatási intézmény alapító okirata úgy is rendelkezhet, hogy - a felsőoktatási intézménynek a kutatás és a tanítás tartalmával és módszereivel kapcsolatban az Alaptörvényben biztosított önállóságát nem sértve - az intézményi munkaszervezet vezetésére, valamint a fenntartó által meghatározott feladatok ellátására elnöki tisztség hozható létre.” Tehát két mondat: hozható létre, munkaszervezet, a harmadik pedig az, hogy ez az Alaptörvényt nem sérti. Tehát én azt gondolnám, hogy azok az aggodalmak, amelyek az ilyen típusú egyetemre, és ez nem csak erre az egyetemre vonatkozik, ez vonatkozik az összes többi magánegyetemre is, ezek talán nem valóságok. Igyekezem pontos lenni. Amikor beszélünk, nagyon fontos, hogy arra reagáljunk, ami egyébként elhangzott.

A felsőoktatás finanszírozása kapcsán, ha megnézzük a számokat, 2014 óta ezek folyamatosan növekszenek. Ha megnézi képviselő úr azt -ezek elérhető információk, Magyar Államkincstár -, hogy az egyetemek ebben a pillanatban mennyi likvid forrással rendelkeznek, azt hiszem, ez most valahol 280-300 milliárd forint között van, ez az a pénz, ami a számlájukon van. Ennek az egyik fele bizonyosfajta előleg, a másik fele pedig a finanszírozásuk. Tehát hogy ezek a források nem nőttek, ez nem teljesen így van, célszerű a számokat pontosan megnézni.

Ami a Corvinus Egyetem jövőbeni működését jelenti, két nagyon fontos dolog. Az egyik az, hogy a hallgatók, akik elkezdtek a képzést, és beletartoznak egyébként még az ebben az évben szeptemberi kezdéssel bíró hallgatók is, ők úgy fejezik be, ahogy elkezdtek, ha magyar állami ösztöndíjasként, akkor magyar állami ösztöndíjasként, ha önköltséges hallgatóként, önköltséges hallgatóként. Tehát órájuk az új finanszírozási forma nem vonatkozik.

Az, hogy harmadára fog csökkenni a hallgatói létszám: nem fog harmadára csökkenni, nem lenne értelme neki, hiszen az egyetem nem lenne fenntartható. Egy egyetem azáltal jellemzett, hogy vannak oktatói,

meg vannak hallgatói, meg van tevékenysége, tehát olyat gondolni, hogy ezt nem így akarja valaki működtetni, akkor minek csináljuk, tehát ennek nincs értelme. Úgyhogy én el szeretném oszlatni képviselő úrnak az aggodalmát, hogy ez így fog történni.

Felmerült kérdésként a Ménési út, azt hiszem, képviselő úr említette a Ménési úti ingatlant... (*Szabó Szabolcs: Mányoki.*) Mányoki? (*Szabó Szabolcs: Mányoki 9.*) Igen. Tehát az a helyzet, hogy a Közszerződési Egyetem kampusza, ahogy látják, fejlődik. Addig, amíg ez a dolog le nem záródik, addig az állam más ingatlanokat bocsát a rendelkezésére. A Ménési úti ingatlant is egyébként a rendelkezésére bocsátottuk, de ahogy a törvényben ez is látszik, ez a Ménési úti ingatlan is szintén a Corvinus Alapítvány tulajdonába fog kerülni, pont amiatt, hogy az alapítvány ezzel is tudja támogatni az egyetemi képzést, kutatást, jelesül a Corvinus Egyetemet. Tehát ennek ennyi indoka van, semmi más indoka nincs.

Azt gondolom, az állami kontroll többször elhangzott, hogy az állam kontrollálni akarja ennek az egyetemnek a működését. Kedves Képviselő Hölgyek, Urak! Tehát ez pont arról szól, hogy az állam mint alapító, elvágja a viszonyt az alapítvánnyal. Tehát itt az történik, mint a vagyonkezelő alapítványok ezen típusánál, hogy amikor a folyamat lezárult, akkor gyakorlatilag minden jogosultságot az alapító átad az alapítvány kuratóriumának.

(12.20)

Ez ma is megtehető bizonyos pontig, de a mai alapítványi struktúrában nem lehet átadni a kuratórium kinevezési jogát, azt az alapítónak magánál kell tartania. Itt ezt is át lehet adni.

Képviselő úr megkérdezte, hogy mi a garancia arra. Olyan embereket kell az alapítványba beválasztani, akik részben a szakmát képviselik, a tudományt, az oktatást, az innovációt, az ipart, s el kell hinni és bízni kell abban, hogy ők ezt így fogják gondolni addig, amíg ők vannak pozícióban, meg akkor is, amikor majd új alapítványi kuratóriumi tagokat fognak beválasztani. Ez a működési módja ennek a dolognak. Tudom, hogy jelen pillanatban ez nálunk még nehezen elképzelhető, de egyszer el kell kezdenünk. Bízunk abban, hogy ez egy jó kezdet lesz.

A fizetős hallgatókról már beszéltem, erről nem is akarnék több dolgot mondani. A fizetős hallgatók megjelenése szerintem egy kifejezetten jó dolog.

Ungár Péter köszöni a Corvinusnak a CEU-val kapcsolatos pozitív dolgát. Ez abból látszott, hogy a Corvinuson BSc-fokozatot szerzett hallgatók utána átmentek a CEU-ra MSc-re, mert a CEU-nak nem volt BSc-s képzése, meg a Közép-európai Egyetemnek se. Úgyhogy szerintem ezt a Corvinus majd meg fogja valamilyen módon köszönni. Arról, hogy ez neoliberais vagy nem, lehet vitatkozni. Ellentétben önnel én nem a CEU-n végeztem és mérnök vagyok, úgyhogy ezt a vitát most itt nem is nyitnám meg.

Egy dologra azért szeretnék reagálni. Ön ugyanis azt mondta, hogy a bölcsészettudományi kutatást a

magyar kormány nem támogatja. Javaslom megnézni az egyetemeken tanuló hallgatók arányát, hogy ebből mennyi az, aki a STEM-területekhez, tehát műszaki, informatikai, egyéb más, és mennyi az, ami nem a STEM-területekhez tartozik. Bár jelentősen javultunk, 2012-ben 22 százalék volt a STEM-hallgatók aránya, most már 29 százalék a felvételizők esetében, a maradék viszont jelentős részben valahol a bölcsészettudomány területén tanul. Ha megnézi az egyetemek kutatási kiadásait és összehasonlítja a német egyetemekkel, azt láthatja, hogy Magyarországon minden területen, a bölcsészettudomány, a társadalomtudományok területén, a közgazdaságtudomány területén többet költenek az egyetemek ezekre a területekre, mint a STEM-be tartozó területekre, akár természettudományra, akár informatikára. Tehát azt az aggodalmat, hogy a bölcsészettudományok bármilyen módon negatívan érintettek, a számok nem támasztják alá. Németország egy sikeres ország, azt gondolom, hogy még van nekünk is hova fejlődnünk ezen a területen.

Mellár Tamás és Hiller képviselő úr is megkérdezte, hogy miért nem az EMMI államtitkára vagy minisztere ül itt. Ennek az az oka, hogy ez egy pilotprojekt, tehát egy olyan dolog, szerettük volna, hogy üzleti módon működő egyetem legyen, így innovatívabb ebben az értelemben. Ezért ezt aztán az Innovációs Minisztérium vitte, mert ebbe a struktúrába ez jobban belefér. Ennyi az indoka ennek, azt gondolom, ezt kár tovább diszkutálni.

Mellár Tamással az alapkutatás, az alkalmazott kutatások, illetve innovációk kapcsán egyetértünk. Olyannyira egyetértünk, hogy nem is mondtam olyat, hogy az alapkutatás vagy az alkalmazott tudományok nem értékesek. Az, hogy az újságban ilyet írnak? Hát, ott sok mindent írnak, azt is megírták, hogy nem publikáltam 2014 után. Célszerű ezeket rendesen megnézni. Azt gondolom, hogy amit az újságok írnak, az nem biztos, hogy úgy van. Ezeknek a fontossága abszolút egyértelmű. Olyannyira az, hogy amit kidolgoztunk a magyar kutatási intézménystruktúrára, illetve a finanszírozásra, ez pontosan ilyen módon tartalmazza.

Az alapkutatások finanszírozását, ennek az elválasztását az innovációs tevékenységtől, annak a finanszírozását nem jó összekeverni. Mind a kettőnek, illetve mind a háromnak megvan a saját szerepe és helye. Ha egymásra tudnak épülni, az nagyon jó, ez célszerű, ha meg nem, akkor az is eredmény egy kutatási projektben, ha nincs eredménye, mert ez is egy megállapítás.

Természetesen itt van egy sajátos dolog, ami történik az európai társadalmakban, hogy a közösség egyre inkább szeretné azt, ha a kutatási tevékenység valamilyen eredménnyel végződne. Ami Németországban lezajlott a hetvenes évek elején, Hollandiában a kilencvenes években, s Franciaországban is, vagy mondjuk, a keletnémet akadémiai kutatóhálózat átalakításánál '90-ben, az pontosan ebből az ügyből táplálkozott. Nagyon fontos, és erre alapul a magyar

felsőoktatási stratégia is, hogy a munkaerőpiac, a körülöttünk lévő világ igényeit a kutatóknak, az egyetemeknek valamilyen módon célszerű figyelembe venni. Ez erről szól, semmi másról. Mindenki, aki ezt ezen túl gondolja, az nem látja jól.

Még néhány komoly társadalmi kérdés vetődött fel. Mivel professzor úr közgazdász, nyilván jobban érti, hogy mi történik a nagytőkésekkel, hogy néz ki a magyar gazdaság szerkezete. Arról szívesen vitatkoznék egyszer, hogy ki látta el a feladatát az elmúlt 30 évben. Lehet, hogy ezen a területen nem ott tartunk, ahol tartanunk kellene, de ez egy másik vitát fog majd jelenteni.

Ami azt az aggodalmat érinti, hogy az eddigi közalkalmazottak most a munka törvénykönyve szerint kerülnek alkalmazásra: az a helyzet, hogy a munka törvénykönyvének a rugalmassága, ami a teljesítményt, a magasabb jövedelmet jelenti, adott. Abba ugyanolyan védelmi mechanizmusokat lehet beépíteni, mint ami a Kjt.-ben a definíció szerint van. Ez egy magyar sajátosság, ez egy másfajta módon működő egyetem. Nem gondolom, hogy bárki aggodalmát fejezte volna ki azért, mert mondjuk, a magyar egyházi intézmények vagy magánintézmények esetén az ott dolgozó kollégák nem a Kjt. szerint alkalmazottak.

Miért MOL- és Richter-részvények, és miért nem lehet ezeket a részvényeket értékesíteni? Egyik oldalról lehetne azt mondani, hogy a részvényvagyon egy dinamikus dolog, amit lehet forgatni és lehet vele sok mindent tenni. A kormány úgy gondolta, hogy itt viszont alapvetően az egyetem iránt érzett felelősség az, ami azt mondatta velünk, hogy ezt a vagyont, az alapító vagyont nem lehet értékesíteni. Természetesen vannak olyan szakaszok, ahol ez pozitív lenne, máshol negatív, de egyelőre az egyetem biztonsága szempontjából ez a javaslatunk, és azt gondolom, hogy ez egy eléggé legitim igény. Hogy minden más vagyont az alapítvány a későbbiekben - legyen az révény, állampapír, kötvény, ingatlan vagyon - mire használ és hogyan használja, az már az alapítvány dolga. De azt a biztonságot, amit ez az induló 380 milliárd forint értékű alapítói vagyon jelent, nem szeretné a kormány semmilyen módon veszélyeztetni. S azt gondolom, az, hogy egy állami vagyonrészlet ilyen értelemben nem hagyunk értékesíteni egy adott cél érdekében, erkölcsileg abszolút elfogadható.

Szabó Szabolcs képviselő úr azt mondta, hogy nem stabil ez a finanszírozás. Viszont megnyílt egy sor finanszírozási forma, ami egyébként egy állami egyetem számára nem elérhető. Ahogy mondtam, az állami egyetemeknek - ez pontosan tudja, hiszen az ELTE-n tanít - is sokfajta finanszírozási lehetőségük van. Itt ezek tárháza megnyílik. Azt gondolom, hogy ezt a vagyont, illetve ami hozzá kerül, menedzselni tudja, optimálisan menedzselni tudja. Ez egy nagyon fontos szempont volt.

A kérdésére, hogy miért a Corvinus Egyetem: valószínűleg nem árulok el nagy titkot azzal, hogy a Corvinus Egyetem csak egy pilotprojekt. Tehát arról van szó, hogy a többi egyetem esetében is meg szeretnénk

találni azt a flexibilis működési formát, ami egy egyetemet nem az Áht. szabályai szerint működtet úgy, mint egy kormányhivatalt, hanem egy egyetemszerűbb működést jelent. Ennek az egyik lehetősége ez a fajta működés, ami ebben a törvényben leírásra került. Ennek is vannak különböző változatai, meg van másfajta működési forma is. Ezek is hamarosan kidolgozásra kerülnek.

Az a kérdés, hogy mit követelünk a Corvinstól. Hát, itt azért van egy baj. Azért csinálja ezt az állam vagy a kormány, mert szeretnénk, hogy a Corvinus Egyetem jó egyetem legyen. De ha megszakítja az állam mint alapító a viszonyt az alapítvánnyal, akkor nem támaszthat ilyen követelményeket. Ezt magának az alapítók által delegált kuratóriumnak, illetve az egyetemnek kell tudni megoldani. Ezért a jó működés feltételét mindenképpen megszabtuk, de hogy ez mit jelent, az egyetem bontsa le magának. Ez az egyetemi szabadság és autonómia körébe tartozik. Azt gondolom, az államnak ezt azon a szinten kell meghatározni, ahogy az alapításkor az alapítói okiratban leírta.

Nagyon röviden ennyit szerettem volna mondani, és köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Kettőperces felszólalások következnek. A DK képviselőcsoportjából Arató Gergely képviselő úr, parancsoljon!

ARATÓ GERGELY (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Nincs szerencséje Nacsa képviselő úrnak, aki a délkelet-ázsiai modellekre hivatkozott, merthogy vele szemben nekem volt szerencsém ezt egy magyar felsőoktatási intézményben kutatni. Ezért aztán el tudom neki árulni, hogy például Szingapúrban - amit a világ vezető oktatási modelljének tekintenek a délkelet-ázsiai világban, és amely egy nagyon sikeres modell - hat állami egyetem működik, amelyek közül három a világ legjobb egyetemei között van. Így aztán nagyon nehéz amellel érvelni, hogy állami egyetem nem tud jól működni, csak másmilyen szabályok kellene hozzá. Erre majd válaszolok miniszter úrnak. *(Dr. Palkovics László: Azok nem állami egyetemek.)* Azok állami egyetemek, drága miniszter úr. *(Dr. Palkovics László: De nem állami egyetem szerint működnek.)*

A második dolog: volt szerencsém olvasni a törvényjavaslatot, szemben önökkel, és nem csak a Fidesz, bocsánat a KDNP - mindig elfelejtem, hogy az egy külön párt - felkészítőjével, ezért aztán én tudom, hogy mi van ebben a törvényjavaslatban. S ha figyelt a miniszter úr válaszára, akkor hallhatta, hogy miniszter úr sem cáfolta azt, hogy nincsenek államilag finanszírozott hallgatók ezen az egyetemen. Majd lesz valami más konstrukció, ami majd valamilyen lesz. És miniszter úr sem cáfolta azt, hogy ezen az egyetemen az elnöknek bizony módja lesz olyan munkaszervezet létrehozására, ami az egyetemi autonómiai döntéseket elvonja. Mert lehet azt mondani, hogy bele van írva a törvénybe, hogy de tiszteletben kell tartani az

autonómiát, a kancellárok működéséből látjuk, miniszter úr, hogy milyen az, amikor önök tiszteletben tartják az autonómiát. Nem tartják tiszteletben, megteremtik a jogi lehetőségét annak, hogy el lehessen az autonómiát vonni.

(12.30)

Ami a Nemzeti alaptantervet illeti, tisztelt képviselő úr, a mi Nemzeti alaptantervünknek az volt a célja, hogy minden magyar diák megtanuljon értően olvasni, legyenek matematikai alapképességei, legyenek kommunikációs alapképességei. Ennél nincs inkább nemzeti ügy, nincs inkább hazafias ügy. Nem a rizsától és nem a lírától lesz valaki hazafi.

Végül tisztelettel üdvözlöm Bódis államtitkár urat, és jelzem, hogy van neki itt széke, szeretettel várjuk, és kíváncsiak vagyunk a véleményére. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Fidesz képviselőcsoportjából Pósn László képviselő úr következik. Parancsoljon!

DR. PÓSN LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen. Szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy más esetekben Finnországot mindig örök példaként szokták hozni, Hiller képviselő úr, Kunhalmi képviselő asszony és így tovább, és így tovább. Tegyük hozzá nyugodtan, hogy nemcsak az angolszász, de a finnországi viszonyok között is az egyetemek nagy része ehhez hasonló logikát és működési modellt követ. Tehát ha egyik esetben követendő példa, akkor, azt gondolom, hogy e tekintetben sem biztos, hogy ördögtől valónak kell tekinteni.

Ahogy logikailag ehhez kapcsolódik az is, amit Ungár Péter mondott. Ő azt mondta, hogy neoliberalis ez a javaslat. Szeretném felhívni a figyelmét, hogy az egyetemeknek évszázadok óta volt alapvetően vagyunk, a Debreceni Egyetem úgy jött létre a két világháború között, hogy a város adományozott erre a célra igen nagy mennyiségű földvagyonot, egyéb ingatlan és ingó vagyonot is. Ez nem egy neoliberális dolog, hanem nagyon régen hozzátartozik az egyetemek működéséhez. Kicsit tanulmányozni kellene, a történelemnek azért van célja és lehetőségei. Amit ön hiányolt, hogy a bölcsészettudományokat üldözik, ez úgy, ahogy van, nem felel meg a valóságnak, részben elmondta miniszter úr is. Szeretném felhívni a figyelmét, hogy nézze meg akár csak a pályázati lehetőségek tárházában mennyi minden van, ami e tárgykörbe illeszkedik.

Hiller képviselő úr azt mondta, hogy eredménytelen volt az eddigi modell. Sokféle logika alapján lehet megnézni, hogy mi az, ami eredményes vagy nem eredményes, én ezt nem vitatom. Egyetlenegy dologra szeretném felhívni a figyelmet, hogy például a Debreceni Egyetemnek a tavalyi mérlegfőösszege 170 milliárd forint. Ebből az összegből durván 70 milliárd az, ami állami forrás, úgy, hogy ebben benne van egyéb-

ként a betegellátási rész is, ami a klinikához kapcsolódik. Az látszik, hogy azok az egyetemek, ahol jó menedzselik a dolgokat, képesek már most is jelentős mértékben a piacon gazdasági értelemben is szereplőként megjelenni, és pontosan az a helyzet, hogy az államháztartási törvény keretei jelentős mértékben lefékezik egyébként ezt a mozgáslehetőséget. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ungár Péter képviselő úr következik, az LMP képviselőcsoportjából.

UNGÁR PÉTER (LMP): Köszönöm szépen. Ön azt mondta, hogy van tandíj, csak önköltségnek hívják. Ez volt az előzmény. Csak akkor ezt filozófiai alapon nyissuk ki! Rétvári Bence nekem azt mondta, hogy válótanság, hogy a Fidesz-KDNP tandíjassá tette a felsőoktatást, mindig is a tandíj ellen volt, és így is lesz a Fidesz-KDNP-ben. Akkor amit ön mondott, hogy önköltség van, ami tulajdonképpen a tandíj, és már egyszer megegyeztünk, hogy ez a két dolog ugyanaz, akkor most vagy... - nem is vagy, mert akkor tudjuk, hogy Rétvári Bence állított akkor válótanságot, amikor ő azt mondta nekem, hogy nincs tandíj; mert van, csak önköltségnek hívják. Csak akkor ebben a nagyon egyszerű tényben, ami olyan, mintha, nem tudom, egy épületben vagyunk, nem a szabad ég alatt, ilyen jellegű tényben egyezzünk meg, hogy akkor önök tandíjassá tették a felsőoktatást, csak ezt önköltségnek hívják - oké, jó.

A másik dolog, hogy azért sok mindenre számítottam ebben a Házban, de arra, hogy Nacsa képviselőtársam a magántőke bevonásáról ilyen szép dolgokat mond, hogy nem ördögtől való a magántőke bevonása állami intézményekbe... - tudtam, hogy a Fidesz volt az SZDSZ ifjúsági szervezete, de hogy a KDNP-nek ehhez mi köze van, azt még nem világította meg számomra a történelem, amit tanulmányoznom kell.

Az a helyzet, hogy értem, amit elmondanak, és miniszter úr sem cáfolta, hogy növelni kell a vállalati részt, amit hozzátesznek a felsőoktatáshoz, meg növelni kell azokat a tudományágakat, amiket könnyebb egy multinacionális vállalatok alapján létező gazdaságban fölhasználni, lehet ezt mondani, ez egy legitim filozófia a világon, tudnak rá nyugati példákat mondani. Hiszen nagyon sok nyugat-európai országban is van olyan liberális felsőoktatás-politika, csak ez a neoliberalizmus maga; ez maga az definíció szerint.

Mondhatnak erről sok mindent, hogy ez jó, mert az angolszász hagyomány ez. Rengeteg dolog van még az angolszász hagyományban, ami rossz, amit nem kell Magyarországra hozni. Még annyit ajánlanék önöknek, hogy az SZDSZ-től ne vegyék át azt, hogy azért, mert valami külföldi, be kell hozni Magyarországra, és jó lesz.

Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Miniszter úr kért szót.

DR. PALKOVICS LÁSZLÓ innovációs és technológiai miniszter: Csak nagyon röviden, nem gondolom, hogy ez a helye ennek a vitának, hogy önköltség, tandíj. Tehát a magyar állami egyetemekenél a magyar állam a fenntartó. A magyar állam hallgatói állami ösztöndíjat ad azoknak a hallgatóknak, akik megfelelnek bizonyos feltételeknek, konkrétan erről szól a pontthúzás. Húzzunk egy pontot, és minden egyetemnél kialakul valamilyen formában egy szám. Minden más hallgatóval, aki nem kap magyar állami ösztöndíjat, nem olyan díjat fizettünk, amit az egyetem jónak tart, hanem a képzés önköltségét. A költség és az ár között van némi különbség. A költség, amit ténylegesen ráfordítunk, amennyibe kerül, a tandíj pedig az, amit meghatározunk valahonnét. Tehát ezért az önköltség nem tandíj.

Most ezen lehet persze polemizálni hosszasan, de azt gondolom, pontosan arról szól a dolog, hogy azok a hallgatók, akik nem jutottak el odáig a képességeik miatt, hogy bekerüljenek, az önköltségeit fizetik ki, nem tandíjat, amit egy magánegyetemen fizetnek. Ez megint esetleg csak önt lepi meg, mert valószínűleg az elmúlt néhány évben ezzel nem foglalkozott. Az, hogy önt meglepi, képviselő úr, azon csodálkozom, de ma már sok mindenben csodálkoztam önt illetően. Tehát ez a különbség a kettő között, úgyhogy ha esetleg mint közgazdász ezt megértette, akkor szívesen beszélgetek önnel erről. *(Ungár Péter: Azzal kezdtem, hogy nem vagyok közgazdász.)* Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Az MSZP képviselőcsoportjából Hiller István alelnök úr következik. Parancsoljon, alelnök úr!

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Csak néhány rövid megjegyzés, mert hosszabban fölösleges erről beszélni. A PIRLS-felmérés eredménye valóban legutóbb javult, tudniillik korábban, az önök kormányzása idején akkorát zuhant, hogy a mostani javulás eredményeként tartunk ott, mint 2008-ban.

A második, hogy a felsőoktatási intézmények szabadabban bánhassanak a tulajdonukkal. Kérem, amikor 2009-ben erről én terjesztettem be a törvénymódosítást, sőt, még nagyobb szabadságot kívántunk adni, mert vállalkozásokkal, vállalatokkal szabad vállalkozási lehetőséget kívántunk biztosítani a felsőoktatási intézményeknek, akkor, nem miniszter úrnak mondom, néhány fideszes képviselő már akkor is parlamenti képviselő volt, mindenképp voltunk, csak rendes emberek nem. Tehát olyan ellenszél volt, amikor minket azzal vádoltak, hogy kiárúsítjuk az állami vagyont. Most meg azt olvasom, hogy ez milyen előremutató dolog.

A harmadik megjegyzés: az a definíció, amely szerint teljesítményalapon valaki állami ösztöndíjat kap, aki viszont ezt teljesítményével nem méri el, önköltséget fizet, ez ellen önök 2008-ban népszavazást hirdettek. Ténylegesen ez volt az a modell, ami ellen önök népszavazást hirdettek.

Most meg azt hallom, sőt, törvényjavaslatban olvasom, hogy ez a modellváltás lényege: ha valaki jól

teljesít, akkor az állam ösztöndíjjal ezt a teljesítményt jutalmazza, aki meg nem teljesít jól, azt nem. 2008-ban 3 millió 100 ezer embert cipeltek el az urnához ez ellen. Most meg itt vagyunk 11 évvel később. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. A KDNP képviselőcsoportjából Nacsa Lőrinc következik.

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen. Csak egy mondatra reagálnék, tisztelt elnök úr. Arató Gergely azt mondta, hogy én azt állítottam, hogy az állami egyetemek nem működhetnek jól, mondjuk, Délkelet-Azsiában. Nem állítottam ilyet. Azt mondtam, hogy számos pozitív példa van, amikor nem állami egyetemek például hasonló struktúrában működnek remekül, például Szingapúrban is, ahol öt állami egyetem van, de van több nem állami egyetem.

Kíváncsi lennék, ha ön olyan jó ismerője a szingapúri modellnek, akkor mit szólna hozzá, ha mondjuk, egy olyan törvényjavaslat fekérdne itt, hogy aki állami ösztöndíjjal akár egy évet is tanult egy szingapúri állami egyetemen, akkor a dupláját kell a közszférában dolgoznia utána, és ön lenne az első, aki itt lengetné a zászlót, hogy hogy lehet ilyen törvényeket alkotni. Az a modell, amit ön egyébként most dicsér, ez van benne ott. Ott a nemzeti identitásra helyezik egyébként az oktatás hangsúlyát, ami ellen önök sokszor küzdenek. Bár most éppen az az új szlogen, Gyurcsány Ferenc ötvenvalahány év után megtalálta a szótárban a „hazafi” szót, és most többször elmondta. De a nemzeti identitás, ami ellen önök állandóan küzdenek, ott például az van az oktatás fókuszában. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szabó Szabolcs képviselő úr következik. Parancsoljon!

(12.40)

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm szépen. Arra térnék egy kicsit vissza, amit a miniszter úr mondott, hogy de hát az alapítói jogok, és majd azzal garanciát kapunk arra, hogy hallgatók legyenek. Csak egyrészt jelezném, hogy az alapítói jog gyakorlása körülbelül kimerül a kuratórium kinevezésében, és a törvénymódosítás szerint az alapítói jogokat az állam átadja magának a kuratóriumnak - ez benne van a szövegben. Tehát ez így egy tipikus mellébeszélés, fogalmazzunk így finoman.

Másrészt a miniszter úr nagy lelkesen magyarázta, hogy milyen jó lesz, hiszen 1,4 milliárd kiadástól megszabadul az egyetem, mert a C épület az ő tulajdonába kerül. Csak azt felejt el a miniszter úr - valószínűleg mert nem közgazdász -, hogy ha átveszek egy épületet, azzal nekem költségeim vannak, amit addig az vállalt, akié az volt; karban kell tartani, szerződéstől függően az üzemeltetést fizetni kell, tehát az nem egy plusz nyereség ilyen szempontból.

Harmadrészt egy dologra még kitérnék: itt többen említették kormánypárti oldalon, hogy majd magánadományokat be lehet vonni. Látjuk, a magyar futballban ez milyen szépen működik irányítottan, és nem véletlenül fél tőle az összes többi egyetem, hogy ezt a kevés magánadományt majd szépen átirányítják a Corvinusba, mert az olyan NER-közeli. Tehát azt hiszem, jogosan félünk ettől.

Továbbá azért a pályázatokat lehetőleg ne emleghessék, mert közép-európai viszonylatban kiemelkedően teljesít például az ERC-pályázatok tekintetében Magyarország. Tudják, melyik két intézmény az, amelyik ezt generálja? A CEU meg az MTA kutatóhálózata, és pont ezt a kettőt verik szét. És nehogy azt higgyék, hogy majd így a helyébe lehet ültetni, és ezt nem én találtam ki, Lovász László írja ezt le az MTA éves beszámolójában, amit egyébként a Kulturális bizottság már egy éve nem hajlandó tárgyalni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Ezzel a kettőperces felszólalási kör végére értünk.

Rendes felszólalások következnek. Szél Bernadett képviselő asszony, parancsoljon!

DR. SZÉL BERNADETT (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A miniszter urat most éppen nem látom, sajnos kiment a teremből, de szeretném leszögezni, hogy én még mindig nem értem pontosan, hogy ő hogyan kerül ebbe a történetbe, és szerintem nem velem van a probléma. Ugyanis az az indoklás, amit ő az előbb megfogalmazott, hogy ez egy pilotprojekt, vagyis egy pilótaprojekt *(Közbeszólás.)*, igen, önvezető projekt, és ezért a miniszter úr kvázi beugrik Kásler miniszter úrnak a dublőreként, ezt megpróbálja megcsinálni, és ha jól megy, akkor feltehetőleg a többit majd Kásler miniszter úr fogja megcsinálni. Én nagyon kérem, hogy azért Süli miniszternek a helyére ne ugráljanak így be; mondjuk, nem szeretném Rogán Antalt látni, ahogy megpróbálja a Paks II. projektet megcsinálni, csak úgy pilótban.

Szóval, nem értem, hogy mi ez a káosz a kormányban, elvileg vannak minisztériumok, annak vannak vezetői, ők a miniszterek, és van egy hatáskörük, egy területük; én ezt mindenképpen felsőoktatásnak gondolnám, és szerintem nem vagyok ezzel egyedül a teremben, de talán ebben az országban sem. Úgyhogy még egy kis magyarázatot kérnénk Palkovics miniszter úrtól, hogy ő egész pontosan miért akarja ezt a projektet mindenáron keresztülvinni, helyesebben miért ő akarja ezt keresztülvinni.

A másik az, hogy igazán megtisztelő volt számomra Hiller István, Mellár Tamás vagy akár Szabó Szabolcs után felszólalni - egy kicsit itt a KDNP-s propagandisták megtörték ezt az ívet -, mert azt gondolom, hogy csupa olyan ember között szólok fel, akik avatott ismerői ennek a területnek, tanítanak egyetemen, kutatnak egyetemen, vagy fontos politikai pozíciót töltek be, amely szabályozta Magyarországon az

akadémiai szférának a működését. Nekem ilyen előéletem nincs, viszont én közgázós diák vagyok, ott végeztem a PhD-mat is, és az MTA fiatal kutatója voltam, tehát talpasa vagyok annak a rendszernek, amelyet önök éppen készülnek átalakítani, és én viszonylag nagy összegben fogadnék arra, ha Kövér László nem vonja le a számlámról, hogy ha én most lennék 15 éves, mire ez a rendszer beérik, én valószínűleg nem tudnék járni a közgázra, és én azt gondolom, hogy nagyon sok ember van még így ebben az országban.

Szeretném önöknek elmondani, hogy nekem az az egyetem nagyon sokat adott. Egy világnézetet adott, rendszerkritikát adott, alternatív közgazdaságtant tanultunk már anno ott, és ez azért lehetett, mert nem a piaci igényeket akarták kiszolgálni azok a tanárok, akik ott voltak, hanem kutatták a trendeket, és próbálták előre jelezni azt, hogy Magyarországon milyen gazdasági pályát kellene létrehozni annak érdekében, hogy az élménybe tudjunk kerülni. Itt van körünkben az a Mellár Tamás például, aki káosz-kutatással is foglalkozott, és a rendszerváltásnak a hatásait jelezte előre. Nagyon jól emlékszem az egyik modelljére: benne volt az ő akkori modelljében az, hogy Magyarország a rendszerváltást nem tudta kellőképpen végrehajtani, és nem tudta azt az innovációt belevinni a rendszerbe, amire szükség lett volna - ez a mai napig élénken él az emlékezetemben.

Én nagyon szomorú vagyok, hogy most önökkel kell vitatkoznom, anno azokban az időkben még más gondoltunk a Fideszről, nem gondoltam volna, hogy valaha is a legádázabb ellenfele leszek itt a magyar parlamentben, de a történelem már csak így adódott. Hiller István szavai teljes mértékben telibe találták a politikai tétjét ennek a meccsnek, amit felvállalt valamilyen rejtélyes okból Palkovics úr, méghozzá azt, hogy a Fidesz itt tulajdonképpen a saját korabeli önmaga ellen hoz egy törvényjavaslatot, és valószínűleg azt, ami ellen ők valaha is fölléptek.

Itt szeretném azt kiemelni, hogy az itt folyó vitában független képviselőként a vita végén tudok szóhoz jutni, vagy legalábbis semmiképpen nem az elején, de ez pozitív abból a szempontból, hogy tudom tanulmányozni az önök szavajárását, és én összeállítottam egy kis szótárt. Önöknél a versenyképesség azt jelenti, hogy kirablás, tehát ha a fideszes versenyképességről beszél, akkor rabolni akar; a rangsor az alapján működik, hogy a Fidesznek mennyire tetszik valamilyen berendezkedés; az autonómia meg egyértelműen egy fideszes kontrollt jelent egy adott folyamatban - legalábbis abból, amit itt az előbb láthattunk, ezt láttam kibontakozni.

Nagyon sokat beszéltek arról, hogy de hát Amerikában meg Angliában sorra működnek úgy egyetemek, ahogy önök ezt itt most meg akarják csinálni. Szeretném önöknek elmondani, hogy ez nem Amerika, tehát ez Magyarország. Ez az egyik. A másik pedig, hogy önöknek a kedvelt politikai manővere az, hogy körbenéznek különböző országokon, meglátnak nemzetközi példákat, azokat összekurkásszák, összerakják különböző országokból, és azt mondják, hogy de hát erre is van nemzetközi példa, erre is van;

egyébként az egész választójogi rendszerünk így állt össze az önök átalakításában. De azért Palkovics úrnak a figyelmét arra szeretném felhívni, hogy ha veszünk egy elefántfület meg egy nyúlfarkat, meg ha odateszünk egy hangyatestet, abból nem lesz egy működő állat. Tehát a magam részéről azt tudom mondani ilyen egyszerű szavakkal, hogy jó lenne ezt a pilotprojektet abbahagyni, mert nagyon jelentős kockázata van, és én nem gondolom, hogy ezt kellően mérlegelték. Ha kellően mérlegelték volna, akkor vélhetően nem az egész ellenzék tiltakozna meg még nagyon sokan ezzel kapcsolatban.

Itt azért ki kell azt említeni, hogy volt egy polémia, hogy akkor most megszorít-e a Fidesz vagy nem az oktatással kapcsolatban. Megszorít. Megszorít és férőhelyeket vesz el. Ezeket tényekkel tudom igazolni. Azt láttuk, hogy 2013-ig masszív forráskivonás ment a rendszerből, csökkentették az államilag finanszírozott férőhelyek számát, és nőttek a ponthatárok, tehát ez történt a rendszerben, és azért ne felejtjük el, hogy ennek mi lett a hatása. Ennek az lett a hatása, hogy Magyarországon gyakorlatilag csökkent a diplomásoknak a száma. Az EU-trendekkel szembementünk.

Tehát az történt, hogy az EU összes többi tagállamában átlagosan 1,8 százalékkal nőtt a diplomások aránya, nálunk körülbelül ennyivel csökkent. A forráskivonás és az ezzel összefüggő férőhelyszám-csökkenés azt eredményezte, hogy Magyarországon csökkent a diplomások száma, és ez egy probléma, mert a mai napig az összes létező statisztika, amit ismerünk, azt igazolja, hogy diplomával a zsebünkben jobbak az életkezdesi esélyeink. Sőt, ha az életünk folyamán bármikor diplomát szerzünk, nőnek a lehetőségeink. Mi ezt anno a közgázon úgy tanultuk, hogy a legjobb befektetés az oktatás; hogy addig, amíg diákok vagyunk, lehet, hogy csórók vagyunk, mert aki dolgozik, az többet keres, mint mi, mert mi befektetünk a jövőnkbe, de utána ez behozza magát. És önök ezt a jövőbeni keresetet is elveszik ezektől az emberektől, de még sokkal többet is elvesznek, mert azoknak az embereknek, akik tanulnak, nagyobb rálátásuk van a világra, és több lehetőségük van mindenféle tekintetben. Mi ezért küzdünk ellenzéki oldalon kivétel nélkül, ezt láttam a felszólalóktól, azért, hogy a mobilitás csatornáit szélesre nyissák, magyarul: egy kis faluból, az Alföldről ugyanolyan esélye legyen egy diáknak bejutni a közgázra, mint a II. kerületből, miután bevégezte az érettségijét a Toldyban.

Én soha nem fogom elfelejteni Osztyolkán Ágnes, aki oktatáspolitikusa volt ennek a parlamentnek, ő Csengersimáról származik, az ukrán határ közeléből, Szabolcs-Szatmár-Bereg megyéből. Osztyolkán Ági azt mondta a magyar miniszterelnöknek: én meg tudtam azt csinálni, hogy értelmiségi lettem, de nem biztos, sőt biztos, hogy a mostani rendszerben ezt nem tudnám megcsinálni. Szóval, csak ez a tét. És azért próbáltam önöknek Osztyolkán Ágnes példáján keresztül, a saját példámmal és nagyon sok példán keresztül elmondani, hogy bejöhét ide egy random miniszter egy pilotprojekttel, és elmondhatja, hogy itt a

teljesítmény számít; mutassák meg a gazdasági életben, hogy a teljesítmény számít, hogy ne Mészáros Lőrinc nyerjen már mindent ebben az országban! De miért pont ott akarják megmutatni, ahol gyakorlatilag egy életre meghatározza egy ember helyét az, hogy a felsőoktatásba bejut vagy nem jut be, vagy egyáltalán a közoktatásban hogyan tud szerepelni?

(12.50)

És itt beszélhetünk a közoktatásról is, mert amit Hiller István mondott a PISA-rangsortól elkezdve, az mind igaz. Magyarország lejtőpályán van, tehát zuhan az oktatás tekintetében.

Itt szóba került a CEU, ahogy önök mondják, Soros-egyetem. Azért is végtelenül hiteltelen bármi, amit önök az oktatásról mondanak, meg hogy itt az a szent cél, hogy a Corvinus majd az első kétszázban legyen, mert önök azok, a Fidesz-KDNP az a pártszövetség, amely Magyarország legjobban teljesítő egyetemét elűzte ebből az országból. Konkrétan a CEU az öt tudományterület tekintetében a világ első százában volt, és ebben a közgazdaságtudomány is benne volt. A másik, amely nagyon jól teljesít e tekintetben, az az MTA Közgazdaságtudományi Intézete. Ezek világ-rangsorban az első százban teljesítő intézetek, az egyik már csak volt, mert már elűzték, a másik pillanatnyilag szenved. Önök gyakorlatilag bármit mondhatnak ezek után az oktatásról, mindenki tudni fogja, hogy politikai döntéseket hoznak. És szerintem ez ennek a vitának a lényege.

Lehet itt különböző részleteket kiragadni a történetből, de azt tudom mondani, hogy önöknél a versenyképesség mindig rablást jelent, és sajnos itt a kollégák elmondták azzal kapcsolatban az épületvagyontól kezdve az alapítványon át, hogy hogyan lehet azt a vagyont, ami most egy állami egyetem kezében van, kijátszani úgy, hogy alig vegyék észre azok, akik benne vannak a rendszerben.

Még egy dolgot szeretnék mondani. Végtelenül pofátlan a kettős beszéd - és ne haragudjanak, ezt nem tudom máshogy mondani, ez egyébként a Fidesz politikai védjegyeit tekintve a top 3-ban van -, a folyamatos kettős beszéd. A CEU-t lealázták, mondván, hogy felháborító az, hogy magyar diplomát meg amerikai diplomát is adnak, és hogy ez probléma. Gyakorlatilag most, amikor arról beszélnek, hogy több angol nyelvű képzést akarnak indítani, hogy több külföldi hallgatót vonzzanak be - hát, már működik egy kínai-magyar diplomát adó képzés a Corvinus Egyetemen. Ez egy kettős képzés, a kínai Fudan Egyetemen indítottak közösen egy MBA-s képzést, és két diplomát adnak ki. Én csak annyit kérdezek, hogy ha ennek az egyetemnek az esetében ez nem probléma, akkor miért volt probléma a másik egyetem esetében. Erre egy válasz van, az, hogy mert Soros. De tudják, ez mutatja a politikai motivációt az önök összes szándéka mögött.

Én azért vagyok most itt ezen a vitán, egyrészt, mert örömmel láttam, hogy a miniszter bejött, szóba áll a parlamenttel, és abban reménykedtem, hogy egy kicsit tudunk beszélgetni erről a kérdéstről, de sajnos

ő most már nincs a teremben, másrészt meg azt el akartam önöknek mondani, hogy nagyon átlátszó ez az egész történet, amit letettek az asztalra, és például ezzel az egy momentummal, ezzel a kínai-magyar diplomával kapcsolatban is átlátszik az, hogy itt tisztán politikailag motivált projektről van szó.

Nagyon sokan kérik mostanában számon az ellenzéken a Fidesz részéről, hogy a Fidesznek ott van a víziója, de az ellenzéknek mi a víziója az oktatással kapcsolatban. Szerintem ez a vita és az ellenzéki felszólalók tökéletesen világossá tették azt, hogy miben gondol mást a Fidesz és az ellenzék az oktatásról és az oktatásnak Magyarország jövőjében betöltött szerepéről. Önök egy súlyosan forráshiányos rendszert hoztak létre, amely vegetatív állapotban van, kormányzati pórázra akarják tenni az intézményeket, vagy lassan kivéreztetik őket. Nem szabad egy másodpercre sem elfeledkezni arról a gyilokhadjáratról, amit az MTA-val kapcsolatban csinálnak. Én azt tudom önöknek mondani, hogy itt meg sorra tesznek hitet politikusok amellest, hogy például 18 évre kell emelni a tankötelezettség korhatárát, hogy a kezdő tanárok bérét háromszorozni kell - néztek a kollégákra -, és hogy duplázni kéne az egész oktatásra fordított költségvetést, mert pénzt kell a rendszerbe tenni, mert ha valahova megéri pénzt tenni az államnak, az az oktatás. Ez az egész XXI. század húzóágazata.

Tegnap ott voltunk a Suzuki-gyárnál, erről lehet olvasni a magyar sajtóban. Az az eset, ami ott a kormány stratégiai partnerénél előfordul, hogy kirúgják a szakszervezeti vezetőt - és már korábban is csinált ilyet a Suzuki -, pontosan megmutatja azt, hogy hová vezet az a gazdasági modell, amit önök felépítettek. Az működik ebben az országban, hogy olyan vállalatok érdekeinek lett és lesz alárendelve a munkajogi szabályozástól kezdve a béreken át, a szakmunkásképzésen át most pedig a felsőoktatás, amelyek be sem tartják a magyar törvényeket, vagy pedig, ha betartatják azokat, azok olyan törvények, amelyeket már nehezen lehet bármilyen szinten is az emberek életéről szóló törvényeknek nevezni. Nézzék meg az új munka törvénykönyvét, de ott van ez a munkakultúra, a magyar munkahelyek többségében nincs szociális párbeszéd, a munkavállalói jogokkal nem foglalkoznak, a szakszervezeti érdekképviseletet pedig ellehetetlenítik.

Szóval, ez a helyzet, hogy önök az ilyen állapotban lévő cégeket akarják kiszolgáltatni, ezek a kormány stratégiai partnerei. Nem arról van szó, hogy a kormány vette volna ennek a századnak az üzenetét, és összeszerelő üzemek helyett létrehozott volna egy magas hozzáadott értéket termelő versenyszektort, nem arról van szó, hogy megemelték volna a béreket a közszférában, hogy aztán az keresztülnyomja magát a versenyszférában - mert egy egészséges gazdaságban ez így működik, hogy a közszféra bérnövelése nyomja meg a versenyszférát, és nem a versenyszférában emelgetnek azért, hogy legyen pénztáros -, hanem fogják magukat, tönkreteszik gyakorlatilag a magyar munkavállalók életét úgy, hogy menekülnek ki az országból, és utána bejön egy random miniszter egy pilotprojekttel, és elmondja, hogy még jobban ki fogja

szolgálni ezeknek a multinacionális cégeknek az érdekeit. Nagy baj az, ha egy kormány elengedi a gyepelőt, mert akkor elszabadulnak a lovak.

Erről a nagyon laissez-faire érvelésről, hogy a piac majd mindent leszabályoz, mi sokat tanultunk azon az egyetemen, amiről itt ma szó van. Amikor a piac kezd el szabályozni, az soha nem a kisembernek jó. Amikor a piac szabályoz, az soha nem a szociális érzékenységről szól. Amikor a piac szabályoz, az soha nem arról szól, hogy a kis faluban az okos gyerekek legyen ugyanolyan lehetősége, mint a II. kerületi, szintén okos gyerekek. Ez egy világnézetbeli különbség köztünk. Az a helyzet, hogy ez köztem és önök között egy világnézetbeli különbség, ezért én ezt a törvényjavaslatot biztos, hogy nem fogom támogatni, nagyon sok rizikót látok benne.

Látjuk, hogy a Fidesz milyen szándékkal kezdte el ezt az egészet csinálni, látjuk, hogy önök nem tisztelik a tudósokat, látszik, hogy önök nem tisztelik az értelmiséget, nem tisztelik a tanárokat, és nem tisztelik a diákokat sem. És egy nagyon nagy probléma, ha egy politikus eljut odáig, hogy az MTA elnökével vitája támad. Azt gondolom, hogy Magyarország miniszterelnöke ezt nem engedhetné meg magának, és ezzel a helyzettel magának Orbán Viktornak lenne feladata, hogy foglalkozzon. Most pedig itt vagyunk, és még a miniszter úr is elment, úgyhogy akkor én is távozom. Köszönöm. *(Taps a Párbeszéd, az MSZP és a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A következő felszólaló a DK képviselőcsoportjából Vadai Ágnes képviselő asszony. Parancsoljon!

DR. VADAI ÁGNES (DK): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Én Karcagon születtem egy nem túl gazdag családban. Az én szüleim egész életükben azért küzdöttek, hogy a testvéremmel együtt mi lehessünk az első diplomások a családban. Nagyon-nagyon sok lemondással járt a szüleimnek az, hogy az én vágyamat, álmomat teljesíteni tudhassuk közösen, hiszen nyilván az ő anyagi támogatásuk mindenképpen kellett ahhoz, hogy én eljuthassak a Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetemre, a Corvinus Egyetem elődjére.

Ahhoz persze kellett egy jó középiskola is, és itt szeretnék csatlakozni ahhoz, amit Hiller miniszter úr mondott korábban, hogy bizony a közoktatás is egy óriási probléma már ma Magyarországon. Tudják, az a közoktatás, ahol annak idején lehetőségünk volt például kéttannyelvű gimnáziumba járni - mert én ilyenbe járhattam -, abba a szolnoki kéttannyelvű gimnáziumba, ahol tavaly leszakadt a plafon, és egy rudat helyeztek be a lyukba, majd a diákok karácsonyra feldíszítették, hogy mégis karácsonyi hangulat legyen az iskolában.

Az az iskola, a Varga Katalin Gimnázium, az a kéttannyelvű iskola, ahol én tanulhattam, az nekem nagyon sokat adott, és ennek köszönhetően lehetett például nyelvvizsgám. Így aztán felvételizhettem a Közgazdaságtudományi Egyetemre, és ott tanulhattam alapképzésben, majd nemzetközi kapcsolatok

szakon, sőt utána még a PhD-fokozatot is meg tudtam szerezni a Közgazdaságtudományi Egyetemen.

Ez az akkor született - amikor én születtem - karcagi lánynak sikerült. Sikerült azért, mert nyilván sokat tanultam és készültem, de sikerült azért, mert a szüleim ebben támogattak - rengeteg lemondással járt -, na meg sikerült azért, mert különböző ösztöndíjakat nyertem el a tanulmányi eredményemre, szociális támogatást is kaptam az egyetemtől, és kollégiumban tudtam lakni. Ez lehetővé tette számomra azt, hogy a Közgazdaságtudományi Egyetemen tanuljak, majd aztán taníthassak, és bizony egy-két tanítványomat itt köszönhetem a parlamentben, olyan tanítványt is, aki egészen biztosan meg fogja szavazni a Corvinus Egyetem ilyen típusú, hogy mondjam, tönkretételét.

Nézzék, én elfogadok mindent, és elfogadom azt, hogy önök szeretnek kísérletezni. Ha a kísérletnek jó lenne a vége, azt én örömmel támogatnám, sajnos az elmúlt években, amióta önök kormányoznak, és egy nagy kísérleti laboratóriumnak tekintik Magyarországot, minden kísérletüknek az lett a vége, hogy valami felrobbant a szó átvitt értelmében. Én nagyon szívesen támogatok minden olyan projektet, olyan ügyet, ami Magyarországot a Nyugathoz és nem a Kelethez viszi. Ebben önök, hogy mondjam, inkább keletpártiak, és kevésbé vetik vigyázó tekintetüket a nyugati országokra, és ez a törvényjavaslat is - pontosan azért, amilyen az önök politikája, és ahogyan itt a miniszter beszélt - egészen biztosan nem azt a modern, innovatív, előremutató politikát képviseli, amire ennek az országnak igazán szüksége lenne.

(13.00)

Önök olyan képzésekről beszélnek, olyan dolgokat emlegetnek nemcsak ebben a vitában, hanem általában a parlamenti vitában, ami egy avított világot jelent. Nekünk ebben a parlamentben a meglévő politikai vitákon túl olyan kérdésekről kellene beszélni, mint a digitalizáció és Magyarország ebben elfoglalt kihívása, hogy hogyan tudunk ebben az ügyben felépíteni. Nekünk olyan kérdésekről kellene beszélni, mint a környezetvédelem dolga, de még mindig arról kapunk csak hírt, hogy mekkora a szállópor-koncentráció egyes településeken. Nekünk olyan dolgokról kellene beszélni, hogy hogyan tudjuk felkészíteni Magyarországot a egyre gyakrabban jövő kihívásokra. Önök meg csak egy dologról tudnak beszélni és gondolkodni: hogy hogyan tudnak lopni. Teljesen nyilvánvaló, hogy ez is erről fog szólni.

Önök itt beszéltek versenyképességről, beszéltek innovációról. Árulják már nekem el, hogy Magyarországon milyen versenyképesség van, amikor az önök legtehetségtelegebb, korábban senki által nem támogatott üzletemberei ma milliárdos vagyonokon ülnek! Önök milyen versenyképességről beszélnek akkor, mondjuk, az állami szférában, amikor az önök párttársai, frakciótársai üldögélnek az állami szféra legkülönbözőbb pozícióiban, beleértve az egyébként függetlennek mondott szervezeteket? Önök milyen

versenyképességről beszélnek akkor, amikor a miniszterelnök veje és lánya simán betrappolhat bármilyen üzletágba, csak azért, mert ő a miniszterelnök lánya és veje?

Én nem azért végezhettem el a Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetemet, mert az én apám vagy az én anyám valakik voltak abban a rendszerben. Én azért végezhettem el azt az egyetemet, mert a szüleim segítettek, mert én megdolgoztam ezért, és mert az állam úgy gondolta, hogy ha szorgalmas vagyok, ha kitartó vagyok, akkor ösztöndíj mellett szociális támogatást is fogok kapni, és bejuthatok az egyetemre. Ma önök ezzel a törvénnyel meg az összes többi felsőoktatási előkészítő döntéseikkel azt érik el, hogy az olyan emberek, mint én, ne juthassanak be az egyetemre. Nem értem, hogy ezt miért teszik. Miért akarják megakadályozni a ma középiskolásait vagy éppen a ma általános iskolásait Karcagon vagy éppen Csengetsimán vagy Budapesten, akiknek nem gazdagok a szülei, és akik nem biztos, hogy meg tudják szerezni maguknak a nyelvvizsgát, hogy egyetemre mehessenek? Önök miért akarják megakadályozni, hogy a hozzám hasonló emberek bejuthassanak a budapesti közgazdaság-tudományi egyetemre, és elérhessék a céljukat? Én ezt egész egyszerűen nem értem.

Én nem hiszem el, hogy önök rosszat akarnának az országnak. Én azt gondolom, hogy önöket félrevezetik, és olyan emberek vezetik félre, akik azt gondolják, hogy a tudomány valamiféle, nem tudom, úri huncutság, hogy a társadalomtudomány haszontalan ennek az országnak, hogy fiatal, egyébként szegény... És itt látom, hogy bólogat az államtitkár. *(Cseresnyés Péternek:)* Az államtitkár úrnak szeretném mondani, hogy társadalomtudományok nélkül ez az ország még ott sem tartana, ahol ma tart. Borzasztóan fontos, és meg kell önnek érteni... *(Cseresnyés Péter: Én egyetértettem önnel, képviselő asszony, azért bólogattam...)* Nem, hát... *(Cseresnyés Péter: ...és abban az esetben tudnának helyesen írni!)*, önök a társadalomtudományokat rettenetes módon nem szeretik, ez teljesen világos. *(L. Simon László: Micsoda?! - Cseresnyés Péter: Ezt ki mondta?!)* Ahogyan önök viselkednek a tudományos világgal, az egyetemi világgal, világosan mutatja, hogy önök megvetik ezt a tudományos világot, és mindezt azért teszik, mert nem bírják elviselni, hogy vannak olyanok, nemcsak a politika világában, hanem a tudomány világában is, akik rámutatnak arra, hogy önök milyen irtózatossággal küzdenek. Csak ezeket a hiányosságokat, azt gondolom, hogy pontosan a tudomány és az oktatás révén lehetne leküzdeni, úgyhogy lehet, hogy hasznosabb lenne, hogyha képviselőtársaim, ahelyett, hogy itt üldögélnek, beiratkoznának valamilyen egyetemre. Ugyan a CEU-ra például már nem tudnak, pedig érdemes lenne *(Nacsá Lőrinc: Hogyne! Nádor utca! - Ungár Péter közbeszól.)*, mert ott vannak olyan képzések, amelyek sokat segítenének abban, hogy máshogyan lássák a világot. Önök meg fogják akadályozni azt, hogy tehetséges, de nem tehetséges családba születő lányok és fiúk eljussanak a budapesti

közgazdaság-tudományi egyetemre, és megvalósítsák az álmaikat.

Önök korábban is élen jártak az egyetemrombolásban, merthogy nem elég, hogy azt az egyetemet, amely nekem az első egyetemem volt, így próbálják lényegében tönkretenni, önök felszámolták kormányzásuk idején az önálló tisztképzést, és megszüntették a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetemet, ami meg az én első munkahelyem volt. Úgyhogy lassan azt gondolom, hogy lehet, hogy aszerint mennek, hogy itt az ellenzéki képviselők hova jártak *(Derültség az ellenzék soraiban. - L. Simon László: Ajjaj!)*, meg hol tanultak. Ha ez a módszer, akkor szeretném önöknek jelezni, hogy a következő egyetem, ahova lehet, hogy beiratkozom, az a Nemzeti Közszerződési Egyetem lesz *(Derültség az ellenzék soraiban.)*, hátha akkor lehet, hogy ott is valamiféle rombolásba kezdenek. *(Derültség az ellenzék soraiban.)*

Képviselőtársaim! Szerintem az oktatás kérdése tényleg nemzeti ügy. Az, hogy mit tanulnak a gyerekek, milyen képességeket fejlesztünk, milyen tudással rendelkeznek, hány nyelvet beszélnek... Amúgy csak szeretném mindazoknak mondani - és itt nyitnék egy zárójelet -, hogy azok, akik ma arra akarják kényszeríteni az egyetemistákat vagy az egyetemre készülöket, hogy nyelvvizsgát szerezzenek, azok legyenek szívesek, gondolkodjanak el, hogy ők hány darab nyelvvizsgával rendelkeznek itt az Országgyűlésben! Ez borzasztó fontos. Tehát szívesen elmondom itt, hogy mondjuk, én mennyivel rendelkezem, de annyit nem kell megszerezni, amennyit én szereztem, elég egy, elég egy! Önök olyan dolgokat várnak el... *(L. Simon László: Csak szerényen! Szerényen!)* Azért vagyok szerény, mert nem mondom el, hogy hány van *(Az ellenzék csenget.)*, ezért nem kell annyi, amennyit én szereztem. Egyet tessenek megszerezni, azt, amit elvárnak egyébként a ma egyetemistáitól!

Önök nyilván tudják, hogy az egyetemre való bejutás így is borzasztóan nehéz anyagi okokból, hiszen nagyon sokan nem engedhetik meg maguknak, különösen vidéken, kisebb településeken, különösen olyan családokban, ahol nem túl tehetősek, és önök még most egy extraköltséget is rájuk vernek. Ráadásul a Corvinus átalakításával nyilvánvaló, ezt itt már a többi ellenzéki képviselőtársam is elmondta, hogy egy elitegyetemet kívánnak létrehozni. No, de nem is csodálom, hogy a Nemzeti Közszerződési Egyetem után most szükség van arra, hogy a közgazdaság-tudományi egyetemen is csak egy szűk kör, nyilván az önök és az önökhöz közel állók leszármazottai tanulhassanak, hiszen az egyetem mostani rektora, akit azért olyan elődök után ültettek a közgazdaság-tudományi egyetemre, mint Andorka Rudolf, ha mond valamit a neve *(L. Simon László: Mond! Mond!)*, vagy Berend T. Iván, ha mond valamit a neve, vagy Rostoványi Zsolt, aki igen híres és a nemzetközi kapcsolatok szakot annak idején rendkívül jól vezető tanszékvezető volt, szóval, ilyen rektorok után került oda Láncki András, aki csak annyit bírt talán két éve nyilatkozni: amit ma korrupciónak... - azt, hogy „ma”, én tettem hozzá -,

amit korrupciónak neveznek, az gyakorlatilag a Fidesz legfőbb politikája.

Szóval, itt van a Corvinus Egyetem, amely sok karcagi kislánynak vagy kisleányoknak lehet az álma. Önök olyan folyamatot alakítanak ki, amivel ezek a lányok és fiúk nem juthatnak be. Ellenben majd lesz ott lehetősége tanulni olyanoknak, akik mindig a saját lábukon állnak, akik csak betrappolnak különböző üzletágakba, és azt egész egyszerűen lenyúlják, egy olyan rektor vezetése alatt, aki szerint az, amit mi korrupciónak gondolunk, az az önök politikája. Hát, tisztelt képviselőtársaim, ez nemhogy nem versenyképességi, ez nemhogy nem nemzeti, ennek semmi köze sincsen Magyarországhoz! Ez nem hazafi! Ez tisztességtelen, tisztességtelen a jövő generációval szemben, tisztességtelen azokkal szemben, akiknek álmaik vannak, hogy ebben az országban tanulhassanak. Mert tudják, képviselőtársaim, mi lesz a vége? Az lesz a vége, hogy aki megteheti, akit majd esetleg ösztöndíjjal támogatnak, na, nem önök, hanem mindenféle szervezetek, azok egész egyszerűen megpróbálnak majd ebből az országból elmenni. Önök ezt a dolgot próbálják elérni azzal, hogy a felsőoktatást ilyen módon próbálják tönkretenni.

Én arra szeretném önöket kérni, nyilvánvalóan nagyon nehéz lesz a saját frakciójukat meggyőzni arról, hogy kollektíve utasítsák el ezt a törvény módosítást, de gondolják végig a saját életüket, azt, hogy önök hogyan lettek országgyűlési képviselők, hogy hogyan szereztek diplomát, hogy hogyan szereztek az első munkahelyüket! Önök között egészen biztosan nagyon sokan vannak, akik nem a kapcsolatrendszerüknek, nem annak köszönhetik a diplomájukat, nem annak köszönhetik a lehetőségeiket, hogy az önök édesanyja vagy édesapja valaki volt akár az előző, akár a mostani rendszerben. Nyilván nagyon sokan vannak önök között, akik küzdöttek azért, hogy egyetemre kerüljenek. Gondoljanak arra, amikor erről a törvényről szavaznak, hogy ma Magyarországon nagyon sok olyan kislány és kisleány lakik, aki borzasztóan szeretne küzdeni, csak éppen ezzel a törvényjavaslattal megfosztják őket attól a lehetőségtől, hogy közgazdaságtudományi egyetemre menjenek.

A Demokratikus Koalíció - ahogy ez korábban elhangzott - ezt a törvényjavaslatot nem támogatja. Azt a fajta pilotprojektet, amit itt a miniszter elképzelt, azt szerintünk egy egészen másfajta formában, egy normál beszélgetéssel kellene kezdeni, nem pedig úgy, hogy megérkezik ide az a technológiai miniszter, aki éppen most veri szét a Magyar Tudományos Akadémiát. És ezt nem én mondom, és nem mi mondjuk azt, hogy minősíthetetlen hangnemből beszél a tudományos világgal az önök minisztere, ezt az önök korábbi minisztere mondja a nyilvánosság előtt, aki egész egyszerűen konzervatív, de nem bírja elviselni azt a rettenetes Mekk Elek-kontármunkát, amit önök a tudományban és a felsőoktatásban és általában az oktatásban végeznek. Persze feltételezem, feltételezném önökről a jót, de azt hiszem, hogy önöknek leginkább nemcsak a tudományos világgal, nemcsak az oktatással van problémájuk, hanem azzal, hogy ha az

emberek, a fiatalok elkezdnek minél többen egyetemre járni itthon, Magyarországon, és nem kényszerülnek külföldre, akkor nagyon sok olyan kiművelt emberfő lesz Magyarországon, aki át fog látni önökön, aki azt fogja mondani, hogy elég volt abból, amit önök csinálnak ezzel az országgal.

(13.10)

Úgyhogy, képviselőtársaim, persze nincsenek kétségeink afelől, hogy ezt meg fogják szavazni. És arról sincs kétségünk, hogy nyilván ez a törvényjavaslat is része annak, hogy minél több embert távol tartssanak az egyetemektől, hogy majd rájuk lehessen verni a 400 óra túlórákat a különböző rabszolgatörvényből; hogy majd ott állhassanak azok az egyébként borzasztóan tehetséges fiatalok, akik éppen Karcagon születnek meg most vagy születtek nemrég, és akiknek az az álma vagy az az elképzelése, vagy ott van bennük a lehetőség, hogy a közgazdaságtudományi egyetemre menjenek, de az önök felsőoktatási nem létező politikájával, inkább csak romboló politikájával majd azt tudják elérni, hogy olyan gyárban dolgozzanak, mint a Suzuki, ahol a szakszervezeti vezetőket kirúgják, amikor szakszervezetet alakítanak. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Az LMP képviselőcsoportjából Ungár Péter képviselő úr jelentkezett. Ismételt felszólalásra adok szót, parancsoljon!

UNGÁR PÉTER (LMP): Köszönöm a szót. Én segítséget szeretnék kérni a kormánypartii padsorokból. Én megnéztem a Magyar értelmező kéziszótárt, ahol a tandíj mellett a következő áll: az a pénzösszeg, amit a tanintézet a diákoktól szed be. Akkor ezek után, ha elfogadjuk ezt a pártatlan definíciót - mert szerintem nem a balliberális metélyből jön a Magyar értelmező kéziszótár, ha jól tudom -, akkor jelenleg a pénz, amit a tanintézet beszed a diákoktól, mondjuk, ebben az esetben a Corvinusnál vagy bárhol máshol, akkor az mi? Tehát azt önök hogy definiálnák? Illetve, ha erre a kérdésre válaszolnak, akkor az ebből logikailag következő kérdésre, amit Hiller képviselőtársam tett föl, hogy akkor mi volt 2008-09-ben a Fidesz problémája, ha erre is tudnának válaszolni, az csodálatos lenne, mert én nem pontosan értem, hogy a kettő hogy fér meg egymás mellett. Tehát... *(Nacsá Lőrinc közbeszól.)*

Nacsá képviselőtársam, kérem, mondja el, hogy hogy definiálja a tandíjat, ezzel szemben, amit a miniszter úr önköltségnek hívott, az mennyiben más, mint az ő tandíj-definíciója, illetve, ha ebben a kettőben logikai egyezés van, akkor ez hogy viszonyul ahhoz a 2008-09-es, illetve a fideszes népszavazáshoz, ami szintén egy hasonló rendszerről szólt. Tehát ha ezt meg tudnák világítani, akkor szerintem el tudnának számolni azzal a több mint hárommillió magyar állampolgárral, akik önöknek azt a legitimitást adták, hogy most itt ülhetnek, ami az alapján volt, hogy önök

a tandíj ellen politizálnak. Ehhez képest bevezették a nem tudom, micsodát, ezt az önköltséget, ami ugyanaz, mint a tandíj. Úgyhogy szerintem ez jó lenne.

Azért is jó lenne amúgy, mert ha legalább azzal az őszinteséggel, amivel a miniszter úr itt a vitán mondta, hogy igen, ez egy tandíj, és bólogatott (*Cseresnyés Péter: Nem mondta!*), akkor legalább tudnánk, hogy ugyanez fog jönni az egészségügyben, amikor majd ott is bevezetnek valamit, amit nem vizitdíjnak fognak hívni, hanem valami másnak, pénzösszegnek, amit befizetünk a rendelésnél, vagy akkor majd jön a kórházi napidíj valami más néven, tehát akkor tudjuk, hogy mi várható még. Esetleg privatizálni fogják az oktatást, újra megjelenik gyerekkorom egyik sztárja, Horváth Ágnes itt a padsorokban. Tehát akkor mi várható még önköktől, mi az, amiben nem változtatják meg a véleményüket üléspontra és álláspontra? Csodálatos lenne erre a válasz.

Amúgy még az is eszembe jutott a tandíjjal kapcsolatban, ha esetleg önkök ezt nem tartják tandíjnak, hanem ez csak egy önköltség, és gondolom, ez arra utalhat, hogy átnevezték, hogy ez egy merőben más dolog, merőben más történet - és itt néztem meg az előbb, ezt amúgy nem tandíjnak hívták a korábbi kormányok során sem, hanem képzési hozzájárulás volt a neve; illetve, ha megnézik a pontos kérdést, amit feltettek a szociális népszavazáson, ott se tandíj volt. Tehát attól, mert önkök ezt tandíjnak hívták, nem feltétlenül kell így elnevezni.

Úgyhogy az lenne a kérésem, hogy a Magyar értelmelő kézisztár alapján akkor definiálják, hogy ez miért nem tandíj, amit most fizetnek a tanintézményeknek a diákok. Illetve, ha már ezt definiálták, akkor ha azt is megmondanák esetleg, hogy mennyiben más ez, mint az előző kormányok által bevezetett tandíj, akkor az tökéletes lenne. Köszönöm szépen. (*Szórványos taps az ellenzéki padsorokból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló a Párbeszéd képviselőcsoportjából Tordai Bence képviselő úr. Parancsoljon!

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Kedves Polgártársak! Én is egykori corvinusos hallgatóként szeretnék néhány másodperc csenddel adózni egykori egyetemem emlékének. (*Néhány másodperces szünetet tart. - L. Simon László: Nagyon jó!*) Merthogy a Corvinus Egyetem abban a formában, ahogy mi ismertük, nyilvánvalóan meg fog szűnni.

És amikor kedves képviselőtársaim itt az ellenzéki oldalon próbálják megfejteni ennek az okát, vagy akár kevésbé informált polgártársaink vakarják a fejüket, hogy vajon miért csinálják ezt önkök, miért van ez a modellváltás, ami nyilvánvalóan az eddigi értékek felszámolásával jár, akkor elfelejtik, hogy a Fidesz működését mindig két nagyon egyszerű logika vezérli: a hatalom és a pénz, a saját hatalmuk bebetonozása és az a pénzmennyiség, amit el lehet lopni, amit a közvagyonból ki lehet szervezni saját maguknak. (*L. Simon*

László: Saját magatokról beszélj!) Márpedig a hatalmukat az önköktől független erőközpontok és adott esetben szakmai tudományos műhelyek is fenyegetik, ezért mindent elkövetnek annak érdekében, hogy ezeket felszámolják, tők mindegy, hogy ellenzéki pártokról van szó, akadémiai kutatóhelyekről vagy adott esetben egyetemekről, amelyeknek az autonómiáját eddig is korlátozták és csorbították.

Ez az alapítványi formában való működés az önkök bullshittje szerint azt fogja eredményezni, hogy hatalmas függetlenségre tehet szert a jövőbeni Corvinus Egyetem. Lássuk, hogy amit maguk alapítványi formában működtetnek, az mennyire független a Fidesztől. Ez a KESMA nevű szörnyszülött, ez is egy alapítvány, amely formailag természetesen tökéletesen független a kormánypártoktól, a gyakorlatban pedig a leglojalisabb fideszes párthuszárók ülnek a kuratóriumában, és ha valamelyiküknek véletlenül támad egy önálló gondolata, aminek még hangot is merészel adni, akkor pedig azt eltávolítják onnan. Azt látjuk, hogy ezt a félezer fideszes médiaterméket vezénylő alapítványt is azért hozták létre, hogy elmondhassák, formailag ez tökéletesen független, még az oligarcháiktól is, a gyakorlatban viszont ennél szorosabb pártutasítás alá még semmit és senkit nem rendeltek.

Na most, ez fog történni a Corvinus Egyetem utódával is, merthogy az 1. § máris tartalmazza, hogy miről szól ez a történet. Egyből az eljárást leírták, hogy ne legyen kétség, hogy nehogyan véletlenül kifeléjtsék belőle korlátozott képességű munkatársaik. Azt mondja, hogy úgy kell megalapítani ezt a közérdekű vagyongazdálkodó alapítványt, hogy az alapító okiratban az alapítói jogok teljes körének gyakorlására az alapítvány kuratóriuma kerüljön kijelölésre. Fordítsuk le: maguk feltöltik ezt állami pénzzel, állami vagyonnal, a MOL és a Richter állami tulajdonrészével, aztán beültetik a fideszes pártkatonákat, majd kimondják, hogy innentől kezdve ezek a fideszes pártkatonák mint kuratórium gyakorolják az alapítói jogokat. Tehát miután Magyarországon kormány- és rendszerváltás lesz, utána sem jogosult majd a mindenkori magyar kormány ennek a kuratóriumnak a tagjait leváltani, hanem egymást nevezhetik ki a most kinevezett fideszes kurátorok. Értjük, ugye?! Tehát itt egy független hatalmi és pénzügyi központ keletkezik, amely az állami vagyon egy jelentős részét, sok száz milliárd forintnyi, eddig köztulajdonban lévő részvényt fog magáévá tenni. Tehát a magyar emberek vagyonát fideszes pártkatonák által uralt, irányított vagyonná transzformálják, elveszti közvagyon jellegét, mint már annyi esetben. És innentől kezdve a MOL és a Richter közgyűlésében nem a magyar állam képviselői, nem a mindenkori magyar kormány által delegált képviselők fognak dönteni, hanem a most önkök által delegált fideszes pártkatonák. Ez az egyik probléma, ez a pénz szerepel ebben a történetben.

A másik pedig az, amiről Mellár professzor úr már, azt hiszem, elég meggyőzően és kimerítően értekezett, hogy innentől kezdve az egyetemi autonómia, az egyetemi oktatóknak a lelkiismereti és meggyőződési szabadsága egy elfelejtett, idejét múlt fogalom

válik, hiszen önök a kuratóriumokon keresztül azt rúgnak ki, azt büntetnek meg egy pillanat alatt, akit akarnak. Az, hogy eddig a felsőoktatás vagy az akadémiai szféra egy relatíve szabad szakma volt, ahonnan lehetett stabil egzisztenciális alapról a mindenkori kormányt bírálni, ha szakmai alapon nem értenek egyet vele, az innentől kezdve meg fog szűnni. (L. Simon László: *Az az egyetlen feladata? - Nacsa Lőrinc: Mintha ez lenne a feladata! - Az elnök csenget.*) Minden felelős értelmiséginek feladata ez, és ezt fogják önök nemcsak a Corvinus esetében, hanem ha minden egyetemenél ezt a modellt fogják működtetni, akkor minden felsőoktatásban dolgozó, oktató kutató értelmiségi esetében ezt az elnyomást fogják alkalmazni.

Tehát amikor itt egyesek - nyilván jó szándéktól vezérelve - ideológiai meggyőződést keresnek a maguk lépései mögött, természetesen nincs ilyen. Tehát maguknak mindegy, hogy neoliberais vagy ókonzeratív politikát folytatnak, amíg a pénzt és a vagyont maximálni tudják. Erről szól a maguk politikája a Corvinus esetében is és minden más esetben is. Köszönöm a türelmüket. (Szórványos taps az ellenzéki padsorokból.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ha képviselő asszony megteszi, hogy a helyére megy, akkor megadom a szót. Mert csak akkor tudom megadni, ha a helyén tartózkodik. (A képviselői helyére tartó dr. Varga-Damm Andrea: *Halleluja!*) Megvárjuk. A következő felszólaló a Jobbik képviselőcsoportjából Varga-Damm Andrea képviselő asszony. Parancsoljon!

(13.20)

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Nem szerettem volna hozzászólni ehhez a napirendhez (L. Simon László: *Akkor nem kell!* - Nacsa Lőrinc: *Nem muszáj!*), hiszen kiváló témafelelősünk van, de mégiscsak muszáj, mert úgy ítélem meg, hogy össze kellene foglalni azt, hogy ez a törvény és a valódi jogalkotói szándék és a valódi gazdasági és politikai szándék hol is húzódik meg.

Amikor valamit meg akarunk változtatni, akkor meg szoktuk kérdezni, hogy meg kell-e változtatni. Meg kellett-e változtatni a Corvinus Egyetem jogi státuszát, a magyar közigazgatási és közjogi rendszerben elfoglalt szerepét, helyét ahhoz, hogy ez az egyetem szakmai színvonalát illetően fejlődni tudjon? Az én válaszom erre az, hogy nem. Azért nem, mert az állami költségvetésből, ha tetszik, ha nem, telik kiváló oktatókra, a magyar állami költségvetésből, ha nem lopnának és nem pazarolnának, telne kiváló oktatási programokra, ha nem lopnának és nem fosztogatnák a közpénzt, akkor ebben az országban minden társadalmi szempontból és nemzetstratégiai szempontból fontos kérdésre telne. Azért nem telik, mert Magyarországon mind az uniós források felhasználásában,

mind a magyar állami költségvetés beruházásokra vonatkozó felhasználásában két-háromszoros árszorzó van a normálhoz képest; ez így folyik kilenc éve. (Dr. Hoppál Péter: *De 5 százalék a gazdasági növekedés!* - *Az elnök csenget.*) Ebben az országban nem volt nagy sztori 3 százalék alá vinni a költségvetési hiányt akkor, amikor 27 százalékra emelték az áfát, mert ha az nem sikerült volna, akkor már tényleg azt lehetett volna mondani, hogy nagyon ügyetlenek (Dr. Hoppál Péter: *2015-ben sikerült.*), és még egy család pénztárcáját sem adnánk egyiküknek sem.

Tehát aki azt mondja ebben a teremben, hogy a Corvinus Egyetem fejlesztéséhez és a legjobb száz egyetem közé kerüléséhez egy teljes mértékű jogi és gazdasági átalakításra van szükség, az nem mond igazat. Egyébként csatlakozom a korábban szólókhoz: miért pont ezt az egyetemet és miért pont ezzel kell ezt az iszonyatos átalakítást elvégezni?

Egyébként még egy dolgot engedjenek meg. Hiller István képviselőtársam hiányolta a minisztérium szakállamtitkárát, akinek illene ezt a kérdést itt tárgyalni és itt lenni. Jelzem, Bódis József itt van a teremben, csak egy páholyban ül (Cserecsenyés Péter: *Jó reggelt!*), és nagy öröm lenne, ha már az adófizetők igen magas tisztséggel tisztelték meg és javadalmazással, tegye már meg, hogy leül a terembe, hiszen az ő szakterületét érintő témát tárgyaljuk ebben az ülés-teremben.

Ha valaki, akkor én a szocialista rendszer alatt gyűlöltem azt a rendszert, utáltam azt a környezetet, ami bennünket körülvelt... (Nacsa Lőrinc: *Most mégis...*)

ELNÖK: Nacsa képviselő úr!

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Nem hiszem, hogy bármelyikünk az itt ülők közül annak idején tisztségviselő lett volna, az önök soraiban pedig elég sok kommunista ül, Nacsa képviselő uram, csak ennyit hadd mondjak ehhez, ha már beszólt.

Visszont azt kell mondanom, hogy a fiatalok, mind a középiskolában, mind az egyetemen tanulók, sokkal inkább voltak a '80-as években kegyelmi helyzetben, mint ahogy ma vannak. Önök elintézték azt, egyébként elődeikkel együtt, tehát azt gondolom, a többi kormány se volt ebben azért kevésbé ludas, hogy ma egy fiatal kiszolgáltatót a rendszernek, nincsenek meg azok a garanciák egy értelmes, kiváló, nagy eredményeket felmutatható fiatalnak, mint annak idején, akkor, amikor én tanultam. Engem nem tanítottak kommunisták, nagy szerencsém volt, engem nem tanítottak még a szocialista közgazdaságtanra sem, mert nem volt hajlandó a tanárom megtanítani, én már a '80-as években a demokrácia alapjait tanultam, és eljutottunk oda harminc év után, hogy újra arról kell beszélünk, hogy mikor lesz itt újra demokrácia. (Bódis József elfoglalja államtitkári székét.)

Ennek az egyetemnek a sorsa is erről szól, ennek az egyetemnek a sorsa is erről szól, és nyugodtan kimondhatjuk... Nagy örömöm egyébként, hogy Bódis József államtitkár úr elfoglalta a helyét, ily módon

vége részese lehet ennek a vitának, mert azt gondolom, hogy ő, aki tudós ember, aki ugyanúgy végigjárta a hivatása kiteljesedéséig azokat az oktatási intézményeket és azokat a tanulmányokat, amelyek eljuttatták őt oda, bizony, üljön ide és tárgyaljon velünk erről a Corvinus-átalakításról.

Tehát: van pénz ahhoz, hogy kiváló oktatás legyen és bekerülhessen a világ első száz egyetemé közé, de ha ez megvan, akkor miért is kell ez az átalakítás, miért is kell egy olyan átláthatatlan rendszerbe beleszervezni, amelyben sem a fiatalok előremenetele, sem a szegénysorból jövő családok gyermekeinek tanulási lehetősége... - és már bocsássanak meg, de az nem csak pénzkérdés, hogy az oktatás színvonala elég magas-e! Ahhoz struktúra kell, ahhoz oktatási program kell, ahhoz nemzetközi viszonyok kellene, nemzetközi térben való aspirantúrák. Honnan garantálja azt bárki, hogy ez a rendszer így létrejön, ez a vagyont átkerül ebbe a konglomerátumba, és ott garantált lesz az eredmény? Ki garantálja ezt? Egyikük se tudja garantálni, nincsenek is példák, nincsenek is hatástanulmányok. A minimum az lenne, ha idehoznák a Ház elé, 199 képviselő közé egy ilyen óriási átalakítási tervet, hogy legalább, ha nem is az indoklásban, de egy korábbi parlamenti rendszerben futó anyagban bemutatnák volna azokat az eredményeket, amelyeket ilyen átalakítás után értek el.

Nekem szent meggyőződése, hogy Orbán Viktor és környezetének szüksége van egy egyetemre, ahova elhelyezgetik különböző jól fizető állásokba azokat a haverokat és azokat a családtagokat, akiknek ma ebben a rendszerben lehetetlen ilyenfajta katedrákat, beosztásokat, jól fizető állásokat kapni. Már csak azt remélem, hogy Orbán Ráhelnek tanszéke nem lesz, vagy nem esetleg ő lesz a kancellár vagy valamilyen hatalmas tisztséget betöltő ember. *(Dr. Hoppál Péter: Szánalmasak vagytok!)* Csatlakozom ahhoz a képviselőtársamhoz, nem tudom, talán Vadai Ágnes mondta *(Dr. Hoppál Péter: Jó példa!)*, hogy ő tudja, ezt nem önök találták ki. Én is tudom, hogy nem önök találták ki, csak mindig ugyanazokat az arcokat hívják meg ide a terembe a fideszesek és KDNP-sek közül, akik vakon képesek megvédeni a legostobább előterjesztést is.

Én sajnálom egyébként önöket, mert Nacsa Lőrinc képviselőtársam azt mondta, hogy majd belátjuk, amikor látjuk az eredményeket, hogy hibáztunk az álláspontunknál. Nacsa Lőrinc képviselőtársamnak elmondom: nem lesz siker, mert silány munkából soha nem lesz siker *(Nacsa Lőrinc: Ti is bejutottatok!)*, haverok állásba tételétől még soha nem volt siker.

Bármibe belefognak, minden gagyin süll el, minden, minden omladozik, a gyönyörű épületek, amelyeket létrehozunk. Nézzék meg! Óriási pénzeket, háromszoros pénzeket költenek rá, mint az indokolt lenne, és minden omladozik. *(Dr. Hoppál Péter: Szánalmas!)* A társadalom is omladozik, az épületek is omladoznak, a struktúrájuk is omladozik. Önök mindent gyémántárban adnak el *(Dr. Hoppál Péter: Orvost!)*, és még alumínium se jön ki belőle. Én csak azt

szeretném önnek mondani... Hoppál Péter képviselőtársam, nyomjon gombot, szólaljon fel, és mesélje, hogy nekem orvos kell-e, de egyet higgyen el: az ön egészségére ez a sok hazudozás hamarabb rá fog menni, mint az én egészségemre az, hogy én felszólalok. Tetszik tudni?!

ELNÖK: Képviselő asszony, a személyeskedésért kénytelen vagyok figyelmeztetni. *(Felzúdulás az ellenzéki padsorokban.)*

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Igen, csak Hoppál képviselőtársunk azt mondta, hogy orvos kell nekem. Én eddig őt nagyon tiszteltem, és tisztelettel beszéltem vele és róla...

ELNÖK: Figyelmeztettem.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): ...de úgy tűnik, hogy Hoppál képviselőtársunknál is néha elgurul valami, ami kiakasztja az egyébként úri módon viselkedni tudó képviselőtársamat. *(Rig Lajos: Gyógyszert be kell venni!)* Én nem önnek szántam a szavaimat, én arról beszéltem, hogy önök olyanhoz adják a hitelüket, a személyes hitelüket, az életútjukat, ami nem lesz siker, és azért nem lesz siker, mert az alapjaik is bűnre, hazudozásra, manipulációra, szemfényvesztésre épülnek. *(L. Simon László: Az „alapjait” ly-vel!)* Az itt nem lévő miniszter úr kimondta a szót, kimondta az igaz szót, amikor azt mondta, hogy ez egy gazdasági vállalkozás. Igen, ez egy gazdasági vállalkozás lesz, nem egyéb. Freud elszólás lehetett az utolsó mondatában, de ez mindent mutat: ez sem nem a tudományról szól, sem nem az oktatás színvonaláról, sem nem a világszínvonalú oktatás száz közé kerülési elképzeléséről, hanem arról szól, hogy valakiknek ez kell ahhoz, hogy hosszú időre silány embereknek pozíciókat tudjanak szerezni. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Letelt egy felszólalási kör, most van lehetőség kettőperces felszólalásokra. Elsőnek Pósnán László képviselő úrnak adok szót. Parancsoljon!

DR. PÓSNÁN LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr, csak egészen röviden. Varga-Damm Andrea azt mondta, hogy kiszolgáltatottak a fiatalok, és amikor ő volt egyetemista, akkor mennyire jó volt. Csak szeretnék arra emlékeztetni, hogy abban az időben, és ez ezzel nem kívánok életkori állapotokra utalni, de mégiscsak azt kell mondani, hogy abban az időben Magyarországon volt Európában a legalacsonyabb a felsőoktatásban részt vevők aránya.

(13.30)

Ezt jó, ha tudjuk. Albánia volt egyedül csak utánunk. *(Dr. Varga-Damm Andrea közbeszól.)* Akkor

ezek szerint ön visszasírja ezt az időszakot. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban. - Dr. Varga Damm Andrea közbeszól.)*

Vadai képviselő asszony azt ajánlotta nekünk, hogy iratkozzunk be valamelyik egyetemre. Lehet, hogy megfogadjuk majd a tanácsát, én viszont szeretném azt ajánlani, hogy Kunhalmi képviselő asszony, Bangóné képviselő asszony, Harangozó képviselő úr meg az általános iskolába iratkozzanak be helyesírást tanulni, mert azt gondolom, az is ildomos lenne. *(Taps a kormánypárti padsorokban. - Közbeszólások az ellenzéki padsorokból. - Az elnök csejget.)*

Ungár Péter azt mondta, hogy az értelmező kézi-szótár úgy definiálja a tandíjat, hogy mindaz a pénz, amit ilyenkor az intézmény beszed. Akkor kéretik ezek után, mondjuk, a kollégiumi díjat is ennek tekinteni, amit az intézmény beszed. *(Dr. Varga-Damm Andrea közbeszól.)* Kéretik a pótvizsgadíjakat, különböző különeljárás díjakat is annak tekinteni *(Zaj, közbeszólások.)*, mert azokat az intézmény természetesen beszedi, valóban ez kétségtelen. *(Dr. Varga-Damm Andrea elhagya az üléstermet.)*

És még egy utolsó dolog, Szél Bernadett a CEU apropóján az amerikai diplomával kapcsolatban jött elő, illetve a Corvinus kínai diplomájával. Csak szeretném felhívni a figyelmet, hogy van egy óriási különbség: a kínai diploma mögött van egy kínai egyetem, az amerikai diploma kiadása mögött meg nem volt amerikai egyetem - pont.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ungár Péter képviselő úr következik.

UNGÁR PÉTER (LMP): Nagyon szépen köszönöm így rögtön a választ, ez csodálatos. Ugyanis azt olvastam az imént, hogy amikor volt ez a bizonyos népszavazás, akkor azt mondta egy mindannyiunk által ismert Szijjártó Péter, hogy teljesen ingyenes felsőoktatás kell, semmilyen módon nem megengedett, hogy az egyetem pénz szedjen be a diákjaitól. Mintha ezzel ez az önköltség, amiről még mindig nem döntöttük el, hogy hogyan viszonyul a tandíjhoz, én ezt most már nem fogom abbahagyni, akkor ez miben más. *(Közbeszólás a kormánypárti padsorokból.)* De akkor mondja el, hogy miben más! Akkor az nem egy tandíj, hanem az egy másféle... *(Közbeszólásra:)* Tényleg, képviselőtársam, lesz még időnk vitatkozni, hogy el tudja mondani.

Tehát az a helyzet, hogy önök akkor a teljesen ingyenes felsőoktatással - ez önöktől egy idézet, hogy teljesen ingyenes felsőoktatás -, ezzel kampányoltak. Azt mondta Orbán Viktor, hogy a tandíj mellőzésével is lehet fejleszteni az egyetemek és a főiskolák működését. És azt is mondta Orbán Viktor, hogy beszéljünk ismét egyenesen, a tandíj a magunkfajtaát zárja ki az egyetemekről. Érdekes, hogy úgy látszik, a „magunkfajtaát” egy érdekes politikatörténeti módon vándorol pártról pártra, de ezt hagyjuk is. *(Derültség és közbeszólások az ellenzéki pártok soraiból.)* Az a lényeg,

hogy önök akkor azt mondták, hogy teljesen ingyenesnek kell lenni a felsőoktatásnak. Jelenleg a diákok egy jelentős részének nem ingyenes, mert azt hiszem, az ingyenes ellentéte az, ha fizetnie kell, tehát a diákok jelentős része fizet a felsőoktatásért, tehát ez egy tandíj, mert a tanulásért járó díj, amit neki fizetnie kell, és ez ellentétes az önök eredeti ígéretével.

Tehát szeretném, ha ismételtlen - köszönöm, hogy Pósan képviselőtársam már megkezdte, de vannak itt még mások, Hoppál képviselő úr, vagy Nacsa képviselő úr nagyon kiabált, amikor én beszéltem, világosítson fel, hogy a tandíj meg az önköltség között mi a különbség, és hogy az Orbán-kormány bevezette-e a tandíjat vagy nem vezette be a tandíjat, és kérem, világosítsanak meg erről a nagyon jó logikai különbözőségről, ami itt feláll. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kettőperces felszólásra Nacsa Lőrinc képviselő úr következik.

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Mindjárt erre is válaszolok. Még Varga-Damm Andreának szerettem volna reagálni, de persze elmondja a hepciáskodó felszólalását és kirohan a teremből. Ezt megszoktuk tőle. Konkrétan visszavonom azt a felajánlásomat, hogy két-három év múlva beszéljük meg, hogy hogyan is volt ez. Túl sokat néztem ki önökből. Amikor ő azt mondja, hogy minden omladozik, minden rosszabb, mint korábban volt, minden a lehető legrosszabb helyen van, a gazdasági számok, a foglalkoztatási adatok, az egészségügyre, a felsőoktatásra, a munkavállalókra, bármire költött pénz, a családokra költött pénz, minden rosszabb állapotban van, akkor ezt nehéz komolyan venni. Ott nem mondott igazat, hogy silány munkából nem lehet siker, hiszen önök is bejutottak a parlamentbe, tehát azért mégis vannak ellenpéldák is.

Hogy Ungár képviselő úrnak is válaszoljak: a népszavazásban 2008-ban az volt a kérdés, egyetért-e azzal, hogy az államilag támogatott felsőoktatásban az államilag támogatott helyeken ne legyen tandíj. Ez volt a kérdés, és erre kellett válaszolni, hogy az államilag támogatott, az államilag finanszírozott helyekre. Amikor Hiller miniszter úr átvette a romokban heverő minisztériumot Magyar Bálint kollégájától, akkor jelentették be a fejlesztési részhozzájárulást, ez volt bújtatott nevén a tandíj, hogy az államilag támogatott helyeken is kelljen fizetni.

Az önköltség teljesen más, nem szinonima egymással. Van egy ponthatár. A ponthatár fölött, aki azt megugorja, állami ösztöndíjban, államilag támogatott képzésben részesül, aki nem ugorja meg, ott meg van lehetőség önkéntes alapon, saját döntése eredményeképpen önköltséges képzésre beiratkozni. A ponthatár fölött államilag támogatott. Korábban csak egy 15 százalék, Hiller miniszter úrék javaslata szerint csak egy 15 százalék kapott volna egyébként mentességet a fejlesztési részhozzájárulás alól. Ez egy jóval kisebb arány, mint egyébként az államilag támogatott hallgatók jelenleg. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő kétperces felszólaló Hiller István alelnök úr. Parancsoljon!

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Érdemes feleleveníteni emlékeket egy múzeumban. Ez itt a Magyar Országgyűlés, ennek csak az a... *(Közbeszólás a kormánypárti padsorokból.)* Ez most nem Nacsa képviselő úrról szól, hanem folytatnám a mondatot, hogy ha valódi szakmai vitákat a politika nem tett volna át teljesen politikai terepre, akkor most a magyar felsőoktatás finanszírozásának jelenéről és jövőjéről egy abszolút épeszű vitát lehetne folytatni. Sajnos, ezt egyébként évtizedekkel korábban a magyar politika már megtette, így olyan dolgokról, amelyekről egyébként mi döntünk, mármint országgyűlési képviselők, valóban csak egy politikailag teljesen átítatott légkörben lehet vitatkozni, miközben a jövő nemzedékének tízezrei, egészen pontosan, bár csökkenő létszámban, de még mindig több százezer magyar fiatal ennek az egésznek a résztvevője.

És hogy ebben én is felelevenítsek akkor egy emléket: 2010-ben, akkor még miniszterként az Európai Unió egyik legelső magyarországi programja keretében, a nemzeti iskolafelújítási program keretében egy teljesen új, felújított vidéki iskolát adtunk át. Jól sikerült, szép lett. A polgármester az önkormányzat egyik párttársa volt, aki egy kampányszöveget kellett hogy felolvasson, ami azzal kezdődött, hogy romokban az ország. Tessék elképzelni azt a szituációt, amikor egy felújított iskolát átadunk, az MTI-s tudósító hozzám jött kérdezni, hogy most akkor mit írjon, hogyan írja meg, hogy romokban az ország, amikor egyébiránt egy felújított iskolát adunk át.

Ennek az egésznek csak az az esszenciája, hogy érdemes szakmai alapokon tartani azt, ami szakmai alapokra való. Köszönöm szépen a türelmet. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Rendes felszólalásra a DK képviselőcsoportjából Hajdu László képviselő úr következik. Parancsoljon!

HAJDU LÁSZLÓ (DK): Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Úr! Nem kértek föl, hogy hozzászóljak. Magam is koptattam ennek az intézménynek a falait, és úgy gondolom, hogy talán ezért érdemes egy pár szót szólnom és illik is. Nem is beszélve róla, hogy több száz olyan egykori hallgatóval van a mai napig is kapcsolatomban, akik tudják, hogy mi történik. Az én papíromra még ilyesmi van írva, hogy Marx Károly Közgazdasági Egyetem, de nem szégyellem. Én ilyen időszakban jártam oda.

Azt gondolom, hogy az a bizalmatlanság, ami kiérződik, de egyben az a szakmaiság, ami itt elhangzik, méltányolandó lenne az előterjesztő részéről, ha ez nem egy eldöntött, egy végleg eldöntött ügy lenne, hanem az érvek és az ellenérvek alapján történne döntés. Hiller István vagy Brenner Koloman, Arató Gergely is, de Mellár Tamás urat is említhetném,

sokan másokat, az előterjesztő részéről megfontolandó alapvető dolgokat mondtak el. Azt gondolom, hogy ez itt mind fölösleges.

A bizalmatlanság másik része, úgy gondolom, a december 12-én történt dolgok egyike, amikor két országgyűlési képviselő betervezte az azóta már rabszolgatörvényként ismert törvényt, amely negyvennél is több törvényt módosított, és két képviselő vette a bátorságot, hogy negyven törvényt módosító törvényt terjeszt ide be. Most ennél az az egyetlen pozitívum, még ha pilotprojektben is jött ide, amit nem nagyon értett senki, így én sem, de mégis egy ágazat terjesztette be, sőt a miniszter azzal megtisztelt bennünket, hogy egy darabig a vitában itt is volt és hozzászólott, sőt válaszolt is a kérdésekre. Ennyi az eltérés. De a bizalmatlanság az, hogy ami december 12-én történt vagy ami a CEU-val történt, vagy ami majd most az MTA-val fog történni... - hiszen az is fog jönni, az az előterjesztés, ott is a legújabb hírek szerint ugyanezt az alapítványi dolgot találják ki, ilyen közérdekű vagyongazdálkodási alapítvány formátumot.

(13:40)

De azt hiszem, hogy a fő bizalmatlanságot számomra az adja, hogy településvezetőként én végigéltem ezt a hatalmas nagy ötletet, hogy versenyképesség meg jobb fizetőképesség meg olcsóbb működés, és létrejött a Klebelsberg Kunó intézményfenntartó valami, és mindegy, hogy kisfalú, kisváros, nagyváros, Budapest, kerület, mindenkit behajtottak ebbe. Ehhez képest most egy kísérleti nyúl lesz a felsőoktatás egyik intézménye, és azon kikísérletezik, hogy belebukik vagy tovább tudja-e vinni. Biztos vagyok benne, hogy nagyobb befektetéssel lesz képes az előterjesztő azt bizonyítani, hogy életképes ez a megoldás. Annál is inkább, mert az előbb említett, rövidített néven: KLIK után - amikor az általános iskolákat, középiskolákat, majd pedig tőlük elszakítva a korábban jól működő szakiskolákat, szakképző intézményeket szanaszét szedték - romokban van az egész ettől a hatalmas átszerveéstől.

Lehet, hogy ezzel szembenézni nem akar senki, de ez a helyzet állt elő, és aki ismeri azt, hogy milyen autonómiája volt akkor egy általános iskolának, milyen autonómiája volt egy iskolaigazgatónak, milyen kontakt működött az önkormányzat, aki a fenntartó volt, és a szülők és az iskola között, ez teljesen szétszakadt, rendszeridegenek vagyunk egymástól.

Amikor ennek a második lépcsőjében kártalanítás nélkül mindenkitől elvették a vagyont, tehát az iskolavagyont, minden iskolától, mindegy volt, hogy falu, város, lefejezték az önkormányzatokat, elvették ezt a vagyont, kísértetiesen jön nekem vissza az, hogy a felsőoktatásban ugyanez akar megtörténni. Vagyontalanítani fognak valakiket, és valakikhez telepíteni ezt a bizonyos vagyont, mert azt nem nagyon tudom elképzelni, hogy ez olcsóbb, működőképesebb; és az oktatásban ezt a versenyképesség dolgot külön kellene értelmezni.

Tudomásom szerint pedagógusképzéssel generációkat nevelő pedagógusokat kell képezni, olyan versenyképes pedagógusokat kell, akik megtanítják írni, olvasni az embereket. Az orvosi egyetemen olyan embereket kell képezni, akik értenek a betegek gyógyításának különböző szakjaihoz. A közgazdasági egyetemen olyan embereket kell képezni, akik a pénzügyi, számviteli, munkaügyi és persze az üzleti világ különböző részeihez értenek, és minden településre eljut egy ilyen. A generációk szakembereinek a képzéséről van szó. De itt csak arról beszélünk, hogy egy közérdekű vagyonkezelő alapítvány jöjjön létre, és egy közérdekű alapítvány megold mindent néhány kuráttal, aki a fő..., nem tudom, hogy milyen típusú emberekből áll majd, ki az elnök, a rektor és persze a kancellár és sok mindenki, és ki kinek a főnöke, ki a másiknak a beosztottja, illetve hogyan is működik ennek az intézménynek a működtetése.

Én úgy hiszem, hogy ahhoz az 500 milliárd közeli vagyonhoz, amely most az alapítványba át fog kerülni - amin belül van a MOL-részvénynek és a másik részvénynek a 10-10 százaléka, ha és amennyiben lesz osztalék, illetve maga az épületvagyon -, ehhez nem kevesebbet, hanem sokkal többet kell hozzátenni az államnak ahhoz, hogy ne legyen rosszabb helyzetben a közgazdászok képzés ma Magyarországon, vagy pedig az fog történni, ami itt elhangzott, hogy fizetéses külföldi vendégek jönnek ide. Ugye, ha fizet, akkor nem számít, hogy honnan jön, akár a migránsterületekről is jöhet, ő fizet. Tehát ő jó ember, mert fizet. Ha ilyen képzés fog itt megvalósulni, akkor azt gondolom, nem tettünk sokat sem jogi értelemben, sem átszervezési értelemben, még inkább nem a képzés érdekében.

És szólni szeretnék azokról az emberekről, akik ennek az áldozatai, hiszen több tanárral a mai napig is van kapcsolat, akik közalkalmazottból most majd 25-30 évi szolgálat után fognak munkatörvénykönyv szerinti ellátásban részesülni. Bele kell gondolni, hogy végigdolgozták az egész életüket, képezték a szakma utánpótlását, és most munkatörvénykönyv szerinti foglalkoztatottak lesznek, mindenféle egyéb jogaiktól elesve és megfosztva.

Én ezt a törvényt olyan bizalmatlanul fogadom, hogy vissza is vonnám, mondhatom azt. Ez a törvény méltatlan ahhoz, ami most egyébként a Tudományos Akadémiánál is történt, a CEU-nál is, és beleillik abba a rabszolgatörvénybe, amit december 12-én elfogadtunk. Nem tudom támogatni. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzék padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló ugyancsak a DK képviselőcsoportjából Gréczy Zsolt képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

GRÉCZY ZSOLT (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Az alapvető probléma ezzel a törvénnyel az, hogy a Fideszt ismerve nem az oktatásról beszélünk. Nem arról beszélünk, hogy ki fog egyetemre járni és ki nem, pedig egy adatot egészen biztosan tudunk. Ha az a kérdés, hogy hány magyar diák fog járni

a Corvinusra, több vagy kevesebb az átalakítás után, akkor a válasz egyértelmű: kevesebb diák fog járni. Tehát ez a javaslat nem azért születik, hogy több magyar diák jusson be a Corvinus Egyetemre, hanem valami egészen más a konstrukció.

És akik ismerik a Fidesz történelmét, márpedig elég sokan vagyunk itt, akik ismerik a Fidesz történelmét, pontosan tudják, hogy itt semmi másról nincsen szó, mint egy hatalmi és pénzügyi konstrukcióról. Amikor pilotról beszélünk, akkor az emberek a tévéhíradónál azt fogják mondani, hogy hallod, anyus, pilótajáték van már megint! Ingalanokat fognak adni-venni, állami pénzeket és részvénytárcákat fognak cserélni, és szépen el fogják kótyavetyélni azt az ingatlant, az új Corvinus épületét a régi mellett, amit egyébként, hozzáteszem, a Gyurcsány-kormány épített. Szóval, ilyen viszonyok várnak azokra, akik reménykednek abban, hogy a Corvinus Egyetemből valamilyen értelmes átalakítás lesz.

De hát a Fidesz éppen most köpi szembe mindazt, amit 2008-ban csinált a népszavazás környékén, de ezen sincs mit csodálkozni, hiszen a Fidesz egész története semmi másról nem szól, mint hogy elindulnak a Liberális Internacionálétól, aztán egyszer csak éppen kiszorulófélben vannak az Európai Néppártból is. De ugyanez a párt mondta azt, hogy térdre imára, csuhások, most pedig mindenki, aki nem dobálja magára a keresztet, az nem rendes magyar ember. Ugyanez a párt vezette be a devizahiteleket, hogy aztán elkezdjen ordibálni, mikor az emberek nem tudják kifizetni a devizahiteleket, és még hosszasan sorolhatnám pálfordulások egész sorát.

Ugyanílyen pálfordulásnak vagyunk most is szemtanúi, amikor arról beszélnek, hogy nem tandíj meg nem hozzájárulás, de ha megugrotta a szintet, akkor az egy másik pénz. Ha Szijjártó Péternek a 2008-as állítása igaz, hogy semmilyen pénzt nem lehet beszélni az egyetemistáktól, nulla, azaz nulla forint, ehhez képest minden egyes forint, amit önök beszédnek, az tandíj. Akkor is, ha nem tandíjnak nevezik, a nulla és az egy között is nagyon sok a különbség. Hozzáteszem, a 2008-as népszavazás idején az a tandíj a töredéke sem volt annak, mint amit önök már most beszédnek. Az ELTE jogi karán egy mostani diák egy szemeszterre 260 ezer forintot fizet. 260 ezret. Az az összeg 2008-ban 7-8 ezer forint lett volna/hó. *(L. Simon László: Micsoda?)* Adják össze, hogy az 4-5 hónap alatt mennyi, és most 260 ezer forint. De önök szerint nincsen tandíj!

Ne feledjük el azt se, hogy ez az egész elterelő hadművelet egyúttal egy beismerő vallomás. Nemcsak arról van szó, hogy önök leköpték a 2008-as saját népszavazásukat, hanem arról is szó van, hogy ez beismerése annak, hogy csődbe vitték a magyar oktatást. A közoktatást is csődbe vitték. Ma az Oktatási Hivatal felmérése szerint a diákok 11 százalékát fenyegeti az a veszély, hogy kiesik az oktatásból.

Ez a hátrányos helyzetű térségekben 16-17 százalékos. Ez az önök bűne. Senki másra nem lehet mutogatni, kilencedik éve önök kormányoznak, ennyi magyar diák esik ki.

De hát így járnak azok, akik egy fürdőszoba-ki-egészítőket árusító emberre bízzák a magyar szakoktatást. Ez volt a bizonyos Parragh-modell, s ennek az lett a vége, hogy a diákok kiesnek az iskolából, és 18-ról 16-ra levitték az iskoláztatási határt, és ezzel magyar családokat és magyar fiatalokat tettek tönkre.

(13.50)

Az is az önök bűne, hogy vészesen csökken azok száma, akik ma egyetemre járnak. Össze sem hasonlítható, most már 20-30 ezres a különbség a között, hogy 2010-ben hányan jártak egyetemre, és ma hányan járnak egyetemre. S ne mondják nekem azt, hogy ez csak demográfiai probléma, mert az egyetemisták jó része külföldön jár egyetemre. S az önök oktatáspolitikája juttatta oda ezt az országot, hogy a megkérdezett középiskolások, érettségi előtt álló középiskolások 50 százaléka nem Magyarországon tervezi a jövőjét. Tragikus szám!

De az önök oktatási rendszerének lett része az is, hogy ma a családok lábön hordják ki az infarktust, ha egy gyerek be akar jutni egy gimnáziumba, mert olyan felvételi rendszert állítottak elő, és egyre kevesebb gyereket engednek be a gimnáziumokba. Nem tudom, önök jártak-e mostanában gimnáziumokban felvételik idején: szederjes arcú szülők és szederjes arcú diákok rettegve jönnek ki a teremből, hogy ebből a matemből vagy ebből a magyarból mi jön ki. Ahelyett, hogy azt próbálnák segíteni, hogy ezek a gyerekek bejussanak a gimnáziumba és tanuljanak. Ne mosolyogjon, fideszes képviselőtársam, ez az önök bűne, ezt önök csinálták!

Ezenkívül senki nem fogja önöknek elhinni, hogy a Corvinus semmi másról nem szól, mint arról, hogy az egyetem bekerüljön a legjobb egyetemek közé. Elüldöztek egy egyetemet, amelyet már ott jegyeztek, és most semmi más nem történik, mint hogy a rabszolgatörvénynek megfelelően a munka törvénykönyve alá fogják betolni az egyetemi tanárokat, az oktatókat, kevesebb magyar diák fog bejutni a Corvinus Egyetemre.

Ami itt történik, az simán szemfényvesztés, egy ingatlanpanama, amit önök itt le fognak bonyolítani. Néhány fideszes megint gazdagabb lesz, néhány magyar család pedig megint olyan helyzetbe kerül, hogy a gyerek nem fog tudni bejutni az egyetemre. Köszönöm szépen. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Kérdezem önöket, hogy kíván-e még valaki a vitában felszólalni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Az együttes általános vitát lezárom.

Megkérdezem Cseresnyés Péter államtitkár urat, hogy kíván-e a vitában elhangzottakra válaszolni. *(Cseresnyés Péter jelzésére:)* Igen, kíván. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

CSERESNYÉS PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt

Arató Képviselő Úr! Úgy látszik, hogy nem hazudtolta meg önmagát, már kivonulóban van, és az első mondata is, amit bekiabált a parlamentben, hazugság volt, ugyanis végig itt voltam, ha nem figyelt volna. Végig ott ültem a helyemen, miközben miniszter úr a saját helyén ült a parlamenti patkóban.

De az egész felszólalása és az összes ellenzéki felszólalás erről szólt. Önök vagy csúszttak, vagy bohóckodtak, vagy egyszerűen hazudtak. Egy stand-up comedyt csináltak a mai vitából, főként a második részből. Azért vagyok kénytelen ezt elmondani, mert a vezérszónoki felszólalás után, mielőtt a miniszter úrnak el kellett mennie, összefoglalóan elmondta mindazokat a gondolatokat, amelyek szakmai kérdésként, szakmai felvetésként az ellenzék részéről vagy éppen a kormánypárti oldalról megfogalmazódtak. Úgyhogy ezzel nem is szeretnék foglalkozni, ugyanis a vita második részében, miután a miniszter úr elment, a hozzászólások szinte mindegyike - úgy, ahogy Hiller alelnök úr, képviselő úr mondta - szinte politikai hozzászólás volt, és sokszor nem a szakmaisággal, nem a törvénytervezettel foglalkozott, hanem egyszerűen politikai gondolatokat fogalmazott meg.

(A jegyzői széket Gelencsér Attila és Arató Gergely foglalja el.)

Ezekre szeretnék, miután azt mondtam, hogy csúsztatások voltak, vagy hogy stand-up comedyt csináltak a délutánból, vagy konkrétan hazudtak, néhány dolgot mondani, arra kérve önöket, hogy a vita következő részében lehetőleg a tényekhez ragaszkodjanak, és azokat a célokat, amelyeket a törvénytervezetben az előterjesztő megfogalmazott, vegyék figyelembe, és lehetőleg ehhez szóljanak hozzá. Egyrészt hogy a Corvinus Egyetem bekerüljön abba a kétszáz egyetembe, amelyik nemzetközi szinten nyilvántartott, jó minőséget adó oktatást tud adni, és hogy ezt a célt úgy tudjuk elérni, hogy a finanszírozás más módon, mint eddig, de megoldott lesz. Ezért lesz ez az alapítvány létrehozva, ezért történt meg az alapítvány létrehozása, ezért ad egy egyedi finanszírozási lehetőséget az egyetemnek úgy, hogy a cél természetesen az, hogy az a hallgatói létszám, amelyik jelen pillanatban is állami finanszírozásban tud járni az egyetemre, ezt továbbra is megtehesse, és amikor majd a most még állami finanszírozásban részesülő diákok kifutnak, elvégzik az egyetemet, az ösztöndíj segítségével hasonlóan ingyenes képzésben részesüljenek a legjobb diákok, akik hasonló módon, hasonló felvételi rendszerrel fognak bekerülni az egyetemre, mint ahogy az elmúlt években a mostani rendszerbe is be tudtak kerülni.

Az a cél, hogy más forrásokat is be tudjunk vonni az egyetem finanszírozásába, és minél többen érdekesnek tartásuk az egyetemet arra, hogy finanszírozzák, és a minél magasabb szintű képzésben részt vegyenek. És nem arról szól, Gréczy képviselőtársam, vagy éppen Arató Gergely képviselőtársamnak szólnék, ha dirregve-durrogva nem ment volna ki a parlamenti ülésteremből...

ELNÖK: Államtitkár úr, nézzen föl az emelvényre, és akkor ezt a mondatát visszavonja!

CSERESNYÉS PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Bocsánat, elnézést. Egy-egy! (*Derűltség.*) Most elvesztettem a fonalat. (*Derűltség.*) Tehát azt mondták, hogy ingatlanpanamáról van szó - de nincs arról szó. Lehet, hogy arra az időszakra emlékeznek, amikor önök kormányoztak, a gyurcsányi időszakra, amikor Sukoró-ügy volt, amikor a VII. kerületben palotákat értékesítettek, nem tudni, hogyan s miképpen, és bűnvádi eljárások, sőt ítéletek születtek ezekben az ügyekben, önök meg csak vádaskodnak mindenfajta alap nélkül.

Úgyhogy messze azt kell mondanom, hogy vissza kell utasítanom minden ilyen vádat, minden olyan vádat, amit Gréczy képviselő úr vagy a felszólalásaiban, vagy pedig a bekiabálásaiban megfogalmaz, mert a legtöbb esetben, sőt azt lehet mondani, hogy szinte minden esetben minden alapot nélkülöz minden egyes megfogalmazott gondolat, ami vádként elhangzik a kormánypártokkal vagy a kormánnyal szemben. Legyen ez devizahitel, amit önök tettek teljessé, s amivel önök tettek tönkre egzisztenciákat, sőt azt lehet mondani, hogy szinte az országot tönkretették, vagy éppen az olyan ingatlanpanamák, amiket példaként próbáltak fölhozni.

A továbbiakban is arra kérem majd az ellenzéki képviselőket, úgy, ahogy a kormánypárti képviselők tették ezt a vitában, hogy szakmai vitát folytassanak a következő időszakban, és miután elolvassák a törvénytervezetet - ezt elsősorban Arató képviselőtársamnak mondom -, tanulmányozzák és megértik, akkor majd támogatólag szavazzanak mellette, hogy egy újfajta modell tekintetében azokat a célokat el tudjuk érni, közösen az egész társadalommal, amiket célként a Corvinus Egyetem jövője tekintetében kiűztünk.

Köszönöm szépen a figyelmüket. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Soron következik „**A Magyarország Kormánya és az Oroszországi Föderáció Kormánya között a végzettségek, a képesítések és a tudományos fokozatok kölcsönös elismeréséről szóló Egyezmény kihirdetéséről**” szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/4070. számon a Ház informatikai hálóján valamennyiük számára elérhető.

Most megadom a szót Bódis József államtitkár úrnak, az Emberi Erőforrások Minisztériuma államtitkárnak, a napirendi pont előadójának. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

BÓDIS JÓZSEF, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Asszonyok és Urak! Tisztelettel köszöntöm önöket a

Magyarország Kormánya és az Oroszországi Föderáció Kormánya közötti, a végzettségek, a képesítések és a tudományos fokozatok kölcsönös elismeréséről szóló egyezmény kihirdetéséről szóló T/4070. számú törvényjavaslat általános vitája alkalmából. Kérem, engedjék meg, hogy néhány mondatban ismertessem a tisztelt Országgyűlés plénuma előtt lévő törvényjavaslat indoklását, és támogatásukat kérjem a képesítések kölcsönös elismeréséről szóló magyar-orosz kormányközi egyezményt kihirdető törvényhez.

A magyar felsőoktatás nemzetközi kapcsolatainak erősítése a kormány kiemelt célja, és e cél elérésének fontos eszköze a hallgatói, oktatói és munkavállalói mobilitás élénkítése. A kormány ezen erőfeszítései hazánk más országokkal kiépített, több területre kiterjedő együttműködési megállapodásaiban is megmutatkoznak.

(14.00)

A Magyarország Kormánya és az Oroszországi Föderáció kormánya közötti, a Magyarországon és az Oroszországi Föderációban kiállított, államilag elismert bizonyítványok és oklevelek, továbbá a tudományos fokozatot tanúsító okiratok kölcsönös elismeréséről szóló egyezmény szövegtervezetének kidolgozására irányuló munkák azt követően kezdődtek meg, hogy a magyar és az orosz fél egyaránt kinyilvánította azon szándékát, hogy egyezményt kíván kötni a képesítések kölcsönös elismeréséről.

A 2018 februárjában lezajlott szakértői találkozón a magyar és az orosz fél egyeztetette az ekvivalenciaegyezmény magyar és orosz nyelvű tervezetével kapcsolatos nézeteket, és javaslatot tett annak végleges szövegére. A nemzetközi egyezmény aláírására 2018. november 22-én, a magyar-orosz kormányközi gazdasági együttműködési bizottság budapesti ülésén került sor. Magyarország és az Oroszországi Föderáció között ezáltal a végzettségek, a képesítések és a tudományos fokozatok kölcsönös elismeréséről egy új, korszerű megállapodás jött létre, amely felváltja a két ország viszonylatában a jelenleg irányadó, 1974-ben aláírt egyezményt.

A megállapodás aláírásának célja a végzettségek és képesítések, valamint a tudományos fokozatok kölcsönös elismerhetőségének elősegítése a két ország viszonylatában, a kormány keleti nyitás politikájával összhangban, továbbá célja a magyar és az orosz felsőoktatási intézmények közötti együttműködési lehetőségek fejlesztése, mindezek révén pedig a magyar-orosz kapcsolatok erősítése. A nemzetközi egyezmény az érettségi vizsgák, a felsőoktatási oklevelek, valamint a tudományos fokozatok kölcsönös elismeréséről rendelkezik, ideértve azokat az okiratokat is, amelyek már nem szerezhetők meg, de birtokosaik az adott állam munkaerőpiacán vagy tudományos életében fontos szerepet töltenek be. Ilyen például a magyar egyetemi végzettség, amelyet mesterfokozat váltott fel, vagy éppen a tudományok kandidátusa fokozat is.

Az elismerési egyezmény előkészítése során a felek figyelemmel voltak a Magyarország európai uniós tagságából származó követelményekre is, illetve az egyezmény szerinti elismerés fő szabályaként nem mentesíti a bizonyítvány, az oklevél birtokosát azon további követelmények alól, amelyeket valamely szakmai tevékenység folytatásához a felek belső jogszabályai megszabnak.

Tisztelt Ház! Az egyezmény aláírása ugyan elsősorban oktatáspolitikai, illetve tudománydiplomáciai jelentőségű, de ezen túlmutatva hozzájárul a két ország közötti párbeszéd erősítéséhez is. Az előzőekben kiemelt célok megvalósítása érdekében kérem, hogy az önök elé terjesztett törvényjavaslatot annak megvitatását követően, a szavazás során egyetértésükkel szíveskedjenek támogatni. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Tessely Zoltán képviselő úr. Képviselő úr, Öné a szó. Parancsoljon!

TESSELY ZOLTÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Államtitkár Úr! Kedves Képviselőtársaim! 1974. október 11-én került aláírásra Moszkvában Magyarország és az akkori Szovjetunió között az a megállapodás, amely a szerződő felek országában kiállított, iskolai végzettséget, valamint tudományos fokozatot tanúsító okiratok egyértelműségéről szól. A Szovjetunió felbomlását követően mind Magyarország, mind pedig az Orosz Föderáció is hatályban lévőnek tekintette az említett megállapodást. A Szovjetunió felbomlása óta azonban olyan jelentős változások mentek végbe mindkét ország oktatási rendszerében, amelyek már elavulttá tették a régi megállapodást.

Az új egyezmény tükrözi a köznevelésben végbe ment változásokat csakúgy, mint a felsőoktatást érintő új fokozatrendszer megszerzését. Elfogadásával az 1974-ben megkötött megállapodás hatályát veszíti. Ebből kifolyólag az egyezmény figyelemmel van arra, hogy a jelenleg megszerezhető fokozatok elismerésén túl rendelkezzen olyan, ma már nem megszerzhető fokozatok elismeréséről is, amelynek birtokosai ma is jelentős számban vannak jelen a munkaerőpiacon és a tudományos életben egyaránt.

Az egyezmény hatálybalépése megkönnyíti tehát a felek államai jogszabályainak megfelelően a továbbtanulást és a szakmai tevékenység folytatását annak figyelembevételével, hogy mind Magyarország, mind pedig az Oroszországi Föderáció a bolognai folyamat keretében az Európai Felsőoktatási Térséghez tartozik. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Brenner Koloman képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr! Öné a szó.

DR. BRENNER KOLOMAN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! A Jobbik-frakció nevében támogatásunkról biztosítjuk a Magyarország Kormány és az Oroszországi Föderáció kormánya között a végzettségek, a képesítések és a tudományos fokozatok kölcsönös elismeréséről szóló egyezmény kihirdetéséről szóló törvényjavaslatot. A Jobbik mint szociálisan érzékeny nemzeti néppárt minden olyan oktatáspolitikai lépést üdvözlöl, különös tekintettel a nemzetközi összefüggésekre, amely a megszerzett végzettségek kölcsönös elismerése terén előrelépést jelent. Ceterum censeo, a Fidesz vonja vissza a magyar munkavállalókat kizsigerelő rabszolgatörvényt. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps az ellenzéki padsorokban. - Közbeszólás a KDNP padsoraiból: Mert ez ide tartozik.)*

ELNÖK: A következő felszólaló az MSZP képviselőcsoportjából Molnár Gyula képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr! Öné a szó.

MOLNÁR GYULA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Hosszabb hozzászólásra készültem, bocsánatot kérek. Szóval, azon gondolkodtam, amikor hallgattam államtitkár úr expozéját, hogy jelentős tudományos és oktatási ügyről van szó. Tehát vélelmezzük azt, hogy akik elvégzik ezt a fajta oktatási intézményt, akkor azzal az igénnyel jönnek majd haza Magyarországra, hogy itt nem fogják őket kizsákmányolni munkavállalóként.

De az a helyzet, hogy december 12-e óta Magyarországon egy olyan törvény van hatályban, ami látszólagosan, az önök elmondása szerint, a kollektív szerződéseken, a dolgozók együttműködésén alapul, valójában azonban azt látjuk, hogy egy kiszolgáltatott munkavállalóval bármit meg lehet tenni. Tehát az, aki adott esetben a hatálya alá kerül ennek az egyébként helyes egyezménynek, amit a magunk részéről meg fogunk szavazni a parlamentben, olyan országba jön haza 2018. december 12-e után, ahol valójában a dolgozókat kiszolgáltatták a munkaadóknak. Tulajdonképpen multinacionális érdekeket szolgálnak ki minden egyes pillanatban.

Azt gondoljuk, azt gondolom, miközben helyes, hogy itt fontos törvényekkel foglalkozunk, minden egyes pillanatban világossá kell tennünk azt ebben a parlamentben, hogy ezen törvény elfogadása óta, a rabszolgatörvény elfogadása óta semmi sem olyan Magyarországon, mint volt, tehát egészen addig, amíg ezt a törvényt nem vonják vissza, nem vizsgálják felül, a további ügyekben érdemi módon nem kívánunk hozzászólni.

Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló, következő vezérszónok a DK képviselőcsoportjából Arató Gergely képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője. Parancsoljon!

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Ez a törvényjavaslat, ami előttünk fekszik, és ennek vitája mutatja azt, hogy milyen a szerepmegosztás a kormányon belül. Ezen gondolkoztunk nagyon sokan, hogy miért van szükség arra, hogy a felsőoktatást két minisztérium felügyelje, részben az EMMI, részben pedig a megjegyezhetetlen nevű innovációs minisztérium. Most már értjük. Amikor szakmáról van szó, akkor Bódis államtitkár úr jön és az EMMI, amikor pénzről, akkor pedig miniszter úr, akkor az IKTM (*sic!*) s a többi lesz illetékes. Úgy tűnik, hogy ez a szerepmegosztás. Az EMMI-é a felelősség pénz nélkül, az innovációs minisztériumé a pénz felelősség nélkül.

A konkrét javaslat kapcsán nehéz érdemi szakmai kritikát megfogalmazni, hiszen itt valóban egy megállapodás megújításáról, korszerűsítéséről van szó.

(14.10)

De hát, mert államtitkár úr expozéjában említette a szabad munkaerő-áramlást vagy azt, hogy a szabad munkaerő-áramlás szempontjából ez milyen pozitív, kénytelen vagyok megemlíteni, hogy ma a magyar munkaerő és a magyar gazdaság problémája nem a magyar-orosz vonatkozásban való munkaerő-áramlás. Ez legfeljebb akkor merül föl, amikor önök behoznak letelepedési kötvénnyel - hogy kell ezt mondani? -- olyan embereket, akiknek a végzettségére és tapasztalatára nem terjed ki ez a jogszabály, mert kevésbé a tudományos és egyetemi világból, mint inkább a kriminalisztikából ismert tevékenységeket végeznek.

Ugyanakkor nagyon is elmennek a munkavállalók Magyarországról Európába Nyugat felé. Hogy, hogy nem, hiába mondja nekik az önök egyik-másik minisztere, hogy milyen szörnyű Nyugat-Európában, valahogy mégis inkább odavágnak és nem Oroszországba, és ezért vágnak oda, mert önök semmibe veszik a dolgozók, a munkavállalók jogait, mert egy munkásellenes munka törvénykönyvét és egy olyan sztrájk törvényt erőltettek át, amely kiszolgáltatottá teszi a dolgozókat.

Önök rabszolgává tették az európai magyar polgárokat. Önöket nem érdeklik a családok, nem érdeklik a tízezrek, akik országszerte tüntetnek. Önöket nem érdekli a tudás. Önök egy olyan rabszolgatörvényt erőltettek keresztül a parlamenten, amely nem a tudásalapú gazdaság irányába megy, éppen ellenkezőleg: a butaság alapú gazdaság irányába. Ez az önök képe a mi gazdaságunkról.

Ebbe egy hazafi sose törődik bele. Mi ez ellen tiltakozni fogunk. Vonják vissza a rabszolgatörvényt, és akkor van esély arra, hogy érdemben lehessen beszélni a tudásról és a munkaerő szabad áramlásáról is immár pozitív értelemben, és nem menekülnek a munkavállalók, hanem érdemes lesz Magyarországon dolgozni, munkásnak lenni. Köszönöm szépen. (*Taps az MSZP padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. A Párbeszéd képviselőcsoportjának vezérszónoka Tordai Bence képviselő úr. Parancsoljon, öné a szó.

TORDAI BENCE, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Kedves Polgártársak! Nem tudom, mi végre szolgál ez a törvényjavaslat. Talán az a legfontosabb célja, hogy még szorosabbra fűzze a kapcsolatot a putyini Oroszországgal. Az, hogy épp a felsőoktatás területén teszik ezt meg, tulajdonképpen nem is annyira meglepő, hiszen ha megnézzük, hogy milyen az orbáni Magyarország felsőoktatás-politikája és milyen a putyini Oroszország oktatáspolitikája, akkor azt látjuk, hogy ahogy Putyin bezáratta a szentpétervári egyetemet, úgy Orbán elüldözte a CEU-t vagy most éppen kirúgatják az ELTE-ről a kritikus oktatókat, illetve gyakorlatilag magánkézbe, fideszes kezekbe játsszák, privatizálják a Corvinus Egyetemet.

Nos, ez mindenképpen hasonlóság, de azért az érdekes, hogy miközben önök szétverik a magyar felsőoktatást, szétverik a Magyar Tudományos Akadémiát, elűzik a magyar kutatókat, tudósokat az országból, eközben az orosz végzettségeket elismerik. Lehet, hogy akkor már nemcsak az atomerőmű-építésbe, hanem egyéb területekre is Oroszországból akarnak munkaerőt importálni. És ha már az orosz munkaerőimportnál tartunk, legyenek azok az emberek bármilyen végzettségűek is, itt nyilvánvalóan arról is érdemes szólni, hogy hogy áll a két ország a munkaerő, az emberek kizsákmányolásával, túlóráztatásával kapcsolatban.

Anasztasia szavait idézem, aki Oroszországból jött át munkát vállalni Magyarországra, és ő úgy látja, szó szerint idézem: „A munkafeltételek is jobbak, mármint itt, Magyarországon, otthon hiába van szerződés, és hiába létezik a munka törvénykönyve, ha a főnököd azt mondja, túlórázz 2-4 órát, kénytelen vagy, és senki nem fogja kifizetni. Ha nem tetszel a menedzsernek, kirúghat, nem fogod tudni megvédeni magad.”

Úgy látszik, hogy ez az orosz modell a minta Magyarországra előtt, ezt akarják importálni ezzel a szerződéssel és általában a putyini Oroszországhoz fűződő egyre szorosabb kapcsolattal is. Azt szeretnék, hogy a magyar munkavállaló se tudja megvédeni magát. Azt szeretnék önök, fideszesek, hogy a magyar munkavállalót is mindenféle következmény nélkül lehessen túlóráztatni napi 2-4 vagy heti 8 órában. Azt szeretnék, hogy itt se kelljen kifizetni ezeket a túlórákat, esetleg csak majd 3 évvel később, ha akkor is működik még a cég. Erről szól az önök túlóratörvénye. Egyre több területen követik az orosz példát. A putyini Oroszország útjára léptek, és ezt bizonyítja a rabszolgatörvény egyébként közjogilag érvénytelen folyamatban történő elfogadása is.

Ezt a Párbeszéd és a többi ellenzéki párt soha nem fogja elfogadni, nem fogjuk túrni, hogy közel ötmillió magyar munkavállaló érdekeit sértsék, úgy-hogy a továbbiakban is küzdünk a rabszolgatörvény ellen, és minden vonatkozó vagy kevésbé vonatkozó

törvényjavaslat esetében ezt szóvá fogjuk tenni. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Képviselőtársaim! Tordai Bence képviselő úr felszólalásával a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e valaki a vitában felszólalni. *(Jelzésre:)* Igen. Az LMP képviselőcsoportjából Ungár Péter képviselő úr kért szót. Parancsoljon!

UNGÁR PÉTER (LMP): Köszönöm a szót. Az a helyzet, hogy Oroszországban a magyarországinál alacsonyabbak a bérek, tehát egy olyan politikával, ahol a bérek alacsonyágával kívánunk versenyezni a világpiacon, ott mindig lesznek, akik alánk tudnak ígérni, mert mindig vannak helyek, ahol még alacsonyabbak lehetnek a bérek.

Ezért is nagyon rossz törvény az a rabszolgatörvény, ami arról szól, hogy a magyar munkaerő/óra a lehető legkevesebb összeget kapja meg, ami a leginkább a béreket lejjebb nyomja, ami arról szól, hogy önök, amikor arról van szó, hogy osztott szuverenitást kell gyakorolniuk az Audi-val vagy a BMW-vel, vagy a Suzukival, akkor osztott szuverenitást gyakorolnak, csak elfelejtik kiplakátolni Magyarországot, hogy ez veszélyes. Tehát az a helyzet, hogy a rabszolgatörvény egy rossz törvény, amit önöknek előbb-utóbb majd vissza kell vonniuk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki felszólalni. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok, az általános vitát lezárom.

Megkérdem Bódis József államtitkár urat, kíván-e a vitában elhangzottakra válaszolni. *(Jelzésre:)* Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

BÓDIS JÓZSEF, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Mindenekelőtt szeretném megköszönni valamennyiük támogató hozzájárulását a konkrét törvényjavaslattal kapcsolatban.

Néhány olyan megjegyzés, ami számomra nagyon érdekessé és komollyá teszi a politika tudományát, mert az előterjesztés valójában a képzettségek, a tudományos fokozatok, diplomák kölcsönös elismeréséről szól, tehát nem egyoldalú. Nem mi ismerjük el az oroszok ilyen irányú dokumentumait, hanem ez kölcsönös - egyrészt.

*(Az elnöki széket Sneider Tamás,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Másrészt nem tudom, hogy a munkaerőpiaci helyzettel ez hogy hozható össze. Mindenesetre azt gondolom, hogy ez egy fontos lépés egy '74-ben elfogadott és még a mai napig hatályban lévő törvény modernizálása, a mai viszonyokra való áttétele tekintetében. Ezért nagyon szépen köszönöm a támogatást és

a pozitív hozzáállást. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Köszöntöm képviselőtársaimat. A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik a **kulturális örökség védelméről szóló 2001. évi LXIV. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/4075. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Orbán Balázs úrnak, a Miniszterelnökség államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének.

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! A kulturális örökség védelméről szóló 2001. évi LXIV. törvény módosításának célja az infrastruktúra és az energiaellátás szempontjából kiemelt jelentőségű nagyberuházások kivitelezési idejének csökkentése. A törvénymódosítás az egyes nagyberuházások esetén elvégzendő, úgynevezett megelőző régészeti feltárás elvégzésének folyamatát, illetve ezek koordinációját szabályozza.

A megelőző régészeti feltárásnak az a célja, hogy egy beruházással érintett és megbolygatni szándékolt földterület esetén megvizsgálja, hogy milyen régészeti leletek vannak ott, és ezek kiemelése, dokumentálása, elszállítása vagy esetleg dokumentáció mellett a megőrzési célú visszatemetése az indokolt.

Az elmúlt év során az EMMI, illetve a Miniszterelnökség szakmai elképzeléseivel összhangban a Magyar Nemzeti Múzeum vette át a Budavári Nonprofit Kft.-től - korábban a Forster Központtól - a megelőző régészeti feltárással összefüggő, úgynevezett koordinációs feladatokat. A Magyar Nemzeti Múzeum részéről a feladat ellátásához szükséges szervezeti és személyi fejlesztések megtörténtek.

A Budavári Kft. feladata maradt a Forstertől átvett szakmai bázison alapulva az előzetes régészeti dokumentáció elkészítése, amely tulajdonképpen meghatározza a megelőző feltárás menetét és részfeladatait. Tekintettel arra, hogy ma Magyarországon számos folyamatban lévő ipari és közlekedési nagyberuházás mielőbbi megvalósulásához kiemelt nemzeti érdek fűződik, ezért a Miniszterelnökség mint a kormány kulturálisörökség-védelmi, régészetért felelős tagja által vezetett minisztérium előkészítette a nagyberuházások kivitelezési idejének csökkentését szolgáló törvényjavaslatot az örökségvédelem terén.

(14.20)

Tehát itt az a célunk, hogy a kiemelt jelentőségű nagyberuházások kapcsán a beruházóknak a régészeti szaktevékenységek elvégzése érdekében egykapus ügyintézés keretében, kizárólag egy állami örökségvédelmi szervezettel kelljen kapcsolatba lépniük.

A korábbi évek gyakorlatának megfelelően a teljes régészeti koordináció visszakérül az örökségvédelmi szervhez, így az előzetes régészeti dokumentációban megfogalmazott régészeti feladatellátás teljes körű menedzsmentjéért egyetlen, tehát azonos sztenđerdek szerint működő állami szerv lesz a felelős az akár húsz, eltérően működő, megyei hatáskörrel rendelkező, illetékességi területtel rendelkező múzeum helyett.

Hadd hozzak egy példát! Egy budapesti székelyű cégnek, például a Nemzeti Infrastruktúrafejlesztő Zrt.-nek - amely az út-, autópálya-építésekért felelős - vagy a januárban létrehozott Beruházási Ügynökségnek a törvényjavaslatban foglaltaknak köszönhetően egyszerűbb, hatékonyabb, olcsóbb lesz a munkaszervezése, ha a régészeti feladatellátást egykapus ügyintézésben ugyanazzal az állandó partnerrel a kialakult sémában tudja intézni. Jelenleg az ilyen beruházóknak három állami szervezettel is kapcsolatban kell állniuk. Nagyberuházások és külterületi közútépítések esetén előzetes régészeti dokumentációt kell készíttetni a Budavári Kft.-vel, illetőleg ennek jogutódjával a megkötött szerződés alapján, majd a régészeti tevékenység elvégzéséért, a Magyar Nemzeti Múzeum koordinációja mentén a Magyar Nemzeti Múzeum által kijelölt megyei múzeummal vagy múzeumokkal is szerződést kell kötni.

Ezzel szemben jelen törvényjavaslat alapján egyes kiemelt beruházások esetén a beruházónak a jövőben kizárólag a 100 százalékos állami tulajdonban lévő nonprofit szervezettel, a Budavári Kft.-vel, ennek jogutódjával, most már januártól kezdve a Várkapitányság Zrt.-vel kell szerződést kötnie, aki a továbbiakban önállóan gondoskodik a többi érintett, így a múzeumi kör bevonásáról is. A beruházónak nem kell egy vagy országos projekteknél akár húsz megyei múzeumot egyenként megkeresnie és szerződést kötnie velük.

A Várkapitányság Zrt. tehát az előzetes régészeti dokumentáció elkészítésén túlmenően koordinálja majd a régészeti feltárási tevékenységet is a megyei múzeumok bevonásával. Ha pedig ezek a kapacitások nem elegendőek a megyei múzeumok oldaláról, akkor intézkedik a Nemzeti Múzeum vagy saját kapacitásainak bevonásairól.

Érdemes kiemelni, hogy a fentiek mellett a Ház előtt fekvő törvényjavaslat a korábbiaknál rövidebb határidőket is meghatároz. A megkeresett megyei múzeumnak az általános 15 nap helyett 5 napon belül kell megválaszolnia azt, hogy képes-e a régészeti feltárási tevékenység ellátására. Amennyiben nem válaszol, akkor a Várkapitányság Zrt. saját hatáskörben gondoskodik a feltárási elvégzéséről. Továbbra se felejtsük el azt, hogy ez a javaslat kizárólag a nagyberuházásokra vonatkozik.

Többször említettem már, hogy január 1-jétől a Budavári Kft. jogutódja a szintén kizárólagos állami tulajdonban lévő Várkapitányság Nonprofit Zrt., amelynek egyébként a fő profilja a Budai Várnegyedben fekvő műemléki állami ingatlanok hasznosítása,

az ott folyamatban lévő, állami beruházásokkal összefüggő koordinációs, kivitelezési tevékenység lefolytatása és természetesen a vagyonkezelői tevékenység támogatása. De emellett a társaság és annak jogelőd társaságai már az elmúlt években is hatékonyan segítették a megelőző régészeti feltárást mind a koordinációs tevékenység, mind az előzetes régészeti dokumentáció elkészítése során.

Még egyszer szeretném azt aláhúzni, hogy jelen törvénymódosítás révén a területi, megyei múzeumok továbbra is első helyen vesznek részt a megelőző régészeti feltárások szakmai feladataiban. A törvénymódosítás csupán megteremti annak lehetőségét, hogy kizárólag kiemelt nagyberuházások esetén, amennyiben a megyei múzeumok saját régészeti kapacitása nem elégséges, a Nemzeti Múzeum, illetőleg a Várkapitányság régészeti erőforrásai is bevonhatók; egyfajta szakmai pufferként kell ezt elképzelni.

Az elhangzottakat figyelembe véve arra szeretném kérni önöket, hogy szavazataikkal támogassák az előttünk fekvő törvényjavaslatot.

Köszönöm szépen a szót. *(Szórványos taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót L. Simon László képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

L. SIMON LÁSZLÓ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tulajdonképpen a lényeg, azt gondolom, a Miniszterelnökség államtitkára összefoglalta, nem egy hosszú, nem egy bonyolult törvényjavaslatról van szó, de mégiscsak két dologról érdemes beszélni.

Az elmúlt két évtizedben Magyarországon a régészeti feltárásokat, azokat a régészeti feltárásokat, amelyek megelőző régészeti feltárások, tehát valamilyen beruházáshoz kapcsolódnak, ezek szabályozását számtalanszor átalakítottuk. Mindannyiszor az a szempont vezérelt bennünket, illetve az elődeinket is, a szocialista kormányt is, hogy próbáljunk gyorsítani bizonyos folyamatokon. Annak idején a szocialisták központosították, létrehozták a KÖSZ-t, a Kulturális Örökségvédelmi Szakszolgálatot. Utána 2010-ben mi ezt sok szakmai és politikai megfontolás alapján lebontottuk, aztán elindultunk egyfajta központi koordinálás irányába, és ma gyakorlatilag az önök előtt, illetve az előttünk fekvő törvényjavaslat azon gondolat mentén alakítja át újra a rendszert, hogy bizony a gyorsításhoz szükséges egy erőteljesebb központi koordináció.

Az erőteljesebb központi koordináció szerve, mint hallottuk előbb államtitkár úrtól, a Budavári Ingatlanfejlesztő Kft. jogutódja, a Várkapitányság Nonprofit Zrt. Azt kell elmondjam képviselőtársaimnak, hogy itt valóban, ahogy azt államtitkár úr is mondta, megvan az a szakmai és szellemi kapacitás, amely ennek a feladatnak az ellátásához szükséges, hiszen a

korábbi központi örökségvédelmi szerv kiváló munkatársai, akik korábban a Forsternél, illetve a Műemlékek Nemzeti Gondnokságában, valamint a Kulturális Örökségvédelmi Hivatalban dolgoztak, javarészt most ebben az állami tulajdonú vállalatban, nonprofit vállalatban végzik a szakmai tevékenységüket. Tehát jó helyet talál a Miniszterelnökség ennek a feladatnak, a régészeti feladatnak a koordinálására.

Nagyon fontos azt tisztáznunk, amit államtitkár úr is elmondott, hogy ez a módosítás nem érinti az úgynevezett tervátadásokat, azokat az átadásokat tehát, amikor egy múzeum valamilyen szakmai feladat, illetve szakmai koncepciója mentén eldönti, hogy mely területet - ott, ahol éppen nem lesz nagyberuházás -, mely területet próbálja az elkövetkezendő időszakban vagy a következő szakmai évben föltárni.

Hozzáteszem, és halkan jegyzem meg, hogy itt van még teendők, államtitkár úr. Jó lenne - talán nem is önnek kéne mondanom itt, hanem a múzeumi támogatásokért felelős Emberi Erőforrások Minisztériumának -, jó lenne, ha a tervátadások terén is lépénénk előre, azaz több tervátadás lenne Magyarországon olyan helyeken, ahol érdemes régészeti munkát folytatni, annak ellenére, hogy ott nagyberuházás sem most, sem az elkövetkezendő években vagy évtizedekben nem várható.

Mondok egy kiemelt példát: ilyen a Seuso-kincsek sorsa. Magyarország és a magyar kormány, az Orbán-kormány nagyon hatékony, részben diplomáciai munkának köszönhetően hazahozta, visszaszerelte Magyarország számára a valamikor itt föltárt és az országból minden bizonnyal illegálisan elvitt Seuso-kincseket. Ezeknek a kincseknek a székesfehérvári Szent István Király Múzeum régészei jól tudják a vélhető megtalálási helyét, hiszen a Seuso-palota épületének körvonalai dokumentáltak, tehát egy tervátadás keretében bármikor, amennyiben erre pluszforrást tudunk adni, egy ilyen régészeti feltárás elvégezhető.

Hangsúlyozom, tisztelt képviselőtársaim, ez a törvényjavaslat nem erről szól, tehát nem érinti a tervátadásokat, ahogy azt államtitkár úr is elmondta, a nemzetgazdaságilag kiemelt jelentőségű nagyberuházások kivitelezési idejét szándékozik rövidíteni. Ezeket, hogy melyek a nemzetgazdaságilag kiemelt beruházások, mindannyian jól tudjuk, de azért foglaljuk össze magunk számára.

Egyrészt azok a kiemelt jelentőségű beruházások, amelyeket a kormány külön rendeletben nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségűnek nyilvánított, illetve olyan közérdekű beruházások, amelyeket a kormányrendelet nemzetgazdasági szempontból szintén kiemelt jelentőségűvé, a közlekedési infrastruktúra szempontjából kiemelt jelentőségű beruházással nyilvánított, olyan beruházás, amelyet a Nemzeti Infrastruktúrafejlesztő Zrt. kezel, illetve olyanok, amelyek az energiahordozók szállításával, az energiaellátás biztosításához szükségesek vagy bányászati tevékenység elvégzésével járnak. Tehát ezekről a beruházásokról beszélünk.

Az elmúlt két évtized magyar gazdaságélénkítési programjai bebizonyították, hogy szükség van a gyorsításra, szükség van arra, hogy minél hatékonyabban tárjuk föl a régészeti lelőhelyeket.

(14.30)

Ugyanakkor, ha visszaemlékeznek képviselőtársaim arra a kiállításra, amit valamikor itt a Parlamentben rendeztünk meg - amelyet Kövér László házelnök úr nyitott meg - itt a keresztfolyosón, illetve részben a Kupolacsarnokban, ahol bemutattuk azt, hogy az elmúlt évtizedben milyen fontos és értékes leletek kerültek elő a megelőző régészeti feltárások elvégzése során, tehát a nagyberuházásokkal együtt járó feltárások során, akkor azt láthattuk, hogy itt aranykincsek, fontos ókori és középkori tárgyi anyagok kerültek elő, amelyeket érdemes megőrizni, érdemes feltárni.

Tehát magyarul, a régészeti munkának a feltevéleit és minőségét nem szabad veszélyeztetni a gyorsítással, és az előttünk fekvő törvényjavaslat kellő garanciát is nyújt erre, hogy nem fog veszélybe kerülni a megelőző régészeti feltárás feladatellátása, hiszen - és ez a nagyon fontos érv, ami miatt mi annak idején, 2010-ben kezdeményeztük a szocialisták által létrehozott Kulturális Örökségvédelmi Szakszolgálatnak a megszüntetését, akkor gyakorlatilag a megyei feladatellátás teljesen megszűnt - mi fontosnak tartottuk, hogy a megyei múzeumok régészeit megfelelő munkával és egyébként a munkán túl bevételszerzési lehetőséggel is ellássuk, ezért a feladatellátást visszaadtuk a megyei múzeumoknak. Ezek a megyei múzeumok időközben a megyei önkormányzatok vagyonszolidációjának eredményeképpen ugyan átkerültek a megyeszékhelyekhez, a megyei jogú városokhoz, de megyei hatókörűek maradtak az 1997-es CXL. törvény módosítása után is. Tehát egy-egy megyeszékhelyen működő egykori megyei múzeum ma megyei hatókörű városi múzeumként látja el a feladatát azzal a régészeti szakemberbázissal, amely ott számukra rendelkezésre áll.

Az a feladatellátás, illetve az a logika, hogy területi alapon végezzük el a legfontosabb régészeti munkákat, az ennek a törvénymódosításnak az eredményeképpen sem sérül, tehát továbbra is a központi koordinációt ellátó Várkapitányságnak elsőként az illetékes megyei hatókörű városi múzeumot kell megkeresnie. Az nagyon helyes, hogy csökkentjük azt az időt, amin belül reagálnia kell egy megyei hatókörű múzeumnak, mert öt nap alatt bőven el tudják dönteni azt, hogy van-e megfelelő kapacitásuk, nem végeznek-e másik három vagy négy helyen éppen régészeti feltárást, és tudnak reagálni. Amennyiben úgy reagálnak öt napon belül, hogy a feladatot el tudják látni, akkor természetesen a megyei hatókörű múzeum régészei végzik el a munkát, amennyiben nem, vagy önállóan nem tudják ellátni, akkor a Nemzeti Múzeum koordinációjával a rendelkezésükre tudnak állni más múzeumok kiváló szakemberei.

Ez egy nagyon helyes, logikus, az általunk az elmúlt két ciklusban végigvitt módosítások logikáját továbbvivő módosítás, és én azt gondolom, hogy a megyei múzeumi szakemberek számára azt a garanciát és biztonságot nyújtja, hogy a területi alapú régészeti feladatellátás nem fog sérülni. Ne felejtsük el, hogy ez nemcsak arról szól, hogy ki végzi el a munkát, hanem arról is szól, hogy az esetlegesen előkerülő régészeti leletanyagok hova kerülnek majd a későbbiekben, melyik múzeumba, hol lesz az utólagos tudományos feldolgozásuk, kiállításuk, vagy mely múzeum raktárában fognak helyet kapni.

Azt láttuk a korábbi évtizedekben, hogy mennyire szerencsétlen az, amikor értékes régészeti leletanyagok nem a megtalálásuk szerinti területileg illetékes múzeum raktárát és kiállítását, gyűjteményét gyarapítják, hanem mondjuk, bekerülnek egy országos múzeumba, és aztán hosszú évekig vagy évtizedekig nem lehet azokat a műtárgyakat látni.

Ezt nyilvánvalóan annak tudatában mondom, hogy minden műtárgy nem kerül ki állandó kiállításra, de mégiscsak a későbbi tudományos munka és az ismeretterjesztő munka szempontjából is fontos, hogy lehetőleg ott legyenek a műtárgyak, ahol megtalálják őket. Tehát a területi illetékesség ezért fontos, és az, hogy a területi illetékesség nem fog sérülni, az nagyon helyes, nagyon üdvözljük a kormánynak azt a szándékát, hogy ehhez a kérdéshez nem nyúl hozzá.

Tisztelt Képviselőtársaim! Összefoglalóan azt mondom önöknek mondani, hogy az a törekvés, hogy legyen egy koordináció a régészeti munkák, kifejezetten a nagyberuházások esetében legyen egy koordináció a régészeti munkák feladatellátását tekintve, és az a törekvés, hogy legyen további gyorsítás a magyar gazdaság érdekeit figyelembe véve, de mindez úgy történjen meg, hogy a régészszakmai szempontok ne sérüljenek, az helyes, ez, azt gondolom, a kormánypárti frakciók részéről támogatható. Ezért én is arra kérem képviselőtársaimat, hogy az előttünk fekvő törvényjavaslatot szavazatukkal szíveskedjenek támogatni.

Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Hegedűs Lorántnének, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Amikor egy előttünk fekvő törvényjavaslat kapcsán vitázunk, illetve kialakítjuk az álláspontunkat, akkor a legalapvetőbb kérdés, amit mindig meg kell vizsgálnunk, az, hogy kinek használ, kinek az érdekében lett benyújtva az adott törvényjavaslat, milyen szempontok érvényesülnek benne, és az valójában miért is lenne jó a magyar nemzetnek, a magyar államnak, vagy éppen miért nem jó.

Ha megnézzük, hogy az előttünk fekvő törvényjavaslatban melyek a legfőbb pontok, amelyek módosítják az eredeti törvényt, így például a beruházó

beruházása idejének a csökkentése, az, hogy a régészeti tevékenység elvégzésére jogosultak körét hogyan módosítják, hogy a feltárássra alkalmatlan időt hogyan próbálják alkalmassá tenni, hogy a közbeszerzési eljárásokat hogyan próbálják enyhíteni például a gépi földmunkára vonatkozóan s a többi, illetve tulajdonképpen maga az is, hogy ki lehet a beruházó, mit nevezünk nagyberuházásnak, mit nevezünk eddig nagyberuházásnak a törvény szerint, illetve hogy most mit fogunk annak nevezni.

Hogyha ezek alapján megvizsgáljuk ezeket a kérdéseket, azt kell hogy mondjam, hogy összességében úgy tűnik, hogy az örökségvédelem csak nyűg a kormányzat számára, valójában nem akarják megvédeni azt a mindannyiunk számára meglévő, még meglévő nemzeti örökséget, amit lehet, hogy most, jelenleg még a föld takar, és az véd meg egyedül, de a kormányzatnak nem célja, korábban sem volt az, de őszintén megmondom, hogy korábban, a 2014-es, a 2016-os vagy más módosítások kapcsán azért még - legyen ennyire önkritikus, államtitkár úr - még próbálták valahogy becsomagolni ezeket a törvénymódosításokat, például bürokráciacsökkentésnek hívták, vagy pedig olyan eufemisztikus kifejezéseket használtak, mint hogy fogalmi korrekció, amikor hasonló értelemben, hasonló irányultsággal, ahogyan egyébként az előzőekben is hallhattuk más képviselőtársamtól, hogy ilyen módon történtek meg ezek a törvénymódosítások, mindig egy irányba mutattak, tehát hogy mi jó a beruházónak, mi az az érdek, amit ki kell szolgálnia önök szerint a törvényjavaslatnak, mindig egy irányba mutattak, de legalább volt valamilyen csomagolás, és ezek köré rendkívül szép, romantikus mondatokat pakoltak kormánypárti képviselőtársaim, olyan értelemben, hogy az önök számára mit jelent a kulturális örökség védelme, a régészeti leletmentés, és így tovább, de mostanra, úgy tűnik, már ezek a szavak, ezek a mondatok is kiürültek és eltűntek, és most már vegytisztán tényleg csak a beruházói érdekekről beszélünk.

Akkor nézzük végig pontosan, hogy hogyan is módosul a törvényjavaslat szerint az eredeti törvény a legutóbbi, 2016-os módosítás szerint, amikor legutóbbi ezek a szakaszokat módosítottuk. Tehát a régészeti feltárás elvégzésére jogosultak körét önök csökkenteni kívánják az MTA egyik intézetével, a Régészeti Intézettel, azt kiveszik, tehát ők már mint intézet nem lesznek régészeti feltárássra jogosultak ezentúl, viszont egy kormányrendelet szerinti szakértői gárda igen.

Én azt gondolom, hogy nyilván ezen intézménynek a tagjai is egyenként szakértők lehetnek ezen kormányrendelet szerint, ugyanakkor meggyőződésem, hogy egy intézményi keret mégiscsak nagyobb védelmet nyújt, és a szakmaiság nagyobb kontrollját jelent, mint külön-külön szakértőknek a megbízása.

Azt, hogy kik végezhetnek, ki végezhet megelőző feltárást - az örökségvédelmi szerv, a Várkapitányság, korábbi nevén Budavári Kft. -, és hogy ez fogja ezentúl a teljes menedzsmentet gyakorolni, ahogy az államtitkár úr is elmondta, nem akarnám most megismételni,

ez pontosan úgy van, ahogy itt az előbbieken hallhatuk. Gyakorlatilag ez az egykapussá tétel nagyon érdekes megfogalmazás. Én inkább azt gondolnám, hogy az, ami eddig volt, nevezetesen, hogy egy hármass rendszer működött: a Budavári Kft., a Nemzeti Múzeum, illetve a területi múzeumok, az azért mégiscsak jelentett egyfajta szakmai kontrollt vagy mégiscsak bevitt ebbe a rendszerbe.

(14.40)

A másik a nagyberuházás fogalma mint kérdéskör. Ez részben módosul, részben új fogalmakkal párosul. 2016-tól eddig bruttó 500 millió forinttól számító beruházások és a NIF Zrt. beruházásai vagy árapasztó-, tározóépítések s a többi esetén lehetett nagyberuházásokról beszélni a törvény fogalomtára szerint. Mostantól kezdve azonban nemcsak kiemelten közérdekű beruházásokról beszélünk, ami tehát, ahogy ön is elmondta, a beruházói ügynökség beruházásaként, állami beruházásként valósul meg vagy a NIF beruházásaként vagy energiahordozók szállításához szükséges beruházásként, hanem nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházásokról is, ami pedig, tudjuk, gyakorlatilag bárki. Bárki, aki a kormányzat baráti, családi köréhez tartozó beruházó, gyakorlatilag bekerülhet ebbe a körbe, de még a bányászati tevékenységek végzőinek köre is. Tudom, hogy önök meghirdették korábban a családok évét, és nagy szó, hogy ilyen értelemben lesz olyan családtag, aki a bányászati tevékenységet végzi nagy ipari léptékekben, és ő is majd ennek a törvénynek lesz a kedvezményezettje, az ő számára is egykapussá válik a rendszer. De én azért azt gondolom, talán a nemzeti örökségünk többet érdemelne, mint hogy beáldozzuk egy-egy ilyen nagyberuházás oltárán, illetve ezen beruházások siettetése oltárán.

Ahogy ön is elmondta, államtitkár úr, miután a beruházó elkezd a beruházást, első lépcsőként megelőző feltárást, előzetes régészeti dokumentációt, illetve feltárási projekttervet kell készítenie, amit ezen túl a Várkapitányság fog egymaga személyesen felügyelni. Azt, hogy öt napja lesz egy területi múzeumnak a megkeresés után, hogy reagáljon, ezt én meglepően, megdöbbenően kevésnek tartom. Pontosabban amennyiben elég öt nap arra, hogy válaszoljon, az a válasz tényleg csak arról szólhat, hogy se pénz, se papíra, se fegyver. Tehát sem személyi állomány, sem elég pénz, sem elég lehetőség, elég kapacitás nincs rá, ami viszont sajnos a saját múzeumaink állapotáról ad elég szomorú képet. Tehát én ezzel semmiképpen nem büszkélkednék. Illetve mondjuk ki, hogy ha komolyan vesszük ezt a kérdést, ténylegesen ez az öt nap normál esetben sem volna elegendő arra, hogy tisztességes választ tudjon adni egy területi múzeum arra, hogy tudja-e vállalni a feladatot vagy sem, és akkor nyilván jön helyette, egy intézmény helyett majd egy szakértő, aki kijelölésre kerül a Várkapitányság részéről.

Végezetül a feltárára alkalmatlan napok alkalmassá tétele az utolsó ilyen pont. Azt gondolom, itt azért alapvetően objektív tényezőkről van szó, hogy mit jelent egy alkalmatlan nap régészeti feltárás szempontjából. Bizonyára vannak olyan eszközök, módszerek, amelyek részben alkalmassá tehetik, de alapvetően ez a kérdéskör azon áll vagy bukik, hogy mennyire sérülhet az adott leletanyag, amit szeretnénk feltárni és egyébként szeretnénk megmenteni. Úgyhogy ez is egy olyan pont, amit, úgy gondolom, hogy feleslegesen, csak és kizárólag a beruházói érdekek alárendelve, figyelmen kívül hagyva minden más szakmai szempontot, áterőltetni a törvényhozás színterén egy rendkívül felelőtlen és rossz hozzáállás, ami miatt mi egyébként az egész törvényjavaslatot sem tudjuk támogatni. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Most megadom a szót Nacsa Lőrincnek, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! A politika különböző, gyakran egymással szemben álló érdekek kibékítésének a művészete, vagy hogy profánabb metaforával szóljak, a kecske jóllakottságának és a káposzta megmaradásának is az egyidejű biztosítását kell elvégeznünk. Ezt minden törvényhozó tudja. Így a most tárgyalandó indítvánnyal, a kulturális örökség védelméről szóló törvény módosításával bár szerencsésebb helyzetben vagyunk, mindazonáltal az átugrandó lécs itt sincs alacsonyan. Olyan jogszabályt kell alkotnunk, amely lehetővé teszi a kiemelt beruházások meggyorsítását, járható utat vág a bürokrácia dzsungelében, ugyanakkor nem hiúsítja meg az ilyen építkezéseknél kötelezően megkezdett régészeti feltárások sikerét sem.

Voltaképpen az új és a régi egyensúlyát kell megteremtelnünk, figyelemmel kell lennünk arra, hogy az építkezés ugyanolyan történelmi feladatunk, mint a múltunk emlékeinek felszínre hozatala, megőrzése, a tudományos és a laikus közvélemény elé bocsátása. A Kereszténydemokrata Néppárt országgyűlési képviselőcsoportja ezt a kényes egyensúlyt, ezt az okos kompromisszumot kereste a most előttünk fekvő törvény módosítási javaslatban is, és talán nem teszem idejekorán érdektelenné a vezérszónoki felszólalásomat, ha megelőlegezem, hogy az indítvány megfogalmazói teljesítették ezt a feladatukat.

A tisztelt Országgyűlés elé került T/4075. számú javaslat, a kulturális örökség védelméről szóló 2001. évi LXIV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat célja az egyes nagyberuházások esetén elvégzendő megelőző régészeti feltárás elvégzése folyamatának, illetve ezek koordinációjának szabályozása. A jelen törvényjavaslat célja az infrastruktúra és az energiaellátás szempontjából kiemelt jelentőségű nagyberuházások kivitelezési idejének lecsökkentése azáltal,

hogy a megelőző régészeti feltárások gyorsabban kivitelezhetők lesznek az egykapus ügyintézés révén, és a területi múzeumok, valamint a Magyar Nemzeti Múzeum hatékonyabb bevonásával is le tud rövidülni ez az idő.

A törvényjavaslat alapján a megelőző régészeti feltárások gyorsabban és hatékonyabban is kivitelezhetők. A javaslat ugyanakkor nem érinti a megelőző feltárások elvégzésének teljes rendszerét, így a nem kiemelt körbe tartozó nagyberuházások tekintetében továbbra is a Nemzeti Múzeum koordinációja és a háromkapus ügyintézési rendszer marad fenn. Ennek az előnye: megmarad a normál eljárásrend is az ügyek többségére, emiatt a most bevezetendő új eljárásrend valóban jelentős gyorsítást jelenthet majd a kiemelt ügyeknél.

Tisztelt Országgyűlés! Összegezve mondandómat, a kulturális örökség védelméről szóló törvény előttünk fekvő módosítása okos kompromisszumot teremt a jelenkori építkezések - ez szintén történelmi kötelességünk - és a régészeti feltárások egyenrangú érdekei között. Az, hogy a kiemelt fontosságú beruházások felelőseinek csak egyetlenegy állami szervezettel kell szerződéses kapcsolatban állniuk, jelentősen meggyorsítja a kivitelezést, a múzeumi szakemberek bevonása pedig garantálja, hogy a tudomány szempontjai is érvényesülnek, történelmünk értékei a felszínre kerülhetnek.

Itt jegyezném meg jobbikos képviselőtársam véleményére, hogy néha az a probléma, ha az ügyintézési határidő túl hosszú, néha az a probléma, hogy az ügyintézési határidő túl rövid; ez a „van rajta sapka, nincs rajta sapka” esete. Önök azt mondják, hogy a 30 vagy a 60 nap milyen borzasztóan sok, utána azt mondják, hogy az öt nap milyen rettentően kevés. Azt gondolom, mindig csökkenteni kell az észszerűség határain belül ezeket a határidőket.

Ez a törvénymódosítás is jól illeszkedik abba a folyamatba, amelyben a kormányzat a jogszabályokat az élethez igazítja, életszerűvé, alkalmazhatóvá teszi, továbbá az emberek és a jó ügyek szolgálatába állítja azokat. Azt gondolom, hogy minden olyan törvénymódosítást örömmel kell fogadnunk, amely valamilyen módon a bürokráciát csökkenti, valahogy az életszerűséget próbálja központba helyezni. Éppen ezért ez a bürokráciacsökkentés, azt gondolom, minden magyar állampolgár létező és jogos igénye. Ezért ezen a megkezdett úton mindenképpen tovább kell haladnunk, mert az emberek azt akarják érezni, hogy a jogszabályok vannak értük és nem ők a jogszabályokért. Nem felesleges, egymásnak ellentmondó rendelkezéseket kérnek tőlünk, hanem olyanokat, amelyek egyszerűbbé teszik a mindennapjaikat. Röviden olyan törvényeket, amelyek alapján egy ügyet nem bonyolítani, hanem elintézni lehet.

A kulturális örökség védelméről szóló törvény módosítása ilyen, ezért a Kereszténydemokrata Néppárt országgyűlési képviselőcsoportjának nevében arra kérem önöket, hogy támogassák szavazataikkal azt. A KDNP támogatja. Köszönöm szépen a szót. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Gréczy Zsoltnak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának.

GRÉCZY ZSOLT, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Sok gond van ezzel a törvénnyel, de ehhez hozzá vagyunk szokva. *(A mikrofonját igazgatva:)* Bocsnát, ezt meg kell igazítanom.

A probléma többek között az, hogy az Orbán-kormány az elmúlt 8 évben, most már több mint 8 évben elég sok lépést tett arra, hogy az örökségvédelmet megpróbálja kiiktatni. Többek között a minisztériumi átszervezésekkel. Gyakorlatilag ugyanazt csinálták az örökségvédelemmel, mint amit a természetvédelemmel. Kirúgtak mindenkit, akit csak lehetett, és aztán mindenféle helyettes államtitkársági romokon aki még próbált az örökségvédelemmel foglalkozni, az gyakorlatilag minisztériumi szint nélkül maradt.

(14.50)

Ott tartunk most, hogy egy Várgondnokság nevű szervezetnek próbálják kiszervezni ezt az ügyet. A látogatás kedvéért beírják a nemzeti múzeumokat és a helyi, megyei múzeumokat, hogy rálássanak erre az eseményre, hogyha valamit fel kell tární és ott a megfelelő munkákat el kell végezni, de valójában az egy látogatás. A dolog arról szól, hogy az örökségvédelem az Orbán-kormány számára kevésbé fontos, mint egy kiemelt beruházás megvalósítása. A kettő nem párhuzamosan egymás mellett, egymás érdekeit kiszolgálva, a történelmünket szolgálva és a jelenkor fejlődését szolgálva valósulna meg, hanem egész egyszerűen arról van szó, hogy olyan határidőket szabnak bizonyos engedélyeztetésekre és eljárásokra, amelyek egyébként nem megvalósíthatók.

Azt szokták mondani a régészek, hogy senki nem lát bele a földbe, nem tudja, hogy ott mi van, és azt sem tudja pontosan, hogy mennyi időbe telik annak az előásása. Tehát ez nem úgy működik, hogy azt mondjuk, hogy ide bizony autópályát vagy mélygarázst kell építeni, urambocsá, futballstadiont, és akkor emiatt ami alatta van, az nem számít, vagy amit találnak gyorsan, aztán utána már érdektelen, majd kihalásunk három kőkorszót, és azt fogjuk mondani, hogy elvégeztük a feltárást, közben lehet, hogy ott még sok minden más is lenne.

Egész egyszerűen van ebben a történetben egyfajta erős türelmetlenség, van benne egyfajta hazafiatlanság. Hazafias pártok nem úgy viselkednek, hogy a nemzeti örökséget a földben hagyják, illetve kevésbé tartják fontosnak, mint a jelenkor beruházásait. Hogy ezt kiszervezik most várgondnokságoknak, az pedig igencsak elgondolkodtató. És hát hogyan bízhatnánk egy olyan pártra például a nemzeti örökség védelmét, amely, amikor Orbán Viktor beköltözik a Várba, akkor gyorsan lefest egy freskót, és utána azzal magyarázzák, hogy így próbálták megvédeni annak az állagát. Hozzáteszem, az a freskó nagyjából akkor épült,

amikor II. József megszüntette azt a szerzetesrendet, és ott az a refektórium például kaszinóvá változott. Hozzáteszem, ez a kaszinó jobban is illene egyébként a Fidesz napi működéséhez és üzletpolitikájához.

Ezért azt szeretném jelezni, hogy így már értem, hogy miért kellett ezt a freskót lefesteni, de ez sem a nemzeti kulturális örökség védelme. Jellemző, hogy a minisztériumnak, az ilyen szempontból teljesen kiüresített, elvileg kulturális minisztériumnak már gyakorlatilag semmilyen ráhatása nem lesz arra, hogy Magyarországon mi lesz ezzel az örökségvédelmi hagyatékkal. A Demokratikus Koalíció ezt a javaslatot így természetesen nem tudja támogatni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Tordai Bencének, a Párbeszéd képviselőcsoportja vezérszónokának.

TORDAI BENCE, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Kedves Polgártársak! Ez a törvényjavaslat a nagyberuházásokat kedvezményezi mindenekfelett, a beruházók, a befektetők a nagytőke érdekeit képviseli már megint. Megszokhattuk a Fidesztől, hogy önök a nagytőke érdekeit szolgálják ki, a befektetők érdekeit szolgálják ki, legyen szó egy BMW-gyárról vagy egy olyan beruházásról, ahol régészeti leletek semmisülhetnek meg, magyar kultúrkinccs semmisülhet meg. Önöknek ez nem számít, hiszen ezek értékek, a Fidesznek az értékek mit sem számítanak, kizárólag a hatalom és a pénz számít a fideszeseknek. Ezt látjuk ebben a törvényben is, ahogy a rabszolgatörvényben, mindent a pénzért, mindent a tőkének, hogy aztán ebből is a saját hatalmukat erősíthessék.

Úgyhogy a Párbeszéd részéről nagy tisztelettel jelzem, hogy ahogy a rabszolgatörvényt nem tudtuk elfogadni, ezt az értékellenes, kultúra- és történelemellenes, emberellenes törvényt sem tudjuk támogatni. Köszönöm szépen. *(Taps a DK soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most kétperces hozzászólásokra van lehetőség, hiszen a vezérszónoknak a végére értünk. Elsőként megadom a szót Gurmai Zita képviselő asszonynak.

DR. GURMAI ZITA (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Államtitkár Úr! A törvényjavaslat célja, ahogy ezt államtitkár úr is hangsúlyozta, az egyes kiemelt fontosságú nagyberuházások kivitelezési idejének csökkentése azzal, hogy a módosítás után a beruházóknak a régészeti szaktevékenységük elvégzése érdekében kizárólag egy, azaz egy állami szervezettel szükséges szerződéses kapcsolatban állniuk, és ez a szervezet lenne a Budavári Ingatlanfejlesztő és Üzemeltető Nonprofit Korlátolt Felelősségű Társaság, bár ez csak az indoklásban szerepel, név szerint a javaslatban nem, ott a jogszabályban kijelölt örökségvédelmi szerv a fedőneve.

A törvényjavaslat célja az egyes kiemelt fontosságú nagyberuházások kivitelezési idejének csökkentése, ahogy erről is beszélt, így kiemelt nagyberuházás

esetén a hatóság, a megelőző feltárás engedélyezésére irányuló eljárásban szakhatóság nem vesz részt, szakkérdést nem kell vizsgálni.

Nyilván pontosan felsorolják, hogy mi az, ami ilyen típusú beruházásnak számít, amellyel összefüggő közigazgatási hatósági ügyeket a kormány rendeletében nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű üggyé nyilvánított, amelyet törvény vagy kormányrendelet kiemelten közérdekű beruházássá, vagy amelyet kormányrendelet nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű közlekedési infrastruktúra-beruházássá nyilvánított, és a sort folytatnám.

Én mindenképpen azt szeretném jelezni, hogy egyértelműen megállapítható, hogy újból ütnek egyet a már alig létező műemlék-, illetve örökségvédelmen, hisz ma már alig néhány nap áll rendelkezésre a régészeknek egy-egy lelet megmentésére.

Azt gondolom, a kifejtettekre való tekintettel sajnálattal ez a javaslat nem támogatható. Köszönöm. *(Taps a DK soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Kérdezem Gréczy Zsolt képviselőtársamat, hogy kíván-e hozzászólni, vagy csak benyomva maradt a gépe. *(Jelzésre:)* Jó, rendben, köszönöm, jelezte, hogy nem.

Így most nincs is már további hozzászólási szándék, de azért megkérdezem, hogy kíván-e valaki hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Nem látok jelentkezőt, így az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Orbán Balázst, hogy előterjesztőként kíván-e hozzászólni. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy igen. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Urak és Asszonyok! Csak röviden szólnék hozzá egypár elhangzott gondolatot kommentálva. Egyrészt Hegedűs Lorántné képviselő asszony kérdezte, hogy kinek jó. Én leírtam. Én úgy gondolom, hogy ez a törvényjavaslat az épülő, szépülő, de kulturális örökségére büszke és azt az Alaptörvény alapján védő Magyarországnak jó. Ez ilyen egyszerű.

Ebből is kiderül, amit felolvastam, hogy ahogy egyébként Nacsa képviselő úr is említette, itt két szempontnak kell párhuzamosan megfelelni, egyrészt a régészeti örökségeink védelmére, másrészt a fontos gazdasági növekedést segítő, elsősorban infrastrukturális, energetikai beruházásoknak a megfelelő időben el kell készülniük. Ez két olyan szempont, amit meggyőződésem szerint a magyar választópolgárok döntő többsége támogat, és azt várja el a mindenkori kormánytól, így volt ez a 2010 előtti kormányok esetében is, hogy ennek a két szempontnak egyszerre, párhuzamosan, finom és okos mérlegelést elvégezve tudjon megfelelni.

Bocsánat, hogy alkotmányjogi szempontból közlitem meg a kérdést, de ilyen szempontból szerintem az Alaptörvényünk kifejezetten hasznos útmutató tud lenni. Az Alaptörvény P) cikke mondja azt,

hogy a természeti erőforrások és a kulturális értékeink a nemzet közös örökségét képezik, amelyek védelme, fenntartása és a jövő nemzedékek számára való megőrzése az állam és mindenki kötelessége.

Ezek tipikusan olyan alaptörvényi előírások, amelyekre a vonatkozó gyakorlat szerint a védelmi szint csökkenésének tilalma vonatkozik. Tehát ezekben az esetekben úgy kell eljárni és olyan szabályok azok, amelyek alkotmányosan támogathatók - egyébként szerintem közpolitikai szempontból is ezek támogathatók -, amelyek ugyan lehet, hogy a szervezetrendszeren belül egy belső átrendeződést hajtanak végre, ugye, L. Simon képviselő úr is említette azt, hogy ez évtizedek óta tartó probléma, hogy a helyes szervezeti metodológiát az éppen aktuális kormány, a legjobb szervezeti metodológiát az éppen aktuális kormány meg tudja találni, de itt a legfontosabb szempont, ami az épített örökség védelmével összefügg, az az, hogy a védelmi szintet nem lehet csökkenteni.

Jelentem, hogy ez a törvényjavaslat a védelmi szinttel összefüggésben semmilyen rendelkezést nem tartalmaz. Minden olyan rendelkezés, amely ebben a törvényjavaslatban van, nem mond semmit arról, hogy a régészeti feltárást hogyan, milyen szakmai sztenderdek szerint, milyen eljárásrendben, milyen szakmai kapacitások mellett kell elvégezni.

Ezenkívül természetesen az igaz, hogy a szervezetrendszerre és magára az eljárásra vonatkozó szabályokat átalakítja. De itt egyébként Gréczy Zsolt képviselő úrnak még annyit jeleznék, hogy egyébként a 2007-2010 közötti rendszerben, amikor ugyanezt a feladatot a Kulturális Örökségvédelmi Szakszolgálat látta el, akkor a teljes körű régészeti feladatellátás minden nagyberuházás esetén ehhez a hatósághoz tartozott.

(15.00)

Az abszolút ad hoc módon dőlt el, hogy ő egyébként a megyei intézményrendszert és az egyéb szakmai kapacitásokat milyen módon vonja be, és egyébként a 2010-es változásokat is éppen az indukálta, hogy olyan erős műzeumi lobbis és olyan erős szakmai lobbis volt ez ellen a megoldás ellen, aminek az akkori Orbán-kormány engedett, és most egy tézis-antitézis-szintézisszerű megoldás kialakítására törekszünk.

Ezekkel a megfontolásokkal dolgozva én arra szeretném mégis önöket kérni, hogy tekintettel arra, hogy a kulturális örökségre vonatkozó védelmi szintet nem érinti a javaslat, ez egy belső átszervezési, belső hatósági jellegű változtatás, ami egyébként szerintem nagyon helyes, hogy törvényi szinten van, és hogy ezért a parlamentnek erről minden esetben döntenie kell, de ez tipikusan olyan típusú szakmai megfontolásokra építő javaslat, amely egyébként nem lenne probléma, ha a Ház teljes konszenzusát bírná, de egyébként nagyon szépen köszönöm emellett is a támogató hozzászólásokat is.

Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik „**Az Európai Unió és tagállamai, valamint Japán közötti Stratégiai Partnerségi Megállapodás kihirdetéséről**” szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/4361. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőként megadom a szót szintén Orbán Balázs államtitkár úrnak.

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! A törvényjavaslat célja az Európai Unió és tagállamai, valamint Japán közötti stratégiai partnerségi megállapodás kihirdetése.

Az elmúlt időszakban az Európai Unió és Japán közötti kapcsolatok kiemelt elemét képezte a megállapodással összefüggő tárgyalások lefolytatása és annak aláírása. A megállapodás első tárgyalási fordulójára 2013. április 19-22. között került sor, amely tárgyalások 2018. április 25-én sikeresen lezárultak, a megállapodás aláírására pedig 2018. július 17-én került sor Tokióban. Az Európai Unió és Japán 2018. december 21-én értesítették egymást az egyrészt az Európai Unió és annak tagállamai, másrészt Japán közötti partnerségi megállapodás ideiglenes alkalmazásához szükséges eljárások befejezéséről. Következésképpen Japán és az Unió 2019. február 1-jétől ideiglenesen alkalmazhatják a megállapodás azon rendelkezéseit, amelyeket együttesen meghatároznak.

A megállapodás számos kérdéskörben megalapozza a kiemelt együttműködést, legfontosabbként a migráció, a terrorizmus elleni küzdelem, az igazságügyi együttműködés, mezőgazdaság, energiapolitika, foglalkoztatás és szociális ügyek területén. A megállapodásban a felek hitet tesznek közösen vallott alapértékek mellett, valamint ezek előmozdításáért is közösen ügyködnek a jövőben.

Amit még én kiemelnék önöknek, hogy a felek kétoldalú, regionális és nemzetközi szinten is együttműködnek terrorcselekmények megnyilvánulásainak megelőzésére és az azokkal szembeni küzdelem érdekében az alkalmazandó nemzeti joggal összefüggésben. A felek továbbá fokozzák az együttműködést az Egyesült Nemzetek terrorizmus elleni globális stratégiájának és az Egyesült Nemzetek Szervezete Biztonsági Tanácsa vonatkozó határozatainak szem előtt tartására.

A fejlesztéspolitika tekintetében hangsúlyozni kell, hogy a megállapodásban rögzítettek szerint a felek párbeszéd útján fokozzák a véleménycserét azal a céllal - és ez számunkra fontos -, hogy előmozdítsák a fenntartható fejlődést és felszámolják a szegénységet.

Magyarország Japánnal fenntartott kapcsolatait kezdetektől fogva az egymás iránti kölcsönös szimpátia

jellemezte, és a kétoldalú kapcsolatok legfontosabb területe a gazdasági együttműködés. Japán 2017-ben Magyarország 22. legfontosabb kereskedelmi partnere volt, az egyik legjelentősebb ázsiai beruházó hazánkban, ezért közös érdekünk ennek az együttműködésnek a további bővítése és a diverzifikálása.

A magyar-japán relációban az azonos értékrend, a kölcsönös tisztelet, a kölcsönös gazdasági érdekek, az erős civil kapcsolatok, az egymás iránti szimpátia és a kulturális érdeklődés az, ami hosszú távon is stabilitást biztosít a két ország közötti együttműködéshez. Japán a gazdasági súlyának megfelelő nemzetközi politikai szerep elérése érdekében aktív külpolitikára törekszik, és a mi megítélésünk szerint nagyra értékeli Magyarországot ehhez nyújtott támogatását.

Kormányzati szinten kapcsolataink történetének kiemelten fontos epizódja volt Orbán Viktor miniszterelnök úr 2013. évi és Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter úr 2014-es és 2017-es tokiói látogatása. Ráadásul Áder János köztársasági elnök úr 2018. március 19-én kétoldalú egyeztetést folytatott a Víz Világforum brazíliai városi rendezvényein az ott lévő japán koronaherceggel, aki jövőre foglalja el a császári trónt.

Tehát azt lehet mondani, hogy a Magyarország és Japán közötti kapcsolatok virágkorukat élik, ennek számos alapja van, számos stabilizáló faktora van, éppen ezért az Európai Unió és tagállamai, valamint Japán közötti stratégiai partnerségi megállapodás kihirdetését a kormány támogatja, és ezért a tisztelt Ház elé terjesztette a vonatkozó törvényjavaslatot. Kérem ehhez az önök támogatását is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót elsőként Tessely Zoltánnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

TESSELY ZOLTÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! Az Európai Unió és tagállamai, valamint Japán közötti stratégiai partnerségi megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat horderejét és gyakorlati jelentőségét nem kell különösképpen bizonygatnom önöknek, hiszen ismert: Japán a világ harmadik legnagyobb gazdasága, hazánkban a legjelentősebb ázsiai beruházása *(sic!)*, a technológiai fejlettségét tekintve is a világelső közé számít.

Az Európai Unió államai és Japán a második világháborúban háborúban álltak, most pedig a békét elősegítő, közös értékrendjüket erősítő megállapodást írtak alá egymással. Ezzel a megállapodással egy lépéssel közelebb kerültünk egy biztonságosabb, stabilabb világ felé. A megállapodás elsődleges mozgatója azonban tagadhatatlanul gazdasági jellegű. Ez a megállapodás lebontja ugyanis a Japánnal való kereskedelmi gátakat, formálja a nemzetközi kereskedelmi szabályokat, egyszóval elősegíti a szabadkereskedelmet. Egy hosszú, 2013-ban elkezdett folyamat ért most végállomásához azzal, hogy február 1-jével hatályba lépett a

megállapodás. Ez az Európai Unió által kitárgyalt legnagyobb kereskedelmi megállapodás, amit eredmény nélkül végig is tudtunk vinni. Ezzel a világ legnagyobb nyitott kereskedelmi terét hoztuk létre: 635 millió embert és a világ GDP-jének egyharmadát termelő gazdasági térséget érint ez a szerződés pozitívan.

A megállapodás a gyakorlatban szélesebb választékot és alacsonyabb árakat jelent az érintett államok fogyasztóinak, a vállalkozásoknak pedig könnyebb és olcsóbb lesz a kijutás a japán piacra. A vámtarifák mellett egységes sztenderdeket és szabályozást is bevezet a megállapodás, például a szolgáltatások és az autógyártás területén. Ugyanakkor a környezetvédelemtől a biztonságosabb adatáramlásig rengeteg olyan terület van, amelyeket érint ez a szerződés.

Összegezve: nemcsak az Európai Unió egészségének, hanem hazánkban, a magyar vállalkozásoknak, munkavállalóknak és fogyasztóknak is érezhetően előnyére válik ez a globális szinten is kiemelkedő megállapodás. Ezért megítélésem szerint nem lehet kérdéses ennek a stratégiai megállapodásnak a támogatása. Kérem ezért a tisztelt képviselőtársaimat, támogassák szavazatukkal az ennek a szerződésnek a kihirdetéséhez szükséges törvénynek az elfogadását.

Köszönöm a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(15.10)

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Lukács László Györgynek, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár úr már egész alaposan ismertette, hogy miben áll, illetve miről szól ez a törvényjavaslat, és hogy a megállapodás, illetve az egyezmény kötelező hatályának elismeréséről kell döntenünk, ami egyébként támogatható. Magyarországnak, illetve az Európai Uniónak mint világpolitikai szereplőnek kiterjedt kapcsolatai vannak mindenfelé, éppen ezért fontos, hogy a világban talán egyik legfontosabb keleti szereplővel is jó kapcsolatai és jó megállapodásai legyenek.

Azonban pont ez a törvényjavaslat ad lehetőséget arra, hogy át is tekintsük, hogy mégis mit lehet eltanulni Keletről, mit lehet eltanulni Nyugatról, hogy lehet ezeket egymással közös nevezőre hozni, hiszen rendkívül sok területet érint maga a törvényjavaslat. A kötelező hatály elismerése vonatkozhat egyrészt gazdasági, energetikai, biztonságpolitikai - államtitkár úr végigszorolta, hogy mi minden - aspektusra, azonban kettőt mindenképpen kiemelnék, amire vonatkozik, és amelyben lenne mit tanulni, meg lenne mit át nem ültetni Magyarországon.

Az egyik ilyen a japán kultúra a korrupcióval szemben. Hát, itt azért lenne mit eltanulni, meghonosítani, hiszen látjuk, hogy könyörtelenül működik

ezen a téren. Talán az Európai Uniónak, ha egyezményt és megállapodást köt Japánnal, a közelet tisztaságára vonatkozó kitételeket kellene saját maga felé implementálni, és nem holmi teljesen képlékeny vagy ködben létező világszervezetnek az elvárásaira, illetve keretegyezményeire hivatkozni.

A másik pedig, ha már Japánról beszélünk, mindenképpen, hogy hogyan foglalkozik a munkavállalókkal. Itt pedig nem kell átvenni olyan szabályozást, és nem kell abban megállapodni egyezményben, és közös nevezőre jutni olyan dolgokban, amelyek Japánban zajlanak, bár lassan úgy tűnik, hogy a kormány hasonló irányba indul el. Talán a világon nincs annyi túlóra és nem kell annyit túlórázni, mint amennyit Japánban túlóráznak az emberek. Japánban nem ritka, sőt gyakori a karoshi nevezetű jelenség, ami nem más, mint hogy valaki halálra dolgozza magát, ugyanis Japánban a túlórára tekintet nélkül az emberek jó része saját egészségét károsítja, különböző betegségeket szerez szimplán azért, mert valamilyen társadalmi elvárásból vagy valamilyen belső elvárásból, a munka hódolata szempontjából úgy gondolja, hogy sokat kell dolgozni.

Magyarországon ennek egy butított verziója, a magyar karoshi lépett életbe azzal a 400 órás túlóraszabállyal és túlóratörvénnyel, ami - persze most lehet mosolyogni a túlódalról - bizony ugyanazt fogja eredményezni, mint a japán munkavállalóknál. Ha megnézik, hogy miben állt, ami a japánoknál probléma: abban állt, hogy ez egészségkárosító, abban állt, hogy ezek a személyek, akik így dolgoznak, a családjukat, a szabadidejüket teszik tönkre, és igen, képviselőtársaim, azt is ki kell mondani - ahogy egy japán túlórákérdéssel foglalkozó professzor mondta -, hogy az egész túlórákultúrát kellene lecserélni, helyette pedig időt teremteni a család és a különböző hobbik számára. Tehát már Japánban, a túlórákultúra fellegvárában is felismerték, hogy egy kicsit hátrább az agarrakkal, ha túlóráról van szó. A világszintű trend az, hogy ezt csökkentik, Magyarországon ez nő. Míg Japánban, ahol igazán káros jelenség a túlóra, próbálják csökkenteni és arra figyelmeztetni a munkáltatókat és a munkavállalókat, hogy egy kicsit lazítsanak, Magyarországon azt próbálják rákényszeríteni az emberekre, hogy túlórázzanak, dolgozzanak, sőt még három év múlva kapjanak erről egy elszámolást, és akkor számolhassanak el a túlórapénzeikkel.

Tehát a kormány, világosan látszik - ilyen egyezmény ide, olyan egyezmény oda -, saját maga járva az utat, bevezeti az úgynevezett magyar karoshit, ami egészségtelen, és a családvédelem szempontjából sem kitüntetésre méltó, hiszen mindenki látja, hogy ha valakinek egy pluszszombatot kell dolgoznia, az azt fogja eredményezni, hogy ezt az időt nem az egészséges rekreációval, nem a családi körben és nem saját maga regenerálódásával fogja tölteni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az Európai Unió és tagállamai, valamint Japán közötti stratégiai partnerségi megállapodás sok mindenről szólhatna. Szólhatna például arról, hogy miként állapodnak meg a felek abban, hogy nem zsigerelik ki egymás dolgozóit,

de erről nem szól. Ennek ellenére úgy gondolom, konszenzus lesz abban, hogy a pártok ezt a javaslatot támogatni fogják, hiszen mindannyiunknak az a legfontosabb, hogy egy ilyen fontos gazdasági partnerrel mind az Európai Unió, mind pedig hazánk jó viszonyt ápoljon. Az intő példák, az intő rossz példák pedig a kormány előtt állnak. Visszakozzanak a túlóratörvényből, visszakozzanak a 400 órából, és térjenek vissza a realitások talajára, ami a munkaidő-, illetve a munkabér-elszámolásra vonatkozik! Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik és a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Nacsa Lőrincnek, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Lukács képviselőtársam biztos azért ismeri ilyen jól Japánt, mert oda is közvetített ki magyar egészségügyi dolgozókat sokszor *(Derűltség és szórványos taps a Jobbik soraiban.)*, és oda is jó kapcsolata van, hogy ne Magyarországon dolgozzanak ezek az emberek.

Igen, van, amit nem kell átvenni, és van, amit át kell venni; ott például nincs kultúrája az antiszemitizmusnak, az önök pártjában pedig van.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az Európai Unió és tagállamai fontosnak tartják a Japánnal fennálló kapcsolatokat további elmélyítését és fejlesztését a politikai, gazdasági és kulturális élet valamennyi területén. Államtitkár úr és képviselőtársam már beszélt a stratégiai megállapodás jelentőségéről; egy kicsit Magyarország vonatkozásában beszélnek erről, hiszen Magyarország számára is kiemelkedő jelentőségű a Japánnal való együttműködés. Ebben az évben ünnepeljük a két ország közötti diplomáciai kapcsolatok felvételének 150. évfordulóját, az emlékévként keretében a kormány tovább fogja majd népszerűsíteni a magyar komolyzenét és zenepedagógiát Japánban, ezen túlmenően pedig kiállítások, innovációs konferencia és sportrendezvények szervezésére is sor kerül a szigetországban.

Japán a nyolcadik legnagyobb tőkebefektető Magyarországon, a következő években jelentősen tovább nőhet még a japán működőtőke-befektetések értéke. Jelenleg is mintegy 170 japán vállalat tevékenykedik Magyarországon, összesen 34 ezer munkavállalót foglalkoztatva. Japán a legnagyobb ázsiai zöldmezős beruházó Magyarországon, és Japán a legnagyobb ázsiai felvevőpiaca is a magyar élelmiszeripari termékeknek. A kormány eddig hét japán vállalattal írt alá stratégiai együttműködési megállapodást, valamint a magyar kormány minden évben száz ösztöndíjas helyet ajánl fel japán hallgatók számára a Stipendium Hungaricum program keretében.

Azt kell mondjam, hogy jól működik a V4+Japán együttműködési forma is, hiszen a japán fél jelezte szándékát a politikai párbeszéd, valamint a konkrét projektalapú együttműködés kiszélesítésére, főként a kutatás és innováció, a fejlesztéspolitikára, valamint a

katasztrófavédelem és biztonságpolitika területén. Így a kormánynak vizsgálnia kell a V4-Japán fejlesztési együttműködés lehetőségeit majd a Nyugat-Balkánon is; azt gondolom, hogy ez egy újabb fejezet lehet a közép-európai országok és a szigetország együttműködésének történetében.

A kétoldalú kormányközi tudományos és technológiai együttműködési vegyes bizottság is ülésezik rendszeres időszakokban, váltott helyszíneken. Itt meg kell említenünk még az autóipart, ami jelentős paradigmaváltáson megy keresztül, és olyan interdiszciplináris területté vált, ahol Japán jelentős tapasztalattal és tudással rendelkezik, ezért kiemelten fontosnak tartjuk ezen a területen a két ország együttműködését.

Japán és Magyarország között a baráti kapcsolatok elmélyítése mindkét ország érdekét szolgálja. A nagyon gyorsan fejlődő infokommunikációs, digitális technológiák területe által kínált gazdaság- és társadalomfejlődési adottságok optimális kihasználása jelentős kihívás világszerte. Ezért az ezen a területen való együttműködésből, annak bővítéséből mindkét ország nagyon sokat profitálhat. Magyarország - az EU-n belüli is elismerten - fejlett infokommunikációs ágazattal, komoly digitális szaktudással rendelkezik, amely számos lehetőséget kínál a további együttműködésre.

Mindezekre tekintettel a KDNP nevében üdvözljük az Európai Unió és Japán között megkötött stratégiai partnerségi megállapodást, így annak Magyarországon való kihirdetését is támogatjuk. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Gurmai Zitának, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. GURMAI ZITA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Államtitkár Úr! Az Európai Unió és tagállamai, valamint Japán közötti stratégiai partnerségi megállapodás kihirdetéséről szóló országgyűlési határozat megalkotására vonatkozóan a házelnök javaslatot tett arra, hogy a vitát a Külügyi bizottság folytassa le. Ezzel kapcsolatban javasolom, hogy ha már a Japánnal való uniós szintű együttműködés a téma, akkor a bizottság foglalkozzon azzal is, hogyan történhetett az meg, hogy az esztergomi Suzuki-gyárban csak azért rúgtak ki egy dolgozót, mert szakszervezetet akart alapítani. Úgy tudom, hogy a hatályos magyar törvények szerint a szakszervezetek létrehozása még nem tilos.

Érdekes, hogy a Fidesz-kormány állandóan a magyar emberek érdekéről szónokol, de ilyenkor, amikor ki kellene állni a magyar dolgozókért, mégiscsak befekszenek a multiknak.

(15.20)

Az Orbán-kormány a rabszolga-törvényt bevezetésének a kormánya. Így fognak önökre emlékezni, mint

akik elárulták és cserben hagyták a magyar dolgozókat. Ezért javasoljuk, hogy a Fidesz-kormány azonnal törölje el a rabszolga-törvényt, és tegyen lépéseket a Suzuki-gyárból kirúgott dolgozók megvédésére. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Most megadom a szót Gréczy Zsoltnak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának.

GRÉCZY ZSOLT, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A Demokratikus Koalíció is rendkívül fontosnak tartja az Európai Unió és Japán, illetve a Japán és Magyarország közötti kapcsolatokat. Orbán államtitkár úrnak szeretném jelezni, aki azt mondja, hogy virágzik a magyar japán-politikai kapcsolatrendszer, hogy Göncz Árpád, Antall József, Horn Gyula, Medgyessy Péter, Gyurcsány Ferenc szintén jártak Japánban, és a japán császár első magyarországi látogatása momentán 2002 nyarára, tehát a Medgyessy-kormány idejére esett. Akkor is virágzottak ezek a kapcsolatok, s azt gondolom, ezeket itt és most fontos megjegyezni.

Ugyanakkor tegnap az ellenzéki pártok mégiscsak ott jártak Esztergomban a Suzuki-gyárnál, ahol az a szegény esett meg, hogy ott volt az ellenzéki képviselők döntő többsége, a Suzuki-gyár pedig odaküldött egy kommunikációs vezetőt, és azt az ajánlatot tette, hogy az öt frakció képviselőit kettő lehetne be a gyár területére. Majd miután azt mondtuk, hogy ezt nem vállaljuk el, visszament, majd azt mondta, hogy ha kettő nem megy be, akkor senki nem mehet be. Ez nem vitakultúra! Az ellenzéki pártok együttműködését ilyen ócska trükkkel természetesen nem lehetett leszalámizni. Mindenki kitarzott a másik mellett, szolidaritást vállalt, és ehhez nem adtuk a nevünket.

Viszont önök, akik - ha már gazdasági kapcsolatokról beszélünk - ipari méretekben hívogatják be a nagyköveteket a Külügyminisztériumba, akkor talán ezeken a tárgyalásokon és megbeszéléseken mégiscsak jelezhetnék japán tárgyalópartnereiknek, hogy Magyarország az Európai Unió része, ahol szabad szakszervezeteket alapítani, sőt kell is, hogy legyen szakszervezet, mert a munkások érdekeit védeni kell. Egy olyan embert rúgtak ki a munkahelyéről Magyarországon az önök kormányzása idején, aki élni akart azzal a jogával, hogy szakszervezetet lehet alapítani, és ezért 14 év munkaviszony után elbocsátotta a Suzuki-gyár. Úgy bocsátotta el, hogy korábban a munkája ellen semmilyen kifogás nem volt, sőt folyamatosan lépett előre a ranglétrán, egyre komolyabb és felelősebb pozíciókba került. Ez az ember elveszítette az állását, és önöknek erre egyetlen szavuk sincs, azon kívül, hogy vonogatják a vállukat és azt mondják, hogy bibibi, az ellenzék hiába ment le Esztergomba.

Szeretném jelezni, hogy az ellenzék nemhiába ment le Esztergomba. Ezt a munkát folytatni fogjuk, és addig fogjuk nyúzni a Suzuki-gyárat, amíg értékelhető választ nem fognak adni - és akár garanciát is adni - arra, hogy nem fogják a rabszolga-törvényt 400

órás túlóra keretét alkalmazni. És arra is garanciát szeretnénk kapni, hogy az Orbán-kormány visszavonja a rabszolga törvényt, mert ez a törvény rabszolgává teszi a magyar munkavállalókat. Nem kizsige-relni kell a magyar embereket. Mert hiába beszélnek önök például családpolitikáról és gyermekvállalásról, ha hullafáradt magyarokat akarnak gyermeknevelésre és családalapításra buzdítani. Nem ez az útja Magyarországnak, és ezt nyugodtan jelezhetik is japán tárgyalópartnereiknek. Köszönöm szépen. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Burány Sándornak, a Párbeszéd képviselőcsoportja vezérszónokának. *(Burány Sándor nem tartózkodik az ülésteremben.)* De nem látom, bocsánat, nem is figyeltem. Mivel nincs itt, a vezérszónoki kör végére értünk.

Most kétperces hozzászólásokra van lehetőség. Varju László képviselő úré a szó.

VARJU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Miközben egy ilyen előterjesztést üdvözölhetünk, ne feledjük el, hogy a Japán és az Európai Unió között létrejövő ilyen megállapodás mellett önök tettek olyan lépéseket és hoztak olyan döntéseket nemzetközi téren, amikor más vonatkozásban viszont elutasították és megakadályozták az Európai Uniót az azt a közös akaratát, hogy legyen jó együttműködés más területekkel is. De egyelőre maradjunk a japán területen vagy a Japánnal meglévő kapcsolatnál, hiszen itt valóban igen komoly vállalatok vannak, amelyek az elmúlt évtizedekben Magyarországra települtek, és az európai hídőállásukat itt építették ki.

Tegnap óriási meglepetést okozott számomra az tegnap az esztergomi látogatás során, hogy ilyen módon viselkedtek, hiszen az évtizedek óta a mi autónkat gyártó vállalat úgy viselkedett, mintha ehhez az országhoz semmi köze nem lenne. Olyan óriási hibát követtek el megítélésem szerint, ami nem méltó egy ilyen vállalatnak. Különösen azért, mert ebből nyilvánvalóvá vált, hogy nem a magyar emberek és nem a magyar gazdaság stratégiai partnere a Suzuki, hanem az önök, a Fidesz stratégiai partnere. Nem volt egyértelmű a nyilatkozatuk a tekintetben, hogy a rabszolga törvényt nem kívánják alkalmazni. Önök rabszolgává tették az európai magyar polgárokat, és ezt a lehetőséget kínálják ezeknek a vállalatoknak, ahol az említett kultúra nem ismeretlen. Igen, halálra dolgoztathatják az embereket. Önöket nem érdeklik a családok, nem érdeklik az, hogy egy héten hat napot kell dolgozniuk az embereknek.

Éppen ezért nekünk hazafias kötelességünk az, hogy tiltakozzunk ez ellen, és felhívjuk az önök figyelmét arra, hogy vonják vissza a rabszolga törvényt. Köszönöm szépen. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most normál időkeretben Tordai Bence képviselő úrnak adom meg a szót.

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Burány Sándor távollétében röviden ismertetném a Párbeszéd álláspontját. Amikor a Japánnal való gazdasági és egyéb kapcsolatainkról van szó, akkor nem tudunk elmenni a Suzuki magyarországi jelenléte és az általuk terjesztett kultúra mellett. Nemcsak tegnap viselkedtek úgy, ahogy, nemcsak az elmúlt hetekben volt botrány, hogy nem hagyták megalkulni, jogellenesen korlátozva a dolgozók jogait, a Suzukinál dolgozók szakszervezetét, de ez már a harmadik kísérlet volt, ahol a Magyar Suzuki Zrt. vezetése úgy reagált, hogy kirúgták a szakszervezeti vagy leendő szakszervezeti vezetőt, gyakorlatilag lefejezték azokat a szervezkedéseket, amelyek a magyar dolgozók érdekérvényesítését segítették volna.

Már a kilencvenes évek legelején az első szakszervezet-alapítási kísérletet is csírájában elfojtották, ahogy egy helyi munkást idézhetek, bérbe fojtották, majd 2003-ban egészen aljas módszerrel verték le a második próbálkozást, amikor is a frissen megválasztott szakszervezeti vezető öltözőszekrényébe alkoholt csempészték, és erre hivatkozva rúgták ki őt. Most pedig láttuk, hogy tulajdonképpen már indokot sem keresnek ahhoz, hogy egyszerűen eltávolítsák azt az egy embert, aki jelen pillanatban fel merete vállalni ezt a tanulságok alapján valóban meglehetősen kockázatos feladatot.

A Magyar Suzuki Zrt. azért teheti ezt meg, azért érzik úgy, hogy büntetlenül megtehetik, mert a Fidesz-kormány kiáll a nagytőke mellett, a Fidesz-kormány korlátlan szabadságot biztosít a Magyarországon befektetők számára a magyar munkások kizsákmányolására, jogfosztására, jogaiknak a sárba tiprására. Arról szól ez a történet, hogy a 2011-ben írt és 2012-ben hatályba lépett fideszes munkatörvénykönyv, vagy a 2018 decemberében közjogilag érvénytelen módon elfogadott rabszolga törvény éppen erre bátorítja az itt lévő munkáltatókat, a Magyarországon beruházó külföldi befektetőket, és természetesen a Fidesz oligarcháit is. Azt érzik, hogy nyugodtan megtehetnek bármit, büntetlenül korlátozhatják a dolgozók jogait, büntetlenül tarthatják alacsonyan a fizetéseket, büntetlenül gátolhatják őket a szakszervezet megalapításában. De az a jó hírem az ország polgárai számára, hogy ezt nem tehetik többé büntetlenül, mert összeállít egy olyan egység az ellenzéki pártok, a szakszervezetek és a tudatos magyar állampolgárok között, amely ezt a jövőben nem fogja elviselni. Egyre többen sztrájkolnak vagy fenyegetnek sztrájkjal, egyre több sikeres sztrájkfenyegetést vagy sztrájkkísérletet fogunk látni, és azt hiszem, hogy a magyar dolgozók egyre inkább a tudatukra ébrednek.

(15:30)

Felismerik azt is, hogy van képviselőjük a parlamentben. Sőt, mindenki ebben az ügyben az ellenzéki oldalon mellettük áll. Tehát itt alakult egy ellenzéki egység egy nemzeti egységet képviselve, amely szembe megy a Fideszszel, szembe megy azzal a rabszolgatartó kultúrával és politikával, amit japán cégek, más

külföldi cégek, magyar nagyvállalkozók, Fidesz-oligarchák és egyéb munkáltatók érvényesítenek a magyar dolgozókkal szemben, és amely érdekeket a Fidesz is kormányon képvisel.

Úgyhogy miközben természetesen a nemzetek közötti együttműködést, az Unió és harmadik államok közötti együttműködést a Párbeszéd általában véve támogatja, azt messzemenően elutasítjuk, hogy az ezzel járó rabszolgatartó kultúrát is importálják Magyarországra, ahogy azt a Fidesz tette az elmúlt években. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az ellenzék soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Kérdezem, kíván-e valaki hozzászólni a vitához. *(Nincs jelentkező.)* Nem látok jelentkezőt, így az általános vitát lezárom.

Az előterjesztő államtitkár úr jelzi, hogy hozzá kíván szólni. Ön é a szó, Orbán Balázs államtitkár úr.

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! A tegnapi ellenzéki kampányperformanszokkal kapcsolatban három dolgot szeretnék önöknek elmondani. Tudom, hogy ez fájdalmas, de azt gondolom, ettől még igaz, és a magyar emberek többsége is ezt így gondolja.

A törvényeket mindenkinek be kell tartani. Magántulajdonú üzem működését nem lehet megzavarni. Képviselői minőségre való hivatkozással nem lehet visszaélni. *(Nagy zaj az ellenzéki padsorokban.)* Ezeket nem lehet megtenni. Ez az a három dolog, amit minden ellenzéki képviselőnek meg kell tanulnia, be kell tartania. *(Az elnök csenget.)*

Tehát, a tegnapi performansznak valójában semmi köze nincs a munkavállalói jogok védelméhez, ez egy sima ellenzéki hangulatkeltés, cirkuszolás, amit az elmúlt hónapokban megtettek. A munkavállalói jogokért a magyar kormány áll ki azzal, hogy 2010 óta több mint 800 ezer munkahelyet teremtett. *(Gréczy Zsolt: Londonban.)* Több mint 800 ezer magyar embernek van most munkahelye, akinek 2010 előtt nem volt. És a többi gazdasági adatról még ne is beszéljek.

Tehát a munkavállalói jogok védelmének kormánya az Orbán-kormány, és nem azok az ellenzéki képviselők, akik képviselői hatalmukkal és jogosítványikkal visszaélve magántulajdonú üzem működését próbálják megzavarni. *(Nagy zaj az ellenzéki oldalon.)* Bocsanat, én azt elfogadom, hogy ez a véleménykülönbség fenn fog maradni köztünk, és az EU-Japán közötti stratégiai megállapodással összefüggő törvényjavaslat tárgyalása során ezt a különbséget nem fogjuk tudni feloldani. Én ezért erre nem is teszek kísérletet, csak azért mondtam ezt el, hogy egyértelmű legyen, itt nagyon erős véleménykülönbség van köztünk.

Egy dolgot viszont szeretnék kérni, mert itt pontosan az Európai Unió és azon belül Magyarország mint uniós tagállam és egy harmadik ország, vagyis Japán közötti stratégiai megállapodás tárgyalásáról

van szó. Ilyen értelemben egy bilaterális külpolitikai kapcsolatról és egy multilaterális külpolitikai kapcsolatrendszeréről van szó. Így, noha gondolat szabadság van, minden ellenzéki képviselő és minden kormánypárti képviselő azt gondol a Magyarországon történő állapotokról, amit lehet, de olyan értelemben a kormány nevében tudok felelős magatartást kérni az ellenzéki képviselőktől, hogy még ha kampánytermékeket szeretnének is előadni itt az Országgyűlésben, akkor azt ne tegyék meg ezen bilaterális kapcsolatrendszerünk sérelmére. Tehát annak, hogy Magyarország és az Európai Unió, illetve Japán közötti kapcsolatrendszer hogyan néz ki, semmi köze ahhoz, hogy önök hogyan szeretnének, megtevesztve egyébként a dolgozókat meg tevesztve a magyar választópolgárokat, több szavazatot szerezni az európai parlamenti választásokon. Ilyen értelemben felelős ellenzéki képviselői magatartást szeretnénk kérni.

Ráadásul, most gondoljanak abba bele, hogy itt önök mindig az Európai Unióra szeretnek hivatkozni, ez a megállapodás fontos az Európai Uniónak, és így fontos Magyarországnak is. Azért fontos, mert a kétoldalú kereskedelmi kapcsolatok az Európai Uniónak a globális piacon és a globális gazdaságban betöltött helyzetképességi pozícióját javítani tudják. Most ha ezt önök a napi, éppen aktuális kampányüzeneteikkel összefüggő dolgokra használják, itt azért páran elmondták, hogy ennek ellenére a törvényjavaslatot támogatni fogják, azt gondolom, hogy ez végső soron a célt nem fogja lerontani, legalábbis ezt remélem önöktől, de akkor is, az itt elmondott és egyébként a jegyzőkönyvbe bekerült szavaknak jelentőségük van.

Tehát azt szeretném kérni, még ha a magyar kormányt nem is szeretik, de legalább az Európai Unió jövőjéért aggódnak, akkor ezt a stratégiai megállapodást támogassák, és ne csak az igen gomb megnyomásával a végén, hanem az itt elhangzó felszólalásokban is. Mert ez nem egy napi politikai jelentőségű ügy. Egyébként pedig a továbbiakban is nemzetközi egyezmények kihirdetéséről fogunk tárgyalni itt az Országgyűlésben, nagyon kíváncsian várom, hogy majd a Kirgizisztánnal és Horvátországgal összefüggő viszonyt hogyan fogják ráfűzni a Suzuki-gyárra és a munka törvénykönyvének módosítására. *(Folyamatos zaj, közbeszólások az ellenzék soraiban.)* Lehet, hogy Japán esetében könnyű helyzetük volt, de megvárom, itt leszek, kíváncsi leszek, hogyan oldják meg ezt a kampányfeladatot. Köszönöm szépen a szót. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik **„Az egyrésről az Európai Unió, az Európai Atomenergia-közösség és tagállamaik, másrésről az Örmény Köztársaság közötti átfogó és megerősített partnerségi megállapodás kihirdetéséről”** szülő törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/4362. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Bejelentem, hogy az

előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőként megadom a szót szintén Orbán Balázs államtitkár úrnak.

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Ahogy ígértem, itt maradtam. Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Az itt jelen pillanatban tárgyalt törvényjavaslat célja egyrészt az Európai Unió, az Európai Atomenergia-közösség és tagállamaik, másrészt az Örmény Köztársaság közötti átfogó és megerősített partnerségi megállapodás kihirdetése. A megállapodás hatálybalépéséig Örményország és az EU kapcsolatai az 1990-ben kötött EU-Örményország partnerségi és együttműködési megállapodáson alapszanak, amelyet hazánkban az egyrészt az Európai Közösség és tagállamai, másrészt az Örmény Köztársaság közötti partnerség létrehozásáról szóló partnerségi és együttműködési megállapodás, valamint az ahhoz csatolt jegyzőkönyvek kihirdetéséről szóló 2011. évi X. törvény hirdetett ki.

Örményország 2004-ben az európai szomszédságpolitika, valamint 2009-ben a keleti partnerség partnerországa lett. 2015. szeptember 29-én a tanács felhatalmazta a Bizottságot és az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjét, hogy új keretmegállapodásra irányuló tárgyalásokat kezdjenek az Örmény Köztársasággal. A megállapodás középpontjában demokrácia, emberi jogok, jogállamiság biztosítása áll, a gazdasági kapcsolatok területén pedig a kereskedelemmel és a beruházásokkal kapcsolatos új lehetőségek.

2017. november 24-én az uniós tagállamok, valamint az Unió képviselői és az örmény fél Brüsszelben aláírta a megállapodást. Hadd hívjam fel a figyelmet a felek között fejlesztésre szánt, kölcsönös érdeklődésre számot tartó célokra: kül- és biztonságpolitika területén folytatott együttműködés, annak hatékonyságának növelése, nemzetközi béke és biztonság előmozdítása, nemzetközi biztonsággal és válságkezeléssel kapcsolatos együttműködés erősítése, különös tekintettel a globális kihívások kezelésére, biztonságot és védelem területén folytatott párbeszéd fejlesztése, valamint a békés konfliktusmegoldás előmozdítása.

Örményország parlamentje 2018. április 11-én egyhangúlag elfogadta a megállapodás ratifikációjára vonatkozó törvényjavaslatot. A megállapodás ideiglenes alkalmazása június 1-jével megkezdődött az Európai Unió és Örményország között. Emellett 2018. június 21-én megrendezésre került az Európai Unió és Örményország közötti partnerségi tanács első ülése. Magyarországon mintegy 1500 fős örmény kisebbség él. Aktív tevékenységük eredményeként testvérvárosi kapcsolat létesült Budapest V. kerület és Jereván Kentron kerülete között, Budapest XVIII. kerülete és az örményországi Artasat városa ugyancsak testvérvárosi együttműködésre lépett egymással.

Hagyományos exporttermékeink, főként a gyógyszerek szállítása tekintetében továbbra is aktívak vagyunk. A 2017. évi adatok szerint Magyarország

93. kereskedelmi partnere volt Örményországnak. Fontosabb érvényben lévő szerződéseink a kettős adóztatás elkerüléséről szóló kormányközi egyezmény, valamint tárcaközi megállapodások az igazságügy, a gazdaság, a tudományos és műszaki együttműködés, valamint a honvédelem területén. Ezt egészíti ki az agrárminisztériumok és a külügyminisztériumok közötti együttműködés.

Ehhez kapcsolódna ez az átfogó és megerősített partnerségi megállapodás, amit - mondom még egyszer - az Európai Unió és annak valamennyi tagállama és Örményország kötne egymással. Kérem ezért, hogy támogassák a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm szépen a szót és a figyelmüket.

(15.40)

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Megadom a szót elsőként ismét Tessely Zoltán képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

TESSELY ZOLTÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! A most szavazásra bocsátott törvényjavaslat az Európai Unió és az Örmény Köztársaság közötti átfogó és megerősített partnerségi megállapodás kihirdetéséről összefoglalja az európai értékeinket és annak azt a missziós célját, hogy azt átadjuk a velünk rokon civilizációjú és értékrendű államoknak. Örményország kétségtelenül ilyen. Kulturális hovatartozása nem kérdéses, nemzetként az Ararát hegyén kikötő Noétól származtatják magukat. Kereszténységük tehát a legrégebbiek egyike.

A Szovjetunió felbomlását követően függetlenségük irányát vezetve hoztuk létre a Keleti Partnerség programját az Európai Unióban. Célunk ezzel az egykori szovjet tagköztársaságok Európához történő közelítése volt. Ma ennek új lendületet és aktualitást ad Európa újraértelmezése, amire a jelenlegi világpolitikai átalakulás készlet bennünket. Mi ezt az eredeti értékeinkhez való ragaszkodással, visszatéréssel képzeljük el, vagyis meg akarjuk őrizni Európát olyannak, amilyen alapokra épült, máskülönben nem lesz többé mihez közelednie a maguk ősi civilizációját őrző keleti partnereinknek.

Örményország esetében biztonságpolitikai megfontolások is vezetnek bennünket. Az EU és Örményország együttműködése az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezetben, az EBESZ-ben nemzetközi nyomatókat ad a hegyi-karabahi konfliktus békés rendezéséhez.

A nemzeti identitás, a keresztény európai civilizáció, a politikai stabilitás erősítésének konkrét, kézzelfogható politikai lépése a mostani nemzetközi szerződés. Ez a szerződés a mi alapvető európai értékeink fennmaradását segíti, ezért fontos nemcsak Örményországnak, de Európa egésze számára is.

Az Európai Uniónak aktuális feladata, hogy foglalkozzon szomszédságpolitikával. A volt szovjet köztársaságok európai perspektívájának fenntartása része

annak a tágabb környezetünk békés eszközökkel történő átalakításának, amiből kölcsönös haszon származik; számunkra az, hogy a szomszédságunk egyre európaibb, demokratikusabb és biztonságosabb lesz, és ugyanez a vágyott haszon Örményországban is, ahol szintén motiváltak ezen együttműködésben. Ezzel az európai törekvéssel pártállástól függetlenül lehet azonosulni, nemcsak azért, mert Magyarország kezdeményezője volt a mostani kiteljesedő kapcsolat kezdetét jelentő Keleti Partnerségnek, hanem mert geopolitikai érdekeink ma is ebbe az irányba mutatnak.

Kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy támogassák az Örményországgal való európai kapcsolat szorosabbra vonását. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Lukács László Györgynek, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Képviselőtársaink! Lehet, hogy a mostani törvényjavaslattal kapcsolatosan is fel fog merülni az az egymás közötti értelmezési vita, hogy az ellenzék mire futtatja ki magának a törvényjavaslatnak a tematikáját, mint ahogy az előzőnél is felmerült. Azonban azt szeretném államtitkár úrnak jelezni, hogy az ön felszólalása se volt sokkal másabb, beszélt olyanokról, amit a Külügyi Igazgatóság vagy amit a Külügyminisztérium felkészítő anyagként szokott általában egy külföldi utazáshoz készíteni, hogy ennek és ennek az országnak milyen tulajdonságai vannak, milyen a külkapcsolatunk, milyen termelési mutatók vannak, ezt ön felolvasta, holott nyilvánvalóan, ahogy ön mondta, az Európai Unió felé lehetne üzeneteket megfogalmazni és az Európai Unió irányába fognak mégis elhangozni azok a kijelentések, hogy támogatja-e egy párt vagy nem támogatja.

Tehát próbálta felhívni, ha jól értem, a téma fontosságára a figyelmet, és hogy ne vigyük el más irányba. Így hát körülbelül arra az 1 perc 30 másodpercre én is elkanyarintanám más irányba, amennyiben ön is megtette ezt és nem az Európai Unió és örmény együttműködést és kontextust, hanem a magyar-örmény kontextust és a magyar kapcsolatokat jellemezte.

A lényege az egész partnerségi megállapodást megerősítő törvényjavaslatnak, hogy rengeteg fontos aspektust - ezt az előzőnél is elmondtuk -, energetika-politika, gazdaság, biztonsági kérdések, oktatási, egészségügyi és egyéb együttműködési kérdéseket rendez, és a XV. fejezetben a foglalkoztatási és szociálpolitikai együttműködés kereteit is rendez.

Engedjék meg, hogy ennek a keretében nagyon csábító és jól hangzó kérdésekről ejtsünk szót, például arról, hogy miért nincs belecsempészve egy tisztességes és normális túlmunkát szabályozó keret. Az Európai Unióban gyakorlatilag az egyik legrosszabb túlóratörvénnyel és legrosszabb túlóra-szabályozással

most már Magyarország rendelkezik. És hogy mekkora ez a probléma, engedjék meg, hogy idézzem az ILO kimutatását, miszerint Örményországban - mi csoda csoda! - a legtöbb elrendelhető túlóra évi 120 óra. Magyarországon ez most lett 400 óra. Tehát azért itt az együttműködésben van mit tanulnunk a jó oldalról egymástól. Tehát amíg mi azt kívánjuk, hogy halálra dolgozzák magukat a munkavállalók... - persze tudjuk az önök értelmezését, csak azoknak kell ezt dolgozni, akik többet szeretnének keresni, meg persze akit a munkáltatója oda fog kényszeríteni különböző eszközökkel, ezt önök mindig elfelejtik hozzátenni. Tehát azért mégis tanulhatnánk ebben is, hogy 120 óra túlóra pontosan elegendő lenne. Vagy például az ő szabályozásuk az is, hogy két egymást követő napon négy óránál több túlórat nem lehet elrendelni. Tehát összesen napi két óra túlórat lehet elrendelni Örményországban. Nyugodtan mondhatjuk, hogy Örményország Magyarországot bőven, körökkel veri egy családbarát hely víziójában, amire a kormány törekszik. Örményország sokkal családbarátabb. Itthon persze lehet 400 órát túlmunkázni, nálunk lóttek a szabad szombatnak, Örményországban nem.

Ha Magyarországnak lenne egy fontos feladata az Európai Közösségen belül, az az, hogy legalább ezeket a szabályozásokat az európai elvárással és az örmény elvárással összhangba hozza. Én továbbra is azt javaslom önöknek, hogy a magyarországi, szerintem teljesen eltűzlött és a munkavállalókra egyáltalán nem méltányos túlóratörvényt és az ezzel kapcsolatos szabályozást szimplán helyezték hatályon kívül, hallgassanak az idő szavára, hallgassanak azokra az emberekre, akik túlnyomó többségben azt szeretnék, hogy ezt a szabályozást eltöröljék.

Természetesen ezt a mostani törvényjavaslatot a Jobbik támogatni fogja, hiszen rendkívül fontos célokat fogalmaz meg, és kevés fontosabb dolgot tudunk elképzelni, mint hogy mind az Európai Unióval, mind a környező országokkal vagy egy kicsit távolabbra tekintve a Keleti Partnerség országaival jó, rendezett, stabil és egy jogállamiságnak megfelelő viszony legyen. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Molnár Gyulának, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

MOLNÁR GYULA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Úgy fogynak a teremben a fideszesek, mint a szavazóik a mérések alapján. De nem baj, nem izgulunk emiatt nagyon. *(Kontrát Károly: Ne ábrándozzon, képviselő úr!)*

Ön megszólított minket és gondoltam, hogy akkor bemutatom önnek, hogy ez nem annyira megfejtethetetlen feladat, még egy ilyen örmény napirend esetében sem, hiszen ha például belegondolunk abba, hogy Magyarország és Japán között Jereván körülbelül félúton van, és ha már eljutottunk félútig, miért ne ugranánk el a Suzuki-gyárba, Japánba, például ez egy

lehetséges megközelítés. Vagy ha azt mondom önnek, hogy a történelmi tudásunk vagy a tanulmányok szerint, a hagyományok szerint az édenkertet egyébként Örményországból származtatják, és azt kérdezném öntől, ha az édenkert Örményország, akkor ehhez képest mi most Magyarország azoknak a munkavállalóknak, akiket önök december 12-én oda beletaszítottak.

(15.50)

Vagy ha azt nézzük - hasonló módon Örményországot nevezük olyan országnak, amelyik Ázsia és Európa határán van, mi Kelet és Nyugat határán vagyunk -, önök december 12-én visszalökték Magyarországot Keletre.

Allamtitkár úr, tehát nagyon kérem, ne tegyen ilyen megjegyzést, mert meg tudjuk ezt csinálni, meg tudták oldani a képviselőtársaim, meg fogjuk tudni mi is ezt a dolgot oldani. Magam is ahhoz szeretnék csatlakozni, hogy az szerepel ebben a dokumentumban, hogy a jogállam és a demokrácia, a jogbiztonság megszilárdításáról szól. Mit gondol ez a szegény örmény delegáció, aki 2018 júniusában elment az első csúcstalálkozóra, amikor aláírták ezt? Tudták azt, hogy olyan országgal is aláírják azt, amelyik később adott esetben olyan törvényeket hoz, amelyek sárba tiporják a munkavállalók jogait? Ez az igazi kérdés. Tehát minden egyes törvényben, államtitkár úr, minden egyes törvényben fel lehet fedezni azt, hogy hogyan, miképpen működik az önök hatalma, hogyan, miképpen szolgálják a multik érdekeit.

Tehát magam is azt szeretném mondani, hogy vonják vissza ezt a törvényt, mert egészen addig azt gondoljuk, hogy minden egyes ügyben meg lehet ennek a csírát találni. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP és a DK padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Gréczy Zsoltnak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának.

GRÉCZY ZSOLT, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Rendkívül fontosak az örmény-magyar, valamint az örmény-európai uniós kapcsolatok, de itt muszáj egy megjegyzést tennem: igencsak furcsa az Orbán-kormány szájából örmény ügyeket előhozni; nehezen fedjük a baltás gyilkos esetét, önök ugyanis kiadták Azerbajdzsánnak egy örmény állampolgár gyilkosát, és ezzel olyan diplomáciai bonyodalmakat és problémákat okoztak Magyarországnak, ami hatalmas szegényt, nagyjából a Gruevszki-ügyhöz hasonló szegényt hozott Magyarországnak. Tehát amikor az Orbán-kormány előáll azzal, hogyan kell óvni Örményország és az Európai Unió kapcsolatait, akkor enyhén szólva, nem is tudom, inkább zokognom kellene, amikor ezt hallom.

A másik pedig: tényleg, ha Örményország és az Európai Unió vagy Örményország és Magyarország

kapcsolatairól beszélünk, szeretném megjegyezni, hogy Örményország gazdaságát tekintve 40 százalékában még most is mezőgazdasági ország, és mégsem jut el odáig, hogy ilyen mértékű rabszolgatörvényt vezessenek be, pedig nyilván az örmény földeken is volna mit csinálni és van mit termelni. De még ott is sokkal emberségesebb és tisztességesebb a szabályozás, mint amit önök hoztak itt tavaly decemberben: a magyar munkavállalókra 400 órás túlórákeretet rónak ki. Ehhez képest Örményország valóban az édenkert, ahogy Molnár Gyula képviselőtársam mondta, az maga a civilizációs szabadság, a békeség és a soha nem látott szabadság időszaka.

El kell törölni ezt a rabszolgatörvényt minél hamarabb, mert ez semmilyen módon nem kompatibilis, látjuk, még Örményországgal sem, pedig önök állandóan Keletre kacsintgatnak. Mi azt javasolnánk inkább, hogy a nyugat-európai mintákat vegyük elő, és a rabszolgatörvényt pedig el kell törölni.

Köszönöm szépen. *(Taps a DK és az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni a vitához. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem látok jelentkezőt, így az általános vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt, hogy kíván-e hozzászólni. *(Dr. Orbán Balázs jelzésére:)* Jelzi államtitkár úr, hogy nem.

A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik **„Az egyrészről az Európai Közösségek és azok tagállamai, másrészről a Kirgiz Köztársaság közötti partnerséget létrehozó partnerségi és együttműködési megállapodáshoz a Horvát Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásának figyelembevétele céljából készült jegyzőkönyv kihirdetéséről”** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/4477. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőként megadom a szót szintén Orbán Balázs államtitkár úrnak.

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! A törvényjavaslat célja az egyrészről az Európai Közösségek és azok tagállamai, másrészről a Kirgiz Köztársaság között partnerséget létrehozó úgynevezett partnerségi és együttműködési megállapodáshoz a Horvát Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásának figyelembevétele céljából készült jegyzőkönyv kihirdetése.

A jegyzőkönyvet Horvátország Európai Unióhoz történő csatlakozására tekintettel 2018. február 6-án írták alá Brüsszelben. A Horvát Köztársaság csatlakozási okmánya alapján Horvátország vállalja, hogy az Európai Unió és tagállamai által aláírt vagy megkötött

nemzetközi megállapodásokhoz az e megállapodásokhoz csatolt jegyzőkönyv útján csatlakozik. Horvátország csatlakozási okmánya értelmében Horvátországnak az Európai Közösségek és azok tagállamai, másrészt a Kirgiz Köztársaság közötti partnerséget létrehozó partnerségi és együttműködési megállapodáshoz való csatlakozásról a megállapodáshoz csatolt jegyzőkönyv útján kell megállapodni. A jegyzőkönyvet 2013. július 1-jétől ideiglenesen alkalmazni kell.

Az előzményekhez hozzátartozik az is, hogy 1995. február 9-én, Brüsszelben írták alá az Európai Közösségek akkor még, illetve a Kirgiz Köztársaság közötti partnerséget létrehozó első megállapodást, ez 1999-ben lépett hatályba. A megállapodás az EU bilaterális kapcsolatainak a kereteit rögzíti, amely három pillérré épül: politikai, gazdasági és szektorális együttműködésre.

Kirgizisztán Magyarország fontos partnere a közép-ázsiai régióban, meghatározó helyet foglal el az ország keleti kapcsolataink alakításában. Magyarország támogatja, hogy az EU és Kirgizisztán szorosabbra fűzze együttműködését, amihez az EU Közép-Ázsia stratégiájának végrehajtása is fontos eszközül szolgál. Ennek megfelelően hazánk a V4-elnökségünk keretében is kiemelten foglalkozott a Visegrád és Közép-Ázsia együttműködési platform beindításával. Továbbá Magyarország támogatja a megállapodás megújítását, és szorgalmazza természetesen a kereskedelmi kapcsolatok további fejlesztését is.

Ezzel összefüggésben arról tudom tájékoztatni önöket, hogy Kirgizisztán a 2017. évi adatok szerint Magyarország 107. kereskedelmi partnere volt. Gazdasági kapcsolataink fejlődéséhez egyébként reményeink szerint nagyban hozzájárul a gazdasági együttműködési megállapodás 2017. júliusi megkötése. A kétoldalú gazdasági vegyes bizottság alakuló ülésére 2019-ben, Biskekben került sor. Kétoldalú kapcsolataink folyamatosan élénkülnek, a vezetőink közötti magas szintű találkozók rendszeressé váltak, együttműködésünk szerződéses bázisa bővül, a jövőben pedig tovább bővíthető.

2018. február 27-28-án, Budapesten V4-Közép-Ázsia külügyminiszteri találkozóra került sor. 2018. szeptember 2. és 4. között, Biskekben Orbán Viktor miniszterelnök úr a Török Tanács külügyminiszteri ülésén hivatalos programot bonyolított le. Ezen a csúcstalálkozón döntés született arról, hogy Magyarország megfigyelői státuszban csatlakozik a Török Tanács szervezetéhez. A kétoldalú hivatalos látogatás során aláírásra került egy egyetértési nyilatkozat is Magyarország miniszterelnöke és a Kirgiz Köztársaság elnöke között.

Tehát arról tudom önöket tájékoztatni, hogy a Magyarország és a Kirgiz Köztársaság közötti kapcsolatok jó állapotban vannak, élénkülnek, és természetesen támogatjuk a kapcsolatok további fejlődését, valamint Horvátországnak az Európai Unió keretein belül a multilaterális keretek közé történő csatlakozását. Ebből következően szeretném kérni az önök támogatását is a törvényjavaslatához. Köszönöm szépen a szót.

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Most a vezérszónoki hozzászólások következnek. Megadom a szót Tessely Zoltán képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

TESSELY ZOLTÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Az 1999-ben hatályba lépett partnerségi és együttműködési megállapodás az Európai Unió, illetve a Kirgiz Köztársaság között azt a célt szolgálta, hogy erősítse a két fél között a gazdasági, politikai, szociális, pénzügyi és technológiai hosszú távú együttműködést. E megállapodás az EU-kirgiz kapcsolatokban egy új fejezetet nyitott meg, amely stabil kötelezettséget hozott létre, fokozni kívánja a politikai párbeszédet, valamint erősíteni kívánja a gazdasági és kulturális kapcsolatokat, a megállapodás bázisát pedig az olyan elvek adják, mint például a demokrácia és az emberi jogok tiszteletben tartása, a piacgazdaság szabályainak betartása vagy a nemzetközi jogi normák követése. Ez a megállapodás gyakorlatilag az összes együttműködési szintet érinti, kezdve a törvényhozási együttműködéstől, a gazdasági együttműködéstől, a környezetvédelmi együttműködéstől egészen a pénzügyi együttműködésig.

(16.00)

Az előttünk lévő jegyzőkönyv kihirdetése öt cikkből tevődik össze, amelynek első cikke kimondja, hogy Horvátország csatlakozik egyrészt az Európai Közösségek és azok tagállamai, másrészt a Kirgiz Köztársaság közötti partnerségi és együttműködési megállapodáshoz, a horvát fél a csatlakozással pedig vállalja, hogy a megállapodásban foglaltakat elfogadja és tudomásul veszi.

Magyarország számára Kirgizisztán egy fontos partner, 2016-ban Magyarország 7,5 millió euró értékben exportált Kirgizisztánba, amely összegből a gyógyszerexport toronymagasan az első helyen áll közel 7 millió euróval. Továbbá 2016-ban Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter hivatalos látogatásán a felek megállapodtak egy magyar-kirgiz gazdasági együttműködési kormányközi bizottság létrehozásában. Hazánk támogatja, hogy az EU és Kirgizisztán között az együttműködés erősödjön, és kérem képviselőtársaimat, támogassák a jegyzőkönyv kihirdetését. Köszönöm a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Brenner Kolomannak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. BRENNER KOLOMAN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A Jobbik-frakció nevében támogatjuk és üdvözljük Horvátország csatlakozását az Európai Közösségek és a Kirgiz Köztársaság közötti partnerségi és együttműködési megállapodáshoz. Annak idején már csak azért is nagy örömmel fogadtuk Horvátország

európai uniós csatlakozását, mert hazánkat és Horvátországot több mint ezer év közös történelme is öszszefogja. Hisszük, hogy a közép-kelet-európai régió különleges helyzetben van az Európai Unión belül is. Horvátország ugyan nem tagállama a visegrádi együttműködésnek, de történelmi és kulturális örökségénél fogva mindenképp kiemelt, stratégiai partnerként kezelendő. A Jobbik egyébként a visegrádi együttműködésről szólva korábban javasolta állandó parlamenti közgyűlés létrehozását, ezzel is erősítendő a V4-es együttműködést.

Tágabb értelemben természetesen egyetértünk azzal is, hogy az Európai Uniónak is érdeke, hogy Közép-Ázsia meghatározó gazdasági szereplőjével egyszerű és kölcsönösen előnyös kereskedelmi és gazdasági kapcsolatokat fejlesszen. Ezért is üdvözljük és támogatjuk Horvátország csatlakozását ehhez a partnerségi és együttműködési megállapodáshoz.

Ceterum censeo: a Fidesz vonja vissza a magyar munkavállalókat kizsigerelő rabszolgotörvényt! Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Molnár Gyulának, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

MOLNÁR GYULA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Nehezebb helyzetben vagyunk, ez kétségtelen, a kirgiz ügyben. Mondhatnám azt, hogy ilyenkor persze egy rutinos vizsgáló azt mondja, hogy Mátyás király nagy király volt, de Nagy Lajos király mennyivel nagyobb király *(Derűtség az ellenzék soraiban.)*, és akkor mindjárt lehet arról a korról beszélni. Tehát megtehetném ezt az egyszerű és könnyű ugrást is, de nem élek vissza a helyzettel, azért készültünk, tanár úr.

(Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Szóval, nem tudom, tudják-e azt, hogy kevés dolgról híres Kirgizisztán, de van neki egy kiváló írója, Csingiz Ajtmatov, aki azért nagyon nagy dolgokat írt. Mielőtt elkezdenék minősíteni, hogy a szovjet kultúra része, jelzem, hogy Sólyom László tüntette ki már a rendszerváltás után a magyar lovagkereszttel, és ő kifejezetten olyan volt, akít a világ műveltebb fele akkor is elismert, amikor még a szovjet kultúrát ebben a formájában nem nagyon fogadták el. Az az érdekes, hogy Csingiz Ajtmatov azzal tünt ki akkoriban a szocialista-kommunista rendszerben, hogy képes volt arra, hogy úgy írjon Kirgizisztánról, hogy eközben bemutassa azt, hogy a modernizációnak milyen vesztesei vannak, hogy adott esetben egy olyan nép, egy olyan területen élő nép, mint Kirgizisztán, hogyan, miképpen idegenedik el, hogyan, miképpen kerül abba a nehéz helyzetbe, hogy a világ halad előre, és eközben pedig ők ott visszafelé mennek az időben, vagy nem tudnak kellő tempóval haladni.

Nos, és itt jön a párhuzam, hiszen amit önök csináltak, az szintén visszafelé menetel az időben. Tehát miközben ha Európát megnézzük, mindenhol arról beszélnek, hogy hogyan, miképpen lehet csökkenteni a munkaidőt, hogyan, miképpen lehet csökkenteni a munkahetet, aközben Magyarországon önök egy egyszerű technológiai kérdéssel *(sic!)* azt, hogy munkaerőhiány van, nem azzal próbálják meg orvosolni, hogy több bért adnak, és megpróbálnak visszacsábítani jó munkaerőt, hanem azzal próbálják meg megoldani, hogy legalizálnak egy olyan dolgot, ami egyébként illegálisan az önök elmondása szerint eddig is működött.

Nem tudom, tudják-e azt, hogy Magyarországon - a kollektív szerződés védelmére hivatkoznak - a KSH-adatok szerint tízből maximum két olyan cég van, ahol van kollektív szerződés, és az érdemben hatékonyan is működik. Tehát mindaz, amit önök mondanak érvként, hogy védik a munkavállalókat, az ebben az esetben nem igaz.

Azt szeretném tehát önöknek mondani, ha ma élne Csingiz Ajtmatov, és írna könyvet Magyarországról, akkor azt kérné önöktől, hogy vonják vissza a rabszolgotörvényt *(Derűtség az ellenzék soraiban.)*, mert az lenne a helyes, és az tenne jót az országnak. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Molnár Gyula képviselő úr. Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat, és megadom a szót Gréczy Zsolt képviselő úrnak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának.

GRÉCZY ZSOLT, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Sokadszor mondjuk el ma itt, a tisztelt Házban, hogy milyen fontosak az ország nemzetközi kapcsolatai, illetve azok a partneri kapcsolatok, amelyek más országok, illetve nemcsak Magyarország, hanem az Európai Unió között kialakulnak. Azonban van az európai politikai kultúrának olyan része is, ami mindenkire vonatkozik, ilyen például a szakszervezet-alapítás joga. Tehát ha valaki az Európai Unióval partnerséget akar kötni, akkor a rá vonatkozó jogszabályok is vonatkoznak rá, így az a jogszabály is, hogy szakszervezetet lehet alapítani. Ezúton is szeretnénk tehát mindenkit figyelmeztetni, akik védőernyőt nyújtanak olyan gyárraknak, még akkor is, ha az egy jelentős autógyár Magyarországon, hogy ne élhessenek az európai jogok és a magyar jogok által biztosított lehetőségeikkel, és nem tudnak szakszervezetet alapítani, hogy egyszerűen hiteltelenné válik Magyarország minden olyan szerződés megkötésében, amikor már országok kormányait pedig efféle szabályok elfogadására próbálják ösztökélni.

Ezért aztán azt javasolja a Demokratikus Koalíció, hogy természetesen minden nemzetközi szerződés fontos Magyarország számára és az Európai Unió számára is, de ezek a játékszabályok mindenkire érvényesek kell hogy legyenek, még a magyar kormányra is, tehát aki szakszervezetet akar alapítani, azt önök is támogassák, és ne ujjal mutogassanak az ellenzéki

pártokra, hanem tegyék lehetővé azt, hogy ez a szak-szervezet-alapítási jog valóban gyakorlat legyen, töröljék el a rabszolgatörvényt, és emeljék meg a dolgozók bérét. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most megadom a szót két percre Varju László képviselő úrnak, DK.

VARJU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök úr! Tisztelt Ház! Államtitkár Úr! Az ön által elmondottakban, illetve itt a vezérszónoki hozzászólásokban hallhattuk azt, hogy az Európai Közösségek és tagállamai, másrészt pedig itt a Kirgiz Köztársaság közötti partnerséget létrehozó partnerségi együttműködési megállapodás, amelyhez Horvátország is csatlakozik, ebben az együttműködésben vannak különleges munkaformák. Ezek közé a különleges munkaformák közé biztosan érdemes beilleszteni azt, hogy azokat a piaci tapasztalatokat, amelyek a munkaerőpiacon megjelentek, és amelyeket részben önök okoztak, azokat érdemes legyen hasznosítani, és ezeket egymással megvitatni. Éppen ezért zárójelben gyorsan hozzáteszem, államtitkár úr, hogy megmaradt közöttünk az a véleménykülönbség, hogy igen, erről beszélni kell ilyen esetben is, még ha nemzetközi keretek között is.

Örülünk annak és örvendünk annak, hogyha egyébként önök a tapasztalataikat továbbadják, de legalább ennyire fontos, hogy ez ne egyoldalú legyen. Legyenek szívesek elmondani azt, amit egyébként ebben az ellenzék is kifejtett! És éppen ezért önöknek is fontos tapasztalat az, hogy ha az elmúlt év alatt felhalmoztak 40 millió túlórányi, rendőröknek nem kifizetett túlórákat, akkor ez milyen helyzetet teremtett. És ez a körülmény is azt mondhatja velünk, hogy semmi szükség nincs arra... - vagy éppen önök azok a rabszolgatartók, akiknek szükségük van arra, hogy egy ilyen 400 órában elrendelhető túlórákat önök jogszerűen, az önök törvényeinek jogszerűen el tudjanak rendelni? Szerintünk nincs. Mondják el mindenkinek nemzetközi tapasztalatokban is, hogy egyébként ez hibás döntés volt, semmi szükség nincs rá, és éppen ezért ezt egyidejűleg vissza is vonhatnák. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

(16.10)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Jelzésre:)* Igen, megadom a szót Tordai Bencének, a Párbeszéd képviselő-csoportjából.

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Kedves Polgártársak! Azt kérdezgették, hogy vajon hogy fogjuk összekötni a különböző országokat a rabszolgatörvény ügyével, illetve Magyarországgal. Van egy nagyon jó hírem:

van egy globális rabszolgasági index, amelynek figyelésével ezt a problémát minden esetben meg tudjuk oldani. Ez most elsősorban viccesnek hangzik, de a legkevésbé sem az.

Ők egyrészt figyelik azt, hogy a modern rabszolgaság különböző formái, így az emberkereskedelem, a kényszermunka, az adórszolgaság, a kényszerházasság, a gyerekek különböző kizsákmányolása milyen gyakorisággal fordul elő a különböző országokban, de azt is rabszolgaság áldozatának tekintik, akit megfosztanak a szabadságától, akire mások tulajdonként tekintenek, akit elcserélhetőnek, eladhatónak vagy éppen elpusztíthatóknak tartanak.

Nem állítom, hogy önök ilyenek tartanak az összes magyar munkavállalót, de a nézeteik közelítenek ehhez. Az a helyzet, hogy a magyar index, illetve Magyarország helyezése ebben a nemzetközi rabszolgaságrangsorban is leképezi ezt. Míg öt évvel ezelőtt a 63. helyen álltunk, most már csak a 93.-ak vagyunk 167 ország közül. Ez nemcsak azt jelenti, hogy ezer emberre vetítve 3,67 valóban rabszolgasorban élő honfitársunk van itt az országban, de ami talán jobban jellemzi a közállapotokat, hogy kik azok, aki sérülékenyek a modern rabszolgaság formáira nézve. Ez már 23,57 százalék, tehát a magyarok egynegyede kitéve a rabszolgaság veszélyének, és ez még nyilvánvalóan a 2018. december 12-ei nap előtt készült. Azt hiszem, hogy jövőre a top százba sem tudunk bekerülni, ami a munkavállalók biztonságát illeti.

Ha már Kirgizisztánnál tartunk, akkor nézzük meg, hogy hogyan állnak ők. Míg mi a 93.-ak, ők a 85.-ek ebben a rangsorban, tehát ez azt jelenti, hogy kevesebb rabszolga van egy főre vagy ezer főre vetítve Kirgizisztánban, mint Magyarországon. Tehát tanulhatunk már Kirgizisztántól is, már a közép-ázsiai országoktól is tanulhatunk. Úgy tűnik, hogy a fideszes rabszolgatörvény és általában a Fidesz magyar dolgozók elleni politikája, a kivándorláspárti politikájuk, ez a nagytőkeparti politika tényleg kimutathatóan hátrébb löki Magyarországot minden fontos rangsorban, különösen azokban a nemzetközi összehasonlításokban, ahol az emberek jóléte, a dolgozók biztonsága a legfontosabb szempont.

Úgyhogy kérem, hogy legalább Kirgizisztán szintjére érvényesítsük vissza, és aztán fordítsuk meg ezeket a trendeket, és tegyük a magyar dolgozók számára egy biztonságos országgá Magyarországot. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok, további felszólalásra senki nem jelentkezett.

Az általános vitát lezárom. Megkérdezem államtitkár urat, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy nem.

Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőségünk.

Most soron következik „**A Magyarország és az Argentín Köztársaság között az ideiglenesen**

munkát vállaló turisták programjáról szóló Megállapodás kihirdetéséről” szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/4357. sorszámon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Kontrát Károly államtitkár úrnak, a Belügyminisztérium államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Öné a szó, államtitkár úr.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Magyarország Kormánya és az Argentín Köztársaság Kormánya között az ideiglenesen munkát vállaló turisták programjáról szóló megállapodás aláírására 2018. október 16-án, Budapesten került sor. A program keretében a két ország 18-35 év közötti állampolgárai - Magyarországra évente legfeljebb 200 fő - egy évet meg nem haladóan tartózkodhatnak a másik fél területén úgy, hogy tartózkodásuk célja elsődlegesen a turizmus, amely mellett a meghatározott feltételek teljesítése esetén ideiglenesen munkát is vállalhatnak.

A megállapodásban rögzített legfeljebb 12 hónapig érvényes, turizmus alatti ideiglenes munkavállalásra jogosító vízum már létező, tartózkodásra jogosító okmány az Argentín Köztársaságban. Magyarország már részese több ilyen megállapodásnak, például Új-Zélanddal, a Koreai Köztársasággal, Tajvannal, Ausztráliával, Japánnal, a Chilei Köztársasággal, valamint Hongkonggal, így a megállapodásban foglaltak gyakorlati megvalósulása biztosított Magyarország részéről.

Bízom abban, tisztelt Országgyűlés, tisztelt képviselőtársaim, hogy javaslatom meggyőzte önöket arról, hogy a benyújtott javaslat, illetőleg a megállapodás Magyarország érdekeit szolgálja, megkötése pedig igencsak időszerű. Mindezekre tekintettel kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a javaslatot tárgyalja meg és fogadja el. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Tessely Zoltán képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

TESSELY ZOLTÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő törvényjavaslat célja, hogy Magyarország és Argentína kapcsolatát olyan módon mélyítse el, hogy ideiglenes munkavállalási lehetőséget biztosítson azoknak a magyar, illetve argentin fiataloknak, akik turizmus céljából a másik fél országába szeretnének utazni.

Ez sok szempontból is előnyös lehet. Egyfelelől megoldást kínálhat az esetleges pénzügyi nehézségekre, a fiatalok így könnyebben fedezhetik az ott-tartózkodásukkal kapcsolatos költségeket, másfelől

lehetőséget kínál számukra, hogy megismerhessék az adott ország kultúráját, hagyományait, egyben arra is lehetőséget teremtve, hogy a fiatalok javítsák az adott ország nyelvére vonatkozó ismereteiket.

Természetesen ezzel a lehetőséggel csak bizonyos feltételek mellett lehet élni, legyen szó a magyar ideiglenes tartózkodási engedélyről vagy az argentin munkavállalási turistavízumról egyaránt. Mindkét esetben a munkavállalás vagy egy képzés elvégzésének az időtartama nem haladhatja meg a hat hónapot, valamint mindkét fél jogosult a beadott kérelmeket elutasítani.

A magyar ideiglenes tartózkodási engedélyt és hasonlóképpen az argentin munkavállalási turistavízumot kérvényezők száma évente nem haladhatja meg a 200-at, és azt 18 és 35 év közötti állampolgárok kérvényezhetik. A magyar-argentin kapcsolatok elmélyülését jól mutatja, hogy az argentin fél 2012-ben kezdeményezte a working holiday scheme, tehát az argentin munkavállalási turistavízum-megállapodás megkötését Magyarországgal.

Tisztelt Ház! Meggyőződésünk, hogy a megállapodás fejleszteni fogja a magyar-argentin kapcsolatok mind emberi, de politikai, kulturális és gazdasági dimenzióit is. Kérem, támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Brenner Koloman képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. BRENNER KOLOMAN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A Jobbik-frakció nevében támogatásunkról biztosítom ezt a kiváló kezdeményezést, hiszen nagyon fontos és komoly lehetőséget biztosít ez a megállapodás, hogy a 18 és 35 év közötti fiatalok maximum egy évre elmehetnek úgymond világot látni, dolgozhassanak eközben, és olyan nagyon fontos kompetenciákat sajátítsanak el, amelyeket később, reméljük, hazánkban fognak aztán hasznosítani, nem utolsósorban a nyelvgyakorlás szempontjából is nagyon fontos lehetőségről van szó. A régióban több más országgal is viszonylag jól működő rendszerről van szó, reméljük, ez Argentína esetében is így lesz.

(16.20)

Fel szeretném hívni a figyelmet arra, hogy a Jobbik-frakció ezt a kezdeményezést természetesen azért is különös módon támogatja, mert itt valóban egy ideiglenes munkavállalásról van szó, nem úgy, mint annak a több százezer magyarnak az esetében, akik az EU különböző országaiba el kényszerültek menni hazájukból a Fidesz rossz gazdaságpolitikájából fakadóan, az itthoni fullasztó politikai légkör miatt.

Ceterum censeo: Don't Cry For Me Argentina *(Derültség a Jobbik soraiból.)* - a Fidesz vonja vissza

a magyar munkavállalókat kizsigerelő rabszolgatörvényt. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az ellenzék padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Most megadom a szót Gurmai Zita képviselő asszonynak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. GURMAI ZITA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Államtitkár Úr! A Magyarország és az Argentín Köztársaság között az ideiglenesen munkát vállaló turisták programjáról szóló megállapodás szerint, a Working Holiday Scheme program keretében a két ország 18 és 35 év közötti állampolgárai évente - mindkét országban legfeljebb 200 fő - egy évet meg nem haladóan tartózkodhatnak a másik fél területén, és meghatározott feltételek teljesítése esetében ideiglenesen munkát is vállalhatnak. Mivel a Magyar Szocialista Párt a fiatalok pártján áll, és az a célunk, hogy hazánkban minél inkább minél többen vigyék a jó híret, természetesen a Magyar Szocialista Párt képviselőcsoportja támogatja a törvényjavaslat elfogadását.

Ugyanakkor, amikor az argentin fiatalok ideiglenes munkavállalásának lehetőségéről beszélünk, fel kell tennünk a kérdést: miért üldözi külföldre a Fidesz a magyar fiatalokat? Ma már minden hatodik gyermek külföldön születik. Mert a Fidesz az elmúlt kilenc évben példátlan kivándorlási hullámot indított el. A rabszolgatörvényt is ezért eröltetik a magyar dolgozókra, hiszen akik kimentek, abszolút mértékben hiányoznak a magyar munkaerőpiacról. Pedig van megoldás. Nem az itthon maradt dolgozókat kell kizsigerelni, hanem olyan fizetéseket kell adni, hogy senki ne akarjon kivándorolni. Ezért javasoljuk az európai szintű fizetések bevezetését és a rabszolgatörvény eltörlését. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzék sorából.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Most megadom a szót Gréczy Zsolt képviselő úrnak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának.

GRÉCZY ZSOLT, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Annyit szeretnék hozzátenni, hogy természetesen a Demokratikus Koalíció is rendkívül fontosnak tartja az államközi kapcsolatokat, jelen esetben Argentína és Magyarország között. Azt azonban szeretném hozzátenni itt az előttem szólókhhoz képest: egyelőre Magyarországon working van, holiday kevésbé, tehát itt Magyarország egyelőre nem egy boldog ország ebből a szempontból. És ha már Argentínáról beszélünk, az ország fővárosa Buenos Aires, és a magyar munkavállalóknak is joga lenne a jó levegőhöz, és ahhoz, hogy a szabadságukat úgy tölthessék, ahogy szeretnék. Szabad legyen a hétvégéjük, és ne sújtja őket a 400 órás túlóratörvény, és ne zsigerelje ki az egészségüket, és ne tegye tönkre a családi életüket ez a fajta megszorítás, amit önök rájuk zúdítottak.

Ezért a Demokratikus Koalíció arra kéri a kormányt ezúttal is, hogy vonja vissza a rabszolgatörvényt, és tegye lehetővé a tisztességes béremelést a tisztességes munkáért. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzék soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Most megadom a szót Tordai Bence képviselő úrnak, a Párbeszéd képviselőcsoportja vezérszónokának.

TORDAI BENCE, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A Párbeszéd részéről szeretném örömet kifejezni, hogy évi 200 magyar fiatal munkavállaló jólétével törődnek, de 4,5 millió magyar munkavállaló hogyléte nem igazán foglalkoztatja önöket, különben nyilvánvalóan nem vezették volna be a rabszolgatörvényt.

Az a jó hírem egyébként, ha már itt a globális rabszolgaindexet böngésszük, hogy van mit tanulnunk Argentínától. Tehát míg Magyarországon ezer főre 3,67 rabszolga jut, Argentínában ez mindössze 1,26 százalék.

Tehát ha mondjuk, ilyen munkanyaralás keretében a magyar kormány tagjai vagy a magyar kormánypárti képviselők ellátogatnának Argentínába, és megnéznék, hogy hogyan lehet egy rabszolgamentes országot építeni, hogyan lehet küzdeni a rabszolgaság ellen, az igazán üdvös volna, és nemcsak évi 200 magyarnak, hanem 4,5 millió magyar dolgozónak lenne jobb az élete. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzék sorából.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Két percre megadom a szót Varju László képviselő úrnak, DK-képviselőcsoport.

VARJU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Elnök Úr! Azt nyíltan, nyugodtan kimondhatjuk, hogy mindenképpen jó az, ha akár a kultúrák megismerése, a nyelvtanulás, -gyakorlás miatt ilyen találkozási vagy ilyen lehetőségre megyes a megoldás, megvan a megoldás, és az egyezmény erre lehetőséget teremt. Egyidejűleg azonban államtitkár úr pontosan tudja azt, hogy a turizmusban milyen kockázatok rejlenek. Hiszen a rendőrség vonatkozásában, még más egyezmények esetében is, akár országok között is az aktív, nagyon intenzív időszakban, mikor a turizmus nagyon zajlik éppen, akkor rendőrök cseréjére is sor kerül, segítünk más országoknak is.

Én azt gondolom, hogy ahhoz, hogy azok, akik ideérkeznek, a biztonságos turizmussal találkozzanak, ahhoz azt is tapasztalniuk kell, hogy nem a rendőrség a célpontja és igazából a rabszolgatörvénynek a kárvallottja, hogy akár Újpesten az ottani rendőröknek négyszázezer *(sic!)* órát túlórázni kelljen azért, hogy mindezt a biztonságot meg lehessen teremteni. Önök mégis ezt várták el az elmúlt hét évben a rendőröktől.

Mi nyugodtan szeretnénk azt üzeni, hogy nem vagyunk rabszolgák, európai magyarok vagyunk, és azok a hazafiak, akik láznak ez ellen a törvény ellen. Nyugodtan szeretnénk azt mondani ezeknek a fiataloknak, hogy vigyék Argentínába Magyarország jó hírét, és ezt nyugodtan megtehetjük, ha önök visszavonják ezt a rabszolgatörvényt. Nincs erre semmi szükség. Különösen akkor, ha sokan jönnek hozzánk dolgozni, és nem elmennek tőlünk a fiatalok más országba, hanem itt maradnak. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps az ellenzék soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a további képviselői felszólalások következnek. Megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak, Kereszténydemokrata Néppárt.

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Bocsánat, a vezérszónoki körben nem jelentkeztünk. Messzemenőig támogatjuk azt, hogy a fiatalokat ilyen módon versenyképes nyelvtudáshoz, tapasztalathoz, egy olyan környezethez tudjuk juttatni, ahol ezeket a más nyelvben, más munkakörnyezetben is dolgozókat meg tudják ismerni, és világot tudnak látni. Én csak azt szerettem volna ide a tisztelt Ház elé idézni, hogy ahhoz, hogy most idejuttottunk, és a magyar-argentin kapcsolatok is itt tartanak, abban nagyon nagy szerepe van egy néprajzkutatónak, Zsonda Márknak, az Ifjúsági Kereszténydemokrata Szövetség korábbi tagjának, aki Észak-Argentína különböző tartományaiiban felfedezett több tucat, magyar gyökerekkel rendelkező családot, akik az első világháború idején, illetve a 30-as években hagyták el Magyarországot, és azóta most már a leszármazottaik élnek ott. Ott indulhatott el egy olyan program, hogy ottani fiatalok, akiknek a felmenői Magyarországról vándoroltak ki, eljuthattak Magyarországra, megtapasztalhatták a magyar vendégszeretetet. Először láthatták a felmenőik hazáját, és azt gondolom, hogy ez a hihetetlen eredmény, hogy megtalálták ezeket a családokat, ezeket a közösségeket, és ott újra tudták éleszteni a magyar hagyományokat, ezek is hozzájárultak a magyar-argentin kapcsolatok fejlődéséhez az elmúlt években.

És csak egy megjegyzést engedjenek meg Varju képviselő úrnak: ha valahol 400 ezer túlórát lát, mint ahogy ő ezt itt mondta, akkor mindenképpen jelezze majd. Köszönöm szépen. *(Rig Lajos: 400-1000.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs ilyen jelzés.)* Jelentkezőt nem látok, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt, államtitkár urat, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Kontrát Károly jelzésére:)* Jelzi, hogy igen. Öné a szó, államtitkár úr.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr!

Tisztelt Országgyűlés, Tisztelt Képviselőtársaim! Először is szeretném megköszönni Tessely Zoltán képviselőtársamnak és Nacsa Lőrinc képviselőtársamnak a támogató nyilatkozatot, hogy ezt a javaslatot támogatják.

Ami pedig a megszólaló ellenzéki képviselők nyilatkozatait illeti, bár ugye azzal kezdték, hogy támogatják a javaslatot, de nyilván a munka törvénykönyvére való hivatkozás csak egy ürügy volt, és nyilván ez a választási kampány, az európai parlamenti választási kampány része, amit ők itt előadtak, azt szeretnék, ha bevándorlaspárti többség lenne Magyarországon. A magyar kormány bevándorlásellenes, és a bevándorlás útjában áll, ezt próbálják kibillenteni, nem fog sikerülni.

Kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a javaslatot fogadják el. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

(16.30)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőségünk.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **„A Magyarország Kormánya és a Luxemburgi Nagyhercegség Kormánya között a minősített adatok cseréjéről és kölcsönös védelméről szóló egyezmény kihirdetéséről”** szóló törvényjavaslat, valamint **„A Magyarország és Románia között a minősített adatok kölcsönös védelméről szóló egyezmény kihirdetéséről”** szóló törvényjavaslat együttes általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztések T/4068. és T/4358. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhetőek.

Tisztelt Országgyűlés! Elsőként megadom a szót Kontrát Károly államtitkár úrnak, a Belügyminisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az egyezmények megkötése hozzájárul a honvédelem, a belügyi, rendőri együttműködés, valamint a nemzetközi szervezett bűnözés és terrorizmus elleni harc területén való együttműködés további erősítéséhez. A minősített adat védelméről szóló törvény 2010. évi hatálybalépését követően kezdődött meg az a szakmai munka, amelynek célja a partnerországokkal való együttműködés során keletkezett és kicserélt minősített adatok védelmének biztosítása. Ennek megfelelően és ennek érdekében Magyarország már 24 ország kormányával kötött a minősített adatok cseréjéről és kölcsönös védelméről szóló, törvényben már kihirdetett egyezményt. Több ország esetében a hasonló egyezményekkel kapcsolatos tárgyalások már lezárultak, az egyezmények végleges szövegének megállapítása folyamatban van.

Tisztelt Országgyűlés! Az egyezmények értelmében Magyarország kötelezettséget vállal arra, hogy

az egyezmények keretében kicserélt vagy keletkezett minősített adatok számára védelmet biztosít az egyezményekben foglalt nemzeti minősítési szintek egymásnak történő megfeleltethetősége alapján. A kölcsönös védelem biztosítása érdekében folytatott biztonsági együttműködés keretében a hatáskörrel rendelkező biztonsági hatóságok kezelik az egyezmények keretében átadott minősített adatokat, tájékoztatást és segítséget nyújtanak egymásnak, elismerik egymás személyi és telephelybiztonsági tanúsítványait, valamint szükség esetén a minősített adatkezelés ellenőrzése céljából látogatásokat bonyolítanak le.

A Magyarország és Luxemburg közötti egyezményt 2018. szeptember 5-én, Budapesten, míg a Magyarország és Románia közötti egyezményt 2018. október 3-án, Bukarestben írták alá.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Bízom abban, hogy a törvényjavaslatot támogatják, mivel ez megfelel Magyarország nemzeti érdekeinek, a megkötésük pedig teljes mértékben időszerű. Mindezekre tekintettel kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a törvényjavaslatot tárgyalja meg és fogadja el. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Tessely Zoltán képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

TESSELY ZOLTÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! A most előttünk fekvő törvényjavaslat sokak számára ismerős lehet, több ország esetében pont ebben az ügyben a múlt évben ugyanis már többször szavazott az Országgyűlés. Miről is van szó most is e két törvényjavaslatban? Az Országgyűlés 2009. december 14-én fogadta el a minősített adat védelméről szóló 2009. évi CLV. törvényt, amely két törvény helyébe lépett, az államtitkokról és a szolgálati titkokról szóló 1995. évi LXV. törvény, valamint a Nemzeti Biztonsági Felügyeletről szóló 1998. évi LXXXV. törvény helyébe. A 2010-től hatályos új jogszabálynak köszönhetően megteremtődött a minősített adatok védelmének egységes jogszabály- és intézményrendszere, valamint eleget tettünk jogharmonizációs kötelezettségeinknek.

A 2009. évi CLV. törvény hatálybalépésével megnyílt annak a lehetősége, hogy kétoldalú titokvédelmi megállapodásokat kössünk. Ilyen megállapodás megkötésére először a Szlovák Köztársasággal, a Lengyel Köztársasággal és a Cseh Köztársasággal került sor, 2017-ben pedig Bulgáriával, Svédországgal és Finnországgal kötöttünk ilyen megállapodást.

Az egyezmények egyebek mellett részletezik a biztonsági együttműködést, a minősített adat továbbítását, sokszorosítását, fordítását vagy éppen megsemmisítését érintő szabályokat, továbbá kijelölik a

hatáskörrel rendelkező hatóságokat, valamint meghatározzák azokat az eljárásokat, amelyek a minősített adat biztonságának megsértése esetén alkalmazandók.

Az egyezmény célja, hogy védje a szerződő felek, ez esetben Románia és Magyarország, valamint Luxemburg és Magyarország joghatósága alá tartozó állami szervek közötti együttműködés során kicserélt vagy keletkezett minősített adatokat, éppen ezért kérem, támogassák az egyezmény kihirdetését. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most megadom a szót Varga-Damm Andrea képviselő asszonynak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. VARGA-DAMM ANDREA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A Magyarország Kormánya és a Luxemburgi Nagyhercegség Kormánya között a minősített adatok cseréjéről és kölcsönös védelméről szóló egyezmény kihirdetését, valamint a Magyarország és Románia között a minősített adatok kölcsönös védelméről szóló egyezményt együttesen tárgyaljuk, mely két tétel, T/4068. és T/4358. számon került a tisztelt Ház elé. Amint látják, tisztelt képviselőtársaim, azért a két egyezmény címe között különbség van, még hozzá akként, hogy míg a Luxemburgi Nagyhercegséggel adatok cseréjéről is beszélünk, addig Romániával csak a kölcsönös védelemről beszélünk.

Mi is ezek között a különbség? Nagy valószínűséggel az is különbség lehet, hogy természetes módon Magyarország azért igen óvatos abban, hogy bár szövetségi rendszerekben vagyunk együtt, de mely országokkal cserélünk és mely országokkal alapvetően inkább a minősített adataink védelmét helyezük előtérbe. Nagy valószínűséggel, miután az egyezmények szövege is különbözik egymástól, bár nem oly feltűnően, de azért tartalmában igen, így feltétlenül meg kell különböztetnünk a két féllel való viszonyunk tartalmát.

Hangsúlyozni kívánjuk, hogy természetesen, miután a globális világ kihívásai minden alkalommal próbára tesznek minket, különösen a technológiai fejlődés azon szintjén, amin vagyunk, hogy minősített adatok hogyan kerülnek át egyik országból a másikra, egyik kontinensről a másikra, üdvözlöm magam is azt, hogy országunk és az Európai Unió tagországai is védik érdekeiket, és olyan megállapodásokat kötnek egymással, amelyek valamelyest garantálják, hogy egymás minősített adatainak cseréje vagy valamifajta információ megszerzése után ezeket az adatokat védik.

De ha már itt fekszik előttünk e két törvényjavaslat, ha megengedik, röviden kitérnék arra, hogy a két országgal milyenek a diplomáciai, történelmi hagyományaink. De mielőtt ezt megteszem, szeretném jelezni, hogy egy dolog miatt örülök, hogy ma a török

egyezményt és e két egyezményt a tárgyalási sorrendben megcserélték, azért, mert el kell mondanom, hogy a Belügyminisztérium mintául szolgálhatna a majdan később megérkező honvédelmi miniszternek a jogszabályok és a törvényjavaslatok indoklásának minősége vonatkozásában. E két javaslat indoklása olyan minőségű, amelyet minden nemzetközi egyezménynél, sőt alapvetően minden törvényjavaslatnál elvárnánk, úgyhogy meg szeretném köszönni a Belügyminisztérium munkatársainak munkáját, mert azt láttam az elmúlt 9 hónapban, hogy amikor ők terjesztenek be javaslatot, akkor az indoklásaik teljes körűek, érthetőek, koherensek és előremutatóak, míg akár a Külügyminisztérium, akár a Honvédelmi Minisztérium bizony jelentősen silányabb javaslatokat terjeszt elő, hangsúlyozottan nem a normaszöveg vagy nem elsősorban a normaszöveg, hanem az indoklás vonatkozásában.

(16.40)

Luxemburggal 1924-től volt akkreditált ügyvivőnk Brüsszelben, majd pedig 2001 és 2009 között nagykövetségünk működött Luxemburgban. A nagykövetséget takarékosági okokból bezárták, és a brüsszeli nagykövetség havi egyszeri konzuli jelenléttel biztosítja a diplomáciai kapcsolatainkat. Úgy érzem, hogy ez erőteljes visszalépés, különösen annak vonatkozásában, hogy Luxemburg rengeteg olyan multinacionális cégnek ad székhelyet, amelyeknek Magyarországon vállalatai vannak. Nem véletlen az, hogy Németország után a második legnagyobb befektető Magyarországon.

1986-ban hozták létre a kormányközi kulturális egyezményt, a 2014-15-ös tanévben például öt luxemburgi hallgató folytatott Magyarországon tanulmányokat. 1970-ben légi közlekedési egyezményt kötöttünk, 1988-ban a közúti árufuvarozásról szóló egyezményt, 2004-ben az idegenforgalomról való egyezményt, 2009-ben a vízum kiadásáról és a biometrikus adatok cseréjéről, 2014-ben a kollokációs megállapodás jött létre, hogy Brüsszel látja el a diplomáciai képviseletet, 2015-ben pedig a kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezményt. 2012 és 2018 között a 2009. évi CLV. törvény alapján, amint államtitkár úr is elmondta, mely a minősített adatok védelméről szolt, már számtalan országgal kötöttük meg, ha jól számolom, több mint 20 ország részesült ebben a partneri viszonyban.

Úgyhogy most talán ennek a munkának hazánk a vége felé is jár, és ezzel a két javaslattal van módunk e két országgal is a minősített adatok cseréje, illetve a minősített adatok megismerése, esetleg védelme érdekében egyezményt kötni.

Romániával - lelkenben irredentásom okán és a szocialista rendszer alatti illegitim rendszer okán - talán a diplomáciai kapcsolatrendszerem kezdeném hamarabb, mint 1989-cel, amikor is Horn Gyula látogatást tett, és innentől gyorsultak fel a két ország diplomáciai kapcsolatai; míg el nem jutottunk

1996. szeptember 16-ára, mikor is a megértésről, az együttműködésről és a jószomszédságról írtunk alá Temesváron Romániával egyezményt. Románia az Európai Unió tagja, azóta természetesen még inkább erőteljesen felgyorsultak kapcsolataink, de azt hiszem, hogy a Jobbik képviselőcsoportjaként ezekről a kérdésekről az ember mindig egy kicsit szomorúbban beszél. De hangsúlyozni kívánom, hogy a Jobbik képviselőcsoportja mindkét egyezmény aláírását üdvözli és természetesen szavazatával támogatni is fogja azt.

Ha már szó esett arról, hogy milyen országokkal leszünk partneri viszonyban, elmondom, hogy a Global Slavery Index szerint, amelyet már emlegetett Tordai Bence képviselőtársam, a rabszolgatartásban Luxemburg a 2. legkevésbé rabszolgatartó a világon, mi a 75.-ek vagyunk. Bizony, 2. és 75., óriási különbség. Nem lenne baj, ha a rabszolgatörvényt visszavonnák már csak ezen adatok alapján is. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps az ellenzék padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Most megadom a szót Gurmai Zita képviselő asszonynak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. GURMAI ZITA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! A Magyarország és Luxemburg, valamint Románia közti, minősített adatok védelméről szóló egyezmény célja, hogy védelmet biztosítsanak a szerződő felek, valamint a joghatóságuk alá tartozó állami szervek és egyéb gazdasági szervezetek közötti együttműködés során kicserélt adatok számára. A minősített adatok védelme hasznos szabályozás, ezért a Magyar Szocialista Párt országgyűlési képviselőcsoportja támogatja mindkét törvényjavaslat elfogadását. Köszönjük a munkát.

De fel kell tennem a kérdést: vajon mi védi meg a magyar munkavállalókat a Fidesz rabszolgatörvényétől, amely szerint napi 10 órát is lehet majd dolgoztatni a magyar embereket; mindezt ráadásul úgy, hogy az évi 400 túlórárt elég csak három év múlva kifizetni. A magyar emberek többet akarnak keresni, de nem úgy, hogy kizsigerelik őket. Önök gyalázatos módon elárulják a magyar dolgozókat, elárulják a magyar családokat, ezért felszólítjuk önöket, hogy töröljék el a rabszolgatörvényt.

Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzék padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Most megadom a szót Arató Gergely képviselő úrnak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának.

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Mint mi azt nagyon gyakran hangsúlyozzuk, Magyarország biztonságának, a terrorizmus fenyegetése elleni védelemnek az egyik legfontosabb eleme az, ha együttműködünk a partnereinkkel. Általánosságban is azt gondoljuk, hogy Európa biztonságát nem ostoba, gyűlöletkeltő kampányokkal és óriásplakátokkal

lehet elérni, nem is operett-terrorelhárítás masírozásával, hanem alapvetően olyanfajta háttérben végzett munkával, ami jobb együttműködést, jobb kapcsolattartást tesz lehetővé az európai országok között.

Ebből a szempontból üdvözljük ezt a megállapodást, ez lényegében azt szolgálja, hogy ez az együttműködés a minősített adatok esetében is gördülékeny legyen. Ehhez erre szükség van nyilvánvaló módon. Ezért önmagában a törvényjavaslatot tudjuk támogatni.

Ugyanakkor, ha már szót ejtünk erről a kapcsolattrendszerrel, akkor Luxemburgról hadd mondjam el azt is államtitkár úrnak, hogy ha túljutottak a minősített adatok cseréjén, akkor a nyilvános adatokban is mélyedjenek el, ezt javaslom. Luxemburg az az ország az Európai Unióban, ahol az egyik legmagasabb, 98 százalék azoknak a munkahelyeknek az aránya, amelyeket kollektív szerződés véd. Luxemburgban partnernek tekintik a szakszervezeteket, megállapodnak velük a munkavállalók védelméről. Elképzelhetetlen egy olyan szabályozás, mint a rabszolgotörvény, amely 400 túlóráat kényszerít az európai magyarokra, elképzelhetetlen lenne az, hogy semmibe vegyék a munkavállalók jogait. És tudják miért különösen érdekes ez a luxemburgi megoldás? Azért, mert Luxemburgban nem szociáldemokrata kormányok alakították ki ezt a keretrendszert. Luxemburgban nagyon régóta kereszténydemokrata kormányok vagy részben kereszténydemokrata kormányok vannak. Csak azok igazi európai kereszténydemokraták, nem ilyen mű-kereszténydemokraták, mint aminek önök képzelik magukat, akiknek sem a kereszténységhez, sem a demokráciához nem sok közük van.

Ezért aztán, ha már Luxemburgban járnak, javaslom, hogy keressék fel az ottani elvbarátaikat és kérdezzék meg tőlük, hogy mi a kereszténydemokrácia, hogy például mit tanít a kereszténydemokrácia és a kereszténység a munkás bérééről, mit tanít a munkát végző ember tiszteletéről, mit tanít arról, hogy hogyan kell azokkal az emberekkel bánni, akik munkát végeznek. Nacsa képviselő úrnak mint jelen lévő díszkeresztény demokratának még a repülőjegyét is kifizetem, ha majd lesz egyszer fizetésem.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az ellenzék padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Két percre kér szót Hajdu László képviselő úr, DK képviselőcsoport.

HAJDU LÁSZLÓ (DK): Tisztelt Elnök Úr! Rendes hozzászólást kértem, de lehet, hogy nem kaphatok. Ugye?

ELNÖK: De, utána megadom a szót arra is.

HAJDU LÁSZLÓ (DK): A kettést kinyomtam.

ELNÖK: Jó, akkor öné a szó, képviselő úr, 15 perces időkeretben.

HAJDU LÁSZLÓ (DK): Csak a b) ponthoz szeretnék hozzászólni, tisztelt elnök úr, államtitkár úr. A minősített adatok kölcsönös védelméről szóló résznek, említette államtitkár úr, rendőrségi, katonai, belügyi vonatkozásai is vannak. Szeretném megemlíteni, hogy jó lenne, ha ezek a minősített adatok, nyilvános adatok nemcsak papíron lennének, hanem működnének. Egy esetet azért szeretnék elmesélni, mert román és magyar vonatkozása van.

Egy devizahiteles valakinek ellopták az autóját, talán három hónapig járt az autóval. Nagy nehezen, valami szerencse folytán kiderült, hogy Szlovákiába vitték. Amikor Szlovákiába utánamentek, kiderült, hogy az már továbbadta és Romániába került. Romániában egyszer csak Bukarest mellett egy kisvárosban megtalálták, akkor már a harmadik romániai gazda volt. Ez az autó körülbelül öt éve áll egy kisváros rendőrségének udvarán, ott rohad az autó. Az a bírósági eljárás, bürokrácia és minden egyéb, ami ahhoz kellene, hogy az autót idehozzák Budapestre, az a bürokrácia nem működik.

(16.50)

Mivel nem kerül az autó ide Budapestre, a tulajdonos természetesen nem tudja használni, de a devizahitelesnek fizetnie kell a részleteket. Kilencmillió nem tudom, mennyinél tart a részletfizetésben úgy, hogy három hónapot autózott mindössze.

Azt gondolom, amikor ezt a törvényt elfogadjuk, jó tudni azt, hogy elfogadunk papírokat, de nem tudjuk, hogy ezek az élet sűrűjében működőképesek-e egyáltalán. Hogy történhet az meg, hogy nyolc év alatt 9 milliót kifizet, roncsként talán egyszer Magyarországra kerül, soha nem tudta használni az autóját? Hogy mindez minősített adat vagy nyilvános adat-e, nem tudom. Voltak tárgyalások, már le vannak fogva az orgazdák, akik ezt az autót adták-vették. Egy nyomozó az egyik átírásnál szúrta ki a dolgot, és így bukkott meg, de onnan nem jön az autó tovább.

Tehát ha a megállapodások, amiket megkötünk, az életben nem működnek, formálisan pedig itt megszavazzuk őket, akkor úgy járunk, mint a két képviselőtársunk által december 12-én beterveztett törvényjavaslattal, amely törvényjavaslat alapján elfogadtunk egy olyan törvényt, amely Európában is példátlan. Csatlakozom azokhoz a hozzászólókhöz, akik azt mondják, hogy azt a törvényt, ha nem akarjuk, hogy hosszan, tartósan nevetségessé váljon ez a kormány, vissza kell vonni. Köszönöm szépen. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr A következő hozzászóló Tordai Bence képviselő úr, Párbeszéd-képviselőcsoport.

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Kedves Polgártársak! Ha már a minősített adatok védelméről és az erről szóló nemzetközi szerződésekről beszélünk, akkor talán fontos lenne a minősített adatok egyik különös

válóját, a szakszervezeti tagságot is ideérteni, hiszen az, hogy valaki mely felekezethez, mely párthoz vagy mely szakszervezethez tartozik, vagy tartozik-e egyáltalán, az bizony egy érzékeny személyes adat. Az a helyzet, hogy nemcsak a nemzetközi viszonyokban vannak ezek az adatok veszélyben, hanem úgy tűnik, hogy például akik a Magyar Suzuki Zrt.-nél dolgoznak, azoknak a szakszervezeti tagsága, mint ilyen minősített adat, szintén veszélyben van, a magyar kormány pedig ez ellen semmit nem tesz. Hogy fordulhat elő az, hogy valaki megválasztott szakszervezeti vezetőként elveszíti az állását éppen a szakszervezeti tagságára, illetve a szakszervezeti vezetői mivoltára való tekintettel, miközben erről hivatalosan nem is tudhatna a munkáltatója, amíg ezt be nem jelenti neki? Onnantól viszont pedig védelem illeti meg a szakszervezeti vezetőt minden magyar munkahelyen.

Nagyon szépen kérem, ha azt állítják, hogy a törvénytörések ellen küzdenek, akkor kezdjék ezt a küzdelmet a Magyar Suzukinál, akik törvényellenesen - jelzem a pontos hivatkozást -, a munka törvénykönyve 231. §-ának a megsértésével rúgták ki a munkavállalójukat, és akadályozzák a többi dolgozót a szakszervezet megalapításában és működtetésében. Köszönöm. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő hozzászóló Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nagyon örülök, hogy a Suzuki esete szóba került. Annak kevésbé, hogy ellenzéki képviselőtársaim körében ez fontos téma, viszont kormányoldalon van, amikor derűtséget és mosolygást vált ki. Egyáltalán nem ennyire vidám a téma, hiszen személyesen volt alkalmunk beszélgetni azzal a munkavállalóval, aki felkeresett bennünket, és elmondta, hogy a valóságban hogy néz ki a Fidesz országában a multicég versus munkavállaló csörte. Jelen esetben úgy, hogy ezt a munkavállalót nemcsak kirúgták a jelek szerint, hanem azért sem mehetett vissza a saját szekrényéhez, hogy a személyes holmijait magához vegye. Ez pedig abból a megfontolásból különösen aggályos, hogy először 2006-ban fordult elő ilyen visszaélés, tehát hogy szakszervezet-alapítási szándék mentén valakit eltávolítottak a munkahelyéről. Tehát még egyszer mondom, a probléma hosszabb gyökerű, és nemcsak a Fidesz-kormányokra vonatkozik, hanem a multicégek kényeztetése több évtizedes folyamatának a végeredménye, ezért kéne ebből visszavenni.

Elmondható, hogy 2006-ban már megtörténhetett az, hogy az illetőt szintén nem engedték oda a szekrényéhez, a személyes holmijaihoz, viszont ezen személyes holmik közé egy alkoholtartalmú itallal teli üveget csempészték - utólag kiderült egyébként, hogy így történt, tehát ez nem vád, hanem bizonyított tény -, és a helyzet az, hogy ezen becsempészésből kifolyólag lehetett olyan kellemetlen helyzetbe hozni ezt a munkavállalót, amilyenbe egész Európában talán egyetlen országban sem lehetett volna. Erős a gyanú

és erős az aggodalom, hogy ezen multicégek ereje, a munkavállalók kiszolgáltatottsága legalább olyan durva és súlyos ebben az esetben is. Éppen ezért várnám el a kormány hatékony, aktív, érdemi fellépését.

Még egyszer mondom, nem annyira nevetséges szituációk ezek, hiszen ezek a munkavállalók, ezek a magyar emberek egyrészt az önök szavazói is. Tehát önök a kormányzásukat részben ezeknek az embereknek köszönhetik. Lehet, hogy egyre kevesebben szavaznak, mondjuk, a multicégeknél dolgozók közül, de egész biztos, hogy ott vannak a szimpatizánsaik. De pártszimpátiától függetlenül ezek az emberek termelik ki azokat az adóbefizetéseket, amelyeket aztán egy visszaosztási rendszeren keresztül önök sikerpropagandaként el tetszenek adni óriásplakátokon. S ezek az emberek viszont azok is, aiktől önök is azt várják, és mi is azt szeretnénk, hogyha gyermekeket tudnának vállalni Magyarországon, ha meg tudnák tartani ezt az országot magyarként, ha a kidőlt magyar életfát vissza tudnák hozni egy egyensúlyi állapotba, vagy legalább az állapot irányába, és tőlük várjuk azt is, s várják önök is, hogy ne vándoroljanak ki Magyarországról, miközben ezek az emberek kényszerből nagyon sokszor el kell hogy hagyják a hazájukat.

Tehát ha a maga mélységében meg akarják érteni ezt a problémakört, akkor az a javaslatom és a tiszteletteljes kérésem, hogy ne intézzék el egy félmosollyal az ellenzék által idehozott valódi élettörténeteket, esettanulmányokat, legyen szó devizahitelesekéről, legyen szó szakszervezet-alapításba fogott, de kirúgott munkavállalókról, hanem találkozzanak velük, kommunikáljanak velük, vizsgálják meg ezeket a valós élethelyzeteket. Még egyszer mondom, ezek az emberek az önök kormányzását fogják megszüntetni, ha ezek a folyamatok így maradnak. Lehet, hogy csak pár év múlva, lehet, hogy ez túl nagy távlat ahhoz képest, amit most egy parlamenti székéből egy átlagos kormánypárti képviselő be kényszerül látni, de hosszú távon egészen biztos, hogy ha ezekkel az emberekkel érdemben nem foglalkoznak, akkor nem a nemzetközi egyezményekről fogunk tárgyalgatni, hanem arról, hogy hogyan tudjuk egyáltalán életben tartani ezt az országot.

En nem szeretnék eljutni eddig a pontig, hiszen most még minden eszköz kézben van annak érdekében, hogy a multicégekkel való bánásmódot kiegyensúlyozás, hogy a rabszolgatörvényt, ezt a fürmedvényt visszavonják, s ezzel a kivándorlási spirál felpörgését is lassítsák. Végző soron pedig nagyon egyetérték az azal, hogy minden probléma eredőjét - bár ez egyben következmény is -, a demográfiai mélyrepülést meg kell állítani, miután lassítottuk, nullpontra kell jutni, és megfordítani a káros folyamatokat. Ezért az a tiszteletteljes kérésem, lássák be, mindezek összefüggnek, félmosolyokkal elintézni őket és nevetgélni rajtuk pedig legalábbis tiszteletlenség, méltatlan ehhez a Házhoz. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki

élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* További felszólalásra senki nem jelentkezett. Az együttes általános vitát lezárom.

Államtitkár úr jelzi, hogy az előterjesztők nevében válaszolni kíván a vitában elhangzottakra.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Szeretném megköszönni Tessely képviselő úrnak, illetve a Fidesz és a KDNP képviselőcsoportjának a támogatást. *(Dr. Varga-Damm Andrea: A miénket nem?)* Ami az ellenzéki képviselők hozzászólását illeti, azokat a mondatokat, amelyek a napirendről, a magyar-luxemburgi és a magyar-román egyezményről szóltak és támogató nyilatkozatok voltak, természetesen szintén köszönöm.

Ami pedig az ezt meghaladó és a munka törvénykönyvéről szóló ürügy kihasználását jelenti, az előbb elmondtam, hogy ez nyilvánvalóan csak ürügy, és az európai parlamenti választási kampány érdekeit szolgálja az ellenzéki képviselők részéről, akik azt szeretnék, ha Magyarország bevándorlóország lenne, és a bevándorlásellenes kormányt támadják ezzel. *(Z. Kárpát Dániel: Ti telepítettetek be tízezreket az országba!)* Nyilvánvaló, hogy ez a kísérletük hiábavaló.

S még egy észrevételt engedjenek meg, tisztelt képviselőtársaim. Arató Gergely képviselő úrnak, a Demokratikus Koalíció képviselőjének a mondatát, hogy operett-terrorelhárítás masíroztatásával akarunk itt bármit elérni, visszautasítom. A Terrorelhárítási Központ a magyar emberek biztonsága érdekében tevékenykedik immár kilencedik esztendeje. Olyan megbecsülésnek és társadalmi elismertségnek örvend a TEK az elmúlt közel kilenc éve végzett tevékenysége kapcsán, amit ezúton itt, a tisztelt Ház előtt is megköszönök, a nagy nyilvánosság előtt. Méltatlan és teljesen megalapozatlan Arató Gergely képviselő úrnak ez a hozzászólása, ezért ezt visszautasítom, és arra kérem, hogy a jövőben tartózkodjon az ilyen hazugságtól. Köszönöm szépen.

Ami pedig, még egyszer, a két javaslatot, a két egyezményt illeti: kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy fogadja el. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(17.00)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **„A Magyarország Kormánya és a Szerb Köztársaság Kormánya között a közúti, a vasúti és a vízi határforgalom ellenőrzéséről szóló, Magyarország Kormánya és a Szerb Köztársaság Kormánya közötti Megállapodás módosításáról és kiegészítéséről szóló Egyezmény kihirdetéséről”** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/4475. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Kontrát Károly államtitkár úrnak, a Belügyminisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Jelen egyezmény megkötése jogalapot teremt két új határátkelőhely megnyitására a magyar-szerb határszakaszon, továbbá összhangba hozza a közös határátkelőhelyek működésének szabályait az uniós előírásokkal. A 2012. évi IV. törvénnyel kihirdetett megállapodás módosítása a magyar-szerb határszakaszon létesíteni tervezett új határátkelőhely kialakításához, konkrétan Kübekháza-Rábé és Bács-szentgyörgy-Rastina kialakításához, valamint a schengeni határellenőrzési kódex által meghatározott előírásoknak történő megfelelés érdekében vált szükségessé.

Tisztelt Országgyűlés! A megnyíló határátkelőhelyek alapvetően a helyi, helyben élő emberek mindennapjait fogják megkönnyíteni, könnyebbé és gyorsabbá teszik a családi, kulturális, társadalmi, sport-, önkormányzati kapcsolattartást, továbbá tehermentesítik a magyar-szerb határszakaszon levő többi határátkelőhelyet is.

A Belügyminisztérium rendszeres egyeztetéseket folytat a szerb féllel annak érdekében, hogy a magyar-szerb határon tapasztalt megnövekedett várakozási idő csökkenjen. A tapasztalatcsere eredményeként született meg az a döntés, hogy indokolt a két új határátkelő megnyitása.

Tisztelt Országgyűlés! A Szerbiával való együttműködésünk kiemelt fontosságú az illegális migrációval szembeni küzdelemben. Jelenleg két tranzitóna működik, ahol be lehet nyújtani menedéjközi kérelmet, mindkettő a magyar-szerb határszakasz közelében, ezért érdemel ez a szakasz kiemelt figyelmet, és ezért fontos különösen, hogy a határellenőrzés minél hatékonyabb és eredményesebb legyen. Magyarország a nyugat-balkáni migrációs útvonal tekintetében kulcsfontosságúnak tartja Szerbia határizetének támogatását.

Ennek keretében 2018-ban 190 magyar rendőr teljesített szolgálatot a Szerb Köztársaság területén mind a határ közvetlen közelében, mind pedig mélysegi területeken.

Az egyezmény aláírására, azaz szövegének végleges megállapítására 2018. február 9-én, a magyar és a szerb kormány Budapesten tartott találkozásán került sor. Az Európai Bizottság 2018 októberében erősítette meg, hogy az egyezmény szövege megfelel a schengeni határellenőrzési kódex előírásainak. Erre tekintettel kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a törvényjavaslatot támogassák, mivel az megfelel Magyarország nemzeti érdekeinek.

Minderre tekintettel még egyszer kérem a tisztelt Országgyűlést a javaslat támogatására. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Mielőtt folytatnánk, tisztelt Országgyűlés, egy hibámat javítom. Az előző két törvényjavaslat együttes általános vitájának végén nem jeleztem, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most pedig a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Tessely Zoltán képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

TESSELY ZOLTÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Államtitkár Úr! Jelen törvényjavaslat alapja a 2012. január 24-én létrejött közúti, vasúti és a vízi határforgalom ellenőrzését szolgáló megállapodás, amely a magyar és a szerb fél között jött létre azzal a céllal, hogy a két állam a már ténylegesen működő határátkelőhelyek nemzetközi státuszát nemzetközi szerződésben rendezze.

A megállapodás egyebek mellett tartalmazza a határforgalom-ellenőrző szervek együttműködésének elveit, megállapítja a határátkelőhelyek helyét, a használat rendjét, a nyitvatartásuk idejét, valamint a forgalom jellegét. A megállapodás azért is volt szükséges, mert egészen 2012-ig nem volt hatályban határforgalom ellenőrzését szabályozó egyezség nemzetközi szerződésben.

Indokolt volt a megállapodás megkötése már csak azért is, mert a történelmi változások miatt, gondolok itt Jugoszlávia felbomlására és Magyarország Európai Unióhoz történő csatlakozására, az akkor hatályos kétoldalú egyezmények részint elavulttá váltak. A módosítás továbbá azért is szükséges, mert a magyar-szerb határszakaszon új határátkelőhelyek, Kübekháza és Rábé, valamint Bácsszentgyörgy és Haraszti - Rastina - megépítése van tervben, valamint a személyek határátlépésére irányadó szabályok uniós kódexéről szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet által meghatározott előírásoknak is meg kell felelnünk. Az előttünk lévő megállapodás lehetővé teszi a két állandó határátkelőhely megnyitását, valamint a határátkelőhelyek működési kereteinek rugalmasabbá tételét.

Összességében az egyezmény, amelynek aláírására 2018-ban itt, Budapesten került sor, megteremtí a magyar-szerb határszakaszon a közös határátkelőhelyekre vonatkozó határforgalmi ellenőrzési szabályok összhangját az uniós jogban megjelent változásokkal, és egyértelműen Magyarország biztonságát szolgálják. Kérem, támogassák az egyezmény kihirdetését. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Most megadom a szót Csányi Tamás képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

CSÁNYI TAMÁS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nagy megtiszteltetés számomra, hogy az első beszédemet a Magyar Országgyűlésben egy ilyen fontos témában tarthatom, mint az előttünk fekvő, a Magyarország Kormánya és a Szerb Köztársaság Kormánya között a közúti, a vasúti és a vízi határforgalom ellenőrzéséről szóló, Magyarország Kormánya és a Szerb Köztársaság Kormánya közötti megállapodás módosításáról és kiegészítéséről szóló egyezmény.

Mint ismeretes és hallottuk is, Magyarország Kormánya és a Szerb Köztársaság Kormánya között 2012. január 24-én jött létre a közúti, a vasúti és a vízi határforgalom ellenőrzéséről szóló megállapodás. Az elénk kerülő módosításokat átnézve fontos kiemelnünk, amit szintén hallottunk már az előbbiekből, hogy az eddigi hét közúti határátkelő két újabbal gyarapodik déli szomszédunk felé, ami nyilván örömdetes az arra közlekedőknek, és nagy könnyebbség lehet számukra, hogy akár Kübekháznál, akár Bácsszentgyörgynél is átléphetik azt a határt, amely határ az 1885. március 29-én Szabadkán megszülető Kosztolányi Dezső idejében még elképzelhetetlen volt. Ha már Kosztolányi, tisztelt képviselőtársak, engedtesék meg, hogy felidézzem, a közismerten apolitikus költő, író, újságíró, esszéista egy, a magyar írók karácsonyi álmát firtató interjújában röviden csak ennyit mondott: „Ma valóságról álmodunk. Karácsonyi álmom mindössze ez: Pozsony, Kassa, Kolozsvár, Nagyvárad, Temesvár, Szabadka.” Jobbikosként nem is kérdezhetek mást a tisztelt Háztól, hogy vajon álmodhatunk-e ennél kevesebbről, tisztelt képviselőtársak, és vajon mi kell ahhoz, hogy 2020-ban Trianon-emlékév legyen Magyarországon.

Visszatérve a témához, felvetődik a kérdés: ha növekszik a határátkelő száma, az mennyi többletterhet ró a rendőrségre? Mennyire vonja el a határ védelme az amúgy is leterhelt rendőri állományt a falvakból, városokból? A kérdés természetesen költői, hiszen mindannyian tisztában vagyunk azzal, hogy a határvédelem komoly átcsoportosításokat jelent a rendőri állományon belül, amely akár feszültségekhez is vezethet, nem is beszélve a jelentős túlmunkáról, amely a szervezetet sújtja.

(17.10)

Annak ellenére mondhatjuk ezt, hogy a rendőrség hivatalos honlapjának közlése szerint tavaly összesen 6361 illegális migráns akart bejutni Magyarországra. Ez az utóbbi évek legkisebb száma. Mondom az adatokat: 2017-ben még 21 ezren, 2016-ban 18 ezren, 2015-ben pedig 391 ezren próbálták vagy lépték át a magyar határt. A legfrissebb adatok a police.hu-n: heti 200 körüli illegális migránssal számolnak be, akiket egyébként döntő többségükben átkísérnek a kapun.

Természetesen elismerve az illegális migráció veszélyességét, és nem feledve a déli határzár szerepét, fontosságát, az adatokból úgy tűnik, hogy hazánkra egyre kevésbé nehezedik a migrációs nyomás, így talán az ezzel való riogatást is takarékra kellene venni a propagandában, mert hát ez lenne tisztességes. S talán az sem lenne ördögtől való, ha a határ őrzését határőrökre bízánk, és nemes egyszerűséggel visszaállítanánk a határőrséget, ahogyan azt a Jobbik Magyarorszáért Mozgalom már számtalanszor javasolta is.

Végezetül, képviselőtársaim, engedjék meg, hogy bár ez a napirendi pont az egyezmény módosításának kihirdetéséről szól, mégis állampolgári, ha tetszik, választópolgári tapasztalatokat osszak meg. Röszkénél a

nyári csúcsidőszakban, amikor egyszerre indul haza a rengeteg török vendégmunkás, plusz indul nyaralni Európa egyik része a görög tengerpartra, elképesztő torlódások alakulnak ki mindkét irányban. Nem ritka az 5-6 órás sorban állás az autóval. Úgy tűnik, ekkora tömegre nincsenek felkészülve a határon dolgozók, pedig évek óta ez a trend. Sajnos kevés a mosdó is, amin valószínűleg könnyen lehetne segíteni legalább a csúcsidőszakban. Ennek érdekében kellene lépéseket tenni.

Összességében támogatjuk a módosításokat.

Ceterum censeo: a munkavállalókat kizsákmányoló rabszolgatörvényt a kormány vonja vissza! Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik és a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Most megadom a szót Gurmai Zita képviselő asszonynak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. GURMAI ZITA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Képviselőtársaim! Államtitkár Úr! A Magyarország és Szerbia közti határforgalom ellenőrzéséről szóló megállapodás módosításáról és kiegészítéséről szóló egyezmény célja, hogy rugalmasabb és az uniós joggal összhangban álló rendelkezéseket hozva létre és jogalapot teremtve új határátkelőhelyek nyílhassanak, amiket természetesen üdvözlünk. Az egyezménybe foglalt változások megteremtik a magyar-szerb határszakaszon a közös határátkelőhelyekre vonatkozó határforgalom-ellenőrzési szabályok összhangját. Erre rendkívül nagy szükség volt, ezért is a képviselőcsoportom, a Magyar Szocialista Párt országgyűlési képviselőcsoportja támogatja a javaslatot.

Ugyanakkor, ha már az ellenőrzés szóba került, meg kell kérdeznünk azt is: vajon a kormány részéről ki ellenőrzi azt, hogy miként nyomják el a munkaadók a rabszolgatörvény kapcsán a magyar munkavállalókat? Mert a nagyvállalatok megpróbálják ellehetetleníteni a szakszervezeti érdekvédelemet, méghozzá az Orbán-kormány hallgatóságos támogatása mellett.

Tegnap jó néhányan ott voltunk a Suzuki-gyárnál, és megdöbbentő volt az, amikor a kommunikációs vezető asszony kijött, hogy összesen kettőnek tud fogadni. Hát hogy lehet két emberrel találkozni? Legalább minden frakcióból egy embert javasoltunk. Ennek megfelelően az érdekegyeztetés nem jött létre. Tehát én igenis azt gondolom, hogy ez ügyben is lenne teendő, mert szerintem a Suzuki a mi autónk, és nem pedig a kormány autója.

A Magyar Szocialista Párt kiáll a magyar dolgozók mellett, és támogatjuk, hogy megszülessen az európai munka törvénykönyve, amely uniós szinten biztosíthatja a magyar dolgozók jogait, és megszüntethetné a kiszolgáltatottságukat a nemzetközi nagyvállalatokkal és a saját kormányunkkal szemben is. Ezért javasoljuk a rabszolgatörvény eltörlését, és hogy a kormány tegye meg a megfelelő lépéseket nemzetközi szinten az európai munka törvénykönyve bevezetése mellett. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a DK és a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Megadom a szót Varju László képviselő úrnak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának.

VARJU LÁSZLÓ, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Az előttünk lévő törvényjavaslattal kapcsolatosan legalább három témában szeretném felhívni a figyelmüket. Előljáróban természetesen azt mondom, hogy az a lehetőség, miszerint a két ország közötti kapcsolatok bővítésének fontos eleme, hogy két új állomás nyílik - fontos az embereknek, és fontos, hogy könnyebb legyen az emberek együttműködése -, támogatandó és fontos dolog.

Vízont az elmúlt időszakból vannak olyan tapasztalatok, amelyeket érdemes figyelembe venni. Államtitkár úr bizonyára emlékszik arra, hogy nem olyan régen, néhány hónappal ezelőtt kiderült, hogy a tompai határátkelőn - a rendőrség beismerése szerint is - hosszú időn keresztül éppen az egyezmény hatálya alá eső sugárkapuk nem működtek. Kamionok jöttek át úgy a határon, hogy egyébként azok ellenőrzésére nem kerülhetett sor.

Ha nagyon egyszerűen akarnám megfogalmazni, akkor azt mondhatnám, hogy akár atombombát is vihetek át rajtunk, miközben ez az ellenőrzés, amit most éppen továbbfejleszteni akarnak, nyögvenyelősen működött. Ráadásul ehhez a területhez hozzátartozik az, amit önök a migráció területén a menekültekkel az elmúlt időszakban műveltek.

Én azt gondolom, hogy ennek sok vonatkozását kell és lehet is vitatni, egy dolgot egészen biztosan érdemes ebben az időszakban, ez pedig az, hogy önök az elmúlt hónapokban a rendőröket túlterhelték ezen a területen is, ezen a szakaszon is, amikor az általam önnek már említett 40 millió túlórával terhelték őket. Nagyon érdekes volna megtudni azt... Amikor az ellenzék tiltakozik, és éppen a rendőri túlmunka ellen tiltakozik - hiszen igazából nincs erre szükség, ráadásul önök ezt ki sem fizetik -, akkor ilyen helyzetben reakció nélkül hagyva, ott maradunk azzal az állapottal, hogy igen, önök úgy gondolják, hogy ez nagyon fontos.

Ezt a területet tehát, ami a határszakaszra esik, önmagában azon az örvédetes tényen túl, hogy ott a két határátkelőhely megnyílik, ezekkel terhelik. De ez milyen viszonyban van azzal, ami az uniós jog alkalmazása, amely, tulajdonképpen örülhetünk is annak, hogy időnként rákényszeríti önöket, hogy azt vegyék figyelembe, és ne csak a saját fejük után menjenek, mert ha azt megteszik, akkor annak olyan súlyos következményei vannak, mint amit láttunk a minap is.

Éppen ezért fel kell hívnom a figyelmet arra, hogy se a rendőröket ne tegyék rabszolgává, ne akarják önök rabszolgatartóként rájuk kényszeríteni azt, hiszen ők nem tudnak tiltakozni ellene, ezért joggal szólunk az érdekükben, mert az ő családjaik ugyanúgy fontosak. S ha önekik is ajánlanak különféle kedvezményeket, hiába van adókedvezmény, hiába van bármi, akár autó, amit önök itt ígérgetnek - kínálgatnak hitelt, hogy adósodjanak el, és akkor aztán végképp az önök rabszolgái lesznek -; ezt kínálva önök

által, azt hiszem, hogy ez inkább csak hátrányt okoz nekik, nem pedig előnyt. Nem csoda, ha sokan tünetnek azért, hogy ezt fejazzék be.

Nekünk hazafias kötelességünk, hogy minderre felhívjuk a figyelmet. El is fogom mondani mindannyiszor, hogy a rabszolgatörvényt önöknek vissza kell vonni. Egy hazafi sohasem törődhet bele abba, hogy akár a határ mentét önök olyan jobbágyteleknek nézik, ahol túlórabér nélkül lehet foglalkoztatni rendőrök sokadik napon, akár olyan elhelyezési körülmények között, ahogy egyébként annak a híreit nem egyszer láttuk.

Összefoglalva tehát: ez a törvény is jó alkalom arra, hogy javítsanak a helyzeten, ne csak a technikain, ne csak azon a két átkelőhelyen, ami az átkelőt használóknak van, hanem mindazoknak, akiket érint ez a terület. Éppen ezért azt javasolom, hogy vonják vissza a rabszolgatörvényt, és ne alkalmazzák ott, ahol erre semmi szükség nincsen. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP és a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Most megadom a szót Tordai Bence képviselő úrnak, a Párbeszéd képviselőcsoportja vezérszónokának.

(17.20)

TORDAI BENCE, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Bár nem tudom, hogy jelentkeztem-e szólásra. Tudtommal nem, de annyi baj legyen *(Derűltség.)*, hiszen a Párbeszéd álláspontja ebben az ügyben is egyértelmű.

Nagyon örömteli, hogy könnyebben közlekedhetnek Magyarország és Szerbia között a két ország polgárai, de az kevésbé örömteli, hogy ezt az útvonalat is valószínűleg menekülésre fogják használni a magyar polgárok, a magyar dolgozók, hiszen a Fidesz rémálommá tette a magyarországi munkavállalást. A Fidesz egyértelműen a kivándorlás pártjára állt, a Fidesz felállította az Orbán-listát, amely a kivándorlás párti lista az európai parlamenti választáson, és úgy tűnik, hogy a Fidesz szeretné kiűzni a magyar dolgozókat Magyarországról. Azt hiszem, hogy ennek a leglátványosabb eszköze a rabszolgatörvény: a kivándorlás párti Fidesz azt az Orbán-tervet valósítja meg, hogy ellehetetlenítik Magyarországon a magyar munkavállalókat. Nyíltan a nagytőkések oldalára álltak, nyíltan az ő érdekeiket szolgálják ki a kivándorlás párti politikájukkal, és ennek csak az egyik lenyomata az, hogy a kivándorlást a határok még szélesebbre nyitásával is próbálják támogatni. A Párbeszéd ezt a törekvést nem tudja támogatni.

Egyébként természetesen a jó szándékú, az államközi kapcsolatok javítását segítő törvényjavaslatokat ugyanakkor meg fogjuk szavazni minden esetben. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki

élni a felszólalás lehetőségével. *(Nem érkezik jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megadom a szót az előterjesztőnek, Kontrát Károly államtitkár úrnak.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Engedje meg, hogy reagáljak a vitában elhangzottakra. Tessely Zoltán képviselőtársam a Fidesz képviselőjében *(Dr. Gurmai Zita: Kiment!)* a támogatásáról biztosította a törvényjavaslatot.

A Jobbik képviselőjében felszólaló képviselőtársunk *(Dr. Lukács László György: Csányi Tamás.)*, Csányi Tamás által felvetett kérdésekre a következő választ tudom adni. Amikor azt mondta, hogy túl nagy terhet jelent a rendőrségnek, és nem tudja, hogy ez hogy megoldható: egy hosszú előkészítő folyamat eredménye, hogy ezt az egyezménytervezetet be tudtuk a tisztelt Ház elé nyújtani. A rendőrség már ennek a két új határátkelőnek a működésével számol, és a szükséges rendőri állomány és a szükséges forrás is rendelkezésre áll. Tehát szeretném megnyugtatni jóindulatú aggodalmát, hogy ez nem megalapozott, a rendőrség készen áll, a törvényjavaslat elfogadását és az egyezmény hatálybalépését követően és a határátkelőhely megépítését követően ennek a megnyitása és a működtetése nem ütközik akadályba a rendőrség részéről.

Ami a határátkelőhelyek fejlesztését illeti: azt szeretném elmondani, hogy folyamatos. Jelenleg Röszkén és Tompán is infrastrukturális fejlesztés van tervben.

Ami Varju László képviselő úr hozzászólását illeti, engedjék meg, hogy arra is reagáljak: szeretném elmondani, hogy a rendőrség személyi állományára a 2015. július 1-jén hatályba lépett új szolgálati törvény vonatkozik, tehát nem a munka törvénykönyve, a szolgálati törvény vonatkozik. A rendőrök, akiknek a munkáját teljes mértékben elismerjük - és ezúton is köszönetünket fejezzük ki az elért eredményekért és az általuk végzett szolgálatért -, a túlmunka esetén választhatnak, hogy azt pénzben kéri megváltani vagy pedig szabadidőben. *(Dr. Harangozó Tamás: Kivéve Szabolcs megyében!)* És szeretném elmondani, hogy az ön állításával ellentétben tudomásom szerint a rendőrség nem tartozik túlmunka ellentételezésével, túlmunka kifizetésével, tudomásom szerint ez rendben van. Tehát arra kérem tisztelt képviselőtársamat, hogy ezt a megállapítását vizsgálja felül, mert ez nem felel meg a valóságnak. És, ahogy már elmondtam, az új határátkelőhelyeknek a megnyitásához szükséges feltételek rendelkezésre állnak, mind a személyi állományt, mind a forrásokat tekintve.

Köszönöm azoknak a képviselőtársaimnak, akik támogatták ezt. Azokra az ellenzéki megnyilvánulásokra, amelyek nem a törvényjavaslathoz kapcsolódnak, a korábban elmondott válaszomat fenntartom. Tehát arra kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy ezt a javaslatot fogadja el.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőségünk.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **idegenrendészeti szervvel összefüggő egyes törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/3622. sorszámú a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Kontrát Károly államtitkár úrnak, a Belügyminisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A 2015-ben kezdődött migrációs válság példátlan kihívások elé állította Európa országait, Európa Unió-szerte jelentősen megnövekedett a menekültügyi és idegenrendészeti eljárás alá vont személyekkel kapcsolatos közbiztonsági és közrendvédelmi kockázat, több ország szigorító intézkedéseket vezetett be, és több ország visszaállította a belső határokon a határellenőrzést, például Svédország, Dánia, Németország, Ausztria és Franciaország élt ezzel a lehetőséggel. Mára az olasz partra szállítási gyakorlat is megváltozott, jelenleg egy segélyszervezet sem folytathat mentési műveletet a líbiai partok közelében.

Az illegális migráció útvonalainak elemzése a nyugat-balkáni útvonalak aktivitását, valamint a kivezető útvonalak keresését és átrendeződését mutatja. Törökországban 4 millió migráns várakozik, hogy útra keljen. A Balkánon több mint 70 ezer migráns áll készen, hogy az Európai Unió területére lépjen. Magyarország - a magyar kormány előrelátásának köszönhetően - azonnal cselekedett. Az illegális migráció megállítása érdekében Magyarország számos intézkedést tett már eddig is: létrehozta a hármas védelmet, elfogadta a Stop Soros törvényt, amely büntethetővé teszi az illegális migráció szervezését.

Ezekre az új kihívásokra reagál a Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal átszervezése is. A magyar kormány álláspontja szerint egy átfogó, határőrizeti és menekültügyi kérdéseket együtt kezelő rendszer kiépítése jelentheti az eszközt az illegális migráció megállítására. A Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal közigazgatási és rendészeti jellegű feladatokat is ellát, azonban a menekültügyi és idegenrendészeti feladatok napjainkban meghaladják az általános közigazgatási jogköröket. Stratégiai fontosságú a hivatal idegenrendészeti hatáskörének erősítése abból a szempontból is, hogy itt zajlik az az eljárás, ahol a valódi menekültek és a gazdasági bevándorlók elkülöníthetők.

Tisztelt Országgyűlés! Az átalakulás következtében a hivatal saját jogán tud majd megtenni olyan jellegű intézkedéseket, amelyeket eddig csak külön rendőri beavatkozásokkal tudott végrehajtani. Így többek között rendvédelmi szervként a hivatal az el-

lenőrzési tevékenysége során rendőri intézkedések alkalmazására is jogosulttá válik, ami hatékonyabb felépítést tesz lehetővé.

A törvényjavaslat azt a célt szolgálja, hogy a jelentkező közbiztonsági kockázatok már a menekültügyi és idegenrendészeti feladatok ellátása során hatékonyabban kerüljenek beazonosításra és kiszűrésre. E cél megvalósítása érdekében 2019. július 1-jétől a Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal rendőri szervként működne tovább a törvényjavaslat elfogadása esetén. Ez a szervezeti feladatellátás az Európai Unióban sem egyedi, hiszen számos uniós országban a menekültügyi és idegenrendészeti feladatokat a rendőrség szervezetébe tartozó szerv látja el.

Tisztelt Országgyűlés! A hivatalban a foglalkoztattak jelentős részének, körülbelül felének eddigi kormányzati szolgálati jogviszonya hivatásos szolgálati jogviszonnyá alakul. Az átalakulás nem automatikus, a hozzájárulás szükségességét a törvényjavaslat garanciális szabályként rögzíti.

A törvényjavaslattal összefüggésben elengedhetetlen a rendőrségről szóló törvény, a kormányzati szolgálati viszonyról szóló törvény, valamint a rendvédelmi szervek hivatásos és igazgatási alkalmazotti állományára vonatkozó törvény módosítása.

Tisztelt Országgyűlés! A fenti tények alapján Magyarország államhatárának védelme továbbra is szükségessé teszi a szigorú határvédelem fenntartását, az idegenrendészeti hatáskörök erősítését. A magyar kormány a magyar emberek biztonsága érdekében ezekhez az intézkedésekhez a szükséges forrást és a támogatást a jövőben is biztosítani fogja. Minderre tekintettel kérem arra a tisztelt Országgyűlést, hogy a törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

(17.30)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Simon Miklós képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. SIMON MIKLÓS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Az Európát és Magyarországot is sújtó 2015-ös migrációs hullám óta Európai Unió-szerte jelentősen megnövekedett a menekültügyi és idegenrendészeti eljárás alá vont személyekkel kapcsolatos közbiztonsági és közrendvédelmi kockázat, amint az a nap mint nap Nyugat- és Észak-európából érkező hírekben is szerepel. Az illegális migráció megállítása érdekében Magyarország számos intézkedést tett: létrehozta a hármas védelmet, és elfogadtuk a Stop Soros törvényt, amely büntethetővé teszi az illegális migráció megszervezését. Ezekre az új kihívásokra reagál a Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal átszervezése is, amelyet az előttünk fekvő

T/3622. számú, az idegenrendészeti szervvel összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat részletez.

A Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal közigazgatási és rendészeti jellegű feladatokat is ellát. Korábban a közigazgatási feladatok elvégzése volt túlsúlyban, napjainkban azonban a menekültügyi és idegenrendészeti feladatok már meghaladják az általános közigazgatási jogköröket. Az átalakulás következtében a hivatal saját jogán tud majd megtenni olyan jellegű intézkedéseket, amelyeket eddig csak külön rendőri beavatkozással tudott végrehajtani. A hivatal rendvédelmi szervként az ellenőrzési tevékenysége során rendőri intézkedések alkalmazására is jogosulttá válik, ami hatékonyabb fellépést tesz lehetővé. A törvényjavaslat tehát azt a célt szolgálja, hogy a jelentkező közbiztonsági kockázatok már a menekültügyi és idegenrendészeti feladatok ellátása során hatékonyabban kerülhessenek beazonosításra és kiszűrésre. E cél megvalósítása érdekében 2019. július 1-jétől a Bevándorlási és Menekültügyi hivatal rendvédelmi szervként működne tovább. A változásból kifolyólag a foglalkoztatottak egy részének a kormányzati szolgálati jogviszonya hivatásos szolgálati jogviszonyá alakul át szintén 2019. július 1-jétől.

A Fidesz képviselőcsoportja támogatja a törvényjavaslatot. Tisztelettel kérem képviselőtársaimat, hogy Magyarország biztonságának megőrzése érdekében szíveskedjenek támogatni ezen törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót Varga-Damm Andrea képviselő asszonynak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. VARGA-DAMM ANDREA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő törvényjavaslat lehet akár indokolt is, lehet akár megállapítanunk azt, hogy az idegenrendészeti szervezet eddigi jogállása esetlegesen akadályozta abban a szervezetet, hogy elvégezze mindazokat a feladatokat, amelyek azt irányozzák elő, amit az általános indoklásban meghatároztak. Mindenekelőtt azonban el kell mondanom, bármennyire is indokolt vagy nem indokolt ez a törvényjavaslat, de egyértelműen korrekt munka, az indoklása nagyon szépen van felépítve, ritkán lehet sajnos a kormányzattól ilyen minőségű törvényjavaslatot olvasni, és bár valóban minden szervezeti átalakításnál majd a gyakorlat fogja megmutatni, indokolt volt-e, de reménykedjünk abban, és legyünk jóhiszeműek és jóindulatúak, hogy a kormányzatnak és a Belügyminisztériumnak a szándékai tisztességesek.

Mit ír az általános indoklás? Azt írja, hogy a jelenlegi menekültügyi és idegenrendészeti feladatok túlmutatnak az általános közigazgatási jogkörökön, valamint azt is megállapítja, hogy a köz- és nemzetbiztonsági kockázati tényezők esetleges fennállása és annak kiszűrése érdekében indokolt a hatóság rend-

védelmi feladatokat ellátó szervvé alakítása. Az előbbieken, nem oly rég képviselőtársam, Csányi Tamás képviselőtársam szűzbeszédében elmondta azokat a számokat, amelyek 2015 óta a migráció, a bevándorlás kérdésében relevánsak, amelynek az volt a tartalma, hogy a 390 ezerről, ami 2015-ben volt, kevesebb mint 7 ezer alá csökkent azok száma, akik ilyenfajta igényt támasztanak.

Emellett, amint tudjuk, összességében a letelepedési kötvénnyel és az idegenrendészeti eljárások során összesen 85 ezer embert telepített le a kormányzat hazánkban, akik kapcsán sajnos - bár nagyon szerettük volna az elmúlt évben megtudni - ma sem tudjuk, megfelelő volt-e a köz- és nemzetbiztonsági kockázati tényezőik feltárása. De legyünk jóindulatúak, és reménykedjünk abban, hogy ezek a nagy számok nem okoznak hazánkban nemzetbiztonsági vagy közbiztonsági szempontból komoly problémákat, károkat, és különösen abban is reménykedjünk, mert nekem meggyőződésem, hogy a 85 ezer letelepített embernek a nagy része sem Magyarországon él, hanem alapvetően az volt a célja, hogy az Európai Unió területére legálisan bejöhessen, legálisan itt tartózkodjon, és vélhetően ezek nagy része az Európai Unió más országaiban keresi a boldogulást.

Ez a javaslat nagyon tételesen felsorolja mindazokat a rendészeti törvényben lévő szükséges rendelkezéseket, amelyek e két szervezet, tehát két feladattal foglalkozó szervezet, az idegenrendészeti és a menekültügyi hatóság rendőri szervként való adaptálását szolgálja. A részletes indoklásban felmutatott igények és elképzelések adekvátak, indokoltak, tehát abban az esetben, ha azt támogatjuk, hogy ezt a két területet rendőri szervvé minősítsük, és ettől kezdve rendőri szervként végezze ezt a munkát, és ne egy szimpla közigazgatási szervként, akkor ezek az adaptációk helyénvalóak, nem találtunk benne hiányosságot.

Egy hiányosságot azonban mégis el kell mondanom, ez pedig az, hogy ha már azt állapítja meg vagy azt mondja ki az általános indoklás, hogy indokolt a rendvédelmi feladatokat ellátó szervvé alakítás az esetlegesen a migráció felgyorsulása és a migráció sürősége miatt a köz- és nemzetbiztonsági feltételek vagy kockázati tényezők kiszűrése, azt azért örömmel vettem volna, hogy ha már az írásbeli előterjesztésben nem is, de esetleg a szóbeli kiegészítésben az előterjesztő felmutatott volna olyan eseteket, olyan, az eljárásból eredő hiányosságokat, nehézségeket vagy az eljáró személyeknek azokat a speciális adottságait, amelyek nehezítették azt, hogy az idegenrendészeti és a menekültügyi hatóság a köz- és nemzetbiztonsági kockázatokot ki tudja szűrni. Miután ilyen példákat vagy ilyen, az életből hozott valós történeteket nem látunk, nem ismerünk, ezért igazából nem tudjuk megítélni, hogy ez valós-e, de - amint az előbb mondtam - legyünk jóindulatúak, és támogassuk azt, hogy ha a Belügyminisztérium és a kormányzat úgy gondolja, hogy e két tevékenység ilyen szervezeti rendszerben hatékonyabban működne, akkor ezt mutassa meg. A puding próbája mindig az evés, meglátjuk az

elkövetkezendő évek során azt, hogy ezeknek mi lesz a következménye.

De azért egy dologra még felhívnom a figyelmet: miután itt most a hivatásos szolgálati jogviszonyban foglalkoztatottakká válás is megtörténik, azaz rendőrök, kormánytisztviselők és közalkalmazottak, valamint munkavállalók teljesen más jogviszonyba kerülnek be, amely más jogviszony teljesen más rendszerű juttatásokat is tartalmaz, ez azt jelenti, hogy a költségvetésnek nagy eséllyel többre fog kerülni az e szervezeti rendszerben dolgozók bérezése. Miután a 2019-es költségvetési törvényben e vonatkozásban olyan többletforrásokat mi nem látunk a tárcánál, amelyek lefednék feltétlenül ezeket a többletkötelezettségeket, majd ha módja lesz esetleg az államtitkár úrnak válaszában azzal megtisztelni, hogy esetleg erről szól nekem egy pár szót - már csak azért is, mert a Költségvetési bizottság tagja vagyok -, hogy számíthatunk-e e vonatkozásban, ez okból költségvetési törvénymódosításra '19-ben. Mert abban azért reménykedünk, hogy azzal, hogy ezek a munkavállalók átkerülnek a rendészeti szervekhez hivatásos állományú dolgozóként, nem lesz az, hogy esetleg elbocsátják őket, mert a költségvetés forrása nem biztosítja annak a létszámának az igényét.

(17.40)

Mint mondtam, számunkra egy fontos dolog van, ez pedig az, hogy a menekültügyben és az idegenrendészetben Magyarország nemzete számára biztonság legyen. Abban az esetben, ha a tisztelt kormány és a Belügyminisztérium úgy ítéli meg, hogy bár rendkívüli módon csökkent az ezen eljárásokat kezdeményezőkhé száma, és a migrációs nyomás gyakorlatilag a 2014 előtti szintre csökkent le, mégis ez az átalakítás még a csökkent igényeket is hivatott kielégíteni, akkor mi megpróbálunk ebben bizalmat szavazni.

Engedjék meg, hogy akár arról is elgondolkozzak, hogy lehetséges, hogy azoknak a munkavállalóknak, akiknek a jogviszonya most hivatásos szolgálati viszonyra alakul, talán a rabszolgatörvény nem okoz olyan nehézséget életükben, mint amit eddig gondoltak volna. Tehát lehetséges, hogy ennek a jogszabálynak ez lesz az egyetlen előnye, de reménykedjünk abban, hogy az a cél, amelyet az indoklás szolgál, valóban úgy történik, és Magyarország polgárai megnyugodhatnak, hogy rendőri szervként is e két feladat kiváló módon lesz elvégezve. Köszönöm szíves figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Most megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja vezetőjének.

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Egy fontos törvényjavaslat fekszik előttünk, és hosszú út

van mögöttünk, hogy idejutottunk. Mindenki előtt ismertek azok a számok, hogy a menekültválság során hány százezer illegális bevándorló érte el a magyar határt a balkáni útvonalon, és hogyan tudott a kormánypárti többség és a magyar kormány ez ellen védekezni: felépítettük a kerítést, a jogi határozatot, illetve Alaptörvénybe foglaltuk a betelepítés tilalmát, illetve büntethetővé tettük az illegális migráció szervezését és finanszírozását, miközben egyébként az Európai Unió központjából, Brüsszelből olyan javaslatok kerülnek elő, ahol az illegális migráció segítségét és finanszírozását támogatni akarják, nem pedig büntetni és tiltani, ahogy ezt a hazai jogszabályok egyébként megteszik.

Azt, hogy ezen az úton önöktől milyen segítséget kaptunk mint ellenzéki képviselőktől, nagyon egyszerű kifejezni: szinte semmilyen segítséget nem kaptunk. *(Dr. Varga-Damm Andrea: Megszavaztuk! - Z. Kárpát Dániel: Ne hazudj már!)* Meg tettek szavazni az alaptörvény-módosítást, miután már nem volt szükség az önök szavazataira. *(Z. Kárpát Dániel: A honvédség hogy ment volna csak tőletek a határra? Itt se voltál!)* Ez is igaz. *(Z. Kárpát Dániel: A honvédség hogy ment volna kétharmad nélkül a határra? Miért kell hazudni?)* Azok mellett az intézkedések mellett, amelyeket elmondtam, megerősítettük a rendőrséget, határőrség századokat állítottunk fel, megerősítettük a katonaságot, illetve a rendvédelmi dolgozók béremelésével és életpályamodelljének bevezetésével is megerősítettük a rendőrség feladatkörét.

Csányi képviselő úr az első felszólalásában már rögtön jelezte, hogy ő azért kevesebb rendőrt fordítana a határvédelemre, hiszen azt mondta *(Dr. Varga-Damm Andrea és Z. Kárpát Dániel közbeszólása.)*, hogy mi lenne akkor, ha kevés illegális bevándorló érkezik *(Az elnök csenget.)*, de túl sok ott a rendőr. Ezt nem tudom másképpen értelmezni, csak az új koalíció egyik agyszüleményeként. *(Rig Lajos: Azt el is hiszem! - Z. Kárpát Dániel: Nem a te hibád, hogy nem érted!)* Mostanáig a Bevándorlási és Menekültügyi Hatóság alapvetően közigazgatási eljárásokat folytatott le, de a Belügyminisztérium felismerte annak a szükségét, hogy sokkal hatékonyabban tudna egyébként idegenrendészeti szervként működni a hivatal, így a törvényjavaslat értelmében a rendőrség majd kiegészül egy negyedik szervvel, amelyik „idegenrendészeti szerv” elnevezéssel működik majd tovább rendőri szervként.

Azért is van erre szükség, mert itt jobbikos képviselőtársaim utaltak arra, hogy kevesebb illegális bevándorló érkezik a mostani időszakban, mint egyébként a korábbi években. Képviselőtársaim, azért van ez, mert ott van a kerítés, mert lezártuk a balkáni útvonalat, mert nem lehet bejutni az országba. Azért van ez egyébként, mert az Európai Unió megállapodott Törökországgal, de olyan számok érkeznek Törökországba - tavaly, csak a novemberig tartó időszakban 40 százalékkal több illegális bevándorló érkezett Törökországba, mint egyébként az egész azt megelőző évben, 2017-ben.

A tendenciák nem arra mutatnak, hogy ez a nyomás csökkenni fog, sőt ellentétes, hiszen folyamatosan négymillió bevándorló várakozik Törökországban arra, és folyamatosan elégedetlenkednek azon, hogy elinduljanak az Európai Unió irányába. A balkáni útvonalon jelenleg is 70 ezer ember tartózkodik, így semmiképpen sem fog csökkenni ez a nyomás, csak folyamatosan nőni fog.

Mi bebizonyítottuk azzal, hogy a balkáni útvonalat le tudtuk zárni, hogy szárazföldön is meg lehet állítani az illegális migrációt partnerségben, az olasz kormány meg be tudta bizonyítani azt, hogy ezt tengeren is meg lehet tenni. Pontosan ezeknek a védekezési mechanizmusoknak a következő lépése az előttünk fekvő törvényjavaslat. Azért is fontos ez a törvényjavaslat, és azért kell a demokratikusan megválasztott magyar parlamentnek a saját hatáskörében meghozni ezeket a döntéseket, mert semmilyen segítséget nem várhatunk ebből a szempontból a bevándorláspárti többségtől az Európai Unióban és Brüsszelben, ahol egyébként migránsvízumból, sok-sok pénzzel feltöltött migránskártyáról, legális migrációs csatornákról beszélnek, ahol egyébként a kötelező kvóták újra napirenden vannak, és a tagállami határvédelmet folyamatosan gyengíteni akarják. Semmilyen segítséget nem várhatunk a brüsszeli bürokráciától, pont ezért kell a Magyar Országgyűlésnek cselekedni, és ezért kellett az elmúlt években is cselekednie az ország biztonsága érdekében, a magyar családok, a magyar gyermekek, a magyar emberek védelmében.

Ezért hoztuk meg ezeket az intézkedéseket, és ezért fontos a most előttünk fekvő törvényjavaslat is, amely azt a célt szolgálja, hogy a jelentkező közbiztonsági kockázatok már a menekültügyi és idegenrendészeti feladatok ellátása során hatékonyabban kerülhessenek beazonosításra és kiszűrésre. Éppen ezért, az ország biztonsága érdekében a KDNP-frakció támogatja a javaslatot. Kérem, hogy önök is így tegyenek.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Most megadom a szót Harangozó Tamás képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Mielőtt belemennék a törvény értelmezésébe vagy legalábbis a véleményünk ismertetésébe, azért Nacsa úrnak mondanám, hogy picit gondolja végig, miket mond vagy miket olvas fel. *(Z. Kárpát Dániel: Nem tudja! - Rig Lajos: De ő elhiszi, látszik rajta!)* A legális migrációs csatornákról mint valami démoni fogalomról beszél ön itt az Európai Unióval való összefüggésben. Az, ugye? *(Nacsa Lőrinc: Az önök vendége volt!)* De az, ugye? *(Az elnök csenget.)* Tehát a legális migrációs csatorna egy borzalom, aki ezt bevezeti, annak helye nincs a politikában. *(Nacsa Lőrinc közbeszólása.)*

ELNÖK: Nacsa képviselő úr, kérem, türtőztesse magát!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Az a rossz hírem van, tisztelt képviselőtársam, hogy az önök által bevezetett és hosszú éveken keresztül alkalmazott letelepedési kötvény egy legális migrációs csatorna. *(Közbeszólások a kormánypartok soraiból. - Z. Kárpát Dániel: Ti vagytok a legnagyobb bűnözők a migráció szempontjából!)* Ne mondja már, hogy nem, képviselőtársam, mert tényleg ez már az óvoda kategória! De van nyelvtani értelme a szavaknak: legális migrációs csatorna volt, hogy önök pénzért ide külföldi migránsokat beengedtek *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Pont!)*, pont.

Ha a törvényről is lehet néhány szót szólni, három okunk van rá, hogy nem támogatjuk ezt a törvényjavaslatot, gondolom, nem fog meglepődni a túloldalt senki. Az egyik az, hogy első perctől kezdve nem tartjuk szakmailag jó iránynak az egységes rendőrség szervezeti szétverését. A Terrorelhárítási Központ, a Nemzetvédelmi Szolgálat és a ma már csak egyébként rendőri feladatokat ellátó szerv mellé most egy idegenrendészeti szerv is létrejön, és irányítási, vezetési szempontból most már négy egyenrangú szerv lesz négy egyenrangú vezetővel, akik egyébként egymással is konkurálva akart végzik el a feladatukat. Szerintünk egy egységesen irányított rendőrség sokkal hatékonyabb, és jobb munkát tud végezni egy ekkora országban.

A másik. Ez inkább vélemény nyilván, ezt nem kell önöknek elfogadni, de nem tudjuk nem észrevenni az állampárt egyébként egy ilyen tipikusan rendőrállam felé tett lépése következő szakaszának azt, hogy önök egy közigazgatási szervet rendőri szervvé öltöztetnek át, kormánytisztviselőket rendőrnek állítanak, a közigazgatási hatósági ügyintézés után az ügyfelekből természetesen most már eljárás alá volt személyek lesznek.

Azért pontosan tudjuk, legalábbis mi, akik ezzel foglalkozunk, hogy a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal, vagy éppen ahogy most legutóbb önök nevezik, ügyfeleinek eddig azért a döntő többsége nem kerítessen átmászó bűnözőkből, vagy nem tudom, valamilyen illegális migránsokból állt össze, hanem akár legálisan, akár teljesen tisztességesen és törvényesen hazánkba érkező külföldiek ügyeit intézte. Nyilván ők most már nem ügyfelek lesznek, hanem eljárás alá vont személyek, de ez ugyanazt a képet mutatja, amit azt gondolom, az elmúlt években mindenki láthatott.

A legfontosabb, ami miatt ezt nem tudjuk támogatni: ahogyan a magyar emberekkel bánnak, államtitkár úr, és ez a törvény csak egy, ezt elmondtam decemberben; az államigazgatási, közigazgatási jogviszonyt átalakító törvény, a Riaszt. törvény, a jobb névre érdemes Haj. törvény, ez a honvédek jogállását újraíró, az ottani közalkalmazotti státuszt megszüntető törvény, amely most éppen a Honvédkórházban is valószínűleg valóban problémát okozott, ha elismerik vagy nem.

(17.50)

Merthogy önök akkor a többi törvénnyel december 31-éről január 1-jére virradóra több tízezer, több százezer embernek az életkörülményeit, viszonyait, fizetését, beosztását, szabadságát, mindenét átírták. Ez itt a BM tekintetében egy centivel talán annyival jobb, hogy akkor van még egy kicsit több felkészülési idő.

Csak azt nem értem, államtitkár úr, nagyon komolyan mondom, körülbelül 800 köztisztviselő, kormánytisztviselő van a bevándorlási hivatalban jelenleg, vagy körülbelül annyit terveznek, ha jól emlékszem, az előterjesztésből ez derül ki, hogy ők július 1-jétől hogyan lesznek rendőrök. Tehát hogy képzeljük azt el, hogy ült egy kormánytisztviselő, intézte az ügyeket közigazgatási szakemberként, és július 1-jétől ráadnak egy egyenruhát, adnak a kezébe egy fegyvert, és akkor ő rendőr? Aki tiszt, az éveken keresztül főiskolára jár, és ezt tanítják neki egyetemi, főiskolai, felsőoktatási szinten. Aki tiszthelyettes, a végrehajtó állomány szakközépiskolába járt, továbbképzik, minimum két év, mire rendőr lesz. Hogyan kell elképzelni azt a Kovács Máriát, aki ül a bevándorlási hivatal ügyintézőjeként, és július 1-jétől fegyverrel az oldalán fog rendőri tevékenységet végezni, igazoltatni, eljárás alá vonni, kihallgatni, akármilyen tevékenységet végezni, amilyen feladatot majd fog kapni? Neki megvan a taktikai kiképzése, hogy mikor lehet lőfegyvert használni? Abszolút nem értem, de biztos, hogy államtitkár úr el tudja mondani, hogy a következő három hónapban ezt fogják megugrani.

Ugyanis a törvényből nyilván az derül ki, mint az összes többi törvénynél, és ezért nem tudjuk elfogadni semmilyen módon ezt a módszert és ezt a menetrendet, hogy eszed vagy nem eszed. Lesz néhány órája, hogy aláírja a papírt, vagy az utcán találja magát. Ez lesz a választási lehetősége ezeknek az embereknek, akik ezt az országot szolgálták eddig is, államtitkár úr. Ezt a kormányt is, lehet, hogy előzőket is, de ezt a kormányt legalább kilenc éve például szolgálják. Ezek emberek. *(Kontrát Károly: Ők emberek. Nem ezek. Ők.)* És ezek az emberek többet érdemelnek annál, mint hogy egy-egy törvénnyel az egész életüket úgy forgassák föl, hogy arra egyébként fölkészülni sem tudnak.

Önök nem partnereknek kezelik ezeket az embereket, nem állami tisztviselőknak, ami egyébként egy nemes szó a magyar nyelvben, hanem alávetetteknek, szolgáltnak, ha úgy tetszik, rabszolgáknak. Így bánnak önök velük, és ebből a szempontból valóban nem sok különbség van ezen törvény és a rabszolgatörvény között. Hiszen ott is a 400 órás túlórárt írják elő, és dobják oda egyébként koncként a magyar munkavállalókat akár a magáncégeknek, akár az állami vállalatoknak. Itt pedig csökkenő jogokról beszélünk - ön is tudja, államtitkár úr - az összes hasonló törvényben, amit decemberben is elfogadtak a belügy területén, csökkenő szabadságról, csökkenő jogokról beszélünk és mindenféleképpen sokkal nagyobb kiszolgáltatottságról, ha az embert nézzük. És engedje meg, állam-

titkár úr, hogy ebben az ügyben ne csak az állam hatékonyságát nézzem, hanem azokat az embereket is, akik ott dolgoznak. Ezért nekünk ez elfogadhatatlan. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Arató Gergely jegyző úrnak, képviselő úrnak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának.

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Ház! Azt kell mondanom önöknek, hogy rendkívül kevéssé osztjuk ebben az ügyben akár a kormánypártok, akár a Jobbik lelkesedését. Nem gondoljuk azt, hogy a militarizálás, a rendőri szervezetbe való betagolás javítaná bármilyen módon az ország biztonságát vagy éppen javítaná a jogszerű eljárásokat ezeknél a hivataloknál.

Miről van itt szó, drága képviselőtársaim? Mindig hálás vagyok Nacsa képviselő úrnak, aki nem rejti bonyolult gondolatok mögé a szándékokat, tőle hallhattuk, ez a törvényjavaslat ugyanúgy az önök fő politikai termékének, a nagy migránsos, sorosos ijesztegetésnek a része. Ennek a törvényjavaslatnak az a célja, hogy még egyszer el lehessen mondani, hogy jaj, jaj, jönnek a migránsok, és nagy baj lesz. Egy olyan időszakban egyébként, amikor Sebastian Kurz osztrák kancellár, az önök európai pártcsaládjának a tagja, Orbán Viktor jó politikai szövetségese azt mondja, hogy ma 95 százalékkal kevesebb menedékkérő érkezik Európába, mint 2015-ben. Egy olyan időszakban, amikor szerintem önök már toborozzák a menekülteket, hogy legyen valaki annál a csodálatos kerítésnél, akit utána megalázhatnak és éhezethetnek, mert egyébként nem tudnák a keménységüket bizonyítani naponta. A magyar határra alig érkezik már valaki.

És ne vicceljenek már, mindig elmondják, hogy hú, de nagyon sikerült megvédeni a kerítéssel Európát, mert az egy olyan statikus dolog a menedékkérő, hogy elindul egy irányba, és ha egy kerítés van előtte, akkor nem tudja jobbra vagy balra kikerülni. Nem a kerítés csökkentette az Európába irányuló menekültáradatot, hanem az önök által megvetett, gyűlölt és állandóan gyalázott Merkel kancellár által összehozott európai uniós-török megállapodás, és hozzá kell tennem, hogy a Líbiából vagy az Észak-Afrikából jövő migrációt sem azok a kegyetlen intézkedések állították meg vagy állíthatják meg, aminek következtében naponta hat ember fullad bele a Földközi-tengerbe, ez az önök kereszténydemokráciája, hanem az az Európai Unió és az észak-afrikai országok között kötendő megállapodás állíthatná meg, aminek megakadályozásáért mindent megtett a magyar diplomácia. Mert önök nem megoldani szeretnék a menekültválságot, hanem élezni, önöknek az az érdekük, hogy fönnálljon ez a válság, és ezért európai szinten mindent megtesznek, amikor akadályozzák a hatékony európai intézkedéseket, amikor akadályozzák

például az európai határ- és parti őrség megerősítését, aminek egyébként valóban komoly szerepe volt abban, hogy a Líbiából induló embercsempész-útvonalat jelentős mértékben sikerült elvágni.

Innen kezdve miért van hát szükség erre az intézkedésre, tisztelt Ház? Mi az értelme ennek? Nem az, hogy itt új feladatok vannak. 2015-ben, amikor valóban volt a Magyarországon keresztüláramló jelentős menekültáradat, amit önök először, míg a balhét elő kellett állítani, addig ellenőrzés nélkül betoltak az országba, aztán ellenőrzés nélkül kitoltak az országból. Akkor és azóta is, amikor volt egy időszak, amikor viszonylag jelentős számban értek a magyar határra menedékkérők, akkor ennek a feladatnak remekül meg tudott felelni a menekültügyi hatóság.

Miért kell most változtatni? Tisztelt Képviselőtársaim! Ennek két oka van. Az egyik ok az, hogy elmondhassák még néhányszor, hogy ez mennyire fontos és önök mennyire keményen védik a magyar határokat. De van egy másik ok is. Ez pedig az, hogy mint minden diktatúra vagy diktatúrába hajló rendszer, önök nagy vonzalommal rendelkeznek az egyenruhák, a váll-lapok és különösen a szalutálás és az engedelmesség iránt. Nem tudják elviselni azt, hogy akár a közsférában, akár a közhivatalokban is létezhetnek olyan személyiségek, olyan emberek, akik fontosabbnak tartják az esküjüket és a Magyarországra is érvényes vagy az érvényes magyar és nemzetközi jogszabályokat, mint az önök utasításait. Majd létrehoznak itt egy parancsuralmi rendőri szervezetet, akkor majd azt remélik, hogy kevesebbet fogják megkérdezni az ott dolgozók, hogy egyébként Magyarország kilépett-e már az ENSZ-ből és a genfi egyezményből, hogy Magyarország tagja-e még annak az Európai Uniónak, aminek vonatkozó jogszabályait önök tudatosan sértik meg hosszú évek óta és amelyek miatt egyébként most már bírósági szakaszban lévő kötelezettségszegési eljárás folyik Magyarországgal szemben.

Tisztelt Nacsa Képviselő Úr! Az a brüsszeli bevándorláspárti többség, amiről önök beszélnek, azok az önök pártcsaládjába tartozó képviselők, azok, ahova megint be akarnak ülni, az a képviselőcsoport. Ez a képviselőcsoport az, amelyik nélkül nem születtek volna meg az elmúlt években az Európai Unió válaszai a menekültválságra. Ennek a képviselőcsoportnak a döntő többsége az, amelyik nemcsak megszavazta ezeket a javaslatokat, hanem horribile dictu együttműködve a liberálisokkal és a szociáldemokratákkal létrehozták ezeket a javaslatokat. Nagyszerű néppárti európai parlamenti képviselők dolgoztak az elmúlt években azért, hogy legyen közös európai megoldás a menekültválság kezelésére, a menekültek kezelésére, Európa határainak védelmére.

*(Az elnöki széket Sneider Tamás,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Ők ezért dolgoztak Brüsszelben, önök pedig és az önök európai parlamenti képviselői pedig azért dolgoztak, hogy ne megoldás legyen, hanem konfliktus

legyen. Azért dolgoztak, hogy emberek szenvedjenek és hogy önök erre hivatkozva verhessék a mellüket és jól megfizetett tanácsadók támogatásával ostoba gyűlöletkampányt folytathassanak.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ez az intézkedés illeszkedik abba a sorozatba, amelyet már Harangozó képviselő úr is említett.

(18.00)

Önök meg akarják törni a köztisztviselők függetlenségét és önállóságát. Önök létrehoztak új, olyan rendőrségi és honvédelmi státuszokat, jogi státuszokat, amelyekkel lényegében el tudják vonni az ezen a területen dolgozó korábbi köztisztviselők és közalkalmazottak jogait. El tudják vonni azokat a jogokat, amelyek védték őket, és lényegében a fegyveres testületekre jellemző parancsuralmi rendszerbe tudják őket belekényszeríteni. Önök úgy változtatták meg korábban a szolgálati törvényeket, hogy ezek is indokolatlanul korlátozzák a szolgálati jogviszonyban állók jogait. Önök ugyanúgy, ahogy a magyar munkavállalókra rabszolgaként tekintenek, ugyanúgy kormányzolgaként tekintenek a közsférában dolgozókra, a szolgálati viszonyban, a köztisztviselői viszonyban állókra. Nem partnernek, nem munkatársnak, nem a közért dolgozó, megbecsült köztisztviselőnek tekintik őket, hanem a kormánynak kiszolgáltatott szolgákat akarnak belőlük előállítani, ilyenné akarják őket kényszeríteni.

Néhány napos határidőkkel, de éppen más szervezetnél hallom azt, hogy még hatályba sem lépett a törvény, de már nyilatkozniuk kellett arról, hogy akarják-e az új jogállást. Azt kell önöknek mondanom, hogy ezek átlátszó és rendkívül kevésbé rokonszenves törekvések arra, hogy megszüntessék a közszolgálati ethoszát, és ehelyett a parancsuralmat, a gumibotrendszerrel vezessék be a közigazgatás minden fontos területén. Ezt a törvényjavaslatot nem tudjuk támogatni, elutasítjuk, ez nem szolgálja sem az adott hivatalban dolgozók érdekét, sem Magyarország törvényének érvényesülését. *(Taps az ellenzék soraiból.)*

ELNÖK: Köszöntöm újból képviselőtársaimat. A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most normál hozzászólások következnek. Megadom a szót elsőként Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nagyon örülök, hogy erről a javaslatról a maga mélységében áll módunkban beszélni, hiszen rögtön olyan kormánypárti ámokfutással indult ez az egész beszélgetés vagy diskurzuskíséret, amely szűzbeszédét elmondott képviselőtársamba szállt bele páros lábbal teljesen indokolatlanul. Szeretném tisztázni az ő védelmében is, hogy a Jobbik nem a határra szeretne kevesebb védelmi erőt összpontosítani, hanem egész egyszerűen nem tartjuk logikusnak azt a cselekvési tervet, amit ez a kormány végigvitt, kigondolt, és önmagában ezen a szerintem hibás, szerintem

csorba folyamatában nem tud sokat javítani az sem, ha a Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal egyfajta idegenrendészeti hivatallá fog átalakulni.

Én nagyon tiszteltem egyébként a korábbi intézményt, rendszeresen tettem ott látogatásokat, kértem ki adatokat, tehát mi, képviselőtársam, úgy szoktunk eljárni: először kérdezzük, és aztán ütünk politikailag, hogyha van támadási felület. Önök ezt megint fordítva követték el. A helyzet az, hogy nem ilyen diskurzus lenne méltó ehhez a Házhoz, főleg nem egy ennyire fajsúlyos témában.

Tehát szeretném tisztázni önök előtt, hogy amikor a migrációs válság kirobbant, akkor a Jobbik pozíciója mi volt. Ugyanaz, ami a mai napig, ez pedig egy mondatban összefoglalható: se szegény, se gazdag migránst nem akarunk letelepíteni, behozni, beengedni, oltalmazni semmilyen formában Magyarországon. Képviselőtársaim, ennyire egyszerű a mi hozzáállásunk, álláspontunk.

Ezzel szemben valóban van egy - most már örülök, hogy büntetik az illegális migráció szervezését, de van egy - pártcsalád, amely ezt a migrációs formát legalizált módon szervezte, ezt Fidesz-KDNP-nek hívják. És a letelepedésikötvény-konstrukcióval mit tettek önök? Egyrészt beengedtek tízezerrel kétes hátterű idegeneket Magyarországra. A mai napig nem tudnak elszámolni azzal, hogy ez a négyes szűrőnek nevezett valamijük miért ilyen alacsony hatékonysági fokkal működött. Az említett - és nem akarom ide idézni a sajtóvitákat - körözött bűnözők, terrorista-gyanús személyek hogyan tudtak ezeken átjutni? Ha államtitkár úr el tud számolni ezzel, én örülök neki, de nem kívánom ezt önre terhelni és ezt az egész terhet a nyakába zúdítani, bár most önt ültették ide ezzel a felelősségi körrel, tehát csak az ön irányába tudom megfogalmazni az aggályaimat.

De szeretném egyértelművé tenni önök előtt, hogy amellet, hogy tízezerrel engedtek ide olyan idegeneket, akiknek álláspontom szerint jórészt nincs helyük Magyarországon, jórészt az európai piacon sincs és nem lenne helyük, emellet az aktív nemzetbiztonsági kockázattal veszélyeztették hazánk szuverenitását. A konstrukció kigondolásával olyan közvetítő cégeket engedtek a magyar piacra, akik százmilliárdos nagyságrendű jutalékot szakítottak a magyar emberek pénztárcájának a kárára.

Államtitkár úr, szerintem nem lenne egy rövid vita közöttünk az, amely ezen közvetítő cégek létjogosultságáról folyik. Én azt mondom, hogy különböző, kajmán-szigeteki offshore paradicsomokba bejegyzett közvetítő cégek nem szabadna hogy helyet kapjanak egy bármilyen, kormány által felügyelt vagy állami konstrukció közelében. Ha ezt meg tudja cáfolni, vagy alá tudja számomra támasztani, hogy miért volt ez indokolt, akkor én azt lehet, hogy el tudom fogadni. De még csak meg sem próbálták védeni ezt az elképesztő dolgot, és ugye, rendszeresen hangoztatják, hogy Európában vannak hasonló konstrukciók, olyanok, ahol offshore cégek ilyen arányban ennyi százmilliárdot tüntetnek el, nem találhatóak, az utóbbi év-

tizedekben sem találhattunk, és azért itt nagyon súlyos kérdések vetődnek fel. Nem szeretném, ha bármely magyar kormány piaci kofaként bána a magyar állampolgárság előszobájával, a letelepedési joggal.

Azt látom, hogy legalábbis felelőtlen volt az a hozzáállás, amit ebben a kérdésben a kormányzat tanúsított, és emellet nettó módon kiszámítható, hogy a költségvetésünket mennyivel károsították meg. Tízmilliárdos nagyságrend volt a költségvetést érő kár ezen a területen, és akkor még nem használtunk sem nagy számokat, sem pedig nagy szavakat. Tehát önmagában, államtitkár úr, az, hogy július 1-jétől ez az idegenrendészeti szerv átvénne az úgynevezett menekültügyi feladatokat, egyáltalán nem lenne gond. Nem lenne gond abban az esetben, ha az önök érája alatt ez a nagyjából 60 ezres nagyságrendű migránskontingens nem tudott volna teret nyerni vagy Magyarországon, vagy Európában.

És hogy mennyire nincs igaza Nacsa képviselőtársamnak, ha itt létezne valamifajta szivárványkoalíció, mint ahogy nem létezik, akkor nyilván mi egyet-értenénk a többi ellenzéki párttal ebben a kérdéskörben. Én nem értek egyet mindannyiukkal, már ott sem értünk egyet, hogy van, aki szerint itt menekültügyi válság bontakozott ki, én pedig azt mondom, hogy a migrációspirálnak a különböző szakaszait éljük, ahol persze menekültek minimális létszámban előfordulnak, de én sokukkal ellentétben személyesen tettem tiszteletemet a veszélyzónában mintegy két-három hét erejéig. Bejártam az érintett térségeket, és államtitkár úr, emlékeztetném arra, hogy amikor sajnós az önök pártcsaládja képviselőit várták oda, és önök nem érkeztek meg, akkor az ásványi tanyavilágban az én egész frakcióm volt az, aki beállt a tanyasiaknak segíteni, és beállt az ott lévő migrációs bázisnak az egyébként fertőző egészségügyi hulladékát, egyebeket eltakarítani, eltüntetni önök helyett és az önök megbízása helyett. Tehát a jó szándékunkat, kérem, hogy ne vitassák el, mert ott a területen, a terepen mi ott voltunk, önök nem voltak ott, csak nyilatkozni.

Óriási szakadéknyi különbség van közöttünk ebben a kérdésben, és igen, a röskei incidenst megelőző napon is bejártam az egész érintett területet, és a röskei incidens közepén, pillanataiban is ott voltunk a magyar oldalon, és próbáltuk személyesen szemrevételezni azt, ami történt. Elképesztőnek tartottam én magam is. Ezért fáj, államtitkár úr és képviselőtársaim, hogy több évvel a figyelmeztetésünk után kezdtek hozzá bármifajta fizikai határzár végig gondolásához egyáltalán. A debreceni úgynevezett menekülttábor körüli incidenseket én itt a parlamentben jeleztem az önök számára, és azt mondták, hogy nincsen Magyarországon migrációs veszély. Vissza lehet keresni a parlament.hu-n: szó szerint elmondták, hogy Magyarországon ilyen veszély nincs, önök voltak azok.

És a helyzet az, hogy bár a fizikai határzár megépült, ugye, egy mai napig húzódo vita van közöttünk két dologban. Egyrészt Nacsa képviselőtársam azt

mondja, hogy nem igazán kaptak segítséget a bevándorláspártinak nevezett ellenzektől ebben a kérdésben. Én kellő visszafogottsággal szeretném önöket emlékeztetni arra, hogy a honvédséget hogyan és milyen úton-módon tudták a határhoz vezényelni. Ha visszaemlékeznek, ez kétharmados döntést igénylő kérdés volt, itt döntöttünk róla a parlamentben, és abban a pillanatban nem volt kétharmada a Fidesz-KDNP-nek. Egyetlenegy módon tudta megoldani azt, hogy a honvédség oda tudjon kerülni a határsávra, a Jobbik szavazatainak a segítségével. Tehát ha a Jobbik ebben a kérdésben nem lett volna elvszerű, és nem követte volna azt, amit mondott az első pillanattól kezdve, hogy sem gazdag, sem szegény migránst nem akarunk itt látni, akkor a honvédség nem tudott volna a határsávba kerülni, márpedig ez aktív és érdemi lépés volt.

Annyival súlyosabb lépésnek is tekinthető az Alaptörvény módosításánál, mert az Alaptörvény módosítása ellenére azért mégis önök a gazdagabb migránsok közül több tízezret be tudtak telepíteni Magyarországra, ami legalábbis visszatetsző a magyar társadalom egy jó része, jelentős része számára. Ilyen esetben egy valóban erős kormány, tehát amelyik nemcsak mutatja, nemcsak imitálja ezt az erőt, hanem valóban együtt akar működni az ország minden társadalmi csoportjával, párbeszédbe kezd, elszámol; elszámol, mondjuk, a kötvénykonstrukcióval, az ezzel kapcsolatos visszaéléseket pedig feltárja, a felelősöket megbünteti.

(18.10)

Láthatjuk, hogy sajnos nem ez történt. Ugyanakkor én még egy dologban egyetértek önökkel, és néhány ellenzéki képviselővel biztos, hogy nem értek egyet. Szerintem ez az átmeneti lecsengés, amely a migrációs spirált illeti, tényleg csak átmeneti, és amikor majd Afrika népesedési többlete rázúdul a védtelen Európára, akkor nem gondolom azt, hogy akár az alaptörvény-módosítás, akár a Fidesz-KDNP kozmetikai jellegű lépései tudják majd megvédeni akár Magyarországot, akár a kontinenst. Éppen ezért még egyszer hangsúlyozom, hogy én a gazdag migránsok Fidesz általi betelepítését is egy elítélendő folyamatnak tartom, ennek a kivizsgálását követelem, ugyanakkor nem nagyon értem, hogy a Frontex kapcsán miért ilyen álláspontot vett fel akár egynémely miniszterük, akár államtitkáraik, hiszen Orbán Viktor és csapata több dolgot tett, két kiemelt dolgot az utóbbi években.

Egyrészt a kvótaszerű megoldások végrehajtását tartalmazó záródokumentumot írt alá miniszterelnök úr alig néhány évvel ezelőtt - tehát nem két hónapja, de azért nem is 15 éve -, az ENSZ előtt szintén szóba került ez a kérdéskör (*Kontrát Károly: Ez nem igaz!*), és azt is szeretném elmondani, hogy a Frontex kapcsán volt olyan fideszes potentát, aki kimondottan követelte az ilyen típusú megoldások létrejöttét, végig-gondolását.

Az én álláspontom, és most nem a frakción nevében beszélek feltétlenül, de az én álláspontom egyértelmű és következetes, a Frontexet, a közös európai megoldást el tudom fogadni, egy feltétellel: ha Magyarországnak cserébe szuverenitása szeleiteit nem kell átadnia a külföld számára. De mivel a Frontex ki-munkált módozatát sem önök nem ismerik, sem én nem ismerhetem, mert itt egy folyékony masszáról beszélünk, amit még gyúrnak, ami még tárgyalási alapot képezhet, ezért zsigerből elutasítani legalábbis politikai felelőtlenség. Még egyszer mondom, én abban az esetben tudnám támogatni, ha a magyar szuverenitás egy kis szilánkjáról se kellene lemondani cserébe, ugyanakkor az látható, hogy a közös európai megoldásról még csak nem is tárgyalni legalábbis a demagógia melegágya, és a Fidesz-KDNP ezen a területen sajnálatos módon igen sokat erősített az utóbbi években.

A Stop Soros törvénycsomagjukat, amit az expo-zében felhoztak, nem kívánom értékelni, hiszen a migrációval szembeni harc tekintetében elhanyagolható, inkább egy kormányzati propagandafegyverről van szó. És azt is látjuk, hogy ha azt a pénzt, amit önmaguk reklámozásába beforgattak, legyen szó óriásplakátokról vagy különböző konzultációs kampányokról, ha ezt a pénzt egy önálló határőrségre elkülönítették volna, akkor ez az önálló határőrség lényegesen magasabb hatásokkal tudná védeni a határainkat nemcsak most, de hosszú távon is, mint az az el-képesztő öszvér megoldás, amelynek keretein belül az általam nagyon tisztelt rendőröket és általam nagyon tisztelt honvédeket elvonva az ő hagyományos terü-letről, ott állomásoztatnak, ahol nem is feltétlen lenne rájuk szükség egy határőrség megléte esetén. Várom tehát, államtitkár úr, azt a konkrét, egymon-datos indokot, amely visszatartja önöket egy önálló határőrség létrehozatalától. (*Kontrát Károly: A napi-rendi pontról ha beszélne, képviselő úr, én meg azt várom!*)

Nagyon kíváncsi lennék arra is, hogy ez az óriási önbizalom honnan ered önöknél, hiszen amikor Magyarországot ellepték főleg a koszovói albánok érkezése idejében a migránsok, és nagyon kevesen, de menedékkérők is, akkor a köznyelv, a népszerű nyelv a Keleti pályaudvart átnevezte közel-keleti pályaudvarrá, és önök nem megvédték a magyar embereket, hanem megtúrták ezt az állapotot. Önök megtúrták azt az ál-lapotot, hogy a Keleti pályaudvar környékén hetekig vonulgassanak (*Dr. Lukács László György: Meg pont egy parlamenti ülésnapon itt mentek körbe a téren.*), egyébként a Parlament környékén is ülés közben az érintett személyek, aztán megtúrták azt is, hogy a ma-gyar autópályát elfoglalva kimasírozzanak Magyaror-szágról.

Nyilván egy kicsit fellélegeztek, de ez a férfiasnak tűnő, karakánnak tűnő bátorság, amely most a retorikájukban megjelenik, a viselkedésükben nem jelenik meg, márpedig mi azt szoktuk mondani itt a bajtársai-mmal, hogy nem a kommentfalon és nem beszéd köz-ben születik a férfi, hanem a cselekvése mutatja meg, hogy valóban az-e. Éppen ezért én arra szeretném

kérni önöket a legteljesebb tisztelettel, hogy a retorikai nagy szavakból egy kicsit talán, jó, vegyünk vissza mindannyian, akkor majd mi is még jobban visszafogjuk magunkat, de a cselekvés terében legyen sokkal jobban elhatárolható, hogy amit mondanak, az valóban úgy van-e. És a cselekvés terében az önök bizonyítványát legalábbis kell még magyarázni, példás semmiképpen nem adható erre, bizonyos területeken elégséges igen.

Tehát én nem vagyok az ellendrukkerük a migráció tekintetében, a fizikai határzár, mint eredetileg jobbikos ötlet, persze, hogy élvezzi a támogatásomat, de a letelepedésikötvény-konstrukció miatt nagyon csúnya disputák lennének közöttünk, ha tisztességes keretek között le tudnánk folytatni ezeket a vitákat. Sajnos a parlamentarizmust igyekeznek kiüresíteni, én mégis arra kapacitálom önöket, hogy Magyarország ilyen húsbavágó problémái esetén jöjjenek létre nemzeti minimumok, ezeket ne próbálják csak és kizárólag politikai erőszakkal átítatni, legyenek ezek szakmai minimumok. Az előttünk fekvő csomag pedig ilyen lehetne, de csak akkor, ha őszinte diskurzust lennének hajlandók folytatni a migráció kérdésköréről, ahol én, mi, a pártunk a zéró tolerancia pártján áll, tehát sem szegény, sem gazdag migránst nem akarunk itt látni. Önök a gazdagokat igen, a szegényeket látszólag nem, a kettő között kellene valahol egy olyan közös metszetet találni, ahol a mi zéró toleranciánkhoz tudnak csatlakozni, és akkor meg lehet védeni Magyarországot a migrációtól. Ilyen kétkulacos politikával, mint ami az utóbbi években fellelhető volt, úgy gondolom, rövid távon lehet politikai eredményeket felmutatniuk, de hosszú távon a magyar nemzettestnek egészen biztosan ártanak. Köszönöm a lehetőségét. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most Tordai Bence képviselő úrnak adom meg a szót.

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Kedves Polgártársak! Mi folyik itt? Az történik, hogy egy kifutóban lévő politikai terméket, az úgynevezett migráncsozást próbálja a Fidesz még ideig-óráig életben tartani. Erre a szerencsétlen Bevándorlási és Menekültügyi Hivatalt szemelték ki áldozatként, átgyúrnak egy idegenrendészeti szervvé. Ahogy itt az ellenzéki képviselőtársaim kifejtették, nyilvánvaló, hogy ezzel többet ártanak, mint használnak bármely ügynek, de maguk nem használni akarnak bármely ügynek, leszámítva azt az egyetlen ügyet, hogy a Fidesz továbbra is megpróbálja uralni a kommunikációs teret.

Azt látjuk, hogy 2015-ben, amikor megroggyant a kormánypartok népszerűsége, akkor rátaláltak nagy örömmel, rácsaptak mint friss takonyra a tyúkok, a bevándorlás és a migráció témájára, és azóta ezt el nem engedik. Ezt a csontot rácsálgják akkor is, ha vannak menedékkérők, akkor is, ha nincsenek. Most már tudjuk, hogy 2018-ban 94 százalékkal csökkent 2015-höz képest a menedékkérők száma Európában, tehát tényleges cselekvési szükség, igény nincsen ezen

a területen. Mondjuk, lehetne segíteni, hogy a további menekülthullámokat megelőzzük, erről szólna az EU-nak az Afrikával vagy az arab országokkal kötött megállapodása, amit épp a Fidesz vétőzött meg, aki, még egyszer, nem a megoldásokban érdekelt, hanem ennek a konfliktusnak legalábbis a kommunikációs szintéren való fenntartásában.

Tehát ez a kifutóban lévő politikai termék, ami kissé elfáradt, most egy újabb csomagolásban kerül elének, éppen idegenrendészeti szervről delírálnak, ami rosszabb, hogy meg is fogják tenni, amit itt leírtak ebben a törvényjavaslatban. De tudjuk, hogy az egész arra szolgál, azért csapták össze, elég fércmunka is lett ez a törvényjavaslat, hogy a decemberben nyilvánvalóvá vált magyar munkavállaló-ellenes politikájukat valamivel leplezzék, valamivel felülírják. 2018 decemberében mindenki számára egyértelművé vált, hogy a Fidesz nem az emberek, hanem a nagytőke pártján áll, hogy a Fidesz a magyar munkavállalók kizsákmányolásában látja Magyarország jövőjét vagy legalábbis a saját politikai túlélésének a zálogát, amennyiben kiszolgálja ezzel a főleg külföldi multinacionális cégek által megrendelt politikai akaratot és teljesíti.

Azt, hogy erről ne beszéljenek az emberek, azt, hogy erről ne gondolkodjanak az emberek, azzal próbálják elérni, hogy a mostanra már tényleg lassan négyéves migráncslemez újra felteszik, újra megpörgetik, hátha valaki még táncol erre a zenére. Jelzem, nem fognak erre táncolni. Nyilván tudják már ezt a kormányközeli kommunikációs tanácsadók is, az új Finkelsteinek; nem tudom, most éppen kit futtatnak Habony Árpádot és Rogán Antalt úgynevezett szakmai tanácsokkal kíségetendő. Tehát látjuk, hogy most szerencsétlen családok válnak politikai terméké a Fidesz politikájában, annak köszönhetően. Nem lesz benne sok köszönet, úgyhogy a magyar családok nevében ezennel kérem önöket, hogy hagyjanak minket békén, ne csináljanak a magyar családokból politikai terméket, ők köszönik, jól lennének, ha hagynák őket élni, és egy olyan élhető országot teremtenének, amelynek nem a rabszolgatörvény a fémjele. Márpedig Magyarországon ma arról kell beszélni továbbra is, hogy heti 6 napnyi munkával tudja csak egy család-fenntartó az egzisztenciális biztonságát megteremteni. Arról kell beszélni, hogy olyan gyárak, olyan munkáltatók, mint például a Magyar Suzuki Zrt., büntetlenül alkalmazhatják nemcsak a túlórátörvény szabályait, hanem a Fidesz részéről akár nyugodtan áthághatják a munkavállalókra még valamelyest védelmet nyújtó munka törvénykönyvének a szabályozását is.

(18.20)

Tehát a helyzet az, hogy ezt az egész törvényt nem tudom másnak tekinteni, és a Párbeszéd a maga részéről nem is fogja másként kezelni, mint a migráncsozós politikai terméknek egy kifutó alfaját, egy újracsomagolását, amely ilyen értelemben nemcsak hogy szükségtelen, de végtelenül káros is, és annak az

idegengyűlölő retorikának, annak a goebbelsi propagandának az egyik, remélhetőleg most már tényleg utolsó produktuma, amely mérgezte az elmúlt négy évben a mindennapjainkat, amellyel a Fidesz mérgezte a közéletet, amellyel a Fidesz mérgezte a magyar emberek lelkét és gondolkodását. Úgyhogy ebből, köszönjük szépen, a magunk részéről többet nem kérünk.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Kétperces hozzászólásra Nacsa Lőrinc képviselő úrnak adom meg a szót.

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Két percben reagálnék pár dologra. Z. Kárpát képviselő úr is mondta, hogy korábbi nyilatkozatok, parlamenti jegyzőkönyvek, tehát önök mondták azt, hogy a kerítés egy hatalmas bukás, még föl sem épült, de már bebizonyosodott, hogy alkalmatlan Magyarország megvédésére. *(Z. Kárpát Dániel: Te is tudod, hogy ez nem igaz!)* Ezt az önök pártelnöke, miniszterelnök-jelöltje, kormányfőjelöltje, mára videobloggerré átváltozott pártelnökük mondta ezt. De mostani frakcióvezetőjük egy külföldi lapban azért bírálta Magyarországot, mert nem fogad be bevándorlókat, és mert nem fogadja el a kötelező kvótát

Kerestem olyan felszólalásokat is, amikor ön a kvótanépszavazáson arra biztatta a választókat, hogy menjenek el és szavazzanak, de nem nagyon történt ilyen, mint a párt alelnöke részéről. Az önök frakciójából nem nagyon történtek ilyen biztatások, hiszen csöndben maradtak a kvótanépszavazás kapcsán is. Ön hiányolta a párbeszédet, de önök támadták a Magyarország biztonságáról és a bevándorlásról szóló nemzeti konzultációt is, mint a párbeszéd egyik nagyon fontos eszközét. Amikor megkérdeztük az embereket, hogy mit gondolnak erről, amikor az emberek elmondhatták a véleményüket erről, önök azt a nemzeti konzultációt is támadták.

Én azt mondtam, hogy az ellenzékétől szinte semmilyen segítséget nem kaptunk. Visszanézheti a jegyzőkönyvben, ezt mondtam. Azt, hogy önök a katonaság vagy a honvédség bevetését megszavazták, arról azt gondolom, hogy mint országgyűlési képviselőknél a legalapvetőbb kötelességünk, és nekünk is az volt, hogy megszavazzuk a honvédség bevetését. Nagyon vicces, amikor Arató képviselő úr vagy Harangozó képviselő úr rendőrterrorról meg rendőrállamról beszél.

A 2006-os szemkilövető banda beszél itt arról, hogy rendőrállam épül azért, mert idegenrendészeti szerv lesz a Bevándorlási és Menekültügyi Hivatalból. Nem csalódtunk önökben, önök bevándorlaspártiak, s támogatják azokat a brüsszeli javaslatokat, hogy a határvédelmet vegyék el Magyarországtól és helyezék külső kézbe. Ez most is nyilvánvalóvá vált.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Z. Kárpát Dániel jelentkezett kétperces hozzászólásra.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Arra inteném kormánypárti képviselőtársamat, hogy ne csak próbáljon erősnek mutatkozni, hanem valóban legyen erős karakter. Ugyanis amikor elmond valamit, amiről ön is tudja, hogy hazugság, az semmiképp nem vall erős karakterre. Nagyon jól tudja, hogy Vona Gábor nem arról beszélt, hogy a kerítés egy bukás, hanem arról beszélt, hogy a kerítés önmagában nem képes, mondjuk, Afrikának a leendő milliárdos népeességtöbbségét megállítani, ha az Európára vagy akár részben Magyarországra akarna zúdulni. Nagyon jól tudja tehát, hogy nem mond igazat. Semmi szükség szerintem ilyen színvonal alatti vitákra közöttünk, amikor nagyon sok megoldandó probléma feszül előttünk.

S azt is el szeretném önnek mondani, lehet, hogy a Google-kereséssel kudarcot vallott, ami adott esetben az én vagy alelnöktársaim kvótanépszavazással kapcsolatos felszólításait illeti, de kérdezzen meg engem. Kérdezzen meg itt vita közben, kérdezzen meg a folyosón, és partnerre fog találni abban - elmondom most is, jegyzőkönyvbe -, hogy mindenféle kvótászerű megoldást elutasítok. Minden formáját elutasítom az idegen betelepítésnek Magyarországra, s teszem ezt a gazdag migránsok esetében is, amit ön támogat, hiszen a letelepedésikötvény-konstrukció támogatásával vagy akár megtűrésével önök elkövették azt az elképesztő történelmi árulást, amelynek bármely normális országban büntetőjogi következményei lettek volna az érintettek nézve. Olyan közvetítő cégekkel, adóparadicsomokba bejegyzett és egyébként milliárdos, százmilliárdos lenyúlást foganatosító társaságokkal szövetkeztek, a magyar költségvetést is megkárosítva, amely után én kellő visszafogottságra inteném.

Még egyszer mondom, ha korrekt vitát kíván kezdeményezni, nyitottságra és partnerekre is találhat benne. A probléma az, hogy az utóbbi kilenc évben nagyon kevés alkalommal kísérelték meg ezeket a korrekt vitákat elkezdni, és egyre kevesebbszer az utóbbi hónapokban. Ez nem vezet jóra. Az önök kormányzása is véget fog érni egyszer, és mindannyian, önök is, mi is a történelem ítélőszéke előtt fogunk felelni az elmondottakért, a megcselekedettekért és azért is, amit nem tettünk meg a maga idejében. Ezért az igazmondás egy nagyon fontos erény, kérem, hogy gyakoroljuk mindannyian. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most visszatérünk a normál hozzászólásokhoz. Rig Lajos képviselő úr jelentkezett, övé a szó.

RIG LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Nem szándékoztam hozzászólni, de hát az igazmondás kötelezettsége mindenkire vonatkozik, ugyanúgy, ahogy Nacsa képviselő úrra is. Nem tudok önre haragudni, hiszen ön elhiszi azt, amit mond, és ezt meghagyom önnek.

De bízom benne, hogy a Népjóléti bizottságnak azon ülésén, amikor egy körülbelül 4 milliárd forintos tételről beszélünk, az izomsorvadásos gyermekek

gyógyítása miatt, akkor is ilyen aktív lesz, és abban is hinni fog, hogy azt a 4 milliárdos költséget, ami ön szerint sem nagy, gondolom, ön is fogja támogatni, hogy ezek a beteg gyermekek, akiknek semmi más kívánságuk nincs, csak hogy a tolószékből felálljanak és a társukkal együtt fussanak, akkor ezt támogatja; ugyanúgy támogatja, ahogy a Jobbik támogatta a honvédség levelezését a határ mellé.

Az az állítása, képviselőtársam, hiszen ön nem volt itt, hogy a Jobbik nem buzdította az embereket a kvótanépszavazásra, egy szemenszedett hazugság. Ki áll most is e mellett a kijelentése mellett? Az én választókerületembe négy nagyváros tartozik, Sümeg, Tapolca, Ajka és Badacsonytomaj. Tapolcát említém. *(Kontrát Károly: Önnek nincs választókerülete, hiszen ön nem egyéni képviselő!)* 2016-ról beszéllek, államtitkár úr. Akkor volt a kvótanépszavazás. S ha megengedi, hogy befejezzem, akkor ön is meg fogja érteni, amit szeretnék mondani. 2016-ban ki tartott ott lakossági fórumot? A Fidesz tartott egyet, amelyen 22 ember egy kis termet nem tudott megtölteni. Egy héttel rá Tapolca város polgármestere egy biztonságpolitikai szakértőt, Nógrádi Györgyöt kérte fel, hogy jöjjön el a városunkba, és a migrációs nyomásról, a migrációs válságról, és ami egész Európát, az egész világot érinti, tartson előadást. Teltházás, 350 fős előadást tartott.

Sümeg város önkormányzata, amely fideszes városvezetésű, egyetlen lakossági fórumot sem tartott - kivéve a Jobbik, mert mi ezt komolyan gondoltuk. A városvezetés nem vette komolyan, gondolták, majd ott fent Pesten elintézik ezt a fiúk.

Nacsa képviselő úr, tiszta szívből arra kérem, hogy ha valamit mond, akkor először nézzen utána, mert amit állított, az színtiszta hazugság. S ahogy kezdtem a felszólalásomat, úgy is szeretném befejezni. Mivel ön is a Népjelölési bizottság tagja, és most már előrevetítem a jó szándékot, bízom benne, hogy egy jó előterjesztés, ami egy jó ügyet szolgál, és minimum csak 4 milliárd forint kell, ami nem egy nagy összeg, hiszen a Puskás Stadion jóval többől épül, azoknak a gyermekeknek és kis felnőtteknek adjuk már meg azt a lehetőséget, hogy ha nem is ilyen felszólalásokat, de legalább azt, hogy a tolószékből álljanak fel, ezt támogassa.

Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Varga-Damm Andrea képviselő asszonynak adom meg a szót.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Különösen Nacsa Lőrinc képviselőtársam, úgy tűnik, hogy többeknél kiverte a biztosítékot az előadásával. Egyrészt a 2015-ös krízishelyzetben a Jobbik végig közreműködött a jogszabályok mielőbbi megalkotásában azért, hogy az a rendszer kialakulhasson a határon, és elkerülhessük a további migrációs nyomást. Tessék szíves lenni utánanézni, és majd látni fogja, hogy ezt szorgalmaztuk.

A jelen törvényjavaslat kapcsán megint vélhetően tájékozatlanság okán nem tudott igazat mondani. Ezután is közigazgatási hatósági eljárások lesznek ezekben az ügyekben, csak egy szervezeti integráció történt meg. Tehát ön rosszul mondta, amikor mondta, hogy akkor nem lesz közigazgatási eljárás. De lesz, csak éppen egy más szervezeti rendszer keretén belül, azaz olyan, mintha egy cég beolvadt volna egy másik cégbe, de ettől még az eljárások rendje ugyanaz lesz.

(18.30)

Különösen azért is, mert a menekült- és idegenrendészeti ügyeket törvények szabályozzák és a genfi konvenció, amely 1951-ben jött létre és Magyarország a szocialista országok közül elsőként, 1989. március 1-jén, tehát még a köztársaság kikiáltása előtt ratifikálta, mert Magyarország akkor a demokratikus átmenet időszakában úgy gondolta, hogy minden olyan nemzetközi egyezményhez kapcsolódik, amely azt igazolja, hogy Magyarország a szocialista rendszerből demokratikus jogállami keretek közé akar átkerülni. Aztán vannak a dublini egyezmények, a dublini jegyzőkönyvek, amelyek szintén kötik a magyar hatóságot.

Tehát az eljárás során ezeket is alkalmazni kell, ezáltal tehát az a propaganda, hogy önök most ezt a szervezeti változást azért akarják létrehozni, hogy még hatékonyabbá tegyék az idegenrendészeti és a menekültügyi ügyeket, nagyon remélem, nem lesz az M1-es híradó propagandaműsora, tekintettel arra, hogy ezzel a szervezeti beolvadással ezt a kérdést semmilyen módon nem fogják minőségében jobban csinálni, semmilyen módon nem lesznek a polgárok biztonságban. Egyébként az általános rész meg is indokolja, a köz- és a nemzetbiztonsági érdekre hivatkozni, mintha az eddigi szervezetek ezen eljárások során nem tudták volna beszerezni a szolgálatoktól azokat az adatokat, amelyek megmutathatták volna, hogy egy adott kérelmező veszélyes-e a közre és a nemzetbiztonsági érdekre. Azért beszéltem rendkívül jóindulattal az előterjesztő után vezérszónokként, mert mindig arra törekszünk, hogy ami jó, ami minőségi, ami előremutató, azt támogassuk. Na de azt azért nem viseljük el, hogy mi így állunk egy ilyen javaslatához, ami egyébként szerintem is teljesen felesleges, de feltételezzünk jóindulatot, utána meg azt kapjuk, hogy egyébként a migráció ügyében mi valamit is nem az ellen tettünk, hogy ezt a rendkívül komoly krízist leküzdjük.

A következő: egyéni képviselők és országos listáról bejutottak. Nap mint nap kapjuk meg önköztől, hogy mi valamely területnek nem az egyéni képviselői vagyunk, és hogy merünk mi megszólalni. *(Nacsa Lőrinc: Nem ezt mondtuk!)* Most egyszer s mindenkorra ebben a felszólalásomban visszautasítom minden fideszes és KDNP-s ebbéli megszólalását, mert a választójogi rendszer kettős, az egyéni képviselők és a listás képviselők ugyanolyan jogkörökkel jutnak be, és természetes az, hogy ahonnan származunk, ahol

születtünk, ahol felnőttünk, ahol lakunk, annak az érdekeit képviseljük, az legyen akár Veszprém, akár Kaposvár, akár Budapest, akár Nyíregyháza vagy akár Szombathely.

Mi országos listás képviselők vagyunk, azaz a lo-kálpatriotizmusunk mellett az egész ország összes polgárát képviseljük, és ezért megyünk a Suzuki-gyárhoz, én ezért megyek el Mezőkövesdre bírósági tárgyalásra, amikor a harcostársunknak próbálják a jogait tiporni, éppen Tállai András jobbkeze. Tehát mi mindenütt ott vagyunk, azért vagyunk ott, mert erre hatalmaztak fel minket a polgárok.

Szerényen megjegyezném, hogy Orbán Viktor miniszterelnök még soha nem nyert egyéni mandátumot, és már nagyon régóta nem is mer elindulni azon; egyszer mert, akkor sem győzött. Tehát jó lenne a saját vezetőjüket, a saját főnöküket kímélni, amikor ilyen kérdéseket feltesznek. Nagyon elegendem van belőle!

Kerítés kérdése, Nacsá Lőrinc képviselőtársam. Az is igaz, amit Z. Kárpát Dániel képviselőtársam mondott, hogy az egész problémátömeget a kerítés nem oldja meg, de egyébként Vona Gábor akkor mondta azt, amit mondott, amikor - bemutatom - így átléphető buckát építettek kerítésnek. *(Olyan mozdulatot tesz, mintha akadályt lépne át.)* Tessék szíves lenni megnézni, mert akkor még nagyon fiatal volt bizonyára és nem emlékszik rá, hogy egy ilyen buckasort építettek, mintha az megakadályozna egyetlen embert is, hogy bejöjjön a határunkon. Odamentek többen politikusok, akik egyszerűen kénytelenek voltak kinyukban röhögni, hogy ki az, aki kitalálta, hogy ezt kerítésnek hívják. Tehát erre is szeretném nagy tisztelettel felhívni a figyelmét. És aztán mikor már az arra rendelt szervezetek tényleg bolondot csináltak magukból ezzel a buckarendszerrel, kezdődött el a tényleges kerítés építése.

Kvótanépszavazás. A Jobbik annak ellenére támogatja a kvótanépszavazást, tessék egyszer újra elolvasni azt a kérdést, hogy abban a kérdésben erre a tényezőre semmilyen válasz nincs. Ugyanis a kérdésben nem volt benne az, hogy a nép mit akar. Az van benne, hogy ebben a kérdésben a társadalom felhatalmazza a parlamentet arra, hogy döntést hozzon. De az nem volt beleírva ebbe a kérdésbe, hogy milyen tartalmú döntést hozzon. Egy opciót, egy váltót, egy kitöltetlen váltót kértek a néptől, és ezen álságos, hazug kérdésre a Jobbik megalázkodott, és inkább rábeszélte az embereket, csak azért, hogy utána még tíz év múlva se mondassák rá, hogy akadályozta a nép akaratának kifejezését ebben a kérdésben.

Tehát egy ilyen álságos, hazug és abszolút nem a témához adekvát kérdéssel próbálták a társadalmat butítani, félrevezetni. Szegények nem értették, hogy miről szól az a mondat, mert egészen körmönfontan volt megfogalmazva, de ha kielemeztük, tudtuk, hogy a nép nem mondja meg a népszavazáson való igen szavazattal, hogy mit döntsön a parlament az adott migráció kérdésében. Biankó csekket ad a parlamentnek, és ha önöknek éppen úri jókedve úgy hozza, akkor akár több százezer migránst is ide betelepítenek, mert, mondjuk, munkaerő kell. Jelezni kívánám,

hogy számomra egyáltalán nincs különösebb különbség egy szír képzett orvos és egy ukrán kétkezi munka között, csak úgy jelezném. Ezeknek az Ukrajnából, Indiából meg még nem tudom milyen országokból tízezer számra munkavállalásra bejövő embereknek a letelepítését önök gyakorlatilag a mindennapokban elősegítik.

Egy lakosságcsere zajlik Magyarországon, amelynek szervezője maga a kormány. Ezt tudomásul kell venni. És van képe bárkinek is ebben a teremben egy jobbikosra rászólni, hogy migrációt támogatott volna, vagy valamiben a kormányzatot ne segítette volna?! Ez elfogadhatatlan! Azt gondoltam, hogy e javaslat során, miután én magam dicsérő szóval kezdtem, talán visszafogja magát a fideszes és KDNP-s képviselő és végre nem gyalogol belénk, ugye. Nem gyalogol belénk, hanem úri módon végig tudjuk folytatni ezt a tárgyalást.

Szemkilövetés. Na! Akkor azt szeretném kérdezni nagy tisztelettel *(Z. Kárpát Dániel: Páncélaútó!)*, mert a szemkilövetők cselekményének elévülési ideje 2010-ben még telt *(Z. Kárpát Dániel: Páncélaútó!)*, az még telt, hogy hol van a szemkilövetők büntetőeljárása, hol vannak a szigorú büntetések. Ki akadályozta magukat, hogy a szemkilövetőket börtönbe zárják? Beszélünk róla, persze, minden egyes pillanatban, amikor pedig én egy képviselőtársamat úgy egyébként, ahogy a fideszest meg szoktam ölelni, a KDNP-st meg szoktam ölelni, mert van önök között jó pár ember, akivel nagyon jó viszonyban vagyok, szeretetviszonyban vagyok. Csak azt nem fotózza le a kormánypárti sajtó, mert az nem annyira érdekes. Tehát senki nincs szemkilövetőkkel összebútorozva, és a szemkilövetők már rég nem lennének szabadlábon, ha a Fidesz ügyészsége először, aztán bírósága elítélte volna ezeket az embereket.

A maguk tevékenysége az, hogy a mai napig Gyurcsány Ferenc képviselő és frakcióvezető. Ha ő bűnököt követett el, amit önök állandóan mantráznak, amikor éppen ez az érdekük, akkor ez az ember miért van itt? Miért nincsenek a szemkilövető rendőrök tömegei börtönben? Hiszen ezek ember elleni bűncselekmények, amelyek több évvel jutalmazandók. Akkor miért? De beszélhetünk róla? De stigmatizálunk? De rá tudjuk terhelni az aktuális politikusra, aki szeretné ezt a diktatúrába hajló rendszert visszafordítani a demokrácia felé, beletaposni, az megy?!
Tessék szíves lenni ezt abbahagyni! Kontraproduktív, elvesztik a hitelességüket, a leginkább jó szándékú, a legegységesebb ellenzéki képviselőt is ellenségévé akarják tenni, holott nem akarunk ellenségek lenni, mert mi magyarok vagyunk mindannyian, ez az egy hazánk van, itt szeretnénk boldogulni, és ezt az országot szeretnénk boldoggá tenni. Ebben önöknek elemi kötelességük segíteni és nem árkokat ásni, szakadékokat létesíteni és minősíteni, hogy ki a magyar, és ki nem a magyar. Köszönöm a szót. *(Taps a jobbik padsoraiból.)*

Tessék szíves lenni ezt abbahagyni! Kontraproduktív, elvesztik a hitelességüket, a leginkább jó szándékú, a legegységesebb ellenzéki képviselőt is ellenségévé akarják tenni, holott nem akarunk ellenségek lenni, mert mi magyarok vagyunk mindannyian, ez az egy hazánk van, itt szeretnénk boldogulni, és ezt az országot szeretnénk boldoggá tenni. Ebben önöknek elemi kötelességük segíteni és nem árkokat ásni, szakadékokat létesíteni és minősíteni, hogy ki a magyar, és ki nem a magyar. Köszönöm a szót. *(Taps a jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Senki nem jelentkezett hozzászólásra. Kérdezem, kíván-e

még valaki hozzászólni. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem látok jelentkezőt. Így az általános vitát lezárom.

Megkérdézem Kontrát Károly államtitkár urat, kíván-e válaszolni. *(Kontrát Károly: Igen.)* Jelzi, hogy igen. Öné a szó, államtitkár úr.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Legelőször is szeretném megköszönni azoknak a képviselőtársaimnak a támogatását, akik a javaslat vitájában támogatólag nyilatkoztak a javaslat elfogadását illetően.

Köszönöm Varga-Damm Andrea képviselő asszonynak az első hozzászólásában megtejt dicsérő szavait, ami a Belügyminisztérium munkatársait illeti meg a törvényjavaslat előkészítése és benyújtása területén végzett munkát érintően. Úgy gondolom, hogy ez a nemzet érdeke, és örülök annak, hogy képviselő asszony ezt elismerte.

(18.40)

Válaszolnék az első hozzászólásában felvetett kérdéseire. Az új jogállás tekintetében az intézkedések megvalósítása egyszerűbbé válik abban az értelemben, hogy eddig az idegenrendészeti intézkedés megvalósításához szükség volt egy hivatali ügyintézőre és egy rendőrré. A törvényjavaslat révén most már a rendőri intézkedést az idegenrendész is önállóan el tudja látni.

A törvényjavaslattal kapcsolatos személyi változásokból fakadó költségigények kapcsán azt kérdezte, hogy lesz-e módosítása a költségvetési törvénynek. A hatások vizsgálatát a Belügyminisztérium már tavaly megkezdte, és a tervezőmunka jelenleg is zajlik e tekintetben.

Ami a korábbiakat illeti, 2018 augusztusában kormánydöntés született arról, hogy a migrációs helyzetre tekintettel erősíteni kell a hivatal ellenőrzési hatáskörét. A törvényjavaslat elfogadása esetén ez a cél is megvalósul, tisztelt képviselőtársam.

Aztán Harangozó Tamás képviselő úr hozzászólására is szeretnék reagálni. Nincs szó konkurálásról. Ő azt mondta, hogy a különböző rendőri szervek vezetői majd konkurálnak, és esetleg ennek negatív következményei lesznek, mert teljesen eltérő feladatkörök vannak az egyes szervezeteknél. A migrációs területnek a már elért jelenlegi specializált feladatellátását meg fogjuk őrizni.

Kérdezte, hogy hány kormánytisztviselő van: 1016 kormánytisztviselő van jelenleg a Bevándorlási és Menekültügyi Hivatalban. Kérdezte, hogy hogy lesz a továbbiakban, hogy holnap majd rendőri egyenruhát, fegyvert kapnak-e. Ezzel kapcsolatban szeretném elmondani, hogy rendészeti alapkiképzésben fognak részt venni, ezt követi majd a rendészeti alapvizsga vagy szakvizsga. A törvényjavaslat szerint a vizsgákat 2022-ig kell teljesíteni. Az állomány egy része lesz csak hivatásos, a másik része rendvédelmi, igazgatási jogviszonyba fog kerülni. Ezt szerettem volna Harangozó képviselőtársamnak elmondani.

Arató Gergely képviselőtársunk hozzászólásával kapcsolatban a következőt szeretném elmondani. Hamis az az állítás, hogy nincs migrációs veszély. Ezt egyébként más ellenzéki képviselőtársak is elmondták. Z. Kárpát Dániel is utalt arra, hogy ő is úgy látja, jelentős a veszély, hiszen az Afrikából meginduló migrációs folyamat nagy veszélyt jelent. Jelenleg három fő irány van a 2018-as adatokat tekintve. A Spanyolországba érkezettek száma 62 479 fő. Ez 120 százalékos növekedést jelent. Az Olaszországba érkezettek száma 23 192, ami 80 százalékos csökkenést jelent. A Görögországba érkezettek száma 31 867, ahol mintegy 5 százalékos növekedés tapasztalható. A balkáni útvonal még mindig aktív. Az ott tartózkodók száma 2018 januárjában megközelítőleg 60 ezer, idén ugyanebben az időszakban 70 ezer fő. A bihácsi táborban ismétlődő tömegverekedések, konfliktusok jelentkeznek.

Egy dolgot szeretnék elmondani nemcsak Arató Gergelynek, hanem valamennyi ellenzéki képviselőtársamnak is, aki a migrációs adatokat illetően azt a következtetést vonta le, hogy nincs szükség ekkora erőre és ilyen intézkedésekre. Szeretném elmondani, hogy a migrációs veszéllyel nem lehet játszani. Állandó jelleggel fenn kell tartani azt az állapotot, hogy meg tudjuk védeni Magyarország és a magyar emberek biztonságát, Magyarország érdekeit, hiszen itt nem lehet hibázni, tisztelt képviselőtársaim.

Még visszatérve a Bevándorlási és Menekültügyi Hivatalra, a hivatal dolgozói mindaddig nem tehetnek joghatályos nyilatkozatot, ameddig a parlament a törvényt nem fogadta el. Tehát ezt szeretném elmondani.

Szeretném visszautasítani Arató Gergely képviselő úrnak azt a mondatát, hogy a kormány toborozza a menekülteket. Jó reggelt kívánok, mi nem toborozzuk a menekülteket, mi fellépünk Magyarország nemzeti érdekei, a magyar emberek biztonsága érdekében, és az illegális migránsoktól - úgy, ahogy eddig tettük - megvédjük Magyarországot. Az is megalapozatlan volt Arató Gergely részéről, hogy itt gumibotolás történt, és gumibotokat emlegetett eléggé demagóg módon. Ezt teljes mértékben visszautasítom, tisztelt Arató Gergely képviselő úr, aki éppen a jegyzői pulpituson foglal helyet.

Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak mondom, akit tisztelettel köszöntök: belügyminiszter úr február 7-én az informális belügyi-igazságügyi tanácsülésen, ami Bukarestben a jelenleg zajló román elnökség keretében került megrendezésre, ezen a találkozón miniszter úr egyértelműen világossá tette, és ez a sajtóban is átjött, a nyilvánosság elé tárta, hogy Magyarország támogatja, hogy a Frontex létszámát a jelenlegi négyezer 2027-ig tízezer főre emeljék. Első fázisban mintegy háromezer fős ütőképes állomány létrehozása lehetne a cél.

Ez segítséget jelenthetne az Unió külső határát egyedül megvédeni képtelen országoknak, de csak az a feltétellel támogatta miniszter úr, ezt is világosan elmondta, hogy az operatív egységek a fogadó állam beleegyezésével vethetők be. Úgy gondolom, hogy ez

minden nemzeti érzelmű képviselő számára elfogadható, és ez lehet a kiindulási alap e tekintetben, tisztelt képviselőtársam.

Még egy dolgot szeretnék elmondani, amit világosan meg kell fogalmazni. Orbán Viktor, Magyarország miniszterelnöke soha nem támogatta, soha nem fogadott el, soha nem írt alá semmiféle kvótamegállapodást, semmiféle kötelező kvótán alapuló elosztást. Ezt szeretném elmondani itt is, mivel ez felel meg a valóságnak.

Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy gondolom, fontos az, hogy ez a törvényjavaslat elfogadásra kerüljön, hiszen a magyar emberek biztonsága, Magyarország biztonsága azt kívánja, hogy mindennap többet kell tenni annak érdekében, hogy ez a biztonság fennmaradjon. Köszönöm azoknak a képviselőtársaimnak, akik ezt a javaslatot a támogatásukról biztosították. Bízom abban, hogy ez a szavazás során is meg fog nyilvánulni, és ezért kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy ezt a törvényjavaslatot támogassa. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik **„A Magyarország Kormánya és a Török Köztársaság Kormánya között a védelmi ipari minősített adatok kölcsönös védelméről szóló egyezmény kihirdetéséről”** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/4069. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Németh Szilárd István úrnak, a Honvédelmi Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének.

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm, elnök úr. „Ha a békességet boltban árulnák, aranyon is meg kellene vennünk” - írta Gárdonyi Géza egy kevésbé ismert művében *(Derűltég a Jobbik soraiból. - Dr. Lukács László György: Azt hittük, Matolcsy!)*, az Ábel és Eszterben.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés még 2009. december 14-én fogadta el a minősített adatok védelméről szóló CLV. törvényt, amely azóta meghatározza a védeni kívánt információk és adatok jogi környezetét. Ehhez kapcsolódóan kérem, hogy vitassuk meg és fogadjuk el a Magyarország Kormánya és a Török Köztársaság Kormánya között a védelmi ipari minősített adatok kölcsönös védelméről szóló egyezmény kihirdetéséről szóló törvényjavaslatot.

Az egyezmény megkötése feltétele és biztosítéka annak, hogy Magyarország érdekei mentén vegyen részt a minősített adatok cseréjével járó magyar-török védelmi ipari együttműködésben. A kormány 2016-ban a „Zrínyi 2026” programmal az elmúlt fél évszázad legnagyobb honvédelmi és haderőfejlesztési programját indította el. Ez egyszerre szolgálja a magyar

védelmi ipar újjáélesztését és az ehhez kapcsolódó nemzetközi és kétoldalú kapcsolatok bővítését, fejlesztését.

Hangsúlyozom, hogy 2010 óta Magyarország külpolitikájának alapvető feladata a magyar érdekek nemzetközi képviselése, védelme. Célunk a magyar gazdaság és kultúra teljesítményének fokozása, a világban elfoglalt pozícióinknak erősítése. Ebben a szellemen kötöttük meg az előttünk fekvő egyezményt is. A kölcsönös védelem biztosítása érdekében folytatott magyar-török biztonsági együttműködés keretében a hatáskörrel rendelkező nemzeti biztonsági hatóságok kezelik az egyezmény keretében átadott minősített adatokat, tájékoztatást és segítséget nyújtanak egymásnak, elismerik egymás személyi és telephelybiztonsági tanúsítványait, valamint szükség esetén a minősített adatkezelés ellenőrzése céljából kölcsönös látogatásokat bonyolítanak le.

(18.50)

Mindezekre tekintettel e nemzetközi szerződés tartalma kiterjed a minősített adatok védelmének elveire, azok átadása szabályos módjára, fordítására, megsemmisítésére is. A kölcsönösség feltételrendszerének jegyében az egyezmény meghatározza a magyar minősítési szintek, így a „Korlátozott terjesztésű!”, „Bizalmas!”, „Titkos!”, „Szigorúan titkos!” minősítések török és angol nyelvű megfelelőit is.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Törökországgal megkötött, a minősített adatok védelméről szóló megállapodásunk nem kivételes és nem is újszerű a kétoldalú nemzetközi kapcsolatainkban. Ha értelemszerűen nem is pont azonos tartalommal, de a minősített adatok kölcsönös védelméről, sőt cseréjéről szóló egyezményt is több állammal aláírtunk, amelyeket az Országgyűlés törvényben ratifikált. Ilyenek az alábbi országok: Szlovákia, Lengyelország, Csehország, Lettország, Litvánia, Észtország, Franciaország, Belgium, Ausztria, Olaszország, Oroszország, Svédország, Macedónia - amely ma már Észak-Macedónia néven szerepel -, Albánia, Szlovénia, Horvátország, Spanyolország, Montenegró, Bulgária, Ciprus és Finnország, illetve Korea.

A minősített adatok védelméről szóló megállapodások tartalma mindig specifikusan változik, van, ahol csak a kölcsönös védelem, van, ahol adatcsere is tárgya a szerződésnek; van, ahol általános érvényű, de például Dél-Koreával külön a katonai adatok cseréjéről és védelméről állapodtunk meg.

Jelen javaslat a védelmi ipari minősített adatok védelmét szolgálja, és csak egy újabb ebben a sorban. Ez is hazánk éppen szárba szökkenő védelmi ipari ágazatának fejlesztését és biztonságát kívánja szolgálni. Ez is hozzájárul ahhoz, hogy a térség legmodernebb és legütőképesebb hadseregét tudjuk felépíteni, azt a Magyar Honvédséget, amely úgy biztosítja hazánk békéjét, területi integritását és a magyar emberek biztonságát, hogy közben maximálisan teljesíti a NATO- és az európai uniós szövetségi kötelezettségeinket is.

„Ha a békeséget boltban árulnák, aranyon is meg kellene vennünk” - idéztem az előbb Gárdonyit. A „Zrínyi 2026” honvédelmi és haderőfejlesztési program egyik alappillére, hogy a legfontosabb a katoná, az ember maga. Ám a honvéd önmagában nem elégséges, korszerű és hatékony eszközökkel, egyenruhával, kézfegyverekkel, önvédelmi és kommunikációs rendszerekkel kell felszerelni. Mindez a modern és termelékeny magyar hadiipart is megköveteli. Az ipari együttműködés, legyen az polgári vagy katonai, nemzeti vagy nemzetközi, a felek mindig is erős bizalma alapján nyugodott. A minősített adatok védelméről szóló megállapodás mindezen kívánalmaknak tesz eleget.

Tisztelt Képviselőtársaim! A fentiek alapján kérem önöket, hogy az előttünk fekvő törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Dr. Simon Miklós és Tessely Zoltán tapsol.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Tessely Zoltán képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

TESSELY ZOLTÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! A 2009. december 14-én elfogadott és 2010. április 1-jén hatályba lépett, a minősített adat védelméről szóló törvény megteremtette a jogi alapot a kétoldalú titokvédelmi megállapodások megkötéséhez és alkalmazásához.

A minősített adat védelméről szóló törvényben foglaltak végrehajtása, Magyarország nemzetközi kötelezettségvállalásainak teljesítése, a Törökországgal történő védelmi ipari együttműködés fejlesztése, továbbá a védelmi ipari minősített adatok cseréjével és kölcsönös védelmével kapcsolatos, szorosabb együttműködés biztosítása miatt kiemelten indokolt az egyezmény létrehozása, illetve hatályba léptetése.

Jelen egyezmény rendelkezik azon eljárásokról és elvekről, amelyek biztosítják a védelmi ipari minősített adatok biztonságát a felek országaiban lévő illetékes biztonsági hatóságok, illetve jogosult személyek együttműködése keretében, természetesen összhangban a vonatkozó nemzeti jogszabályaikkal. Az egyezmény megnevezi az illetékes biztonsági hatóságokat, amelyek kötelesek egymást tájékoztatni és együttműködni a biztonság megsértése esetén. Olyan technikai kitételeket is rögzít az egyezmény, mint a minősített adatok minősítési szintjének meghatározása és használata, valamint az ilyen adatok átadásának módja, illetve az adatok fordítására, másolására és megsemmisítésére vonatkozó szabályok.

Az egyezmény egyértelműen Magyarország biztonságát szolgálja, ezért kérem, az egyezmény kihirdetését önök is támogatni szíveskedjenek. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Németh Szilárd István és dr. Simon Miklós tapsol.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Következő hozzászólóként Varga-Damm Andreának adom meg a szót, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. VARGA-DAMM ANDREA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Azért a szónoki emelvényről mondom el vezérszónoki felszólalásomat ebben a tárgyban, mert rendkívül fontosnak tartom azt a kérdést, hogy miért kerül a Ház elé ez az egyezmény, miért írta alá a magyar kormány ezt az egyezményt, és mik azok a buktatók, mik azok a nem látott körülmények, amelyeket a tárca elhallgat a választópolgárok elől, és elhallgat az országgyűlési képviselők elől.

Nagyon is sokatmondónak tartom, hogy a KDNP képviselőcsoportja ebben az ügyben nem képviselteti magát az ülésteremben, kormánypártként nem szólal fel ebben az ügyben, és én azt gondolom, hogy ez nem véletlenül van, mint ahogy egyébként a KDNP a rabszolgatörvény vitájában sem vett részt.

Mik nekem a problémáim és mik a Jobbik-frakció problémái ezzel az egyezménnyel? Először is: még államtitkár úr nem volt itt a Házban, amikor az ezt megelőzően tárgyalt egyezmények vonatkozásában és azok javaslatként történő benyújtása kapcsán elmondtam, hogy a Belügyminisztériumnak mennyivel magasabb szintű a javaslatelkészítési mechanizmusa, mennyire kidolgozott, korrekt és teljes mértékben a képviselőket tájékoztató törvényjavaslatokat ad elő, míg ez az ezen egyezmény ratifikációját szolgáló T/4069. számú törvényjavaslat fércmű, alkalmatlan arra, hogy ezt tárgyalni lehessen. Elfogadhatatlan, hogy általános indokolásként mindössze annyi szerepel benne, hogy „a Törökországgal történő védelmi ipari együttműködés fejlesztése, továbbá a védelmi ipari minősített adatok cseréjével és kölcsönös védelmével kapcsolatos szorosabb együttműködés biztosítása miatt kiemelten indokolt az Egyezmény létrehozása”.

Mindannyian tudjuk: a NATO tagországa vagyunk. A NATO-nak 29 tagországa van, 29 tagország közül egyetlenegy nincs, akivel a magyar kormány ilyen egyezmény létrehozatalát szorgalmazta volna.

Államtitkár úr az előterjesztésben több országgal megkötött egyezményt említett fel, csak hogy azt nem szabad elfelejteni, hogy azok általános minősített adatok cseréjéről szóló egyezmények, mint ahogy egyébként a mai ülésnapunkon is Luxemburggal és Romániával megkötött egyezmény ratifikációs folyamata zajlott, és pontosan tudjuk, hogy mennyire más tartalmú egy egyszerű minősített adatok cseréjéről és védelméről szóló egyezmény, mint kifejezetten a védelmi ipari minősített adatok kölcsönös cseréjéről szóló.

Tudjuk jól mindannyian, különösen a hadiiparban, hogy az ipari titkok, az ipari adatok mennyire érzékeny adatok, és azt gondolom, hogy ha már egy ilyen javaslat a Ház elé kerül, akkor azt is meg kell néznünk, hogy milyen kormánnyal kötötte meg a magyar kormány ezt az egyezményt, az a kormány a saját népével hogy viselkedik, és elvárható-e tőle, aki

a saját polgáraival szemben elképesztő dolgokat művel, hogy egy ilyen viszonyban, még ha egyezmény is szabályozza a részletszabályokat, úgy fog eljárni, ahogy az Magyarország méltányos érdekeinek is megfelelő.

(19.00)

De visszatérnék egy kicsit a szakmai kérdésre. A 2. cikk 3. pontja azt mondja ki, hogy bármilyen típusú katonai jármű és berendezés az, amelyre szolgálnak a közös védelmi adatok. A probléma a következő: ebből a terminológiafelsorolásból hiányzik az „eszközök” szó. Miért is fontos az „eszközök” szó? Mert a jármű, az jármű, a berendezés pedig stabilan álló, statikus eszköz, amely semmiképpen nem tartalmazhatja például a fegyvereket, nem tartalmazhatja például a nem járműként szolgáló, de mozgó eszközöket. Rengeteg olyan védelmi ipari eszközt von ki ez a terminológia hatálya alól, ami kétséges teszi azt, hogy ezt az egyezményt lehet-e majd teljeskörűen és pontosan alkalmazni. Szeretném felhívni az államtitkár úr figyelmét arra, hogy az egyezmény angol változata sokkal cizelláltabb, sokkal pontosabb, és sokkal inkább lehet beleérteni az eszközöket is, mint a magyar fordításba. Úgyhogy nagy tisztelettel azt kérem, hogy még a törvényalkotás folyamatában tegye meg a minisztérium, hogy a szöveget az angol szövegnek megfelelően fordíttatja le, tekintettel arra, hogy így nem elég szabatos ahhoz, hogy pontosan körül lehessen írni a tárgyi kört.

Szeretném jelezni, hogy a 3. cikk 1. pontjának első alpontja határozza meg azt, hogy a két országban mely szervezet az, amely a kapcsolatot tartja, amely szervezetek részt vesznek ezen egyezmény végrehajtásában. Ebben az szerepel, hogy Magyarország részéről a Nemzetgazdasági Minisztérium államtitkára jár el. Szeretném jelezni, hogy 2018. május 8-a óta nincs Nemzetgazdasági Minisztérium. Tekintettel pedig arra, hogy ugyanezen cikk 2. pontja kimondja, hogy a feleknek egymást a változásokról tájékoztatniuk kell, ezért semmi nem akadályozta a Honvédelmi Minisztériumot abban, hogy jelezze ezt a változást a másik félnek, és mielőtt a ratifikáció érdekében ezt a törvényjavaslatot az Országgyűlés elé terjesztette, egy kiegészítő jegyzőkönyvvel ki lehetett volna küszöbölni ezt a problémát, és nem lettek volna kénytelenek a parlamenti képviselők egy olyan egyezmény szöveget megszavazni, amelyben éppen az egyezmény végrehajtója, gazdája mint szervezet nem is létezik. Való igaz, hogy a Pénzügyminisztérium vette át a Nemzetgazdasági Minisztérium nagy részének jogkörét, de nem szabad elfelejteni, hogy az Innovációs Minisztérium is kapott ugyanebből a feladatrendszerből, ezért tehát ma azt kell lássuk: ha ez a jogszabály, ez a törvény megszavazásra kerül, akkor abban a pillanatban elkezdődhet majd az egyezmény módosításának ratifikációja is, ami pénzt, időt és energiát fogyaszt. Ily módon én azt javasolnám a tisztelt Honvédelmi Minisztériumnak, nem tudva ezt,

nem veszteget sok időt, ezt a javaslatot vonja vissza, egy kiegészítő jegyzőkönyvben a török partnerrel kérészték el az egyezmény módosítását, és egységes szerkezetben terjessze be annak érdekében, hogy a parlament azt jóvá tudja hagyni.

De beszélnék még egy nagyon fontos kérdéstről a javaslat tárgyában, ez pedig az, hogy ezt a törvényjavaslatot a Honvédelmi Minisztérium nyújtotta be - és mit látunk? A védelmi ipari minősített adatok cseréjének magyarországi gazdája nem a honvédelmi miniszter és nem is a Honvédelmi Minisztérium államtitkára, hanem a Nemzetgazdasági Minisztérium államtitkára. Nem bízik a magyar kormány a Honvédelmi Minisztérium tisztviselőiben, állami vezetőkben? Hát, most itt védelmi adatokról van szó, vagy ez az egyezmény valami más témának a leplezése? Mert az valóban igaz, hogy a védelmi ipari termékek kereskedelmével a nemzetközi kapcsolatok viszonyában általában a gazdasági minisztériumok részt vesznek, na de védelmi adatok, védelmi ipari adatok ügyében ne-hogy már ne legyen ott a honvédelmi tárca! Török részről a török védelmi minisztérium a gazdája ennek az ügynek. Nagyon nagy tisztelettel szeretném megkérni az államtitkár urat, hogy a válaszában majd fejtse ki azt, vajon mi okozta azt, hogy nem a honvédelmi miniszter vagy nem a Honvédelmi Minisztérium valamely államtitkára az, aki ezen egyezmény végrehajtásában részt vesz.

Amint korábban mondtam, 29 tagállam van a NATO-ban, és nincs még egy tagállam, amellyel ilyen típusú egyezményt kötöttünk volna, holott... - és engedjenek meg ismertetni pár országot és pár védelmi ipari terméket, amelyet folyamatosan cserélünk egymással, vásárolunk mind import, mind magyarországi export vonatkozásában, tehát úgy ítélem meg, hogy ha ez az egyezmény és ennek az egyezménynek a tárgya Magyarország szempontjából és a védelmi rendszerünk fenntartása és fejlesztése szempontjából fontos, akkor miként lehetséges az, hogy a következő országokkal nem is kezdeményeztük ilyen egyezmény megkötését? Szeretném felhívni a figyelmet Svédországra, amelytől a Gripene- ket vásároltuk; meglehetősen érzékeny kérdéstről beszélünk, hazánk biztonsága szempontjából fontos eszközökről beszélünk, mégsem történt semmi ilyesmi egyezmény megkötése.

Vagy például idehozhatnám a BTR-modernizációt, amelyet Oroszországgal és Lengyelországgal végeztettünk el, s mily érdekes, sem Oroszországgal, sem Lengyelországgal nem is kezdeményeztük ilyen típusú egyezmény létrehozatalát. De most például a „Zrínyi 2026” érdekében való haderőfejlesztés kérdésében az egyik legfontosabb eszközelem a Leopard, amelyeket Németországból rendelünk igen nagy számban - azt gondolom és azt gondolhatjuk, hogy ezek során igen komoly védett ipari adatok kerülnek egyik országtól a másikig, mégsem kezdeményezte senki Németországgal egy ilyen egyezmény létrehozatalát. Vagy csak egy példát mondok: Németországtól az, amely országtól azokat a Mercedeseket vásároljuk, amelyeken torony van annak érdekében, hogy azokról

lőni lehessen. Vagy folytatom tovább: az Egyesült Királysággal hoztuk létre azt az üzletet, amelynek keretében Viking terepjárókat kaptunk, vagy az USA-tól a páncélozott járműveket, vagy Olaszországból speciális katonai teherautókat, vagy Németországból az előbb említett Leopardokon és Mercedes lövőtornyokon kívül a Bundeswehrek, az Unimogok, amelyek a szállításban rendkívül fontos tényezők. Azt is tudjuk, hogy Magyarország a fegyverzetfelújításban mennyire komolyan vesz részt, a Honvédelmi Minisztérium mellett működő katonai vállalatok, amelyek fegyverfejlesztésekkel foglalkoznak, elképesztő mennyiséget exportáltak már külföldre, nagyon magas szintű ez a munka, mégsem kezdeményezték ezeknek a minősített védelmi adatoknak a cseréjét egyezmények útján.

Azt szerettem volna tehát ezzel bemutatni a tisztelt parlamenti képviselőknek, hogy nagyon olyan érzésem van, és úgy érzem, hogy ez megalapozott, hogy ennek az egyezménynek Törökországgal valójában más az oka. A kormányzat nem mondja el, mi az oka. Tartok attól, hogy egy ilyen egyezményes viszony keretében fognak olyanfajta, úgy ítélem meg, Magyarország népe számára nem biztos, hogy tetsző viszonyokat kialakítani, amelyek veszélyesek Magyarország biztonsága számára. Szerényen megjegyezném, és hangsúlyozom, semmiképpen nem szeretnék viccelődni vele, de míg a kormánypárti sajtó az én frakcióm tagjait folyamatosan muszlimimáddal és Allah-imáddal vádolja, addig ez az ország, amellyel éppen ezt az egyezményt megkötöttük, úgy tudjuk, még a mai napig is Allahot tiszteli, és őt tekinti istenének. Innentől kezdve azért majd megkérdezném, hogy ki az, aki muszlim- és Allah-imádó.

De félretéve a tréfát (*Németh István Szilárd: Nem volt tréfás! - Közbeszólás a Jobbik soraiból: A tiétek sem tréfás különösebben!*), Törökországban újságírók sokasága van börtönben megalapozatlanul. Az alkotmánybíróság megállapította már több újságíró, bíró, ügyvéd jogellenes börtönben létét, a jogellenes eljárást, és ezzel ellentétben a török kormány a mai napig is ártatlan emberek sokaságát tartja börtönben. Ha egy demokrata ember - még ha egy egyezmény kapcsán is - nem szólal fel azok ellen a viszonyok ellen, amelyek Törökországban lehetségesek, akkor az az ember nem demokrata.

Hangsúlyozni kívánom: Törökország népét nagyon is becsüljük és nagyon is tiszteljük. Törökország népe elképesztő áldozatokat hoz azért, hogy Európa déli tengerét védje, a déli tengerhez bármikor is érkező, támadó jellegű vagy beavatkozni óhajtó tevékenységeket elhárít, Törökország népe nagyon nagy áldozatot hoz azért, ahol geopolitikailag van.

(19.10)

Törökország népe elképesztő áldozatokat hoz azért, hogy Törökország el tudja viselni 2 millió menekült ott élését immár évtizedes távlatban. Törökország népe azt érdemli, hogy mi megköszönjük és

rendkívüli módon tiszteljük őket ezért a tevékenységükért.

De el kell választani Törökország népét a török kormánytól, ahol egy autokratikus rendszer épült ki, ahol gyakorlatilag mindenki veszélyes, aki elmondja a véleményét. Ezért történhet meg az Törökországban, a török néppel is megtéve, hogy nemzetközi bírót ítélnék el terrorizmus vádjával úgy, hogy a teljes nemzetközi bírói szervezeti rendszer és a humanitárius szervezetek tiltakoztak ellene. Fogvatartottakat kínoznak és megerőszakolnak, férfiakat is, nőket is; nem engedik be a nemzetközi megfigyelőket, hogy találkozhassanak a fogvatartottakkal vagy az ő képviselőikkel. Amerikai lelkeszt vádolnak azzal, hogy a terrorizmust segíti, amikor ő egyszerű keresztény lelkészként végzi a munkáját és terjeszti a szeretetet.

Azt szeretném ezzel mondani, képviselőtársaim, hogy nagyon meg kell fontolni azt, még ha nagyon is fontos számunkra, hogy a nemzetközi viszonyrendszerben együttműködjünk akár szövetségeseinkkel is. De ez a törvényjavaslat valami másról szól, mint ami a tartalma. Köszönöm a figyelmüket. (*Taps a Jobbik soraiból.*)

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Következő hozzászólásra megadom a szót Arató Gergelynek, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának.

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Ház! Példás stílusérzékéről, történelmi ismereteiről és irodalmi tájékozottságáról tett tanúbizonyságot államtitkár úr, amikor Gárdonyi Gézától választotta bevezető idézetét az expozéjához, hiszen ő éppen arról közismert, hogy nagyszerű regényében, az Egri csillagokban állított emléket a magyar-török barátság évszázadainak. (*Derűltég az ellenzéki padsorokban.*) Azt kell mondanom, hogy ez azért egy jól sikerült találat volt, sokat dolgozhattak ezen a kollégái, amíg megtalálták ezt a nagyszerű idézetet. De a dolog akkor már nem annyira vicces, ha komolyabban belegondolunk, mert például én emlékszem arra, hogy még az Egri csillagokat is felhasználták önök arra, hogy ebből muszlimellenes, antiiszlám politikai kampányt építsenek.

És ha ide térünk, akkor itt nagyon furcsa viszonyokat találhatunk. Azt látjuk, hogy egyik oldalról önök féltik Európát az iszlám befolyástól, féltik Európát a muzulmánoktól, és közben meg ki a legjobb barát, ki a legjobb haver, akivel lehet üzletelni: hát éppen az erdoğani Törökország. Én emlékszem arra, amikor néhány hónappal ezelőtt az önök szent sajtója azzal támadott egy pártelnököt, hogy még néhány szót mondott törökül is. Úgy látszik, ez ellenzékben tilos, de kormányon aztán minden mehet, ami kifér a csövön, különösen, ha pénz van benne.

És ez azért egy nagyon sajátos választás, mert igaz, hogy Törökország a NATO-ban szövetségeseünk, de azt kell mondanom, hogy akinek ilyen szövetségese van, annak ellensége nincsen szüksége. Ez a Törökország az, amelyik Szíriában meglehetősen szomorú

szerepet játszik. Ez a Törökország az, amelyik változva havonta kibékül és összeveszik a nyugati világ másik ellenségével és az önök nagy barátjával, Putyin elnökkel, és folyamatosan destabilizálja a régiót. Ez a Törökország az, amelyik időnként a NATO-ból való kilépéssel fenyeget. Azt kell mondanom, hogy ha van olyan ország, amelytől Magyarországnak a védelmi együttműködés tekintetében távol kell tartania magát, akkor az biztosan Törökország. És nem azért, mert ez egy muzulmán ország - ez csak önöktől furcsa -, hanem azért, mert Törökország nem elkötelezett a nyugat-európai országokkal való védelmi együttműködésben sem, Törökország a saját kishatalmi vagy középhatalmi álmai miatt meglehetősen negatív szerepet játszik ezekben az ügyekben. És önök ezzel az országgal kívánnak közös védelmi fejlesztésbe kezdeni. Sikertült megtalálni tényleg a legjobb alanyt. Azt kell mondanom, hogy ha nagyon óvatosan fogalmazok, akkor is ez felelőtlen veszélyeztetése nemcsak a magyar biztonsági érdekeknek, hanem az egész nyugati szövetségi rendszer biztonsági érdekeinek. Tudom, hogy van az a pénz, különösen önöknél, amitől Törökország is keresztény ország, meg Törökország is megbízható NATO-szövetséges, de az országnak ez a biznisz nem éri meg, csak azoknak, akiket önök bevesznek a saját haverjaik, rokonaik, barátai és üzletfeleik közül.

Persze tudom azt is, hogy van az erdoğani modellben egy másik vonzó, rokonszenves dolog is, ezt képviselő asszony emlegette már, az, hogy az erdoğani rendszer ugyanolyan módon tiporja sárba az emberi jogokat, ugyanolyan módon hallgattatja el a civil szervezeteket, ugyanolyan módon próbálja levérni a tüntetéseket, az ellenállást, ugyanolyan módon próbálja elhallgattatni az ellenzéki pártokat és képviselőket, mint ahogy ezt önök is próbálják. Nem kétséges, hogy önöknek nagyon rokonszenves az az erdoğani modell, amelyik az ellenzék elhallgattatásán és az emberek jogainak semmibe vételén alapul.

Az a kormány, amelyik semmibe veszi a magyar családok érdekeit; amelyik semmibe veszi a magyar munkavállalók érdekeit; amelyik rabszolgává teszi a magyar munkavállalókat, 400 óra túlórárt kényszerít rájuk; amelyik nem hajlandó párbeszédre a munkavállalók képviselőivel, a szakszervezetével, és nem hajlandó párbeszédre az emberekkel, a tiltakozókkal; az a kormányzat, amelyik megvereti az ellenzéki képviselőket; amelyik bünteti őket, ha élnek a képviselői jogiakkal; amelyik beléjük fojtja a szót; amelyik pénzügyileg akarja ellehetetleníteni az ellenzékét, az nagyon is közeli lelki rokonaira talál az erdoğani Törökországban.

Szóval, önök szépen haladnak az erdoğанизáció útján, de azt kell mondanom, hogy mi pedig - mert hazafiak vagyunk - mindent meg fogunk tenni azért, hogy önök ne tudják azt tenni Magyarországgal, amit Erdoğan tett Törökországgal. Remélem, a mostani együttműködés és az ebből húzott jelentős jövedelmek meg kiépült barátságok majd jól jönnek önöknek, amikor macedón haverjukhoz hasonlóan sürgősen kell majd elhagyniuk az országot és menedékkéretet

keresniük egy baráti országban. *(Szórványos taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Ezzel a vezérszónoki felszólalásoknak a végére értünk.

Kérdezem, hogy kíván-e valaki hozzászólni. *(Jelzésre:)* Igen, van jelentkező. Z. Kárpát Dániel képviselő úr a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ószinte örömet szeretném kifejezni annak kapcsán, hogy most már minden területen, ahol megjelenhet a migráció kérdésköre, meg is jelenik. Ezek egyébként termékeny vitákká válhatnak a közeljövőben.

Törökország kapcsán különösen akut a magyar álláspont felülvizsgálata. Egyrészt én értékelem a kormány nyitási szándékát - lehet, hogy ez meglepő egy ellenzéki képviselő részéről -, ugyanakkor akkor lehet komolyan venni a kormány bármiféle cselekvési stratégiáját, annak megemlítését, ha ez a kormány a saját álláspontját egyértelművé teszi. Engem, ami akár Németh Szilárd, akár más részéről érdekelne, akár a zárzó keretein belül, az igazából a magyar pozícióra vonatkozik. Lefektettük az előző vitában is, hogy a Jobbik számára, Németh úr, egyetlen megoldás fogadható el: sem gazdag, sem szegény migránst nem akarunk betelepíteni, beengedni, oltalmazni, semmilyen formában itt látni hosszú távon Magyarországon. Nyilvánvaló, hogy a Fidesz nem tud azonosulni velünk ezen elv mentén, hiszen a gazdag migránsok tekintetében a letelepedésikötvény-programmal tízezeket engedett be ide - ezt, gondolom, ön sem vitatja. Akkor, amikor erre nem volt rászorulva Magyarország, nem volt olyan a költségvetési helyzet, százmilliárdos nagyságrendű közvetítői pénzt csaltak ki ezzel, és a magyar költségvetést is tízmilliárdos nagyságrendű kár érte.

Amikor arról beszélék, Törökország kapcsán hogyan merül fel a magyar álláspont, akkor egészen távolra nyúlok és gondolok. Példának okáért még az Origo is elismeri azt, hogy Törökországban az illegális menedékkérők, az ott tartózkodók száma nagyságrendekkel nőtt, az utóbbi egyéves periódusban is az elfogottak száma újabb növekményt mutat, és adódik a kérdés, hogy mi történik akkor, ha akár ebből a térségből, akár egy másiktól nagyobb néptömeg jelenik meg Magyarország határainál. Nyugtassanak meg engem, de vélelmezem, már önök sem úgy járnának el, mint akkor, amikor a Keleti pályaudvart közel-keleti pályaudvarra nevezte át a népnyelv, mert önök tehetetlenek voltak, nem tettek semmit, és itt zajlott a parlamenti ülés, miközben ezrével-tízezzel vándoroltak a jövevények először Budapesten, aztán az autópályákon.

(19.20)

Vélelmezem, hogy most már nem így járnának el, de Törökország kapcsolatában is felmerül a kérdés,

hogy ha nagyobb néptömeg indulna el, akkor milyen lenne a magyar viselkedés. Egészen konkrétan szeretnék rákérdezni egyetlen dologra. Ha itt jelen pillanatban szálláshelyet, tábort, látszólagos biztonságot nyújtó országokkal történő megállapodásról, együttműködésről, közös munkálkodásról van szó a kormány viszonylatában, akkor adódik a kérdés, hogy mi történik, ha valaki az önök által biztosított, bár igaz, hogy szűk, de azért mégiscsak legális bevándorlási utat választva nem, mondjuk, letelepedési kötvényt vesz, hanem oltalmazottként megjelenik Magyarországon; ilyeneket is azért szép számmal ismerünk.

Előttem van, mondjuk, a hitelnet.hu összesítése arról, hogy ki igényelhet CSOK-ot. A korábbi hónapokban én magam többször hoztam ide a Ház elé, hogy CSOK-ot magyar állampolgár mellett igényelhet a lista és felsorolás szerint bevándorolt vagy letelepedett jogállással rendelkező személy is. A korábbiakban is vitát folytattunk arról, hogy a Fővárosi Önkormányzat feltelelezhető módon igen széles tömegeket világosított fel, nem magyar állampolgárokat, a CSOK felvételének lehetőségéről, és most, amikor egyébként általam támogatott módon Magyarország Kormánya bővíteni látszik a CSOK-ot - egyébként jobbikos ötletnek megfelelően, és ez jó, én ezt értékelem, fékezett habzással a mi ötletünkhöz képest, mert mi nemcsak a hiteltömeget terjesztenénk ki, hanem a támogatást is használt ingatlanokra -, adódik a kérdés, hogy ez a kiskapu nyitva marad-e. Tehát adott esetben bevándorolt vagy letelepedett jogállással rendelkezők számára Németh Szilárd és a kormányban lévő társai lehetővé tennék-e adott esetben a CSOK igénybevételét? Ez egy nagyon egyszerű, technikainak tűnő kérdés.

Azért szeretném ezt a vitát kihasználni minderre, hiszen van érdemi és létező kapcsolat a vita tárgya és Magyarország Kormányának a viselkedése között, és ez a kormányzati viselkedés befolyásolja a családtámogatási program egyes elemeit is. Nagyon érdekelne tehát egy konkrét álláspont, egy konkrét válasz, hogy egy ilyen teoretikus esetben, ami, nagyon bízom benne, csak a politikai sci-fi kategóriájába tartozik, kaphat-e, igényelhet-e, felvehet-e CSOK-ot bevándorolt vagy letelepedett jogállással rendelkező, avagy sem. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik sorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Tordai Bence képviselő úrnak adom meg a szót.

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Amit biztosan tanulhat Magyarország Törökországtól, az nem feltétlenül a védelmi ipart illeti, hanem azt, hogy ha már van egy antidemokratikus kormánya, akkor legalább ne hívja magát köztársaságnak. Illetve ez éppen fordítva van, ha jobban belegondolunk: tehát Törökország, amely nem köztársaság, mégis Török Köztársaságnak hívja magát, a Fidesz-kormány pedig volt olyan kedves, hogy amikor átírták az alkotmányt, illetve megsemmisítették az alkotmányt, és a helyére egy Alaptör-

vény nevű fércművet helyeztek teljesen illegitim eljárásban, akkor kivette Magyarország nevéből a „köztársaság” szót, inentől kezdve bár az államforma elvileg köztársaság, de nem Magyar Köztársaságként, hanem Magyarországgént kell hivatkozni szeretett hazánkra. Tehát ez az, amit mégiscsak önök taníthatnak meg akkor török kollégáinknak, hogy legyenek őszinték legalább e tekintetben.

Attól tartok, hogy egyébként más területeken és így például a munkavállalók helyzetét illetően a magyarok, illetve a magyar kormány, a Fidesz-kormány tanulhat Törökországtól, legalábbis nem tudok arról, hogy Törökországban lenne rabszolgotörvény. Lehet, hogy ez a korábbi évszázadokban gyakorlat volt a Török Birodalom területén, de a modern Törökország nem támogatja a dolgozók rabszolgaként való tartását. Ebben különböznek, úgy tűnik, országaink kormányai.

Nagyon sajnálatos az, hogy akármerre nézünk szét a világban, mindenhol azt tapasztaljuk, hogy nálunk fejlettebb gondolkodással, az emberek érdekeit jobban előtérbe helyező politikával találkozunk, nem pedig olyan népellenes, dolgozóellenes, nagytőkepárti, kivándorlaspárti politikával, amit a Fidesz-KDNP képvisel Magyarországon.

Ha azt kérdezik, hogy jön ez a török féllal kötött megállapodáshoz, akkor természetesen sehogy, viszont ez az a téma, ami fontos, és amiről ma az Országgyűlésben egyáltalán beszélni érdemes, harmadrendű jelentőségű nemzetközi szerződések ratifikálása helyett. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Kérdezem, kíván-e valaki hozzászólni a vitához. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem látok jelentkezőt, így az általános vitát lezárom.

Megadom a szót Németh Szilárd István államtitkár úrnak.

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Köszönöm a hozzászólásokat. Bár ugyan meglepődve nem, de mégis furcsálltam, hogy ezen a késői órán, a tizenegyedik napirend után még tizenegyszer is, ha úgy tetszik, a tizenegy napirendet figyelembe véve, ugyanazt tudták produkálni, mint az előző napirendeknél. Ezt a nemzetközi megállapodást, ezt a magyar-török egyezményt is, amelynek most a ratifikálása van, hiszen az aláírás már megtörtént, az Országgyűlésnek kéne elfogadni, csak a bevándorlaspárti politikájuk alátámasztására, a magyar kormány munkahelyteremtésével, adócsökkentésével, családtámogatási, családvédelmi rendszerével és a honvédség fejlesztésével szemben próbálták meghatározni, holott ez semmi másról nem szól, mint amit én az expozémban elmondtam: arról a kölcsönös megállapodásról, amely egyben feltételét és biztosítékát jelenti annak, hogy a magyar és a török kormány, a magyar és a török állam a védelmi ipar fejlesztése területén biztonságosan tudjon együttműködni.

Azonban két dolog mellett nem mehetünk el. Az egyik a jobbikos képviselő asszony hozzászólásában volt, mintha valamit elhallgatnánk, ezt próbálta sejtetni, de azt nem tudta megmondani, hogy mit hallgattunk el vagy mit lát ebben az egészben. *(Z. Kárpát Dániel: Szilárd! Nem neki kell tudnia, hogy mit hallgattok el!)* A megállapodás angolul, magyarul itt van mindenki előtt, jól látható, mi van benne, mindenki megkapta, a honlapon olvasható ez a megállapodás. Tehát arról szól, ami benne van, ami megfogalmazódik ebben a megállapodásban, semmi sem maradt ki belőle, és semmit sem kell beletenni, ami egyébként mássá tehetné ezt a megállapodást. Nem tudom jobban megfogalmazni: semmit nem hallgatott el a benyújtó kormány, és akkor itt arra is válaszolnék, hogy a törvényjavaslatot nem a honvédelmi miniszter, nem a Honvédelmi Minisztérium, nem én államtitkárként, hanem a kormány nyújtotta be, és a minisztert bízta meg a kormány avval, hogy előadója legyen ennek a törvényjavaslatnak.

A másik, ami ennél azért szerintem jóval durvább, amit Arató Gergely követett el. Szóval, amikor Arató Gergely arról beszél, hogy milyen antidemokratikus lépések vannak, elmondja azt a szokásos brüsszeli blablát, amit megtanítottak neki, akkor azonban figyelhetne arra, hogy a rasszizmus ne bukjon ki önből, hiszen az a szöveg, amit elmondott a törökökről, elmondott a törökök vallásával kapcsolatban, azt gondolom, az Országház patkójában nagyon furcsán hangzik, és ezt vissza kell hogy utasítsam. Soha, de soha nem volt a kormány, a kormánypárti Fidesz-KDNP-frakció muzulmánellenes *(Rig Lajos: Muszlim!)*, mindig tiszteletben tartottuk más népek vallását, származását, és mindig arra törekedtünk, hogy ez a tisztelet kölcsönös legyen egymás iránt. Az egy egészen más kérdés, hogy mi pedig kérjük, hogy a saját vallásunkat és a saját nemzeti kultúránkat tartsák tiszteletben, akik velünk együtt szeretnének működni.

Ez a megállapodás is ezen alapul, a kölcsönös tiszteleten, és azon a lehetőségen, hogy együtt - egyébként NATO-szövetségesek vagyunk, tehát Törökország az Egyesült Államok és Magyarország közvetlen szövetségese, egy olyan regionális hatalom, amely, ahogy itt a képviselő asszony is célzott rá, rengeteget tesz annak érdekében, hogy Európát ne árasszák el a migránsok, hiszen nem is kétféle, hanem már közel négymillió migráns él Törökországban, és Törökország az, amelyik nem engedi be őket az Európai Unióba. Ez az ország nagyon sokat tesz azért, hogy az Iszlám Állam a Közel-Keleten teljes egészében visszaszoruljon, megtisztítsák a közel-keleti terroristáktól az országukat, és őket se engedjék be Európába. Azért azt is valljuk be, hogy ez a hatalom, ez a regionális hatalom a világ egyik legfejlettebb és legkorszerűbb hadseregét tartja fenn, tehát van tőlük mit tanulnunk.

Úgyhogy kérem még egyszer önöket, hogy olvassák el ezt a törvényjavaslatot, illetve ezt a megállapodást, és ha úgy gondolják, akkor szavazzák meg. A Fidesz-KDNP meg fogja szavazni a parlamentben. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(19.30)

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Képviselőtársaim! A mai napirendi pontjaink tárgyalásának a végére értünk. Most a **napirend utáni felszólalások** következnek. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Lukács László György képviselő úr: „A Magyar Ápolók Napja alkalmából” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A mai napon immár ötödik éve a magyar ápolók napján méltatjuk az ápolókat, mindazokat, akik a szociális, egészségügyi területen vagy akár a saját otthonaikban vagy a civil szférában az ápolással mint szakmával foglalkoznak.

Sokféle országszerte volt ma rendezvény, központi rendezvények is, és a parlament is azzal kezdte el a mai ülésnapját, hogy a magyar ápolók napjáról megemlékezett és elmondta mindazt, ami a méltatásukra szükséges. Azonban az ápolók napjának méltatásán túl azt kell mondani, hogy ez az ünnep egy felemás ünnep, merthogy az elkötelezettségüket, illetve a lojalitásukat ünnepejük, de a helyzetükön, a dolgozók helyzetén sokat ünnepelni már nincs mit, mert az nem igazán ünneplésre méltó.

De hogy miért is van az a nagyon nehéz helyzet, amely egyaránt a szociális szférában, az egészségügyi területen dolgozó ápolókat, ápolónőket és ápolókat egyaránt érinti, azt érdemes elemezni. A kormány részéről többször próbálják védeni, illetve többször elhangzik az az érvrendszer, miszerint milyen intézkedéseket tettek annak érdekében, hogy az ápolók nagyrabecsültségét és a megbecsülését növeljék, és ebben el is kell ismerni azt és nem szabad elhallgatni, hogy valóban voltak olyan fizetésemelésbeli változások, amelyek a nagyon nehéz helyzetben lévő, és ez főként az egészségügyi dolgozókra vonatkozik, az ő körülményeiken valamilyen szinten javítottak. Viszont semmivel nem voltak és nincsenek előrébb ezek a dolgozók annál a fizetésemelésnél, ami például a bérminimum-emeléssel vagy az egyéb szakképzettséget igénylő munkakörök minimumfizetésének az emelésével elérhető volt.

Ha úgy tetszik, ugyanolyan ütemben növekedett az ő fizetésük, az ő hazavihető pénzük, mint egyébként a lakosoknak, a magyar dolgozó embereknek a fizetése. Ez sajnos nem elegendő, sőt ha azt nézzük, hogy kiemelkedően nehéz munkát végeznek a szociális és egészségügyi téren ápolást végző személyek, azt mondhatjuk, hogy még nem is gyógyír, egy tapaszt sem az ő sebeikre.

Azt is látni kell, hogy a nap végén egyáltalán nem jártak jól, hiszen olyan folyamatok, olyan tendenciák zajlanak ezen a területen, ami sajnos a szakma kiüresedését, a vonzóságának a megszűnését jelenti. Folyamatos az elvándorlás erről a területről. Folyamatos a pályaelhagyás ezen a területen.

Talán ez az egyik legfájdalmasabb, hiszen az országon belül olyan szakmák, illetve más olyan, könnyen elérhető állások szívják el az ápolás területéről a dolgozókat, ahol lényegesen nagyobb bért tudnak kínálni, és amely lényegesen kényelmesebb állást biztosít számukra, és a megbecsültsége is nagyobb ezeknek a munkáknak és munkaköröknek.

Folyamatos probléma a kiüregedés és az utánpótlás hiánya. Ha Magyarországon valami nagyon rossz helyzetben van, az a szakképzés, és talán a szakképzés egyik legmélyebb bugyra az egészségügyi és szociális dolgozókat érintő ápolói, illetve egészségügyi képzési rendszer, amely soha nem találta meg az elmúlt időszakban a helyét, éppen ezért ez az utánpótlás, az oly vágyott frissen becsatlakozó, ápolásban részt vevő dolgozók hiányát és ezeknek a dolgozóknak és a jövőbeli fiataloknak az elmaradását okozta.

Ami tehát az egyik legfontosabb, hogy nem tudjuk, mennyi a pályaelhagyó. Tisztában lehetünk azzal, hogy körülbelül mennyien hagyják el külföldre ezt a pályát és választanak máshol hivatást, de hogy milyen más hivatást választanak, azt nem tudjuk, így fel sem tudjuk mérni, hogy mekkora a probléma, mint ahogy azt sem tudjuk felmérni, hogy mekkora a probléma a lemorzsolódással és az utánpótlás hiányával.

Még egy problémát had mondjak, ha már a mai napon a túlóratörvényről beszéltünk. Az egészségügyi és szociális dolgozóknak nem az a problémája, hogy 400 óra túlóráat lehet vagy kell, vagy kötelező vállalni. Az egészségügyben az ápolók 1260 óra maximum túlóráat vállalhatnak. Ha éves szinten összeadjuk, 1260 órát ilyen vagy olyan jogviszonyban, ilyen vagy olyan túlórával ezeknek a dolgozóknak le kell dolgozniuk. Így tudják egyedül pótolni a rossz fizetések mellé a pótlékokat. A mai napon szó volt arról, hogy milyen egészségkárosító dolog ez. Képzelnék el, az egészségügyi dolgozók a saját kamarai felmérésük alapján rosszabb egészségügyi állapotban vannak a szakmájuk vége felé, a pályáivük vége felé, mint azok a betegek, akiket ők ápolnak. Milyen egészségügyet, milyen szociális szférát üzemeltetünk mi, ahol rosszabb állapotban vannak és betegebbek a benne dolgozók, mint akiket ápolni kellene?!

A Jobbiknak és a szakmának azonban van megoldása, és a kormánynak is ezt kellene meghallgatnia. Nagyon fontos, hogy egy nagyobb megbecsülést, főként egy életpályamoddellel adódó nagyobb megbecsülést adjunk, amelyben a bér, az előremenetel, a munkakörülmények javítása mind olyan körülmény, amelyekkel változtatni kell. És persze, meg kell teremteni a stabil utánpótlást is.

A magyar ápolók napján tehát sajnos azt tudjuk mondani, hogy a szakma csak egy segélykiáltást tud küldeni a nyilvánosság felé, hiszen égetően sok a tennivaló. Arra bátorítom képviselőtársainkat, kezdjünk hozzá mihamarabb ezeknek a problémáknak a megoldásához. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik sorában.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. A következő napirend utáni felszólalásra jelentkezett Z. Kárpát

Dániel képviselő úr: „Meddig még?” címmel. Öné a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Amikor az év egyik első parlamenti napján a demográfiai télről, tehát a magyar népesedési katasztrófáról kívánunk pár szót váltani, meg kell hogy állapítsam, ezen napirend utáni órán fideszes képviselőt jelen pillanatban a helyén nem látok az ülésteremben. Tehát ezen elképesztően fontos témára egész egyszerűen nem kíváncsi az a kormányzat, amely plakátokon, a média különböző felületein folyamatosan önmagát hirdeti ezzel.

El kell hogy mondjuk, Orbán Viktor hétpontos családvédelmi csomagját alapvetően támogatja az ember, mert abban vannak jó irányú elképzelések, de számos fékezett habzású és számos olyan tervezet is található benne, amely bizony csak szerencsés társadalmi csoportoknak képes segíteni. A Demográfiai portré, illetve a Társadalmi riport utolsó kiadásai segítenek bennünket az eligazodásban a tekintetben, hogy ezek fékezett habzású hatása sajnálatos módon miért ennyire alacsony, miért várható tőle csak átmeneti hatás, és hogyan lehetne eljárni annak érdekében, hogy valódi népesedési fordulat köszöntson ránk.

Látható ugyanis, hogy a 2011 és '16-os időszak közötti hazai termékenységnövekedést, tehát a termékenységi arányszám növekedését - én magam több tucatnyi alkalommal üdvözöltem - magyarországi sikertörténetként festi le a kormányzat. Ugyanakkor érdemes összevetni a magyarországi adatokat a többi volt szocialistának nevezett EU-tagállam adataival. Horvátországgal nem tudták a riportok sem összevetni, hiszen itt teljes körű adatsorok nem álltak rendelkezésre, de a módszerváltást követően jelentősen csökkent a termékenység az összes régióbeli országban. Magyarország még egy Bokros-csomagot is kapott a nyakába további tehertételként, de az látható, hogy az ezredforduló körüli években, amikor 1,3 alatti teljes termékenységi arányszámot is mértek, tehát az 1997 és 2003-as időszak, a mélypont után Magyarország kivételével mind a kilenc országban megindult a termékenység növekedése itt, a régióban. Magyarországon ez a folyamat csak 2010 után kezdett elindulni.

Látható, hogy bár elindult a javulás, a termékenységi arányszám az utóbbi egyéves időszakban megint csak csökkent, 1,53-ról 1,5-re. Az elveszületések száma pedig úgyszintén csökkent, ami egy nemzeti katasztrófával ér fel, mert nemhogy ellendrukerek nem vagyunk, de minden létező megoldást támogatunk, amely a helyzet javulása érdekében kitalálható és amely idekerül a parlament elé.

A régió országait megvizsgálva látható, hogy a korábbi csökkenés a megszorító csomagok eredményeképpen következett be, valamint azért, mert a korábban elhalasztott gyermekek egy része megszületett, egy másik része pedig nem. A megszorító csomagokat követően pedig igen kevés család bírja a tervezett gyermekvállalás költségeit. A demográfusok azt a

folyamatot visszapotlódásnak nevezik, amikor ezek az elhalasztottnak mondott gyermekek mégiscsak megszületnek. Látható, hogy a régió országaiban ez a folyamat elindult, Magyarországon viszont csak nagyon későn és csak részben. Ebből kifolyólag pedig látható, hogy a megfigyelhető termékenységi növekménynek, növekedésnek vannak ám határai. A környező országokban is nagyjából 0,4 százalék volt az a növekmény, amit fel tudtak mutatni. Ha ezt a magyar mintára vetítjük, akkor azt látjuk, hogy 1,6-os, 1,7-es szintig feltételezhető reálisan a termékenységi arányszám növekménye, tehát az a hajlandóság, ami a szülőképes korú hölgyeket jellemzi. Látjuk, hogy a szülőképes korban lévő hölgyek bázisa, száma viszont folyamatosan csökken.

(19.40)

Ezért fordulhatott elő egy-két évvel ezelőtt az első olyan esztendő, amikor a gyermekvállalási hajlandóság növekedett, az élveszületések száma ezzel szemben mégiscsak csökkent. Ez egy katasztrófális demográfiai pályát feltételez, Magyarországnak olyan növekményt kellene produkálnia, amire precedens nincsen. A régiókban példa nélküli fejlődést kell produkálnunk, és én egyébként hiszek a csodákban, hiszek a magyar nemzetben, éppen ezért mondom azt pártom összes képviselőjével együtt, hogy a kozmetikai jellegű lépéseken túl nemzeti minimumokra van szükség.

A CSOK kiterjesztése esetén tipikusan figyelni kéne a gyermektelen, egygyermekes vagy második gyermekét tervező magyar családokra. A rabszolgatörvény visszavonásával biztonságot kell kölcsönözni a mindennapok számára, és hát az a pozitív visszacsatolás, illetve kiszámíthatóság, amelyre a magyar fiataloknak szüksége lenne, egyértelműen biztosítható volna egy olyan állami háttérű bérlakásépítési programmal, amely pozitív üzenetként a kivándorlással kényszerből kacérkodók számára is ittmaradási lehetőséget biztosít. Mert ha ezt a problémát nem oldjuk meg, 40-60 vagy 80 év múlva talán már teljesen mindegy lesz, hogy milyen színvetetű a kormányzat a rezervátumban.

Én meg szeretném előzni, hogy Magyarország rezervátummá váljon, tisztességes nemzetállamként kell továbbmennünk azon az úton, amelyet az őseink jóval több mint ezer éve követtek ki. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Utolsó napirend utáni felszólalásra jelentkezett Varga-Damm Andrea képviselő asszony: „Emlékezés A Rendőrré” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Elnök úr szavaiból nem lehetett érzékelni, hogy amikor ennek a napirendi pontnak címet adtam, akkor az A és a Rendőr nagybetűkkel került a sorok

közé. Azért került nagybetűkkel, mert akiről szeretnék megemlékezni, Bezsenyi Mihály dandártábornok úr 2019. január 25-én hunyt el. Ritka az az ország házában, hogy egy közszolgáról, akár egy rendőrrel országgyűlési képviselők haláluk után megemlékezzenek. Nekem ez elemi kötelességem, mert egyrészt óriási drukkerem volt, hogy az életemet, a jogász életemet egyszer csak az országgyűlési képviselőségben tudjam kibontakoztatni, és a 26 évnyi töretlen barátságunk indokolja, hogy róla, „A Rendőrről” megemlékezek e Ház falai között.

Önkezevel vetett véget életének, mert az elmúlt év őszén olyan súlyos betegséget kapott, amely gyógyíthatatlan volt, amelynek következményeit még rehabilitációval sem lehetett elhárítani, és amely az erős embert megtörte, az erős, dinamikus embert megállította, és nem látott kiutat arra, hogy azt a hivatást, amit ő a legnagyobb szeretettel gyakorolt, folytatni tudja.

Ugyan a szentendrei katonai főiskolán végezte a tanulmányait, így katona lett, szolgálati helye Szombathely volt, de látható volt, hogy ő ezt a statikus munkát nem tudja végezni, mert az ő szelleme, lelke, mozgása igencsak dinamikus volt. Szerencsére módja lett a Budapesti Rendőr-főkapitányságnál állást kapni 30 évvel ezelőtt, ahol vizsgáló lett, és ahol 1993-ban úgy találkoztunk, hogy ő vizsgált egy családi ügyet, amelyben én védő voltam. Nagy ritkaság, hogy egy védő és egy rendőr egy ügy során olyan módon megismerje egymást, hogy egy életre szóló barátság keletkezzék belőle.

De miért is volt ez? Mert ő egy különleges rendőr volt. Ő az a rendőr volt, aki gondolkodott, elemzett, figyelt, akinek az volt a fontos, hogy az igazságot kiderítse, és nem az a fontos, hogy leadminisztrálja magát, és túl legyen egy ügyön. Addig rágódott, addig elemzett, amíg egyszer csak az ügyet meg tudta fejteni, és azt tudta mondani, hogy megtaláltam a bűnöst.

Amikor az elmúlt héten, február 12-én a búcsúztatása volt a Fiumei úti köztemetőben, ott volt több száz rendőr. Elképesztő megrendülést láttam kollégái tekintetén, kollégái testbeszédén, és fantasztikus módon búcsúztatták őt közvetlen kollégái is. Elmondták róla, hogy parancsnoknak hívták, de nem azért, mert ő valaha parancsolt, hanem azért, mert őt így tisztelték. A Nemzeti Nyomozó Iroda főigazgatója volt, amelyet teljes mértékben kiérdemelt, és amely szervezet munkálkodása alatt a legnagyobb eredményeket érte el a bűnüldözés során. Elmondták a megemlékezők, hogy nemhogy nem parancsolt soha, hanem csak mindig kért, javasolt, kérdezett, és úgy bánt kollégáival, különösen a fiatalabb kollégáival, mintha saját gyermekei lettek volna. Én magam is rendkívüli módon csodálkoztam, amikor hallottam telefonon beszélni beosztottaival, és olyan érzésem volt, mintha a saját gyermekével beszélne. Nagyon ritka az ilyen.

Úgy éreztem, hogy a parlament falai között örök időkre az országgyűlési jegyzőkönyvekben megmaradhat az, hogy Bezsenyi Mihály dandártábornokot a magyar nép tisztelte, kollégái, akár a terheltek is, szertették és tisztelték, és azért a csodálatos munkáért,

amit ő a rendőri szervezetben példaként állított, azt kívánjuk, hogy minden jövőbeni rendőr és mindazok a rendőrök, akik ezt a munkát végzik, az ő nyomán, az ő szellemiségével olyan magas szinten tegyék, amit Bezsényi Mihály tett. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Ezzel a napirend utáni felszólalásoknak a végére értünk. Megköszönöm a munkájukat.

Az Országgyűlés holnap reggel 9 órakor folytatja az ülését. Az **ülésnapot bezárom**.

(Az ülésnap 19 óra 46 perckor ért véget.)

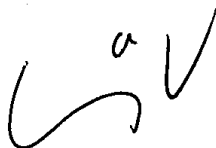
Arató Gergely s. k.
jegyző

Földi László s. k.
jegyző

Gelencsér Attila s. k.
jegyző

Dr. Varga László s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója

Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

Nyomda: EUROTRONIK Zrt.

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)